

PDF4Kurd

ژنیک به‌سه‌ر مناره‌وه

ناوی کتیب: ژنیک به سهر مناره وه
نووسینی: شیرزاد حه سه ن
بابهت: پۆمان
دیزاینی بهرگ و ناوه وه: ئارام عه لی
تایپ: پیشه وا محه مه د
تیراژ: ۳۰۰۰
نرخ:
چاپی یه که م _ ۲۰۱۱
ژماره ی سپاردن:

ژنیك به سهر منارهوه

شیرزاد حهسهن

سلیمانی ۲۰۱۱

به يانی - نیوه پۆ

له م به يانییه زووه دا گه ره کی نیوه چۆلکراو ئه وهنده کپو خامۆشه وهک ئه وهی مهردوو مه کانی ناو ئه و چه ند خانوانه ی به چوارده وری مناره که دا ماونه ته وه هر هه موو مردبن، یان له ترسی چاره نووسیکی پهبش هه ز نه که ن بیدار ببه وه، یان له تاو ماندویتی و شان و پیل کوتان و ره نجی بی سه مه ر کفتو پرزه لیبراو خه وتبن. ئه و چه ند خانوانه ی که لیرو له ویدا، په رشو بلاو و نارپک ماونه ته وه، هر

وہک شوورہیہک بہ چواردہوری منارہکہدا توندو رپہگاژؤ بناغہیان
 داکوتیوہ، پہنجہرہکانی کہ «شادی» لہ بالکونہکہوہ دەیانبنیت،
 لہ دەیہہا چاو دەچن کہ شہیداو سہرسامانہ لہو منارہیہ بروانن،
 درہختہکانی ناو حہوشہکان بؤ ہہیہتی ہیشتا قیت وہستاوی ئەو
 ہہیکہلہی کہ پیری کہمیک سہری پئ خوارکردوتہوہو ہەر جارہو
 خشتیکی لئ دەکہویتہ خواری وہک کہوتنی ددانی پیرہمیڈیک،
 بەدہم بایہکی ہہلکردوی ئەم پیرہ پایزہ ہەر ہہموو درہختہکان
 بؤی دەشنینہوہ وہک ئەوہی دلنہوایی منارہکہ بکہن کہ ئیمہش
 وہک تۆ ہیشتا بہپپوہ وہستاوین، لہ سۆزو غہمی کہوتنہ خواریوہی
 ہەر خشتیک سہدہہا گہلای گریان دەبارینین، وہک ئەوہی ہەر
 خشتیکی کۆنینہ فرمیسیکی درشت بیت کہ لہ تاو تہنیاییو بہ
 ترسیکہوہ دابکہویت، ترسی واتہواتیک کہ ئەمپۆنا .. بہیانی منارہی
 تاین دەپووختین، لہتہک ہەر ہہموو ئەو خانووانہی کہ ماونہتہوہ
 تہخت دەکرین، ئەو منارہیہی گواہی ئەوہندہ لاریوتہوہ کہ لہ گوینہ
 برووختیت، خواپیداوہکان واتہنی: لہ تہک ئەو مال و کولانہی سہگان و
 کہلاوہی ئەو دەرۆزہکہرو دووم قہرہجانہ کہ بۆتہ مۆلگہی دزو چہتہو
 پیاوخراپان، لہ جینگہی ئەوہدا دەولت لہ خہمی ئەوہدایہ بیکات
 بہ «بہہشتی شار» کہ پر بیت لہ سوپہرمارکیت و مۆتیل و مۆل
 یانہ و بازاری ہاوچہرخ، پر بیت لہ مہلہوانگہ و نافورہو یاریگا، کہ
 بەدہم فسکہ فسکو ہناسہ برکپوہ پۆژانہ لہناو کۆلانہکان و مالہکانو

دوكانه كانو سهرجاده كاندا ده گاته گوڼي تو که به دم هه راو زه ناو ترسه وه مردومه كان باس له پوخواندني ده کن.

به تيرامانيکي غه مگينه وه له دره خته كان ورد ده بيته وه که به دم کزه يه کی ساردی ئەم بهر به يانه ده شنينه وه، پيره پايز سهربان و حه وشه کانی به گه لای زهردو قاوه يی و سوورباوه وه داپوشيوه، چی چۆله که و کوکوختی و کۆتره کانی سهر مناره و دره خته كان هه ن به پرتاو به دم باله فپه وه داده به زن وهک ئەوه ی گه مه له تهک گه لای هه لوه ريوه كاندا بکه ن، به دم هه لفرينه وه جاريکو دوو .. و ده جاران پشيووی گيژه لووکه يه ک ده خه نه ناو گه لاکان، ئەوه نده چرو تيکه ل که گه لاکان له مه له كان جيا نه کرينه وه، که گه لاکان مردووانه ده که ونه سهر عه رده که، ئانوسات فرنده كان گه يشتوونه ته وه سهر مناره و دره خته كان، که قه يريکی دیکه خۆر ته واو هه لکشا پوهو ئاسمان، له ژير هه تاودا هه ر تنۆکيک شه ونم ده بيت به فرميسکيکی قه تيسماو و به سه ر گه لای مردووه كاندا ده بريسکيته وه، تا هه نوکه له چه ندین نيگارو تابلودا شيوه نی ئەم پاييزه ی نه خشاندووه، دريژترين کاتی خۆت له و ماوه يه دا به خشی به نيگاريک که ته واو سه رگه رمی کردیت . نيگاری گه لایه کی ته نيا بوو که نه يه ويته وهک دوا گه لای له لقی دره ختيکدا بچپریت و مه رگی خوی سه لميښت، دوا موری مائناوايي پاييزو هاتنی زستانیکي تاريکو دريژو سارد سه پيښت. هه ر وهک

ئەوہی ئەم دوا گەلایە پڤۆحی خۆت بێت و کێبەرکی لە گەل وەیشوومەدا بکات، جگە لە نیگاری شیوہنی درەختەکانی چوار دەوری منارە کە بە دەم گەل پێزانەوہ، منارە ی بزرو گە مارۆدراو بە گەردە لوولیک تیکەل لە ھەزارەھا گەلای زەردو مەلی بال ھەلۆھریو و دەنووک خویناوی، یان ھوشو ھو بەردەرگاو سەربان و کۆلانی ونبوو لە ژێر تەبارو بارینی گەلاکاندا کە لە شاخەکانەوہ بە دەم باوو بۆرانەوہ ئاسمانی شاریان داگیر کردوہ . تابلۆکانت پربوون لە سەدەھا فەندە ی پیکراو کە لە ناو گێژەلۆوکە یە کدا بە ئاسماندا بلآو و ھەلچوو ... لە چاوان ون دەبوون، کە ھیزی باوو بۆران و چپی گەلاکان ھەموو ئاراستە یە کی لی ون کردبوون، بە جۆرکیش ھەندیکیان کویر و ماندوو کە لە تەک گەلاکاندا کەوتبوونە سەر تاقو بەر پەنجەرەو ناو بالکۆن و ھوشو ھو سەربانەکان، کە لە درەختەکان رادەمایت، گەلاکان و مەلەکان و ھیلانەکان و ھیلکەکان پیکەوہ لەوہ دابوو بکەونە سەر زەوی، وەک ئەوہی بە پەتیکێ نادیارەوہ بە ھەواوہ ھەلۆاسرابن، لەنیوان مانەوہو کەوتندا ھەوا یە کی پڕ لە بی ئۆقرەیی لە پۆحدا بەرپا بکەن، ھەر ھەنووکە ھاشو ھوشی پۆلیک بالندە ی جیاوازو سەرلیشیواو بەسەر منارە کەوہ دەخولینەوہ وەک ئەوہی نەویرن بنیشنەوہ لە ترسی سەدەھا ماری پەپکە خواردوو لە زارکی منارە کەوہ ئەلقاو ئەلق بە بانی سەری سەرەوہ، کتومت ھەر وەک ئەو تابلۆیە ی کە منارە کە لە بنی بنەوہی تا ترۆپکی کەلبووی لە دە لاوہ بە سەدەھا پەشە مارو زەردە ماری تیکنالاوہوہ کە خشتیک

چیه دیار نه ما بیت، سهر و کلک تیځچه قیو، چاو پر له بریقه و پرشنګی ناګر، مناره یه ک له مار، پیچو لولول ه لکشاو به ناو بو شایي ئاسماندا، له سهری سهره وهش پؤل پؤل کۆترو قه تیو قه له باچکه و پؤرو چۆله که و ریشو له و کوکوختی گیژ ده خون به ته ماو قه سستی ئه وهی مناره رپه پ راوه ستاوه کان له سهر کلکان دهنوک ئازن بکن، که چی ناویرن .. دهنوک کراوه به ئه اندازه یه ک که ه لزیږین، پر به فه زای تابلۆکه گوئیستی جووکه و چریکه و قازه قازو گمه ده بیت، که ته واو ترسی ئه وهت لیده نیشیت ماره کان به زاری کراوه و زمانی دوو له ته وه ههر هه موو مه له کان دهر حال ه لبلووشن. له شه پری هارو کیویانه ی مه له کان و ماره کان سام ده تگریت، ماره کان ئه وه نده زهنده قیان چوو په روبا لیان لی رواوه، مه له کانیش ئه وه نده تو قیون شاپه رو گهنده پر ه لداوین، به هه واوه له تاو و ترسی فیشکه فیشکی ماره کان هیلکه ده کن، هیلکه کان ریکو راست ده که ونه ناو زاری کراوه هه راوی ماره کان، سهره تای جهنگو به یه کدادانکی خویناوییه که فرنده کان به دهم باله فره وه تو قیون و له هیلانه دارماوه کانی خویناوییه راده میننو په روبا لیان ه لده وه ریږن، ئاسمانی سهر مناره که ش پر له شاپه پری مه له کان .. یه کیک له ماره کان تا نیوه کۆتریکی له زار ناوه و ریځ قه پی له سهری گرتووه .

چ زستان بیت و چ هاوین .. چ پاییزو چ بهار. ته نیا بال و زوو

كۆستكه وتوو عاشقانه وهك هه نووكه سه لارو سه نكين ، چ زوو بېت و چ درهنگ، هه موو به يانييهك كه له خه و بېدار ده بېته وه، يه كه مين شت كه بېرى لېبكه يته وه بينيني مناره كه يه وهك ئه وهى غه ريبى بالاي بكه يت و ئاماده بيت بالآگه ردانى بيت ، به دلّه خورپي و به هه نكاوى خيراو .. چوست و چالاكانه . خانمانه پرووه و بالكوئه كه مل ده نييت و له ويوه پر به هه ردوو چاوه كاله كانت له مناره كه ده پوانيت، كه چاوى ليده كه يت هيشتا مناره ي تاين به پيوه وه ستاوه، قيت و قوزو بلند سه رى دهيدا له ئاسمان، ئوخه ي ده كه يت، كوته كوتى دلّت هپور ده بېته وه و شه پولى پر كه فچرپىنى خوڤنت ناو جه سته زنده ناسكت ده نيشيته وه، وهك ئه وهى به زمانىكى نه ينى كه هه ر خوڤت و مناره كه تيببگن په يامى دلنبايى خوى له گه ل سۆزه ي به رى به ياندا ده ني ريت، وه لئ كه له ناو بالكوئه كه وه به چوارده ورى خوڤتا ده پوانيت خانووه چول و دارپماوه كان ترسيكى كوشنده له سه ر په رپه ي پوحت ده نيشي و ته واو به ر بيناييت لئل دهكات، هه ر وهك ئه وهى هه ر هه موو توژو خوڤلى خانووه پماوه كان له سه ر چاو و دلئ تودا نيشت بېت، چ غه ميكه كه نه تده توانى ژماره يهك له و خانه وادانه پاشگه ز بكه يته وه كه گه رپك چول نه كه ن له ترسى چاو و راوى مه سئوله كان، يان شاگه شكه به به رتيل و پارهى پزاوى قونته راتچى و خاوه ن كو مپانيا كان، يان به خشىنى هه ر به لئىن و چه زو ته ماعىك بېت، يان هه رپه شه و گورپه شه ي ناو هيلئ ته له فونّه بئ ناوه كان، بئ ئوقره و غه مناك له مناره ته نياكه ده پوانيت،

چېنده له بېوه مېرديکي ته نيا ده چېت که بېوه ژنيکي ته نيا عاشقي بېت ، دهسته کانت له تخته بېندي هېشتا ساردی سهر بالکونه که توند کردووه و ناخوازيت به و هموو خه مو قه هر وه بېروخيت و له وېوه سهرانگړی بېت پووه و يه کيک له و که لاوانه ی چوارده وری مالّه که ی خوت که تاوه کو يه ک دوو مانگ له موه بېر پېبون له زاقو زريقی زاروکان، پرتو و بولّه و شاته شاتي ژنه دم به هاواره کان، سهر دولکه ی به ناسته م هه لفریوی پیره ژنه کان تا ژیر بالکونه که ی، نه په نه پری پر له فیزاعی مېرده کان و هاتو هاواری له ناکاو و شیتانه ی کوپو براکان، یان هه لفرینی ئاوازی گورانیه کان که خوشی و قریوه بخاته دلّی کوپوکال و کچه نه بالّو و سه روعوزر شوّره کان، یان شینو واوه یلای ئازیز مرده کان، چ قه هر یکه ئه م گه په که تیکرا بار بکات .. نا .. ناکریت .. چ جهنگیکی په وایه و چ شهره فیکی گه ورده یه بو بېوه ژنيکي وه ک تو ته نیاو هېشتا جوان و جھیلّ چی خوشی دنیا هه یه فریوت نه دات، چی هه په شه ی به رپرسه پایه داره کان هه یه بیخه یته ژیر پاپووجه کانت، گهر به ته نیاش بېت نه هیلّیت ئه و چه ند مالّه ی که ماون بارگه و بڼه تیکبڼینو بړون، زور نه نگییه له به رده م ئه و نیوه پیاوو گه مژانه دا ببه زیت، سویند به سوژدی به یانی و شکومه ندی مناره ی هه تیوکه و توو، به لام هېشتا به پېوه وه ستاو، مل نه ده یت و له هېچ سلّ نه که یته وه و له که س نه ترسیت ...

له دووره وه ئه و مالانته بڼی که هېشتا ئاوه دانو که و تونه ته ئه و په پری

گەرەك تا دەگاتە ئەو دە-دواز دە مالاھى كە ھېشتا چواردەورى تۆيان چۆل نە كەردو، خەندەيەك نىشتە سەر لىوانت، پۆژانە دوورو نزيك گېرەو نالەھى ناقتۆلای بلدۆزەر شۆقلەكان خورپە دەخەنە دلئەو، بەو ھە ئاسودەيت كە ئەو مالاھە سویندى شەرەفيان خواردو، چۆلى نەكەن ئەگەر شۆقلەكان بەسەر سەر و سكى گەرەو بچووكياندا بچەرخين، ئەو تا ھېشتا لە پۆژيكي ھەينيدا بى خەم و ترس سەرەوتوون، بىياك لەوھى چى لە مېشكى ئەو كەللەبەراناھە دا دەگوزەریت، ئەو پياوانەھى شاريان لە كۆنكریت نوقم كرد و بالەخانە ھەوربەرەكانيان ناھيلان چيتر ھەتاو ھەكى جاران تاوھكو بنەبانی ژوورەكان و دل و چاوەكان تين و تاوى بىت. ھيزيكي پەنھان لە خۆتا دەدۆزيتەو كە فيزو شكۆيەكى ژانەت بداتى كە ھەك ئەو درەختانەھى پيرە پاييز تەواو پروتيان دەكاتەو، بە پيوە بوەستيت، ھەك منارەكە كە زەبرو ستەمى زەمانە .. ھەيشوو مەكانى بنيادەم و ئافاتى سرووشتى دپندە پيگەو ھەيانتوانيوە زەفەرى پيەرن، ھەرگيز باكت بەو نيبە لەسەر منارەكەو خۆت ھەلبەدەيتە خواری گەر ھەرەشەھى پروخاندەكە بيبەنە سەر.

تاوانتاويك بۆن بۆگەنيەك لەو كەلاوانەو ديت كە لە كەلاكي ئەو سەگو پشیلە كۆژاراوانەو با دەبھينيت كە ھەر بە دەستى ئەنقەستو بۆ ھەراسانكردى تۆو ئەو خەلكو خواھەھى ماونەتەو، كۆمەليك پياو

و هه رزهی ملهوپ دهیانکوژنو له و ده وروپه ره که لاکه کان فری ددهن،
 گوايه سه گو پشيله کان هه لگری دهردیکی نه زانراون و کوشتنیان
 چه لاله، سمه ی سه گوژ شه وانه له سه رته له فزیون به وپه پری شانازییه وه
 دووپاتی ده کاته وه که ته نیا خوی دوو سه د سه گی توپاندووه، نه و
 خانوانه ی له دوا ی پوو خانه وه بوون به گووفه ک که تا دهات پر
 ده بوون له زبلو زار، چی خول و خاشاکو پاشه پوکو گه ندو گوی
 گه په که کانی شار هه بوون که س نه زانمو به دزییه وه نیوه شه وان ده نیو
 نه و که لاوانه دا قلب ده کرانه وه، که چی بونی خوشو نه شه به خشی
 گولجاریک که تو نازانیت ته نها له خه یالی خوتدا په رشو بلاویان
 ده که یته وه یان هر به راستی له سه رزه مینیکی دووره وه دین تا وه کو
 پاره دووی بونی زور ناخوشی که لاکه کان و سه ره نویلکه کان و که په کیفه ی
 ناو گووفه کان بنین.

له مناره که ده پروانیت و ده چرپینیت و دلی غه مینی خوت ده دوینیت
 .. ناخو چی ماوه له خوشی و هه وه سی دنیا له دوا ی نه و هه موو
 دابران و مهرگی ناواده و سالانی سیا .. له چی بترسم؟ بیجگه له و
 شه په شه قو شه ره قوچه چیم بو ماوه ته وه؟ پاشه کشی بو؟ جگه له
 ته نیایی خوم چی ده دورینیم؟ نه وه تا هر خشتیکی نه م مناره یه بانگم
 ده کات که ژنیکی جه ربه زه بمو بیپاریزم .. پاسه وانی بمو دورمه کانی
 قاو بدهم، لییره وه گویم له ورته ورتی پوژوو شه وانه ی بووه که

درکاندوویه تی . من که وه ستاوم تا هه نووکه .. نه پووخواوم .. هه لگری
 رۆحی ملیونه هام .. به هزاره ها شوخی وهک تو له سهرده میکی
 دیرینه وه وهک ئیستای تو بالاگهردانم بوون .. تا هه نووکه ش رازو
 نیازو نمازی ئه وان وا دهنیو که لینی خسته کانی ناو هه ناوو بالام ..
 مه گه ر تو واده زانیت درۆیه که که من په رستگای چه ندین خوداوه ند
 بووم، هه ر هه مووشیان وهک تو می بوون و له مندا نیشه جی بوون ..
 پیاوه شمشیریه دهسته کانی خیلّه خوینخوره کانی بیابان به سه ر پشتی
 ئه سپه کانیانه وه وهک ئافاتیکی رهش هاتو په رستگاکانی دامینی
 منیان پماندو خواوهنده کانیشیان فراندو منیان ته نیا به جیهیشت،
 ئیستاش هاوارو نه عرته ی جهنگاوه رهکان و حیلهی ئه سپه کانیان و
 ورشه ورشی شمشیره کانیان وا به سه ر سه رمه وه، وه ره و .. پر به
 سییه کانت بۆنم بکه .. تا ئیستاکه ش بۆنی جوگه له ی خوینم لیدیت
 که له و پۆژگاردا به چوارده ورمدا که فچرینی چه میکی سوور به ده م
 فواره ی خوینه وه سه ری مندال و پیاو و ژنی ده برد ..!

له و به ره به یانه جه رگبهری پاییزدا، نه شانشینیی خوداکان ماونو نه
 په رستگاکان، له ژیر بنمیچی هه وریکی مه بیوی رهنگ قورپاوی، باله خانه
 بلنده کانی شار سامناکانه گه مارۆی مناره که یان داوه، هه ر وهک چه ند
 کیلیکی تازه به ناو ئاسماندا پۆچوون، هه تا که سامالیشه له هه ر چوار
 لاره ناهیلن هه تاو قه دو قامه تی مناره که بشواته وه، خانووه کۆنه کان

چکۆلە و داتەپیو بە ژێر سیبەری چڕو تاریکی ئەو بالەخانانەو بوون، هێشتا لە نێو کۆلیتو کولانەى دارماوی ئەو ناوەدا دەیهەا کەری تۆری و سەگە بەرەللاو پشیلەى گەرۆ جرجى خرت تەراتین دەکەن، لەسەر شەقامەکەى ئەو بەر چەند ماشینیکی تیرپەو و مەردوومیک دەردەکەوتن، بە هەنگاوی سستو مردووانە، وەک بلیی بەسەر شەقامو شوۆستەکاندا پڕی نەکەن، بەلکو بەنێو پینگەیهکی پەنھان و بزى ناو خودى خۆیاندا بێن و بچن، لە ژێر سیبەری مەنارەکەشدا کۆمەلێک پیاو و کورپوکال چکۆلەو جیقن میروولە ئاسا دەجولین، کە زۆر بەیانیان لەویدا خردەبنەو بە نیازو ئومیدی ئەوێ کە سیک بیتو .. وەستایەک، خەلفەیهک، بە فیزەو ئەماژەیان بۆ بکات و بیانبات تاوێکو نانی ئەو رۆژەیان حەلال بکەن.

چ بەیانیهکی خامۆشو بێ سرتەیه، کەچی درەختە بەرزو مەزنەکان نەینیهکانیان دەچرپاندە گوێی تۆ و ئەم دونیا کەرە، ئەو مەنگیە لە ناوئاخنى خۆیدا خەم و ترسو گێچەلێکی هەلگرتووه، چەندە لەوێش ناشیرینتر بیت، تۆ هەموو بەیانیهک دەستەو نەزەر دەووستیت و بۆ هەمیشە چاوەروانی ئەو پېرشنگو تاوێ سەيرو نائاساییه دەکەیت کە لەگەل کشانى خۆر بە ئاسماندا پەيامیکی نەینى بۆ تۆ دەدرکینیت، پېرشنگیکە لە دێرزەمانەو مەوێتەو تەنها رۆحى تۆ دەناسیت، لە دەم کە لەو دەبیت بە ئازارى گریکی سوور، بە دەوری مەنارەو

مالہ کان و درہ ختہ کان و .. گژوگیای ئو ناوہ دا گژہ لوو کہ یہ ک دروست
 دہکات، و ہک ئوہی سروشتی ئو دہور بہرہ لہ گرانہ تاییہ کی بی
 کۆتایی خۆیداو لہ یہک ساتہ و ہختی زۆر کورتدا گر بگریت و شیتانہ
 پوہو و پۆخی تۆ بفریٹ کہ سالانیکہ عہ شقو جوانیہ کو سیرچیکی
 پەنہان بەردہوام تیایدا بەندکراوہ .

ئوہیان نوژی بہیانی تۆیہ لہ بہرامبەر منارہ کہتو نہدہکرا لہ
 یادی بکہیت و قہ لائی بکہیتہوہ، لہو پرشنگہ سوورہ پادہمایت کہ
 شہ بہنگیکی سہد رپہنگی بہسەر سہرتہوہ پادہگرت، خہم دایدہگرتیت
 کہ نہتدہتوانی بہدوایدا ویل بیت، پاراو غہمگین دہتپرسی ناخۆ دہگہی
 بہو پرشنگہی کہ بۆتہ نوالہی دہوری سہری منارہ کہو نہہیلت
 ہەرگیز بکوژیٹہوہ، چہند رقت لہو دہنگہ ترسنۆکہی ناخی خۆتہ کہ
 جارجارہ پیٹ دہلیٹ:

((ہەرگیز .. ہەرگیز ..!))

دہزانی ئوہیان سہرہتای کۆچیکی ئو بہدیہ، نہک پوہو مہنزلگا
 دوورہکان، سہفریکہ بہ جہنگ دہستی پیکردو .. بہ جہنگ کۆتایی
 دیت، پوہو نادیار کہ پیٹ شہرمہ بترسیت، ہیشتا سہرہتای
 کۆچہ کہیہو کہ چی وایت لہ ناو گۆرہ پانیکی خویناوی و دہگیریٹ و بۆ
 ناو دونیای بہرفراوانی ہہزارہا شتو پووداوی لہ بیرچوو پادہکیشن،
 ئاودامان خوین، کہ چی چاوت لہو پرشنگہ برپوہو کہ ئو گہر چاوہکانت

بتروکینیت، پرېشنگه که ده کوژیتته وه ..

هه ستت له کپو و خاموشي ده ورو بهرت راگرتبوو .. ده نگی به ئاسته می بیده نگی، له نادیاره وه ترپه ی هه نگاوه کانیت ده بیست .. چنه دین ساله نه تدیوه .. یان وهک ئه وه وا بوو هه رگیز نه تدیبیت، به لام دلنیا بوویت جگه له خوی کهس نییه، چ سهیره که له گه لا پیربوونی ئه م پایزه دا دیتته وه .. له پایزیکا که و ته سهر ئه ژتو و عیشقی خوی به یان کرد و .. پایز بوو سه ری خوی هه لگرت و جییه یشتیت .. بهر له وه ی بروت به لینی ئه وه ی دابوو پیت که جاریکیان زور به ئاسانی وهک بایه کی شیت و شهیدا دیتته وه و تاریکی شه قار ده کات و له ویدیو کیو و به ندهن و ئاسمانه کانه وه هه لده فری و به دیار ده که وئو له ته کتا ده وه ستیت ..

(وه لئ ئه فسووس .. هه رگیز ئه وه نده جوامیر نه بوو!))

هه میسه به دهم خو خه ریک کردن به ورده ئیش و ئه رکی ناو ماله که وه، مالی ببوه ژنیکی ته نیا، له ویدیو شووشه ی پوون و خاوینی په نجه ره که وه ده پروانته مناره که که هه موو دیواره ئاوینه به نده که ی به سه ر ئاسمان و مناره خو شه ویسته که ت کراوه ته وه، تا ئیستا بو یه ک جاریش دلّت نه هاتوه په رده کان دابده یته وه نه با هیچ کامیان هه ست به ته نیایی بکه ن، له وه ته ی «هۆمه ر» فه وتی کردوه سی جار چوو یته ته وه ماله

باوانو .. يهك شهوو به په له گه راويته ته وه، هر سځ شه وه كه مناره كه وهك پيره پياويكي پشت كۆم هاته خونتو گله يي ليټ كرد ..
 ((يو به تهنيا جيټديليټ؟ يو چراكاني ماله كه ت كوزاندوته وه ..
 خانمه كه م؟ گولډاني ناو بالكونه كان به من ئاو نادرټ، تريفه ي مانگو
 جريوه ي ئه سټيره كان دادم نادهن .. هيچ نه بيټ چراكان خاموش مه كه
 (!!..))

له دواهمين سهر داندانا مناره ي تاي ن ئه ونده ي چنگيكي لي مابوو وه
 سه روگويلاكي شكابوو .. ئه ونده قه مبوروو چه ما بووه و كه پووي به
 عه رده كه وه نووسابوو به دهم قرخه قرخه وه گله يي كرد ..
 ((خانمي گوره م .. تو بو كئ به جيټديليټ ..؟ به ناوي كوټر كوشتنه وه
 پاسه وانه كانت به گولله سه رو كه لله م داده بيژن، هه موو نازاي جه سته م
 زاماره و ئه و شه وه ي بزائن تو ده پوټ تاپرو ساچمه زنه كان دټين و
 هه موو گيانم ورده ساچمه ي ئه و تفه نگچيانه ي تون))

له قه فزه به تاله كان ورد ده بيته وه كه بوونه ته ديكوړيكي ناو
 بالكونه كه و به بنميچه كه دا شوپ بوونه ته وه .. سه يره .. جاروبار
 چوله كه و ريشولوه و په رسيلكه له ده روازه به رته نگو چكوله كانه وه
 خوياني تيده په ستنو ده كه ونه باله فپه و هه ر وهك ئه وه ي به گه مه ي
 خو به ندردن و پاشان خو نازاد كردن له قه فزه كاندا نه ټينييه كو پازيكي

په نهان بؤ تو بدرکینن، دواى مه رگى هومر به دوو پوژ هر هر هومو مه له چکوله و جيقنه کانی ناو قه فه زه کانت نازاد کردن، بولبوله کان به نامان زه مان له قه فه زه کانه وه نه هاتنه دهر وهک نه وهى له باشووکه و شه هینو بازه کانی ناسمان بترسن، ناچار به زورداره کی هه لئدان بؤ ناسمان و که چى له چاوتروکانیکدا واشه یهک زه فه رى به یه کیک له بولبوله کان بر دو تیوروکاو له نیو چنگیدا ونى کرد .. جار نییه قه فه زه کان مه رگى نه و بولبوله ت وه بیر نه هیئنه وه و دلت ژان نه کات . هه وای قه فه ز کوشنده و .. ناسمانیش پر له واشه و بازو هه لوی برنده

..

هه ندیک جار ده مه و به یان، جار هه یه .. نیوه پوژ یان سه روه ختی که و تنی زه رده په پر هه ناسه ت سوار ده بیت وهک نه وهى خوت له ناو قه فه زه که دا بیت و هه واش کوشنده .. یان وهک که ناریهک له ناو چنگی هه لویه کدا بخنکییت .. به ربینی خوت ده شیلی و زار ده که یته وه بؤ که میک هه وای پاک، تو بلئیت ترس و دل په راوکئ بیت له هاتنه وه له ناکاوی «به هرام» .. به لینه ده مه و نیوه پوژ میوانی تو بیت .. گه پانه وهى کونه یاریک له دوور ولاته وه که په نگه له گه ل خویدا هر هر هومو ده روازه کانی دوزه خ بکاته وه .. دوزه خى یادگار په شو تاله کان، هه له ته بوون و عه شقى نابووت و ناسینی هومر و مه رگو هه قایه تی نه برپاوهى پووخانو نه پووخانى مناره که .

یه که مجار له باخه که ی خاله هه باس-ت ئه و پیاوه چه له نگهت بینی که سئ چوار خیزانی بنه ماله که ی خۆتانی بۆ داوه تیکی شاهانه بانگ کردبوو، ئه و باخه ی که چهنده ها ژوانی شیرینی تۆ و به هرام-ی دیبوو، به دریزایی ئه و «زیافه ته شاهانه یه» که ئه م وا وه سفی خوان و قه له بالغیبه که ی ده کرد، «هۆمه ر» ی که له که ویت چاوه کانی له تۆ نه ده تروکاند، نیگا مه سته کانی به ده م پیک هه لدانه وه .. نیگه رانی کردیت، تۆ هه موو خه یالت له جیگه یه کی دیکه بوو، ناو که پره که .. ئه و که پره ی دوا ژوان و دیداری تۆو به هرام-ی بینی، ئه ویش وه ک یه کیک له و مه لانه ی ناو قه فه زه کان هه لوه دای فرین و هه لاتن بیته، فری و .. ئه م ئاسمانه ی به جیه یشت، به دریزایی دانیشتنه که ملچه ملچ هه ر هه مووان له خواردن و خواردنه وه نه ده که وتن، باسی هه موو شتیکیان ده کردو باسی هیچیش نه بوو .. یان تۆ له وه غه مناکتر بووی .. له وه بی خه یالتر که بزانیته له پشت ئه م هه موو غه لبه غه لبه وه چ مانا و نیازیک هه یه، له و کچانه ش بووی که که مترین زه وقیان به میوان و سفره پازاندنه وه بیته، به جوړیک درپۆنگ و مۆن ده بووی که نانت پی نه ده خوراو وه ک گیانله به ریکی کیوی ناو قه فه زیک سه یری یه که به یه که یانت ده کردو به درۆ که وچکت به ناو قاپه کاندای ده گپرا، زانیت که میکی دیکه بمینیته وه ده ده یته پر مه ی گریان، هه میسه سوژیکی غه مه پین ژور به ئاسانی ده تخاته سه ر قولپی گریان، ده یانوت

واى له و هه وا خوښه ی ناو ئەم باخه، بۆ تو کوشنده تر بوو له هه وای ناو قه فهز، ههنگاو به ههنگاو پیدزکته ده کردو خوټ له زریک و هووپی مندال له کان و قاو و قیژی ژنه کان و ده مه ته قیی گه رمی پیاوه کان و کورپه لاهه کان به دوور ده گرت که چه پولکی به کترینان نه ده دا. به بیانوی میز پیکردنی «په ری» خوشکه چکوله که ته و بیئاگا له وان له ناو دار خوځه کاندای خوټ بزر کردو ئوخژنیک به دلندا هات، دهستی خوشکه که ته گرتبوو خیراتر له وه ههنگاوت ده نا که کچه بچکول بتوانیت پی به پیی تو بپوات، له شتیک پاتده کرد که نه تده زانی چییه، به ده م په وتیکی شپه زه وه سه رت نه وی ده کرد نه با لقی دره ختیک چاوه پر له فرمیسکو غه مینه کانت زامار بکات، بۆنی غه ربییت له خوټ و هه واو هه تاو و میوه ی سه ر دره خته کانیس ده کرد، په ری چکوله زوو زوو دهنگی ده دایت که هه لیبپیت تا به دهسته وریدی لانه که ی خوټی خوځیک لیبکاته وه، ئاره زوویه کی وا به تین و تاو له دللی ئه و کچه بچکوله یه سه رسامی کردیت و خوژگه ت خواست که هه رگیز گه وره نه بوویتایه و وهک ئەم ساده و بی خه یال تاکه ئاره زوویه کت لیکردنه وه ی خوځیک بووایه، ئەوسا زینده گی چهنده خوښ و ئاسان ده گوزه را، چهنده بی گریان و تلانه وه و چاوه پوانی ده بوو...

له دووره وه هیشتا ژاوه ژاو و هات و هاوارو قریوه ی هه ره موویان تیکه له تو اووه ده گه یشتنه گویت، ده تو یست دهنگو هه راو قریوه ی دایکت له هی

خوشکه که ت جیا بکه‌یته‌وه، هی خالت له باوکو براكانت، گویت قولاغ کرد، له‌ناکاو کپی و هیمنیه‌ک هه‌موو ئاسمانی سهر باخه‌که‌ی داگیر کرد، له‌وه ده‌چوو یه‌کیکیان قسه بکات و هه‌موویان گوئی بگرن، تو دوورتر ده‌که‌وتیه‌وه تا ئه‌وه‌راو زه‌نایه بمریت، به‌ته‌ن‌ها ده‌نگیک .. پاشان قاقایه‌کی بلندو ناقولا له دووره‌وه ده‌هات و پراوه‌دووی ده‌نایت، زرنکه‌یه‌کی که‌رخ و ته‌واو نامو به پوخت که زرنگانه‌وه‌یه‌کی پر له که‌یفو هه‌واو هه‌وس بیئیت و گیزه‌لووکه‌یه‌ک له چوارده‌ورت و به‌ریپت دروست بکات، قاقایه‌ک که ده‌توت له قهراری بیریکی تاریکه‌وه دی‌تو چون ئاویکی ره‌ش سهر ده‌کات، ئه‌وه‌یان قریوه‌ی ئیرانه‌ی «هؤمه‌ر؛ بوو که لیوانلیو بوو له شه‌هوه‌تی دیداریک که توژیک له‌مه‌وبه‌ر ریکه‌وت سازی کرد، له‌به‌ر پیتدا ده‌ته‌قییه‌وه و هه‌وای ده‌خسته سهر له‌رزه له‌رزو بالنده‌کانی سهر دره‌خته‌کانی ده‌ته‌راندو چه‌ندین خوخ وه‌ک ئه‌وه‌ی بترسیئن یان ته‌واو گه‌ییو بن که‌وتنه سهر خو‌له‌پوکه‌که، دوورتر .. هه‌نگاو به هه‌نگاو ئه‌وه‌نگو سه‌داو قاقا بلندو ناسازه به دواته‌وه بوو، که زانیت خو‌خه‌کان گه‌ییون خوشکه‌که‌ت هه‌لبیری تا به ده‌سته چکوله‌که‌ی خو‌خیک لیبکاته‌وه، که‌چی نه‌یده‌توانی .. ناچار به چنگی گه‌ورونه‌ت چنگه چکوله‌که‌ی ئه‌مت به خو‌خه‌که‌وه ته‌وق کرد تا‌وه‌کو هه‌ست نه‌کات تو لیت‌کردو‌ته‌وه، شاگه‌شکه بوو .. تو‌ش خه‌نیه‌ته‌وه و دانگرت ..

که هؤمه‌ر هات هه‌ر هه‌موو که‌سو کار به منالو مه‌زنه‌وه له‌به‌ری

ههستان، مشکی و جهمه دانی تیکه لئی، مرادخانی بهری، پیلاوه تازه بویاغ کراوه کانی بریقه یان له چاوان ده دزی، سمیلی پری که له ژیره وه بویه که ی کال ببووه سهرنجی پاکیشای، ته زیخی سه وزو قل گه ورؤنه و کاره بایی ناو دهسته گه ورؤنه کانی، نیگای هه وه سبازو چاوگپرانى پر به دلئى به قه دوبالای تودا له نیگای ئه و پاوچیانه ده چوو که په نجه ده خه نه سهر په له پیتکه ی تفهنگو تا پرو ساچمه زه نه کانیاو بو ته ماعی پیکانی کوتره شینکه یه ک یان کارمازیک، چاویان پر ده بیته له خوین، چاوه کانی وها سووربوون که سپینه ی له ره شینه ی جیا نه کرینه وه، ده مانچه که ی که به لاقه دییه وه شوپرو گران که وتبووه سهر پشتینه گول گولیییه که ی دلئی پرکرد له کسپه و خورپه ی ناواده، له ناکاو دلئ وهک دلئ چوله که یه کی به ندرکراو ده نیو چنگی هومر دا، ده ففه ی سینه ی ساواتی ده کوتا، له وه دهسته پیاوه پیکپوشو دلته رانه ده چوو که تا دوا هه ناسه واز له خویشی و که یفو سه فای دونیا ناهینن و تارمایی مهرگ هارتریان دهکات بو ژیان، تو له ترسی نیگای شیتانه ی ئه و پیاوه نه وسنه که چلیسی له دهمو لیوییه وه ده باری ولیکی ده کرد. . دهستی په ری ت گرتو خوت له ناو باخی پر له میوه جاته که بزر کرد، به یادی به هرام ی خالوزات چوو پته وه لای ئه و دار تووه ی که به دهستی خوئی له سهر قه دی ئه و پیره دره خته ناوه که تی هه لکو لیوو، که وردتر سه رنجت لیدا، پتر له برینیک ده چوو که زور ده میک بیته قه تماغه ی گرت بیته . . شادی . . چه نده ناوه که تی

خۆشدهويست، وهك سۆفییهك له ناو خه لۆهتی خۆیدا زیكر به ناوی زاتی ئیلاهییه وه بکات، له بهر خۆیه وه سه د باره ی ده کرده وه .. شادی .. شادی .. تا تو ده ستت ده خسته سه ر ده می .. که چی له ژیر لیوه وه ش وازی نه ده هیئا، چاوه کانت پریوون له ئەسرین، په ری چکۆلانه و زیت .. به ده م قه پگرتن له خۆخی تووکنه وه سه ری هه لده بری تا بزانییت بۆچی ئەوه نده ماتیت و نایدوینی و وه لآمی پرسیاره ساده کانی ناده یته وه که ده یه ویت بزانییت دره خته کانی ناو ئەم باخه و مه له کانی .. زینده وه ره هه لاتووه کانی بهر پییه کانتان .. هه ر هه موو ئەو شتانه ی چوارده ورتان که سه رسامیان ده کات .. ناویان چییه ...

بۆ یه که مین جار که به هرام به ناو سیبه ری دره خته کاندای تو ی هیئا تا ناوه که ی خۆت به سه ر قه دی ئەم پیره دارتووه دا ببینییت .. شاگه شکه بوویت و خۆت هه لدایه ئامیزی، ئەم نیرانه و بیژمۆتانه هه له که ی قۆسته وه ده م و لیوی له لاروومه تت نزیک خسته وه به ته ماعی خزان تا سه ر لیوانت تیده کۆشا، کولمه کانت وه ک خۆخه لاسوره کان گه شان ه وه و به شه رمیکه وه که دلشکانی ئەمی به دوادا هات خۆت راپسکاند . وای له و چاره نووسه په شه ی که وای کرد ئەم بکه ویتته ئەو دیو حه وت که ژو کیو و .. زه ریاوه، جه نگیش ته و او بوو .. لیرو و له وئێ تاکو ته را هه وائی کوپو براو میزدی هه له ته و ونبوو له دوور ولاتانه وه ده گه یشتنه وه ناو که سو کار، چ به نامه یه ک یان ته له فۆنیکی قاچاغ، پۆژان و شه وانی

نەبراوێی چاوه‌پروانی لە پۆختی دەخواردو که چی دەنگو هەوالێکی
خۆش یان ناخۆش لە کۆنە یاری دوورو سەرگەردانەو هەنەهات، چرپە و
فسکەفسکی کەسو کار دلتی پتر کرمی دەکرد، بەلام وەک کچیکی
بە شەرمو شکۆ پیت ئەستەم بوو ئەوەندە بێ پوو بیت لە ژنیکی یان
پیاویکی بپرسیت کە نە خۆی و نە خانەوادەکە ی وشەیهک نادرکینن
تاوێکو دلت ئاو بخواتەو، دایکە خەمخۆرەکەت زەبوونانەو مایەپووچ
کە وادل پڕ لە کەدەر دەتبینیت .. کزۆلە لە ژیر لیوێو هەسەد بارە ی
دەکاتەو ..

((کچەکەم .. کە بنیادەم کەوتە غەریبی .. هاتنەو هەنەهاتنەو هە ی لە
کۆشی غەیبیدا یه ..!))

خۆت بە پیو هەنەدەگرتو ئەژنۆکانت دەلەرزین، کەوتیتە سەر چیچکان،
چاوه‌کانت لە پەری دەشاردەو هە کە خۆخیکی گەییو لەناو چنگە
چکۆلەکە ی جیگە ی نەدەبوو، دەبوو وریای هەنگاوه‌کانت بیت کە پی
لە خۆخە گەنیو و نیمچە گەنیو هەکان نەنییت کە بە چوار دەورته‌و هە
لەو ناو هە گۆرپی و هەربوون، بیناز دەنیو خۆلەپۆکی ژیر دره‌خته‌کان
کەوتبوون، ئەو خۆخانە ی لە ترسی پیربوونی بەپەلە ی پاییز، خیراو
لەناکاو هەر بە دره‌خته‌کانەو هە گەنی بوون، خۆخەکان واهین .. کتو
پڕ سەرماو با ی کویستانان دەیانترسینیت، هەر زوو دارتووه‌کەت
بەجیه‌یشتو بە ترسەو هە ئاوپت دەدایه‌و، بیرت نایه‌ لە کەنگیو هە

نەتویراۋە پوۋ لەم باخە بکەیت و برینەکانت بکولینەوہ ..
 ((خودا ھاوار .. بۆ نەتکوشتم؟))

لەوہتەى ئەم باخەت ناسیوہ ھەرگیز ئەوہندە پەژموردەو خۆلاویى و
 غەمگین نەتدیوہ، ئەو خۆلبارانە ھەناسەى دارو درەخت و بنیادەم و
 بالندەکان و ھە ھەموو زىرۆخىكى تەنگ کردوہ .. وای لەو ھەموو خۆخە
 خراپو گەنیوہ کە کرم تىیداۋن .. چىیە؟ ئەو سیوہ گەپو کرمۆلانە؟
 گوايە ھەوا ژەھراۋى بووہ .. دووکەلى ئەو ھەموو شەپوشۆپە ئاسمان و
 زەوى بۆگەن کردوہ .. بۆ نا؟ بىتەم و پەنگ بواردوو .. پووکاۋە،
 چ پۆژگارىكى بىتەم و بۆیە، ئەوسا کە بەھرام سەرقاقلە چى کەیفو
 سەفای ھەمووان بوو، گەورەو بچوۋكى كۆدە کردەوہو دەیکرد بە ھەللأو
 بەزمورەزمىك نەبىتەوہ، دەبوو ھەر ھەمووتان لە یەكەم بەرى خۆخو
 ھەنجىرو سىو و ھەلۆژەو ھەرمى و تووہکان بخۆن، بە دزى ھەمووانەوہ
 بە گویتدا دەیچرپاند .. جا خۆخەكەى بۆ من بى .. ئەى سىوہكەى بۆ
 كىيە؟ كە دەيزانى سوور ھەلگەپاۋىت .. دەترىقاىەوہ دەبوت ..
 ((ئەوہ كۆلمە .. یان سىوہ لاسوورەيە .. غەزەب .. چەندە لە
 خۆخىكى گەبىو دەچىت كە ئەگەر زوو فریای لىكردنەوہى نەكەوم ..
 بىناز دەكەویتە سەر خۆلەكە ..))

چەندە بەم غەزەلانەى دلت دەگوشرا كە لە گۆرانىيە فۆلكلۆرىيەكانەوہ

دهیدزی و دهیدا به گوئی تودا..هه نووکه بیرى ئەم شته بیتامانه شی ناکه یت . چیتر نه تده توانی فرمیسکان پابگریت و له خوشکه بچکوله که تی بشاریته وه، له چه ژمه تانا خووخه که ی له دهست که وته خواری و به په له بۆت هه لگرته وه و پاکت کرده وه و غه مگینانه به قورگی نووسا وه دووباره و ده باره ی ده کرده وه:

((دادیل .. دادیل .. بۆ ده گریت؟ دادیل گیان بۆ ده گریت .. بۆ..؟))

چمکی کراسه که تی ده گرت و رایده کیشا، تاو نا تاویک به دهسته چکولانه که ی فرمیسکی ده سپریت، ئەو دهسته ی که هیشتا بۆنی خووخه که ی لیده هات و تووکی سهر پیستی خووخه که وهک سهری ده رزی ده چه قییه سهر کولمه کانت که ئەم به ناو له پ فرمیسکه کانتی ده سپریه وه . هیشتا دهنگو قاقای دیوئاسای ئەو پیاوه غه ریبه ده گه یشته گویت، له وهختی سلّو و خیرهاتن نیازی بوو به بیانووی ته و قه کردنه وه دهستت بگوشیت ، تۆ خووت له گیلی دا، هه ستایته وه سهر پئ به و نیازه ی تا ئەوسه ری باخه که برۆیت تا وه کو ئەو قاقاو هه لّایه بمریت و نه گاته گویت، که چی پبچاوپبچ به ناو ئەو هه موو دره ختانه دا سهر هه وا ده که وته ده هات، وهک ماریکی به فیشکه بیت و خووخه کان له ترسانا بله رزنو له ته ک گه لا تۆزاوییه کاندایه ژموورده و سیس بکه و نه خواری، ئەو قریوه وه هات و هاواره که له هه موو لایه که وه گه مارۆی باخه که ی ده دا . دره خته کانی غه مگینتر کرد، له ناکاو به

زرمه‌ی ته‌قینه‌وه‌یه‌کی ناقوْلا کاس بوویت که وایکرد به سه‌ده‌ها بالنده‌ی کیوی فریای فرین نه‌که‌ون، بو تاویک له ترساندا سینگورکیان له زه‌وی ده‌خشان‌دو کویرانه خوْیان به قه‌دو لق و پوپ و گه‌لای دره‌خته‌کاندا ده‌داو بلندو بلندتر ئاسمانی ئه‌و باخه‌یان جیده‌هیشته‌و چوْلیان ده‌کرد، کپو خاموش و بی جووکه‌و چریکه‌ی خوْشخوانی فرنده‌کان باخ به ته‌نیا جیده‌ما، به بهر چاوته‌وه خوْخیکی زۆرو نیمچه‌گه‌ییو و گه‌نیو پزابوون که خه‌میکی قوول و په‌نهانی ده‌خسته دلته‌وه، خوْخیک که‌وته به‌رپیانیان که له‌لایه‌که‌وه تاسه‌ر ناوکه‌که‌ی قه‌لشتی بوو، ئان و سات بوئی بارووتت ده‌کرد، هه‌وا هیشته‌ا شیت و پر هه‌راو شه‌قزنی گولله‌ بوو، خوْخه‌که‌ت هه‌لگرته‌وه‌و له‌و کونه‌ پامایت که له برینیکی ده‌چوو که که‌وتبیته‌ ناو دلای خوْخه‌که‌وه، قوول قوول کرمیکی زه‌ردباو ده‌جوولاو به‌قه‌د قوولی ئه‌و برینه‌و پتریش له‌ ناوه‌وه له خوْخه‌که‌ی خواردبوو، ئه‌و خوْخه‌ کرم تیکه‌وتووه‌ گریانیکی خنکاو و په‌نهانی ده‌ته‌قانده‌وه، کرمی تاین خوْی ده‌شارده‌وه‌و پوْ ده‌چوووه‌ ناو هه‌ناوی خوْخه‌که‌و له تاریکیدا خوْی هه‌شار ده‌دا .. وه‌ک کۆششیک بوْ مانه‌وه‌و زه‌فه‌ر پیینه‌بردن .. ته‌واو .. مه‌حاله‌ بیته‌وه .. دلته‌ ده‌یوت سه‌فه‌ری هات و نه‌هاته‌و هه‌رگیز نایدۆزیته‌وه، هه‌تا گه‌ر بیته‌وه، به‌سه‌ر ویرانه‌و کاوله‌ ئاشیکدا ده‌گه‌رپته‌وه .. به‌سه‌ر دلایکی پاره‌پاره‌و رۆحیکی تاریک.

ئه‌مجاره‌یان کچه‌ بچکۆلیش زیرکاندی و وه‌ک کرمه‌که‌ ده‌یویست له

باوه شتدا خۆی بشاریتته وه .. وای .. هه نووکه چه ند له خۆخیکی له دار داکه وتوو .. هه لواسراو به چه واوه، تۆز لینیشتوو .. گه نیو .. کرم تیکه وتوو ده چیت .. هه نووکه .. ئاه .. ئاه ..

ده سترپژێکی دیکه و شه قژنی گولله کان شیئی کردیت، دیسانه وه قاقا کابرا له دووره وه پیده که نی و گویت له هه له له ی ژنیک بوو، زریکه ی جه رگبیری پهری، کسپه و خورپه ی دلّی خۆتو ته وژمی به تاوی خوین تا نیو گلینه و سه ری په نجه کانت شه پۆلی ددها، ئه مجاره یان هه ست کرد نزیکتره، وه ک ئه وه ی لووله ی ده مانچه و تا پره کان و توتوه کان له په نا گویته وه بته قن، هیشتا هی ئه وه نییه ئه وه هه موو گه لا پرژاوه له گه ل هه نگاوی به په له ت هه لفرن، ئه وه هه موو خۆخه پزیوه که به ناو خۆلّو ورده به ردو گه لا وه ریوه کاندای وه ک چه ند دلّیکی ترسنۆکو و پاکردوو .. بریندارو پووکاوه و کرم تیچوو غل ده بوونه وه و له ژیر پنجه کانه و پره گی دره خته کاندای ده گیرسانه وه، هه ندیکیان ده که وتنه ناو قۆرت و جۆگه له و سه ر ئاو ده که وتنو له چاوان ون ده بوون. گولله یه کی دیکه و .. دووان و سئو .. ده .. ئه وه نده نزیک که راجه نیت، تۆ بلّیت باوک و براکان و خالّو نیرینه کانی بنه ماله له ته ک ئه و میوانه پرزا قورسه شه رو گێچه لیان لی بوه شیته وه؟ ئه و پیاوه کی بوو؟ بۆچی چاوه کانی وه ها خویناوی بوون ..؟ نا .. هیچ نه بووه .. ئه وه تا به دم شه قژنی گولله کانه وه له قاقاو خه نین ناکه ویت، ئه و جۆره پیاوانه چه زیان له فشه و خۆ پفدانه، له وانیه بیه ویت به هه وادا و به م تا پر ته قاندن و

قاقاو ئاگربارانەدا پەيامىكى پەنھان و رازىكى نىرانە بنىيىت، لەوانە يە نىشانە بگرنەوہ بەو مەرامەى كامەيان دەستى راستە، كە يەكە يەكە لە جىبەكانيان دابەزىن ھەر ھەموويان دەمانچە بە لاقەدىيانەوہ بوو .. لە سەندووقى كراوہى پشتى جىبەكان ساچمەزەن و تاپەر و كلاشىنكۆف و توتوو و بېرنەوہكانيان دەردەھىنا .. لەتەك كىسى بىرەو ويسكى و قۆدگاو تروتفاقى خواردەنەوہو سەرگەرمكردن، وەك كەلەشىرى سەر بارەدار كە ھەز لە قووقەى خۆيان بگەن قرتە قرتيان بوو، خۆيان گىف دەكردەوہ، لەوہدايە وەك لە سەيرانگاكاندا باوہ بۆ كەيفو سەفاو نىشانە لە گۆزەو دارو بەردو پاكەتو شقارتە كەللەشەكر و بگرنەوہ، لەوہ دەچىت تەنھا ئەويش نىشانەكان بشكىنىت، ئەگىنا بۆ تەنھا ئەو قاقا غەريب و ناسازە دىتە گوپت؟ خۆ لەوانەشە نىشانە لە كۆترو كوكوختى و چۆلەكە و فېرنەكانى سەر درەختەكان بگرنەوہ، وات ھەست دەكرد كە ديسانەوہ ھەر ئەو كابرانە نىشانە دەپىكىتو بەدەم فېرنەوہ يەكە يەكە مەلەكان دەكوژىت، خەيالىت بۆ ئەوہ چوو كە بە قەد خۆخە ھەلۆھريوہكان بالندەى پىكايىت، بۆنى گوشتى برژاو تىكەل بە بارووت چواردەورتى تەنى بوو، چەندە دوورتەر تا ئەوپەرى پەرزىنى باخەكە پراوى پۆخى خۆت دەنىت، ئەو بۆنى بارووتە تىكەل بە گوشتى برژاو پراوہدووت دەنىت، ئەم بۆنە تىكەلە ھەمىشە لە ھەموو كوچە يەكەوہ دىت، سەرت ھەلبېرى و بە ئاسمانەوہ مەلەكانت دەبىنى كە دەپىكران و گەردەلوولو تۆزو بايەك لوولى دەدان و

له بهر زاییه وه پروهو و ناو باخه که سه رانگری دهبون، دوعات ده کرد هیچ کامیان نه که ونه بهر پیت، نه مه یان چ سهیرانیکه که نه وه نده پر له دووکه ل و بارووت و مه لی کوژراوه؟ دهمیک ساله خوت له شایي و سهیرانه کان دهنزیته وه، هه میشه که هیشتا کچیکی پارچه له بوویت، دوی گه پانه وهت له شایي و سهیرانه کان به دم جل داکه نده وه هون هون ده گریایت، نه تده زانی ناخو هه موو کچان سایی تو دوی گه پانه وه له شایي و سهیرانه کان ده گرین یان هه ر ته نیا تو دلا غه مینیت، وهک نه وهی له پرسه ی نازیزیکی خوتدا گه پابیته وه نهک به زمو په زمو شایلوغان، هه ر ده لیت خوت پاییزیت و نه م باخهت زهرد کردو په وتت په شه باهینه و گه لاکان به بانی سهروه ده فرپینیت، شه قزنی تاپرو ساچمه زه نه کان، قاقای نه سهروت، میوه جاتی گه نیو .. یادی به هرام و سوزی جودایی .. به دم بای غاره وه بیئاگا له خوت دهستی خوشکه کهت به رده داو .. له ناکاو ده گه پایته وه سه ری و په لیت ده گرتو راتده کیشا، ده تویست وهک په پوهله یه کی سرکو خوشبه ز به ناو دارو ده ون و پنچکو قورته کاندای بکه ویته باله فره، هه ردووکتان هه م ده ترسان و هه م نه م غار غارینه تان پی خوشتربوو له گریان و شیوه نی ژیر دارتووه که و خو خه کان، په له په لی گه یشتنه ژیر که پره کهت بو، جیژوانی چهنه جارهی خوت و به هرام، چ به دزی و چ به ناشکرا، بهرله وهی سه ری خوی هه لبرگیت سویندی خوارد به و چوارسه دو چوار دارخوخه ی ناو باخه که که هه ر ده بیت بگه پیته وه و بتخوازیت .. وه لی

ته و او .. گوزەشت .. هەزار ئەفسووس ..
(خودا هاوار .. بۆ نەتکوشتم؟)

ئانوسات بەرلەوہی بچیتە ژیرکە پرەکە .. کوکوختییەک پیکراو کەوتە بەر دەمت، تکاو پارانەوہت بئ ھوودە بوو کە نەتدەخواست مەلیکی پیکراو ببینیت، ساکایت کسپە لە جەرگتەوہ دەھات، نووشتایتەوہ .. ھیدمەگرتی بوویت، پەری زیکاندیو کەوتە لووشکەلووشک، چلمو لیکی تیکەل کرد، ئەمیان یەکەمین جاری بوو مەلیکی پیکراو ببینیت، پتر خۆی بە تۆوہ دەنووساندو قەستی بوو لە ژیر بالی تۆدا خۆی بشاریتەوہ، کە دەستت بۆ برد ھیشتا خوینی گەرمی سارد نەببۆوہ، باریکە داویکی خوین لە دەنووکییەوہ تا بەرملی جوگەلەہی کردبوو کە ھیشتا قەتماغەہی نەگرتبوو، ھەلدەلەرزىو ھەردووکتان بە دیار ئەو بەلدارەوہ دەگریان، وەک ئەوہی خۆتان کوکوختی بنو پیکرابن، توند دەستی چەپت خستە سەر سەریو باسکت ئالاندە ھەر ھەموو جەستە چکۆلەکەہی، دەنووک کراوہ بۆ ھەناسە یەکی خنکاو .. دلای لە ترپەو لیدان کەوتبوو، بە پەنجەکانی دەستی راستەت گۆششی ئەوہت بوو جئ ساچمەکە لە لەشی وردیلەو ھیشتا گەرمی بدۆزیتەوہ، گەندەپەرپکی زۆر بە دەستتەوہ ھەلدەوہرینو با دەبیردن، خشەخش دەنیو لوقو پۆپو گەلای درەختەکاندا چەند فەرندە یەک بە دەم جوو کە جوکی پڕ لە ترسەوہ خۆیان دەشاردەوہو نەدەویران پوہو ئاسمانی پڕ لە بۆنی بارووت

هەلبفرن، هاتو هاوارو قریووی پیاووەکان نزیکتەر دەکەوتنەوه، دیاریبوو بە دەم پەلاماری شەرشیتانەو غاردان و هانکەهانکی هەناسە تەنگییەوه جانەوهرئاسا لقو پۆپی درەختەکانیان دەشکاندو نەدەپرینگانەوه، غەلبەغەلبیکی تیکەل، گەرچی دەنگی نامۆ ناسازی کابرات لە دەنگی براکانت جیا دەکردهوه، وەک تارمایی چەند بەلایەکی ناگەهان بە پرتاو دەهاتن، بە خۆیان و تاپرو ساچمەزەنەکانیانەوه، سەرمەست بەو پەرشەراووی لە ئاسماندا بەرپایان کردبوو لە حریتە حریت نەدەکەوتن، خاکو خۆخو سیو و هەرمی و گەلاو گولیان دەپلێشاندهوه، هەر زوو .. یەکاندەر دوو خۆت گەیانده ناو کەپەرەکە، پەری-ت لە ئامیز کردبوو .. خۆی بە سینەو مەمکتەوه قەرساندبوو، دەنیو چل و چێوی وشکەوہبووی دیواری کەپەرەکەوہ چاوت لەوہبوو تەنگەتاو بەدوای مەلی پیکراودا دەگەرەن، بیئاگا لە خۆت کوکوختی خۆیناوی تەکە تەک بە دەستیکتەوہ شوپربووه، ئیوہش هەردووکتان لە دوو کوکوختی دایکانەو بیچووہکە دەچوون کە لە ترسی راوی ئەو پیاوہ نەوسنو گوشتخۆرانە نەتاندەزانی بو کوئی بفرن، هەستو خوستتان لەخۆ بریبوو، هەناسە بە سینەتان تەنگو دلەکوئی جەستەئە هەردووکتانی دەهەژاند، گەرمی لەشی کوکوختییەکە وایدەکرد مەزەندەئەوہ بەکەیت کە کوکوختی تاین لەنیوان مەرگو ژياندا راماو، لەوانەئە لەخەونی نیوان فرینو نیشتنەوہدا بیئ، خو گەر بمریت گمەگمی غەمگینی کوکوختییەک لەم باخە پەژموردهیە کەم دەبیئەوہ، تو

بلیٰ نہ مانی گمہی کۆترو کوکوختی و جریوہی پاساریہک چی لہو
 ئاسمان و زہویہ بگۆرپیت؟ تۆ بلییت باخچہکان و دارستانہکان ہست
 بہ مرگی مہلہکانیان بکن؟ ئہوکاتہی بالندہکان دەپیکرین و دەمرن و
 نایہنہوہ ناو ہیلانہی سہر درہختہکان .. لہ چی کہم دەکات و چی
 دەگۆرپیت؟ ئاخۆ باخ و جوگہلہکان و گہلاو گولۆ چرۆکان و خودی
 ئاسمان چ غہمیک دایاندہگریت؟ سہیرہ .. لہوہتہی دونیا .. دونیایہ
 .. مرۆف وازی لہ پراو نہہیناوہ، پراوی یہکدی بییت یان فرندہکانی
 ئاسمان و گیانلہبہرہ کیویہکانی سہر زہمین و ماسی و نہہہنگہکانی
 ناو چۆم و پووہارو زہریاکان، دایکہ دەلیت .. تہواو کاویان کردووہ
 .. لہوہتہی ئہو ہموو پیاوہ تہفہنگ بہدہست و ملہورپانہ پەیدابوون،
 مہلہکانی ئاسمان و ئازہلیٰ کیوی ناو کیو و دەشتہکان لہ ترسی ئہو
 رەشہپراوہ کۆچیان کردووہ، گواہ لہ سہردہمیکی زووتردا ئاسمانی
 ئہم شارو ولاتہ پراوہ لہ فرکہ فرکی و بال چریکہی مہلان .. ئاسکە
 کیویہکان تا بہر مالہکان دەہاتن و نہدہترسان و نہدہپرینگانہوہ .

سہیرہ .. ہر دەلیت سہردہمی بہردینہو پیاوہ کیویہکان لہ کونہ
 ئہشکەوتہکانہوہ ہاتوونہتہ دەریو بہ دواي مہلیکی پیکراودا عہودالّن،
 مشتومپی زہلامہکان و پشوو تہنگی و مشہمشیان، سویند خواردن بہ
 تہلاقو گۆری شہیدان، لہ قریوہکەوتن و گہپان بہ دواي مہلیکدا کہ
 ناکاتہ پاروویہکی ہیچ کامیان، دلّساردی و دەست بہ یہکدادان .. من

خۆم بینیم که پیکراو که وته ئەم ئاقارهوه، پشیلە فراندوویه تی، به گۆرپی شه هیدان گوونی پشیلە کانت بو ئاگر دە دەم، من راویان بکه م و پشیلە بیانخوات، سه لامهت بیت کهس به برنه و راوه کوکوختی و کوتری کردووه؟ ئەی تاپرو ساچمه زهنت بو هیناوه؟ من بو خووشی و میزاج حز ده که م چی چهک هه یه بیته قینم.. بو به راز کوشتن و که متیارو راوی که له کۆی و کۆترو که ویش.. چاوت رهشکه و پیشکه ی کردووه، هه ر تازه له وینده ری و له بهر چاوت سچ دانم نه پیکا؟ ده رزیم بو دانئ .. هه لیده گرم .. هه یفو خه ساری. به شه رهی هه موومان که راوه دوژمنمان ده کردو پیشمه رگه بووم، هه ر بو خووشی گۆزه ی سه ر شانی کچانم شکاندووه، گه ر منت ده بینی که چۆن جامی سه ری عه سه که ره کانم هه لده گرت .. فره فپی چۆله که یه کی دایکانه که بیچووه که ی فیری فرین ده کرد ویلی کردن و به دەم غه لبه غه لبه وه نه هاتنه وه سه ر پێگه ی که پره که، ده ست له سه ر دل له شه یتان و په حمان ده پارێتته وه نه تاندۆز نه وه، بیئاگا له خۆت چنگت به سه ر مه لی مرده ره وه بوو توند کردبوو، که هاتو هاواری نیره وزه کان دوورکه و ته وه، پوانیت چه ند تنۆکیکی خوین پڑاونه ته سه ر لباده نه خشینه که که تاکه رایه خی ناو ئەو که پره بوو، که له ونبوونی پیاوه کان دلنیا بوویت له سه ر چیچکان روونیشیت، کوکوختیه که ت داناو که و ته سه ر پشت، باله کانی کراوه وه ک ئەوه ی هیشتا شه یدای فرین بیت، په ری هه ر پیتته وه نووسابوو، نه یده ویست خۆی له سینه و

به رۆکت بکاته وه، هیشتا هه نسکی هه لده دا، ناچار چوار مشقی له سه ر لبا ده که پان بوو یته وه، وه ک که سیکی نازیز مرده په ری ت راده ژه ند، پزانی تنۆکه خوینه کانی کوکوختیه که چ پوژگاریکی هم خو شو و هم په شی پزانی خوینی خو تی خسته وه یادت، نه و لبا ده ی خوینه که ی تو ی هه لمزی وه ک نه مه یان نه خشین نه بوو .. ساف سپی و له چوارگوشه وه به په نگی شین چوار نه خش که له په لکیکی پان ده چوون، دوا ی هه فته یه ک له سه فه ری «به هرام» وه ک میراتی عه شقیکی دو پرا و خویناوی له ژووره که ی خو تدا ته قه تت کرد، هه میسه پیاسه خو شو عاشقانه کانی ئیوه به دهم شه په خو خو سیوه وه که ده تانگرت ه یه کدی تا ئیروکانه ی ده هینان، خو خه کان نه رمتریبوون له سیوه کان، ریکه وتی نه وه ی ده کرد یه کیکتان خو خیک، سیویک به ر لا روومه ت یان سه رو سینه ی بکه ویت و بییت به مایه ی لاواندنه وه و ماچی دلنه وایی و ئاشتبوونه وه، هه ر هه موو پیاسه کان بو مه رامیک بوو که به هرام نه یده گه یشتی، تا له دوا پیاسه دا زه فه ری پیبردیت. هه ر هه موو پیاسه که وه ها عاشقانه بوو که باخه که ی پتر ده گه شانده وه، لی کحالیبوونیک ی په نهانی دروست ده کرد، گه رچی وه ک هه ر کچیکی نا ئاشنا به سو زو ترسا و له هه ر ته ماسیک سووک ی ده ستی خو ت له نا و ده ستی به هرام راده پسکاند، وشکی و بیزه وقیه کت ده نواند، ده ترسایت له شتی ک که خو یشت نه زانی چیه، سله مینه وه یه ک بوو له و موچرکانه ی له سه ری په نجه کانت ه وه تا نا و که لله ی کاست میرووله ی ده کرد، نه وه ش

له نیرینه یی ئەمی دەداو توورپو د پردۆنگو مۆنتری دەکرد بەراده یهک که به قههره وه شهق لهو بهردانه ههلبدات که دهکهوتنه بهر نووکی پیلارهکانی، لهناوهوه خوینی دهکولاو کهچی به درۆ خۆی هیورتر پیشان دەدا، تۆ نهتدهویست به ئەنقهست کلپه ی شههوتیک لهناخی ئەودا دابگیرسینیت، هههمیشه ههستت دهکرد که دهستیکی نادیار بهر لهشت دهکهویت، ههرجارهو پارچهیهک.. که زۆر جارن لهسه ر گهردیلهیهک، خانهیهک یان خالیکیا چر دهبووهو پاشان ئەندام به ئەندامی دهتهنیهوهو تا دواچار هه ر هه موو جهسته تی داگیر دهکرد، جار به جار لهو بایه دهچوو که تاویک فینکت بکاتهوهو پاشان بتخاته سه ر هه وایهکی گه ر م، بایهک که ئاسان له ژیر جله کانت هه وه خۆی پف بدات و په رت بیته که س ههستی پینه کات، که چی بتخاته سه ر جو شو و خرۆشیک، دهترسایت و دلته په راسوه کانی ده کوتاو که چی مه ستانه چاوه کانت ده نووقاند، هه ر ئەو ترسه بوو که وای لیته کرد هه ر جاره و به فیلیکو بیانویه کو درۆیه کی کچانه یه کیک له خوشکو برا بچکوله کانت بخه یته دوا ی خۆت و ژوانه کان تی کبه دیت، هه ر ئەو جاره که هه ردووکتان پیکه وه بوون.. پتر سامت لینیشته، هه ر به سه لیه زانیت پوهو که په رکه ده تبات، بیئاگا له خۆتان و به سه ر پنچکو ده وهن و گیاو گۆلیکیا هه نگاوی خیراتان ده ناو سه ده ها زینده وه ری تۆقیو ده نیو کون و که له به ره کاندایه ترسی هه نگاوی هاری ئیوه خۆیان دهشارده وه، شنه بایهک له په رووخساری هه ردووکتانی ده دا که

بونی چرۆکاني دههیناو فیڼکی دهکردنه وه، زوو زوو دهستت دهگرتو له سهری په نجه کانییه وه ته زوویهک به هه موو شاده مارو ده ماره ده زووله بییه کانی له شتدا شه پۆلی ددها، دهستیکی نهرمو ته ر به ئاره قه ی سۆزو شهرمو ترسیک.. ناسکتر له وهی به هرام بویریت بیگوشیت، تو به چ حه بیه تیکه وه لیوه کانت ده کروشت، ئه وه موو ئاره قه و جواناوه له کوپوه ده هات؟ تو به شهرمه وه سهرت خسته سهر شانی و زانیت لاوونیو سهرت ده کات که هیشتا به تاسو قه وه لیوه کانت ده کروشت، به ته ریقییه وه وازت له و لیو کروشتنه هیناو جیگه ی ددانه کانت به سهر لیوه ته نکه که ته وه ریزه چالیکی شیرینی به جیهیشت که خوین به تاو و خیرا پری ده کردنه وه، بیئاگا له خوتان لقو پوی دره خته کان دهیدا له سهر و دم و چاو و شان و ملتان، به دم چرپه و هه ناسه برکیوه گه یشتنه ژیر که پره که، هه ر وهک نیچیریک یان قوربانیه ک گران هه نگاوت دهن او خوت ده گر خاند وهک ئه وه ی پیشبینی تیغیک بکهیت له سهر گه رنی خوت، له نیوان ترسو له زه تدا له په لو پو که وتیت، بیئاگا له خوت وهک که سیکی نیوه خنکاو راکشایت، بو تاویک که دریزه ی کیشا نه تده توانی هیه ببینیت، وهک ئه وه ی شهرم کویری کردبیت یان هه تاویکی به تین چاوه کانی پی داخستبیت و پیلوه کانت لیکنبیت، زور له دۆخی چوونه ناو خه و و خه ونیک ده چوو، هه ر ئه وه دهسته نادیاره که دهیه ها جار بهر شوینیکی په نهانی روخت ده که وت، بهر پنتیکی نادیاره له شت که وتو له حه بیه تدا

پراډه چهنی، چهنده بویرانه و .. به لام نه رمو له سه رخو به هر هه موو کونو که له به رو گوښه ی جهسته تدا سه فه ری ده کرد تا ده گه یشته سه ر په ری پوخی سه راسیمه و هه م په ژمورده ت، وهک زینده وه ری کی بی زیان ژیر جله کانت ده گه پرا، ده قاو دهق وهک نه وهی بترسیتو نه و زینده وه ره سستو هیشتا هیمنه له تهک جووله یه کی ئودا هار بیتو بتگه زیت یان ژه هری کوشنده ی خو ی ده نیو خوینتدا بریژیت، هر له سوڼگه ی نه و ترسه دا نه تده ویرا بجوولیت، ته واو هه ستو خوستت له خو ت بری، دل ت کوته کوت تاوی ده سه ندو له وه دا بوو له ده ففه ی سنگته وه بیته ده ری، چوار په لو بری په ری پشتو ته ویلت نار هقیان ده ردا، سوژی کی گه رم چاوه کانتی ته پر کرد، به هرام پتر ده شله ژا .. ناچار ده جاران سه رو پرچو چاوه کانتی ماچ کرد .. ناخر بو .. چی بووه .. بو؟ ماچه کانت لی خو ش ده هاتن، وه ها مه ست بوو که فرمیسه کانتی ده خوارده وه، نه مه یان هر گیز عیشوه و ناز نه بوو. خه می کی کچانه بوو که مه حال بوو په ی پی ببات، نه م پتر لیوه کانو کولمه کانتی به فرمیسه کانه وه هه لدمژی، که وته دوا ی جوگه له فرمیسه کان که ده پڑانه وه هر دوو لالیوو خونچه ی ده مه که تی پتر ئاو ده داو داده خزا تا قورتی چه ناگه ت، وهک زینده وه ری کی تینوو .. زه به للاح بکه ویته ناو پیاله یهک هه نگوین، شیله ی زارتی هه لدمژی، نه وه یان که ته واو له شه رمدانوقمی کردیت و ته ر یقبوونه وه یه کی کچانه شلو کوتی کردیت .. بووی به په رو، هه ناسه ی له بهر بریت، وه ها

کوشنده بوو ئه و شلبوونی ده مارانه که ده ماری پشتتی به زانندو تنوک تنوک میزت به خوٲدا کرد، ئه وه ندهی دیکه له شهرم و شکانیکیا ده مردیت و پتر خوٲ ته پرده کرد، هه موو خه یالت لای ئه و ده سته بوو که خودا هاوار نه گاته سهر ئه و ته راییه، ده سته که وه ک زینده وه ریکی نه سهره وتو بزئی و هار خوئی ته نکو ته نکتر ده کرد، باریکتر وه ک داوه ده زوویه ک تا وه کو ژیر پیسته پاکه که ت بگه پیت، سهرچاوهی خوینه گهرم و گه شه که ت بدوژیته وه و تیایدا مه له بکات و لیی بخواته وه، به لکو ئه وه خوایه بگاته ناو دلٲو دوورتر له وه ش بپوات تا ده گاته سهر په په ی زور ته نکی پوٲت، ده گه پرا .. ده گه پرا .. نه رماییه ک بدوژیته وه، درزیکو کون و که له به ریک تا وه کو له ویوه ئاسان بجیته ناو شاده ماریک یان ده ماریک باریکو ده زووله یی، بی خه مو هیواش، به په له و چرپانانه ده گه پرا، شپرزوه و سه رلیشیواو، تازه ته واو .. نه تده توانی بجوولیت، چونکه نه ده کرا بزانت له ژیر ئه و که پره دا چی له چوارده وری له شی راکشاوتدا ده گه ریٲو چی پووده دات، تازه له وه دره نگتر بوو فریای خوٲاته کاندن و خوٲ راپسکاندنیک بکه ویت .. ته واو .. گوزه شت، نه تده توانی زار بکه یته وه یان ببزویت، گوئی ته پو زار له گو که وتوو .. بینایی لیٲ، زینده وه ره که گه ورؤنه تر ده بوو چون له سه رچاوهی خوینیکی ده خوارده وه، تا ده هات پتر سه ده ها پی و په لی لی ده پوا، سه ده ها شاخو زمان و زاری لیده پرسکا، توش له هه زار لاهه گه مارؤ درابوویت، له وه ده چوو که لبه و زمانی ئاویته ی هه نگوین و شیر برپژن

که نه و ونده شیرین بیت .. شیله ی شهوه تیک له خویندا پتر که ف بکاتو تالی خوئی به و شهکراوه بکوژیت، ژههریک که له وه دهچوو نه و ونده برسی و تینووت بکات که چی له سهر زهوی ههیه و چی به داره و هیه بیخویت، که چی هیشتا هر تیر نه بیت، ئاوی کانیاو و پوواره کانیش تینوویتیت نه شکنین، له نیوان سیبهره و هتاودا جولانه ت دهکرد، له نیوان ئاگرو به فردا سه مات دهکرد، له نیوان خه وو بیداریدا گه مه ت دهکرد، مارئاسا به دم زمان دهرهینانه وه دهسته کانی دهگه را .. دهگه را له خالیک، له گه ردیله یه ک که شکانی ته لیسمه که له ویدا چرپووبیتته وه، دهگه را له به رزی و نزمیه ک که له نیوانیانا سیحری چیژیک خوئی حه شاردا بیت، شه پۆلی شهوه تیکی خه وتوو بیدار بکاته وه، به نیو پنده شتی ته پری نه و له شه دا دهگه را که دهنگوت سروشتیکی زیندووه و سیحریک چاوه کانی پی لیکناره، نه رم و شیرین دهگه را که پتر هه وای گه رمی ژیر په نه کانی و ناو له پی بوو بهر پیستی پاکت ده که وتو ده یخستیه سهر له رزه له رزیک .. هر دهگه را له شوینیک .. له پنتیک که هه مو هه ست و نهسته کانی له ویدا مه یی بن، دهیزانی گهر نه گاته نه و پنته ی بوته جوغزی پوچ و له شت که هیچ به رزه خیک نامینیت، مه حاله بتوانیت له و خه وه خوشه بیدارت بکاته وه، هه واو هه تاو پیکه وه پیلانیان دهگه را که نه و جهسته بیباکو پاکشاهوت ده ست له خوئی بشوات و فریوی گه مه یه ک دورر بیبات، له ته ک هر راچه نینیکدا ده تزانی خه ریکه له و زنه یه نریک ده بیتته وه که

سەد كانى لەزەت لەو لەش و پۇخەدا دەتە قىيىتەو، وەك ئەو و ابوو فشارى شىتانهى جۆگە ئاويك لە ژىر سنگى زۆرى شاخەكاندا بۆ خاكىكى نەرمين بگەرپت تاوەكو بە دەم تافە تافەو بەتە قىتەو، ھەر دەتوت ئەم بەو تەماسە ھارو ئاگرينەى راو دەووى ئەو جۆگە لە ترسنۆكە دەنىت كە پىچاوپىچ بەناو خۆل و بەردو پەگى درەختەكاندا پىگە يەك بۆ خۆى بگاتەو، ئەو جۆگە لە يەى كە بە فر بوو و بە گەرمى ھەو سىكى ئاگرين تاو تەو و دلۆپ دلۆپ بەردى شاخە وشكو تينو وەكان ھەلىانمژيو، تىك تىك لە يەكدى بزر دەبوون، كە ھىشتا كلوو كلوو دەبارين وەك ئەو و ابوو كە پىشبينى ئەو ھەيان كەردبىت پىگەو لە سەرچاوە يەكى دىكە دەتە قنەو، ئەو بە تەنھا دەستەكانى ئەم بوو كە بانگى ھەر ھەموو تىكەكانى كەرد كە لە خالى خاكىكا .. لە پنتى لەزەت كە كۆبىنەو و پاشان لە زەنە كە بەتە قنەو و تۆى سووتاو لەناو شەتاوى شىتى سەرچاوە يەكى پاكا بشۆنەو .. واى لەو دەستانەى كە چەندەھا شەو خەونى پىو بىنيون، بۆ يەكجارو بۆ دواجار وەك تەقینەو ەى زەنە يەكو دارژانى لەبەر ھەتاودا چاوەكانت كرانەو و دەبرىقانەو، كانىيەكى سەر شىت و پاكردو بەتاو دەھات، سەرى دەكيشا بە دارو بەردو پەگى تىكئالوى درەختەكان، ئەو یش تىنووتر لە رىوارىكى وىلى ناو بىابانىك دەمى پىو ناو تا مەستبوون و گەيشتن بەو سنوورانەى ژيان و مەرگ تىايدا يەكدى نانا سەو، تىژ بەلای يەكديدا تىدە پەرنو لە يەكدى قاچاغ دەبنو ھىچ كاميان ئاوپ لەوى

له مەوبەر هەستت پینە کردبیت، وەک تەپک لە سەر پشت کە وتبووی، ئەم هیشتا دەمی لە شیلە چەقی بوو، بەلکانت کرابونەوه وەک مەلکی پیکراو، هیشتا لەوه سڤتر بوویت بزانت ئەو برینە ئەبەدیەیی نیوان هەردوو پانت برینکی دیکە تیۆوه کە مەحاله سارپژ بیت، پڕ بە هەردوو چنگت خۆلت کۆکردبووه، نە هەرکە سەر کە پره کە ی بەجیدە هیشتو نە مەلەکانی سەر درەختەکان لە خویندن دەکەوتن، ئەمجارەیان خویندنه کەیان خویناوی و غەمەین بوو، زۆریش تینوو بوویت، ئەوهنده تینوو کە زمانت بە بن مەلاشووتەوه نووسابوو، بە عەزەتیکەوه نالاندت ..

((تینوومه .. خەریکه دەخنکیم!))

ئەم هەر بیئاگا بوو لەو داوایه، خۆی وەک ئەوهبوو بەسەر ئاوهوه بیتو سەرگەرمی باسکەمەله بیت، هیشتا هەر لەناو گۆمه شینەکه بوو ..

((ئاگریک لە هەناومهوه تا کەللهی سەرم دەمسوتین))

قەستی دەکرد خۆی بخاتە ناو زەریایه کهوه تا ئەو ئاگره بکوژینیتەوه . ماندووانه و بیباکانه بە سەدای سەنگینی نیرینهیه کهوه زاری کردهوه و فرمانی پیتکرد:

((هەسته .. خۆت کۆکه رهوه!))

هیشتا ماسولکه کانت تورتو ژانیک کە بەر موسولدانتي ئاگردهدا،

وهها کوشنده که نه ویریت هر دوو قاجی بلاو و پراکشوت بجوولینیت، هر دوو باسکیشته ئه وهنده قورس بوون وهک ئه ووه بوو که له قورقووشم گیرابن. له ناکاو مه له کان خاموش بوون، درهخته کان به دهم بای وهشته ووه که له باکووره ووه دهات له گه لاکان پروت ده بوونه ووه. نه تده ویرا چاوه کانت بکه یته ووه، له ووه دترسای شتیک ببینیت که له هه موو ژیانته ترساویت ببینیت.

((هاوار خودایه .. یان بمکوژه ..))

یان ئه ووه یان خه ونیکې ناخوش بیت و هیچی تر ..!))

((منیش .. ئه ووه نه ده ویست.))

وهک ئه ووه و ابوو له خه ویکې ناخوش بیدار بوو بیته ووه یان خوی له تاوانیکې گوره بدریته ووه دهستی له گه ردنته ووه ئالاندو له به رخویه ووه دوو باره ی ده کرده ووه که ببووړیت ...

((من ئه ووه نه ده ویست.))

وهک خو پاک کرده ووهی گونا هباریک له به رده م مزاریکدا که داروبه ردی ماچ بکات، ماچی ده کردیت و دلې ده دایته ووه، به نیگایه کی ویل و شیت ئاسا هه موو جه سته ی

توی به دوو چاوی خوینینه ووه ده پشکنی، خوینیکې زور له ده ووری گوله که ی نیوان هه ردوو پانت په رت ده بوو، ماچه کان وهک کوته گوشتیکې جنراو له نیوان لیوه کانت جیده مان، خوینیک له سه ری زمانت یان لیوه کانت هه تامیکې سویری ده گه یانده بن مه لاشووت، ته پراییه کی

گہرم له خوینو ئاره قه ی تیکه ل سیگۆشه تاریکو کوتراوه که ی خوار مووسلدانتی دهخسته ژیر نمه و خوناویک، له دهره وهش چپی تاریکی هیرش ی دههینا بیئوه ی بزانت چهنده تیپه پیوه به سهر زهرده پهری ئیواره دا، ته و او بیئاگا بوویت له و جیگۆرکییه ی نیوان پووناکی و تاریکی، به زحمهت پیلوه کانت بو هله دهات، دهسته کانت ده له رزین، به هرام له ته نیشته وه وهک ته رک که وتبوو، به دهم هه ناسه برکیوه زحمهت هه ناسه ی ده دا، وهک ئه وه و ابوو بو خوشی له سهر پشت دریز بوویت و هاتوو له ژیر که پره که دا وه نه وزیک بدات، دهستیکی بی جووله و سپ جیماو له ژیر سهری کاس و پر ترسی تو، ترسیکی کچانه له دۆراندنی شتیکی که له مندالیته وه زهنده قیان بردوویت نه ی دۆرینی، ده بوو هیچ گه مه یه ک نه که هیت هه لبه زو دابه زی تیدا بیت .. پاکردن و غارغارین بقیه .. سواری پاسکیل و که رو پت په تین و گه مه کردن له گه لا هه تیوو مه تیوی بیژمۆت .. هه ر هه مووی مایه ی له ده ستدانی ئه و په رده یه یه که یه که سه رمایه ی کچانه .. «بی-بن-بوون» کردنه وه ی هه موو ده روازه کانی دۆزه خه له سهر خۆت و تایه فهت .. تازه ته و او .. گوزه شت .. واوه یلا بو حالت ... هه تا دره خسته کان که تاویک له مه و به ر له ناو شه مالتی کدا ده شنانه وه، که چی ورشه ی گه لایه ک نه ده هاته به رگۆی، وهک ئه وه ی دوا شه وی پاییز بیت و دوا گه لایه ک به دره خسته کانه وه نه مایی، پتر له تارمایی تاریک ده چوون تا له دره خت، به دزییه وه بو تاکیک له گواره کانت ده گه رایت که له گه رمه ی رامووساندا

پچړابوو، هه لوه شاپووه .. که چی هیژت نه بوو خۆت کۆ بکه یته وه،
 ئەو مهستیو مړبوونه ی دواى راموسان چه زى ئەوه ی خسته بهر دللى
 به هرام که دهستی له ژیر شان و ملی تۆدا ده ریښى و زۆر بیباکانه وه ک
 نیری که راویکی بردبیته وه و ئەم له نماییشیکدا بی، جگه ره که ی
 ناگرداو به دهم مژیکى قووله وه سییه کانی پپرکد له دووکه ل و سه ری
 بلند کردو به باى کرد، هه رگیز ئەم دیمه نه له راستى نه ده چوو ..
 هه رگیز، هه ستایه سه ری و له که پره که چوو ده ر تا وه کو سه ری
 تاریکی بکات، تاویکو گویت له شوپه شوپى میزکردنه که ی بوو که
 دريژه ی کیشا، دوورتر که وته وه وه ک ئەوه ی خۆی له تاوانیک بدزیته وه
 یان بزانیته که کچیک بايى ئەوه نده شه رمنه که زات ناکات له بهرچاوی
 کوړیکدا نیوه پووت خۆی کو بکاته وه، یان ته ریقبوونه وه له وه ی که
 بوو .. که روویدا .. ناهیللته بجوولته، جله کانی بهرته و پیلاره کانت به و
 ناوه دا توور هه لدرابوون، ده بوو تا زووه و جگه ره که ی ته واو نه کردوه
 به په له پروزی فریا بکه ویت، له کووپه که ی ژیر که پره که وه بیباک
 تنۆکه ناوه کان به ئیقاعیکه وه ده رزانه ناو قاپولکه یه ک که هه وایه کی
 غه مینی له گه ل خۆیدا ده هینا، که هه ستایته سه ری و کشایته وه،
 خوینیکى زۆر پزابوو سه ر به ره که ی ژیرتان که مه گه ر خوینیکى وا
 زۆر به ته نها له سه رپرینی کاريله یه ک یان قازیکه وه بپزیت، سه رت
 سوپماو بو تاویک تاسایت، پاشان بیرت که وته وه ئەم به یانییه به دهم
 سک ئیشه وه بیدار بوو یته وه، درهنگ زانیت که ئیستا سه روه ختی خوین

بینینی خۆتہ کہ دایکہ ناوی ناوہ بئوئوژبوون، کہ مہ کئ ئاسوودہ بوویت کہ ہرچی بیٹ ترسی ئہ وەت نییہ ئاوس بیت، نہ خۆش ئاسا جلہ کانت لہ بہر کرد، ئہ و ترسہ ی لہ مندالییہ وہ پڑابووہ ناو خوئنت ئیستا کہ کہ فی دہ کردو دہ مارہ کانتی دہ سووتاند، ترسی بی بن بوون ی .. گوناہ .. گوناہ .. گوناہ پڑ بہ ہہ وای خنکاوی ناو سینہت ہاواریک بوو شیٹی دہ کردیت، ہہ ستت کرد جلہ کانی بہرت ناتوانن داتپۆشن و ہیشتا ہہر پووتیت، تاریکی دہ مہ و ئیوارہ ناتشاریئہ وہ، بہ دہم قولپی گریانیکہ وہ تکات لیدہ ی کرد کہ نہیہ تہ ژیر کہ پڑہ کہ تاوہ کو خۆت کۆدہ کہ یتہ وہ، بہ شکانی کچیکہ وہ کہ ہہ موو سہرماہی پاکیزی و پەردہ ی کی تہ نکہ ہہر دوو دہ ستت لہ خۆلو بہردی ژیر کہ پڑہ کہ وەردہ داو فرمیسک نہیدہ ہیشت ہیچ ببینیت یان چری تاریکی ژیر ہہ ورو ہیلک کہ ہیچ بارانیکی پی نییہ، ہیژی ئہ وہ ی نہ بوو جامیک لہ کووپہ ئاوہ کہ وہ ہہ لیئنجیت و زاری وشکہ وہ بووی تو تہر بکات، لہ وہ دہ چوو بہ ہرام دوورکہ و تبیئہ وہ، دوورتر لہ وہ ی کہ بہ جامہ ئاویک فریات بکہ ویت، کہ ہہ نگاوت دہ ناو لہ شت بہ دہم لہ رزینیکہ وہ کہ ہہر لہ لہ رزینی گرانہ تا دہ چوو ہہ ناوتی دہردیئاو ناوکتی دہ خست، ہہر ہہ نگاویکو خوئنیکی خہ ستو مہ بیوت لی دہ پڑا ...

*

ہہر لہ م شوینہ دا بوو، لہ سہر لبادیکی سپی پات کہ تا ئیستا کہ ش ماکی خوئنہ کہ ی بہ سہر وہو ئہ و ہندہ کال نہ بوئہ وہ ئہ و یادگارہ دوورو

غهمینهت له بیر بباته وه، ترسی جهنگو پړانی ئەم هه موو خوینه بوو
دهنیو کوشتارگاگاندا یان پړانی ئەو گۆمه خوینهی دامینی تو که
هه له ته و دهر به دهری ولات و شارانی کرد، دواى یه ک مانگ له م خوین
پژانه بوو که سه ری خوی هه لگرت، پاش ئە وهی به میهری عاشقیکه وه
وتت ..

((مه ترسی خوینم هه یه!))

داته پرمه ی گریان .. گریانیک که ژیر نه بیته وه، وه ها به کول ده کولایت
که په ری زنده قچوو، چمکی کراسه که تی پاده ته کاندو به دهم قیژه وه
دهسته و دامینت ده بوو .. بیئاگا له زریکه ی په ری و مه لی پیکراوی ناو
چنگت هاوارت ده کرد ..

((خودا هاوار .. بو نه تکو شتم؟))

له قیژه و هاواری خوشکه چکۆله که ت راجه نیت و وه ناگا هاتیه وه که
خوی و کوکوختیه کی بریندارو مرداره وه بوو به دهستییه وه، خوی به
سینه تدا ده کوتا و ده پارایه وه ..

((دادیل .. مه گری .. بو واده که ی دادیل؟))

نه ترانی چۆن مه لی پیکراو چۆته ناو چنگی، توند له ئامیزت گرتو
ماچت کرد، به شه رمیکه وه .. شه رمی خوشکی گه وره که هه تره شی
خوشکه بچکۆله که ی بردبیت بۆنت ده کردو سه رو پرچت هه لده گلۆفی و
فرمیسه کانه ت ده سپرییه وه، شپرزه و خیرا کوکوختیه کوزراوه که ت له
دهستی ده رهینا، به ترسیکه وه ده پیرسی ..

((بۆ كوشتيان داديل؟ جى لىبكهين داديل؟))

به خەم و پەرۆشپىيە وە سەيرى چاۋە تەپرەكانىت دەكرد كە سى پىز فرمىسكى دەباراند، خوشكانە و بە نەغمە يەكى مندالانە وە پىتوت ..

((ھەر ئىستا چاللىكى بۆ ھەلدەكە نىن .. با پشپىلە نەخوات.))

بە دەم فرمىسك سىپىنە وە لە نىك كە پرەكە بە پەلىكە دارىك چاللىكى چكۆلەت ھەلكەند، بە لام بايى ئە وەندە قوول بوو كە كوكوختيەكە بشارىتە وە، داوات كرد پەرى دوو بەردى گە وروئە بدۆزىتە وە تاوھەكو بىكەن بە كىلى گۆرەكەى، بە دەم پەيدا كردنى بەردو ناشتنى كوكوختيەكە وە فرمىسكە كانى نە دە وە ستان، كە تە دارەكى ناشتنەكە تە و او بوو بە ديار گۆرپكى چكۆلە وە دۆش دامابوون، منگانە و بە دەم گريانە وە پرسى ..

((ئەم كوكوختيەش دە چىتە وە بە ھەشت داديل؟))

((ھەر ئىستا بە قورىان ..))

((كەى .. كەى داديل؟))

((كە ئىمە پۆشپىتىن .. پۆھەكەم ..))

تۆ دە جاران خۆت وەك ئە و كوكوختيە كوزراۋە بىنى كە خوئىنى ھەردووكتان لە ژىر ئە و كە پرەدا تكان، ھەر تاۋىك لە مە و بەر بە ئاسماندا سەربە ستانە لە شەققەى بالى دەدا، بۆ دەبىت خوئىنى پاكىزە بىيى تۆو كوكوختيەكە لە ژىر ھەمان كە پرو دوو لىبادى دەستكردى خالت برژىن؟!

هیشتا له ناو بالکونه که وه ستاویت و سهیری بالای مناره که ده که یت، له سهروه بو بناغه که ی، له بناغه وه بو ترۆپکی که لېبوی که نارپک لیره و له ویدا خشته کانی که وتوون و خوراون، وهک ئه وه ی ده عبايه که له ئاسمانه وه دابه زيبیت و له هر هه موو لایه که وه قه پالی لیگرتبیت، ئاخو چه ند چینی خوراون، له و کوتره شینکه و کیویانه راده مایت و که یفساز بویت که به ده وری مناره که دا هه لده فرین، دوور تا چاو بر ده کات به تا کو جووت و پۆل پۆل به سه ر ماله کان و که لاهه کاندایه پوه و ئاسو له شه ققه ی بال ده دن، روه و شینایی ئاسمان و خو له هه تا ودا ده شوون و مه ستانه دینه وه و بالا گهردانی مناره که ده بن، گه رچی سالانیکی زور تییه پین که چی خه ونه کانت پرن له کوکوختی و که و و کوتری کوژاو، هه میشه خه ونی ئه و کوکوختیه یه که به ئاسمانه وه پیکرا که دوا چریکه ی خوینینی پاش پیکران له ته ک سه ده ها فرنده ی دیکه دا وهک شاپه رو گهنده په ره کانیان به سه ر تودا ده بارین، هر له و رۆژه وه ی له ناو باخه که ی خالدا، هومر کوکوختیه که ی کوشت و خو ت ناشتت خه ونی جرن او فرنا ده بینیت، خه ونیکه دووباره و ده باره ده بیته وه، تویت و وهک کوکوختیه ک یان کوتریکی گه ورۆنه به سه ر ئاسمانی باخیکدا بیئاگا له خه یالی پراوچییه کان ئاسمانان ته ی

دەكەيت، بئىئاگا لە پارزو نەيتى ناو دلى پيسى پراوچى دەنیشيته وهو
 ھەلدەفرپیت، ھەمیشە بەسەر گردو تەپۆلكەكانەو ھۆمەرت لى پەيدا
 دەبیت، ھەر بە ھەمان شەرۆال و مرادخانیهو، تاپر بە دەستەو،
 مشكى و جامانە تىكەل، بە پۆحو دلى سەد پراوچیهو نیشانەت
 لیدەگریتەو، تۆش سەرمەستى ھەتاو و ھەوای بن بالەكانت مەحالە
 خەياللى خویناوى پراوكەرەكان بخوینیتەو، تا گرى ساچمەو پىكران و
 كەوتن و دەنووك لە خۆل چەقین.. سووسەى ھىچ ناكەيت، پراوچیهوكان
 لەناو خەونەكانتدا جىگۆرپكى دەكەن: ھۆمەر، باوكت، براكانت، بەھرام،
 پیاوانى بنەمالە تا دەگات بە كوروكالى گەرەك، ھەر جارەو يەككىيان
 دەتپىكىت، وای لىھاتوو ھەندىك شەو لە ترسى تارمايى ئەو تاپر بە
 دەست و تەفەنگچىيانە پتر بە ئاسماندا ھەلدەفرپیت، گوللەى گرگرتوو
 تاويك خىراو تاويك ھىواش ئاسمانەكانت بۆ دەگەرپت، وەك واشەيەكى
 نەفرەتى گوللەى گرپدار بەدواى كلكتەو. جارپك بەر بالى پاستەت و
 جارپك چەپ، جارپك چاوەكانت پردەكەن لە خوین و جارپك دەنووكت،
 ھەمیشە نيوە زىندوو دەكەوتیتە بەر پىيان و ھەر تاويكو لەناو لەپى
 يەككىياندا دەمردیت، جار ھەبوو تىماریان دەكردیت، ئاو و دانیان بۆ
 پۆدەكردیت، زىندوو دەبوويتەو ھە قەفەزىان دەنايت، بەلام ھەرگىز
 ئازادو بەرەللا نەدەكرایت، پەرپو بالیان دەكردیت نەبا بفرپت، چەندە
 لە مەلىكى شكەستەبال و پاشووبەستە دەچیت، خۆزگەت دەخواست
 كە يەككى بوويتايە لەو بالندە بەرز فرپوانەى كە سنوور نافامن،

به سهر گوندو شاری غه ریبو باخه کانی دونیاو سنووره ده سترکده کانو دوور له نیشانه ی پراوکه ره کان کۆچی گه رمیانو کوستانت بگردایه، جارو بار کلکتیان قوت ده کردو له نیو ژنو منداله کانیا ندا به ره لالیان ده کردیت، هه ندیکجار به ده ست منداله هارو چه توونه کانه وه باله کانت هه لده وهرین، کچان و که بیانوی ماله کان که غه مگینو ماندوو ده بوون به ده ست ئه رکو ئیشی ناومالو له داخی باوکو میردو براکانیان سؤلو گه سکیان تیده گرتیت، به ئه نقه ست پییان لیده نایت .. ده مردیت، جاروبار له نازاری ئه و تیغه و گويزانه بیدار ده بوو یته وه که تولاژه تووره و تۆسنه کان ده یانخسته سهر ملت، خه ونیکی دیکه و پراویکی دیکه و مه رگیکی دیکه ..

ههر واش بوو، کتو مت وهک پاله وانی ناو داستان و هه قایه ته پر درۆکان، وهک خه ونیکی ناخۆش که به راست ده گه پیت، هۆمه ری تاین پراوکه ریکی چاپووکو لیزان بوو، له هه موو لایه که وه که تو باله فرهت بو ده کرد ئه م فاقه و ته پکه و داوی داده نایه وه، تۆش نیچیریکی شکسته بالو دهنووک پر خوین، برسی و تینوو، لانه خرابو ئاسمانت پر دووکه ل، ماندووی ده ست چاوه پروانی سالانیکی دوورودریژ، به لینیکی کۆن و رهنگ بواردوو وهک ئه و خوینه ی سهر لباده که که دواجار چلکو تۆزی زه مانه دایپۆشی، به پاده یه ک کۆن که هیچ نیگارو نه خشیکی نه مینیت، لبادیک کۆن و جیماو که ئیتر تا دونیا

دونيایه جاريکی دیکه ژوانیکی دیکه نابینیتنه وه، شهش مانگی یه که م نامه و سئ پؤستکارت و سئ وینه ی خوی بؤ توو که سو کار نارد، له ئیرانو تورکیاو یونان-ه وه، نامه ی یه که م دريژو پر سؤز بوو، نامه کانو کارته کان بؤنی دهست و پلی ئه و په یکه ناشاره زایانه ی لیده هات، بؤنی چلکو ئاره قه، له ده لاهه دلۆپه ی ئاو بیټ یان ئاره قه یان فرمیسک چه ندین وشه ی سرپیښووه، نامه کان جار له دوا ی جار کورت ده بوونه وه، ده بوون به کارت ی پهنګاو پهنګ، دیمه نی شارانیټ که پرن له جاده ی ئاوه دان و خه لکی خاویښ، تاوه رو باله خانه و بورجی بلند که مناره که ت به به راورد له ته که ئه واندایه پنجه توتوته یه، له په رسمه کاندایه تهنیاو له قه راغی زه ریا یه کی بهر به رین و بی سنور وه که خه می بی کۆتایی چاوه پروانی، هه ر ئه و شهش مانګه و ئیتر وه که ئه وه و ابوو زه ریاکان قووتیان دابیټ .. یان ریګاکان ویلیان کرد بیټ .. ئاخو چه هه ننه می ئه و دیو کیوه کان سووتاندوویه تی یان به هه شته کانی فریویان داوه ؟

راپه رین هات و دهسته دهسته کوروکالی هه له ته دهرده که وتنه وه، گه نیچو پیر، ژنو پیاوی زور .. خو یان و جانتای پر له غوربه ت و تاسه و سؤزی جودایی، دونیا یه کی جه نجال و ئاوس به چه زو خوژګه و چاوه پروانی .. چاوه پروانی هه موو شت و .. هه چی ش ..

((خودایه بؤ نامکوژیت ؟))

جاری واهه یه به سه عات ئه م بالکونه و پشت په نجه ره که به جینا هیلایت،

دهيه ها سكيچي ئەم مناره يه ت كر دووه، كه هۆمه ر وهك بووكيكي تازه سه رپشكي كر ديت له نيوان ئەم خانووه كه بوخۆي نيگارو نه خشي سه رده م ميژوويه كي دي رينه و يان چوونه ناو كو شكو ته لاريكي تازه ي ناو خو شترين گه رهي كي شار كه خوا پيدا وه كاني ناويان ناوه (گه رهي كي شانشين)) .. تو وت ..

((ئەم مناره و خانووه دوو توحفه ي جوانن .. چاوم لايان تير نايبت ((..

به چرپه وه پيوتيت ..
((كه س نايانيت .. دهنگويه ك هه يه و گوايه ئەم گه ره كه په رپووت و دارپوخواوه به مناره كه وه تيكده دن .. چونكه واته واته كه راست بيت يان درؤ . گوايه له گوينه مناره كه بروخي ت))
ئەم هه والّه وهك گولله كه وابوو كه دلّي كو كوختيه كه ي سمى و كوشتى . چى خوينى له شت هه يه ته وژمى هينا بو سهرتو به قه هره وه وت ..

((مه گه ر به سه ر خو ياندا بيروخي ن ..!))
به ترسو دلّه پراوكيوه له به رامبه ر تو دا كه ده يزاني وهك هونه رمه نديك چه نده تو وره و غه مگين ده بيت، به دهنگيكي له رنو كه وه دركاندى ..
((گوايه مناره كه دارپزيه وه لاريو ته وه .. ئەم پو نا سبه ي هه ر ده روخي))

((جا له ده ستيان دى ؟))

((ھەموو شتییکیان لە دەست دئ، چەندین خانووشیان کپیوھتەوھو
نیازیانە بیکەن بە بازارو دوکانی تازە بابەت.))
((ھەر ئەم قسەھیەت وام لئدەکات لیرە نەجوولیمو مەگەر تەر مەگەر
لەم مائە بیهەنە دەرەوہ!))

چەندە شاگەشکە بوویت کە جوامیرانە دەستی لە ملت کردو دلنیای
کردیت کە لەم بپیارەدا ھاوسۆرتەو پشتو پەنای تۆیە، ئەوھیان
یەکەمین جار بوو کە ئەگەرچی خۆی دۆستی ئەو پیاوھ خواپیداوانە
بوو کە مرخیان لە پووخانی منارەکەو گەرەکە کە خوش کردبوو،
کەچی تەنیای نەکردیت و ھاتە ناو ئەو جەنگەوھ کە تۆ خوینی خۆت
بۆ دەرپشت، چەندە سۆزو پیزیک لە پۆختدا بۆ ئەو پیاوھ گەرەتربوو
کە تەنھا وەک چەکبەدەستو راوچی دەتبینی. تۆ بلئیت ئەوھیان
یەکیک لە تەلەو فاقەکان نەبیّت کە وا بکات سۆزی ژنانەت بکپیت؟
کی دەزانیت؟ پۆژگارەو دیت ...

دوای یەک مانگ لە زەماوہ نەدەکەتان، ویستی پتر سەرسامت بکاو
شاگەشکە بیت، شەویک کە سەرگوزشتەوی پۆژانی شاخی بۆ
دەگیپرایتەوھ، پیکی ھەلەداو مەستانە وەک پیرە عاشقنیک نیگای
دەکردیت، تکای دونیای لیکردیت کە پیکیک شەرابی لەگەلدا
بخۆیتەوھ، سویندی خوارد کە پارزیک لە دلدایەو تۆ شادومان دەکات
گەر پیکیکی لە تەکدا ھەلنەدەیت .. نایدیرکینیت .. پیکیکە کانتان

هەلداو بە مەراقیکی زۆر گەرمو ژنانەوه گویت گرت، زرنگانەوهی
پەرداخەکان خوش هاتە گویت و مەستانە وتی ..

((بە خوۆشی چاوه کانت .. نۆش))

هیشتا شەرمت دەکرد وەلامی نۆشه کە ی بەدەیتەوه، چاوه پیت کرد
پازەکە بدرکینیت، کە دەمو لیوی تەپبووی بە شەرابە کە لستەوه و
دەستی بە سمیلیدا هیئاو وتی ..

((تۆ هونەر مەندیت و دەزانم چەندە حەزت لە شتی کۆن و عەنتیکە یە،
هەر لە گۆزە یە کە وه تا دەگات بە م خانووه قەدی مە، تەنھا تۆم دیوه
قەدری ئەو شتە سەیرانە بزانی ت .. هەر بۆیە ئەم خانووه دیاری منەو
لەسەر تۆ تاپۆی دەکەم!))

پامایت و تاسایت، لە لایە کە وه وەک نمونە ی تە لارسازی دوو سە دە یە ک
لە مە و بەر سە رسام بوویت، لە ولایە وەک هەر خانوویە ک کە کرپنو
فرۆشتنی لە سەر و نرخ ی هە یە غە مگینی کردیت، وەک ئە وه ی نیازی
دلت بخوینیتە وه .. دلنیای کردیتە وه ..

((من دەزانم .. بۆ تۆ مە سە لە مولکو مال نییە، بۆ منیش هیچ
مانایە کی نییە .. بۆ تۆ نمونە ی نە خشو نیگار ی کە، هە ی کە لی کە وەک
ئە م منارە یە کە خوۆشت دەوی))

دەترانی هیچ مانایە کی نییە بکە ویتە ناو بێنە و بەر دە یە کی بێئا کام،
چونکە بێگومان بوویت لە نیگا کانی و شیوه ی وتنو بپیارە کە ی کە تازه

مہ حالہ بتوانیت پہ شیمانی بکھیتہ وہ، بہ تاییہ تی کہ ہر زوو خوی مہست کرد، مہستی بو ہمیشہ پیاوہ کان دہخاتہ سہر ئہ سلی ئہ و کانزا و مہعدہ نہی لیوہی دروست بوون، چ بہ خشنده بیت چ قرقچوک، چ دلرہق بیت و چ میہرہ بان، چ کہ یفخوش و چ نیگہ ران .. دہیہا جار ئہم رازتہ لہ باوکو براکانتو بہ ہرام بیستبوو، سہیریکی منارہ کہت کرد کہ تریفہی مانگ دہنیو بہرگیکی زیوین نوالہ یہ کی پوٹنی کردبوو بہ کلاری سہری، ہر دہتوت تہماعی ئہ وہیہ لہ پہنجہرہ کہ وہ بیتہ ژورئی و لہ تہکیاندا دابنیشئی و یاداشتہکانی سہردہ میکی دیرینیان بو بگیڑپیتہ وہ، بو شکاندنی ہہوای خاموشی نیوانیان کہ بہ خشندهیی ہومہر خولقاندی .. تو پرسیت ..

((تو بروا دہکہیت ئہ و منارہیہ ئہ و ہندہ لار بووبیتہ وہ کہ برووخیت؟))
 بہ شہرمی پیاویکہ وہ کہ لہ دلی گران بیت دان بہ و ہدا بنیت نہ زانہ و لہ وہ خراپتریش ئہ وہ بوو خوی وا بنوینیت کہ ہموو شتیک لہ سہر ئہ و دہنگویہ و منارہ کہش دہزانت، پامو پہنای بردہ وہ بو پیکہ کہی تاوہ کو شپرزہ بوونی خوی بشاریتہ وہ و لہ ژیر لیوہ وہ وتی ..

((تیناگم ئہم ہہرایہ چیبیہ، لہ وہ تہی من لہم مالہ لہ دایک بوومو ژیاوم ئہ و منارہیہ قیت و قوز و ہستاوہ!))

پوژانہ بہ چواردہ وریدا دہخولایتہ وہ، لہ ژیرہ و ہرا سہرت ہلڈہ پری و لہ بالکونہ کہ وہ و ہک پہیکہر بہ دیاریبہ وہ نہ دہجوولایت و چاوہ کانت لی نہ دہتروکاند، لیرہ و لہوئی، جارو بار، خشتیک دووانی لیدہ بووہ و

دهکه وته خوار، تۆ به میهرو سۆزیکه وه وهک ئه وهی دلی که وتووی خۆت هه لېگریته وه، خشته کانت هه لده گرته وه وه دتپاراستن، هه زوو ئیمزای سه ده ها هونه رمه ندو نووسه رت کۆکرده وه وه کردتان به په راویزی داواو نامه یه ک بۆ پیکخواوی (یونسکۆ) که هه تا زوهه ئه م میراته هونه ریبه نوژن بکریته وه، له به رچاوی تۆ پیکو راست به ناو ئاسماندا پۆچوو بوو، له ترۆپکه وه تا وه کو بناغه که ی کونو که له به ری وای تیکه وتبوو که بینه هیلانه ی کۆترو چۆله که پاساری و مارو میروو، فېنده کان له ترسی هیرشلی له نا کاوی منداله کانو کورپه لاهه کان که به دارلاستیکو به رده قانی نیشانه یان ده گرته وه، یان له ترسی شه قژنی تاپرو ساچمه زنه نه کان، زهنده قچوو به گردانی ئاسمان به پۆلو به تاک له زارکی مناره که وه پوهو ئاسمان هه لده فېرینو قه یریک ده ته ران، سالل دواي سالل له ترسی ئه و هه موو به ر دو ئاگره که متر ده بوونه وه، له یادت ماوه سالانیک له مه و به ر هه ر ده توت ئه و مناره یه هیلانه ی مه له کیوییه کانه، هه میشه به قه له می په ساس چه ندین ده فته رت پر کرد له سکپچو نیگاری مناره و مه له کان، تۆ خۆت وهک هوزاریکی به ندرکراوی ناو قه فه زیک به غیللیت به و مه له سه ره به ستانه ده برد، به لام که ئیستا که ئه و ئیره ییه ت نه ماوه، ماله کان پرپوون له چه کو مندالو مه زن له ته قه کردن ناسله مینه وه، کۆتر کوشتنو ژن کوشتن وهک یه ک ئاسان بووه ...

سہرہ تا لہ نیگارو سکچہ کانتدا منارہ کہ پتہ و دامہ زراو و پیکو پراست بہ ئاسماندا ہلکشابوو، کہ چی ہنووکہ چہ ندین سکچی منارہی چہ ماوہو نیمچہ پووخاو لہ ژیر دہستت قوت دہ بیتہ وہ، ہہ تا لہ خہ ونہ کانیشتدا ہہر منارہیہ و بہ سہر توو مالہ کہ تدا دہ پووخیت، ہہر ہہ مووشی لہ شیوہی منارہ خوشہ ویستہ کہی خوتہ، ہہر ہہ مووشی لہ ٹاکامی ئہم واتہ واتہ یہ کہ لہ چایخانہ و مہیخانہ و مزگہ وت و سہر لاپہرہی پوژنامہ و گوٹارہ کاندہ باس ہہر باسی لاریونہ وہی منارہ کہ یہ، جار جار لہ رادیوو تہ لہ فزیونہ کاندہ دیداری بو ساز دہ کریت و ژمارہ یہ کہ لہ ئہ ندزیاران و شارہ زایان زورنای ئہ وہ لیدہ دہن کہ پووخانی مسوگہرہو بشرپووخیت ئہ و مالانہی چوار دہوری خوی کاو ل دہ کات، تو کولیک گومان لہ فلتہ فلتی ئہ و موہہ ندرانہ دہ کہ یت .. ہومہر توورہ و داخدارانہ لہ بہر دلئی تو کہ دہ زانیت نیگہ رانیت بہ و دہنگویہ .. خوی پیناگیری و ہلڈہ دات ..

(ئہ و قسہ ہلہ قو مہلہ قانہ چییہ، خہ لکیکی عہ قل سووکہ، تہ لاقم کہ وتبی مہرامی تری لہ دوا یہ، یہ کہ منارہی ئہ سہریمان ہہ یہ .. کہ پییان ئاودیو نہ کراوہ .. دہ پووخینن .. گوو نہ کہ یتہ ئہ سل و فہ سلیمان؟!)

کہ خہ مو داخیک توورہی دہ کرد .. ئاسان ہلڈہ چوو، وہ کہ پیشہی زہمانی زوو دہستی بو دہ مانچہ کہی بہر پشتینی دہ برد، ہہ ناسہی

سوارو کۆکینی نەدەوہستا، چاوەکانی دەر دەپۆقین، بە دەم کۆکینەوہ سوور ھەل دەگەرپاوەکەوتە سەر ئەژنۆ، کێشانی ئەو ھەموو سیغارە پشووێ تەنگ کردبوو، مەخواردنەوہش سەربار .. بابەتی سەر میزی نانخواردن و ناو پیخەفیشیان ببوو بە خەمی منارەکە، لە گەرپانەوہی بۆ کوردستان لە سەفەرێکی کورتی بۆ ئاوروپا کە ناچار سالی دووجار دەچووہ لای دکتۆرەکانی، سۆزی باوکانەش دالی گەرم دەکرد تاوہکو چاوی بە منداڵەکانی بکەوێتەوہ، لە گەرپانەوہیە کدا دوو ئەلبوومی بۆ ھینا بە دیاری کە پرپوو لە بورچو منارەو مۆنیومینت و تەلار و کۆتەلا. ھەر کاتیک کۆکەکە ی لیدەپژا دەبوو تۆ حەبو دەرمانەکانی فریا بخەیت، سال دواي سال ھۆمەر لە کورتی دەداو تا دەھات باریکو بنیستر دەبوو، دەستەکانی دەلەرزینو ئاسان رەنگی دەپەریو زەرد ھەل دەگەرپا، لە سالی شەشەمی زەماوہندەکە تاندا شەنگو ھیزی جارانی نەماو لە دوو مانگدا بەقەد دە سال پیری پۆحە گەشو پر لە قۆشمەکە ی لئ سەندەوہ، تۆ زانیبووت کە لەگەل پۆلیک لە بەرپرسو پیشمەرگەدا سالانیک لەمەوبەر دەرمانخوارد کرابوو، وەلئ ھەرگیز پیوہی دیار نەبوو، چاپووکو ساغڵەم دەینواند، چیرۆکی ژەھراوی بوونی ئەو پۆلە پیشمەرگە یە لە شاخ بە مەنجەلیک دۆلمە ی دەست و دیاری سیخوریک لە گوندو شارەکانیش دەنگی دایەوہ، دووانیان مردن و ئەوانی دیکەش دەبوو تا ماون لە ژیر چاودیاری دکتۆرەکانو چارەسەردا بمیننەوہ، دواي ئەو ھەموو سالانە یەکە یەکە لییان بە

دیار دہکھوت، نیشانہ کانی بہدہم خوار بوونو پشانہ وہو له رزینی سہرو دہست دہستیپیکرد، گۆد و گپ بہ ریگادا دہرؤشتن و ہک ئہ وہی شہ پلہ لی دابن، له دوا سالی تہ مہنی ہومہ۔ دا تو پتر له پہرستار دہچوویت تا خانمو کہ بیانوی مال، کہ له ناو جیگادا کہوت چہندہ ہا جار له ئامیزی تۆدا دہگریاو خہونی بہ وہوہ دہبینی کہ بۆ یہ کجاری دیکہ بہ ہہمان ہیزو شہنگی جارن و ہک گورگ غاربداتو بچیتہ وہ ناو ئہ و شاخو کیوانہ و شیتانہ دوا پہ شہراوی خوی بکاتو چش لہ وہی دہمریت، ئہم جوامیرانہ درکاندی کہ له شاخ ژہراوی بووہ، بہ لام تو خۆت لہ وہ مردووترو نائومیڈتر بوویت پیشبینی دہردی گرانو مہرگی ہیچ کہ سیک بکہیت، بیرتہ کہ دایکت چہندہ غہمگینانہ لیت پاراپاہ وہ کہ ئہ وہیان ہہ لیکہ و تا کہی چاوپہری دہبیتو دہستہ و دامینت بوو کہ خۆت لہ قسہ و قسہ لۆکی دۆستو دوزمنی ناو بنہ مالہ کہو کہ سو کارو دہرو دراوسن قورتار بکہیت ..

((کچہ شیرینہ کہم .. ئہو زہلامہ میٹکی بردوون .. نہ منو نہ باوکت نازانین چی پیلین، ئہو برازا حہرامزادہ شم دہنگو سہنگی نییہ .. بہ تہمای چی .. خو بہ نیاز نیت کہ زی سپی بہونیتہ وہ؟!))

ہەر واش بوو .. بہ تہلہ فوونو نامہو دیاری ہہراسانی کردبوویت، سویندی بۆ خواردیت کہ له گہل دایکی مندالہ کان ہیچی نہ ماوہو تہ لاقی رہسمی ہہیہ، تو درکانت کہ تو ہہرگیز خواستی وات نییہ، ئہم سویندی خوارد کہ تہ لاقہ کہ بہر له ناسینی تو بووہ، ئہوان

تازه ناگه پښه وهو ئه مېش ناکریت ره بهن بیت، ته نیایی بو خودا
 خاسه، توش دلشکاو و غه مینانه گویت ده گرتو خنده یه کی خوار له
 زارت ده که وت، که ده یزانی خاموشی و که چی به لئو نه خیرت نییه،
 سه رمه ستو شه یدایانه لیت ده هاته پیشی و ده یوت ..
 ((پاسته ته مهنم هه یه، به لام ئه وهش بزانه که دلی ئه سپیک وا له ناو
 ده فقه ی سینه مدا.))

لیکدا لیکدا به مشتته کۆله سه ر سینه ی خۆی ده کوتی، توش زه رده یه کی
 ئاشکراترت له سه ر لیوان بار ده کرد .. ئه م که یفسا زتر ده ینه پانده ..
 ((من عومری جوانی خۆم له سه ر ئه م خاکه دانا، مووم لینه هاتبوو
 بوومه پیشمه رگه .. تیده گه ی .. ئه م ئازادییه به هه موو نازو نیعمه تی
 ئاوروپا ناگورمه وه .. ئا .. ئه ری وه لالا .. به گۆری شه هیدان من
 شه یدای عه قلو فنه نه که تم که له هیه چ ژنیکدا نه مدیوه .. ئه ری وه لالا ..
 شیئی ئه وه م .. نه ک به ته نها جوانیت ..))

هه ر به راستی په وشتی پاوکه ریکی که لله په قی هه بوو که هه رگیز
 ده سته برداری نیچیره که ی نابیت، ناچار دوا ی هینو منهینیکی زور ئه و
 نهینییه ت درکانه که له هه موو ژیانندا شار دبووته وه، هه رگیز بروت
 نه ده کرد ئه م پازه له لای نیرینه یه ک بدرکینیت، نهینییه ک که مه زنده ت
 ده کرد هۆمه ر له بری دوو پی، چواری دیکه قه رز بکاتو ئه و ناوه چۆل
 بکات، ئه و ئیواره یه بوو که شه کراوی یه کی که له خوشکه بچووکه کانت
 ده خوورایه وه، هه میشه هه ل و بیانوویه کی ده دۆزییه وه که سه ردانت

بکات، دواچار کہ لہ خۆتو ھموو دونیا پھستو نائومید بوویتو
 ئەمیش ھەراسانی کردبوویت بە ھەزیک کہ گواہ بووہ تە عەشقیک
 ئاگری لەسەر سەری کردۆتەوہ، گەر مل نەدەیت خۆی دەکوژیو
 خوینی پڑاوی لە ئەستۆی تۆیە، بە دەم لەرزە لیوہوہ پیئتوت..

((بەلام بەکەلکی تۆ نایەم .. بە ھیچ شیوہیەک کہ لکی شووم پیوہ
 نییە ..))

قەسەکەت لە زار دانەکەوتبوو کہ ھۆمەر پرسی..

((مەسەلە ی خالۆزاکە تە .. بە ھرام .. دەیزانم .. من حسابی فلووسیک
 بۆ ئەو شتانە ناکەم، ئە لاهوومە بەتەوێت تا قیامەت چاوەرپی بەکەیت؟))
 ((نا .. زەحمەتە بیزانیت!))

بەو پەری متمانەوہ تیھەلچۆوہ..

((ئەوہ چییە ..! نفووسی تۆ لای منە، سەرلەبەری ژیانو ئەحوالت
 .. دەتوانم ھەناسەکانیشت بژمیرم، ژن بۆ من قاتی نەبووہ، بەلام
 من شەیدای کہ مائی عەقڵتم بەر لە جەمالت .. ھەرچیەکە تەکاکارم
 پیملی .. خانمەکەم ..))

زۆر نابەدلوو بیباکانە زارت ھەلینا بەو نیازە ی کہ نائومید بیئو
 بتۆریت، واز لەو ھەوہ سو مەیل و پۆچی راوکەرئاسایە ی بینیت..

((تۆ پیاو و جوامیر دیاریت، رازو نھینیم بیاریزە کہ کەس نایزانیت
 جگە لە خۆم، ئەو گومانەشم ھەبە کہ دایکم شکی کردبیت من بی
 گرفت نیم ..!))

دهستی بۆ سمیلې بردو سویندی به شهرفو گوړې شههیدان خوارد
 که نهینې و رازه کهت له گه ل خویدا ده باته ژیر گل .. بې خه یال و مردووانه
 .. لیوه کانت وهک ئه وهی برینیکی قه له شتی بیت لیکدی ترازان ..
 ئه و دوو وشه یه وهک دوو دلۆپ خوین بن له زارته وه تکان، برینیک
 که ته مه نیک بیت قه تماغه یه کی ئه ستور شارد بیتییه وه هه نوکه
 لاجیت و خوین داچوړینیت، برینیک شاراوه تر له و برینه بزهری دامینت
 که له سالیکې خویناوی و له مانگیکی بې مانگو له پوژیکې په شدا له
 تودا پزا .. ته نها دوو وشه وهک دوو تنوک خوینی سیا:
 ((من .. ژنم ..!))

پاماو چاوه کانی پرپوون له خوین، دهسته پاچه و داماوانه خوئی
 راده ژه ند، وهک ئه وهی ژانیک له ناو جهسته یدا به پیچو لوول بگه ریئت،
 چنگی توند کرد، بیئاگا له خوئی دهستی بۆ ده مانچه که ی برد وهک
 پیشه ی هه میشه یی که غه زه بییک له دلیدا ده گه را، له بهر خوئی وه
 به دهم ورته ورته وه که به ئاسته م گویت لیبیت دووباره ی ده کرده وه ..
 ((ئه وه چی بوو؟ ئه وه چی بوو؟))

له بهر خوئی وه وهک مار ده یفیشکاند، تاویکو ته ویلی زه نگول زه نگول
 ئاره قه ی ده تکاند، به دهنگیک که له زرنگانه وهی چه کوشیکې ئاسن
 ده چوو له سهر سندانیکی پولا .. لیتی پرسی ..
 ((له گه ل خالوزاکهت؟!))

((خالۆزاکه م ..!))

بیئاگاو داخدارانه ددانه کانی به سهر یه کدیدا قرساند وهک ئه وهی کورپه
خاله کهت له بهرده میدا وه ستاییت ..

((هه ی نامه رد ..))

بیباکانه دور له خۆشه ویستی بۆ خالۆزاکهت پیئتوت ..

((جنۆ مه ده .. له سه رو پيشی تۆ ناوه شینته وه ..))

ده مارگیرانه ته زبیحه که ی له ناو هه ر دوو دهستی هه لده گلۆفی و
دهنکه کانی به ئاره قه و چه وری ناو له پی پتر بریقه یان هه لدینا،
پیئت سه یر بوو که خیراو ئاسان له به رخاتری تۆ خۆی هیور کرده وه
وهک ئه کته ریکی لیژان که له چاوتروکانیکدا له وه پهری کینه و گومان و
توو په ییه وه باز بداته ناو هه ریمی پر له میهرو پۆحه پره وری و هیوری،
سه یرتیش له وه ئه وه بوو که ده می هه لئینایه وه و وتی ..

((عه فوو .. عه فوو .. هه قته .. خه می پی مه خۆ .. ئه ی گه ر بلیم

هیشتا تۆم مه به سته .. چی ده فه رموی؟))

له نئوان گومان و دلنیا ییدا راما بوویت، گومان له وه ی گه مه یه کی
نیرانه بکات و متمانه ت لی بخوازیت به لکو ئه وه خوایه وه لامیکی
ئه رینی له زارت داکه ویت، دلنیا بوونیک له وه ی شه یدایی وه ها کوپرو
که ری کردییت که نه بیه ویت هیچ ببینیت و نه هیچ بیستیت، ئاخ
ئه م چه ندین مانگه له سه ر هه مان هه واو هه وه سی خۆی به رده وامو
سه رمه ست بوو، وهک راوچییه کی لیژان که بزانییت نیچیره که ی ته نها

له ماندووکردندا راوده کړیت، ته و او ماندووی کردیت، بیباک له سه رماو گه رما، له هه ورازو نشیو .. له هر کو سپو ته گه ره و به ربه ستيک .. کولی نه ده دا، بو ساته وه ختيک خاموشانه بېرت له وه کرده وه که چون توانی وا هیمنو جوامیرانه وه لامت بداته وه، هر چون لیکت ده دایه وه، خوت به و مه له بریندارو پیکراوه ده هاته به رچاو که ئەم ده توانیت هه لته بگریته وه و تیمارت بکات، دانو ئاوت بو دابنیت، که مه کئ په رو بالته بکات نه با بفریت، بتخاته ناو جوانترین قه فه زه وه، که خاموشتر بو ویتو له چاوه پروانی و وه لام نه دانه و هت بیزار بوو، به پرزو شاره زاییه کی زوره وه له دل راگرتنی هر ژنیک به گویره ی عه قلی خوی گه مه ی زوری به پرپوه بردبیت و هه همیشه گه مه که یشی بردبیته وه .. پییوتیت ..

((تو خانمیکی فه ننانی .. زور سه لارو سه نگین ده تبینم ..))

قسه که یت پیپرې و .. وهک نه وه ی بته ویت پیی بلنیت که ئەم نا حالیه ..

((من وتم ژنم .. فه نننی من چی له وه ده گوریت؟))

به متمانیه کی زوره وه که تهنه له و پیاوانه ده وه شیته وه که سه راووده راوی دونیا یان بینیه، بو گه یشتن به هر مه رامیک راسته ری ناگرنه بهر، به پیچو ده وران له ده کویره ریگای دیکه وه دینه وه و سه ری ریگه که ت لیده گرن، له فریدانی قسه ی هه له قو مه له قو بی مانا سل ناکه نه وه تا ده گا به په ندی پیشینان و قسه ی نه سته ق و وته ی

پر له حکمہ تی داناکان و پیغہ مبه ران و نوکتہ ی بی زوق تہ نہا بؤ
 ئہ وہی دوا جار ئہ و پازہ بدرکینن . ئہ میس ہر وایکردو ئہ وہی درکاند
 کہ ہر له سہرہ تاوہ پازی دلی بووہو له توی شار دبووہ ..
 (ئیستا پیت دہ لیم .. چاو ہہ لپرہو سہ یرم کہ .. قسہ یہ کہ دہ کہ مو
 بہ جوامیرم بزانه و قسہ کہ م وک خوی لی بکرہ .. سویندت دہ دہم
 بہ جوانیت وک خوی لیم تی بگہ ..)
 بؤ ئہ وہی ہر دو وکتان له و شلہ ژان و شیرزہ بوونہ بیئہ دہ ری کہ
 دہ تانویست بہ درو خوتانی لی بشارنہ وہ ، بہ خندہ یہ کہ وہ پیتوت ..
 (قسہ کہ ت لی ناکرم .. لیت و ہر دہ گرم ..)
 (ئہا .. ئہ و ہتا .. کہ و تم فہ ننانی .. بہ و اتا له من عاقلتری ..
 تو واز له مہ سہ لہ شوو کردنہ کہ ت بیئہ بہ من .. من .. دکتور
 سستہ ری چاک دہ ناسم کہ دوستی من و سریان قائمہ .. دہ توانیت ،
 کہ س نہ زانیت ، و ابکہ یں ببیتہ وہ بہ کچ .. چونکہ ناکری وا بمینیتہ وہ
 .. عہ فووم کہ خودا شاہیدہ خوشہ ویستی ئہ وہم پیدہ کات ..)
 دیسانہ وہ له بہر دہ می ئہ ودا خوت وک نیچیری ک ، کچی کی زہ بوونو
 شکہ ستہ بال ، ہاتہ وہ بہر چاو ، زانی پہ ستو توورہ پیتو ہہ موو گیانت
 وک بینی ئاو دہ لہ رزی ، تکای لیکر دیت کہ وک پیاویکی جوامیر
 ئہ م پازہ ی لی و ہریگریت و سویندی خوار د بہ گوری شہ ہیدان کہ
 توی خوشدہ ویستو له دلی زور گرانه پہ پوولہ یہ کی وک تو له بہ ہاری
 تہ مہ ندا ، بالہ کانی ہہ لبوہ ری و نہ توانیت بفریت ، ہہ میسہ توی بہ

په پپوله ده شووبهاند، نه توانی ئه و خه مه ت بشاريته ووه خاموش بوويت، زورت له خوټ کرد که دهنګ هه لنه بریت ..

((بیستوومه که ږاوجی کچه بیکه سو جوانکیله کان له دواى ږاپه ږینه ووه زورتربوون، هه تا مه سئوله کان دکتوری تاییه تیان هه یه، بؤ دوورینه ووهی په رده ی کچینی ..))

زهر د هه لگه ږاویه کاندو ووه لآمی دایته ووه ..

((ده ی باشه .. کچه کان بؤ ئه وهنده ساویله که ن دینه پای چه زو هه ووه سی ئه و زه لآمه هیچو هه ووه سبازانه .. سک تیرو ناوگه ل برسپانه ؟))

پیټ سه یر نه بوو که دلگه رمانه و به داخیکه ووه جنیوی ددها، له ناوئاخنی ئه و داخو هه لچوونه داو گونا هبارکردنی کچه کان به ساویله کی، جنیویک بوو که ناراسته وخو ناردی بؤ خالوژاکه ت و ږلاریک بؤ توش که ئه گهر ساویله که نه بوویتایه .. ئاواهی

خوټ به دبه ختو به ریاد نه دده کرد، نه دده کرا ووه لآمی نه دده یته ووه ..

((تو ږیاویت .. چاک ده زانیت سه دده ها فریو و دروو به لینی زهر دو سووری هاو توخمه که ی تو هه ن که نه کچ، به لکو شه یتانیش له خشته دهبات، ږیم سه یره ده وتریت به فیتی شه یتان دایکه چه وای خو مان باوکه ئاده می هه لخه له تاندووه له سیوه که بخوات، ئه وهنده ی که له خو لکو خده و خووی ږیاو ورد ده بیته ووه .. ږیچه وانه که ی ږاسته ..))

ده تویست بابه ته که بگوریتو له دلیشه ووه ده جو شایتو زور زه حمه ت

بوو لەو ساتەوہختەدا لە خۆتو ئەو تیبگەیت، نەشتدەتوانی بێباک بیتو جوامیڤری و جۆشو خرۆشی ئەو پیاوہ بە فیڵو تەلەکە بزانی، تۆلە ی سالانی چاوەروانی لە گۆشەییەکی دلتدا وەک ھەر کچو ژنیکی نائومیڤد لە گفتو بەلینی عیشقو ئەوینداری پتر دەخرۆشاو جۆشی دەسەند، ھەر دەتوت تۆفانی «نوح» ئەم شارە نوقم دەکاتو تۆش بە تەنھا ئەم فریادپرسە شک دەبەیت، بیٹ شەرم بوو نووچ بدەیتو لاواز دەربیکەویت، بەلام دەترانی ھیزو تواناش بۆ ئافرەتیکی تەنیا لە شاریکی وادا چەندە ئەستەمە .. لە دلێ خۆتدا دەتوت چەندە درۆیە کە بەتەنھا لەناو چیرۆکو پۆمانو فیلمەکاندا نمونە ی وا ھەن کە بە تەنیاو رووت و قووت سەد جەنگ دەبەنەوہ، دەشتزانی (بەلێ) ت جۆریکە لە خۆکوشتن، چونکە ھیشتا دەستبەرداری خەونە پۆمانسیو خەیاڵە خۆشەکانی خۆت نەبیوویت، بە درۆش بیٹ چاوەروانی موعجیزەیک بوویت، لەوہ دەچوو لە دوا ی ئەو ھەموو سالانە .. ئاکام: سوارچاکی چەلەنگی تۆ پیاویک بیٹ کە وەک خۆی دەبیوت سالانیک لەناو ئەو شاخو کیوانەدا سەرگەرمی راوہ مرۆف بووہ کە ناوی دەنا راوہ دوژمن، ئیستاش بە تاپریکەوہ کۆترو کوکوختی و کەو و پۆپو سویسکەو کارمامزۆ کەلەکیوی بەرازی ناو ئەو دەشتو دەرو شاخو کیو و ئاسمانانە راو دەکات، چەندە تەماشات دەکرد کەیفو ھەوای راوکەریک لە تەوقی سەرییەوہ تا کەلەمووستی پپی ھەموو پۆح و جەستە ی دەتەنییەوہ، چاوە ھەلۆئاساکانی، ھەنگاوە چوستەکانی،

پامانو نیګای وه ستاوی له سهر شته کان و چاو نه تروکاندنی، دوو چنګی که له نیوان کرانه وه و نووقاندندا نه ده سره وتن، سمیللی بابرو دهم و لیوی نه وسنی که خوینی نیچیره کان هه همیشه سوووری کردبیت، هیمنی و پشوو دریژی و سووریوونی له سهر شته کانی خوی، هه رپیک له وه ده چوو له دواي ئه و هه موو راوه خوښه، دوا خوښی و له زه تی دوا راو له ژیانیدا تاقی بکاته وه و به هه موو ته مهنی خوی ئاماده یه و بپیری داوه بو توو بچیته بو سه وه، به مهرجی بردنه وه و پاشه کشی نه کردن، که زانی زور چوویته ناو خه یالیکه وه که ئه م زه حمه ته راوی بکات، به دهم سمیلل کروښتنه وه نیره که و ئاسا که به ده وری ماکه ویکدا بخولیته وه و شاپه پر له زوی بخشینئ .. باق به باق .. باق به باق پازیک بدرکینیت و تامه زرو به وه لامیکت که نییه، گهره کی بوو پرسیاریکی دیکه ت لیبکات، که پازی دلئ ئه وت خوینده وه سه رسامتر بوو، ده ترسا ئافره تیک له و زیره کتر بیت و پازی ناو دلله کان ببینیت، هیچ له وه کوشنده تر نییه عاشقی ژنیک بیت، به رله وه ی دهم هه لبینیت، ئه م رسته که ت بو ته و او بکات، یان نهینئ و پازیک له ژیر سه د توئی دل و چینه کانی ناو روځدا هه شار بدهیت، که چی عفريتانه په رده یان له سهر هه ئمالیت و پروت و قووت خوت له به رده میدا ببینیته وه، یان به ته نها نیګایه ک چاوه کانت وه ککتیبی کراوه بنو بیخوینیته وه، بویه پیشیکه وتیت و پیتوت:

((نیازت بوو بپرسیت تا که ی چاوه ری ده که م .. ئاخو تا ئیستاش خالوزاکه م خوښ ده ویت؟))

نائومیډانه وتی ..

((منیش خوینده وارم خاتوون .. سیاست نه یهیشت زانکو ته او او بکه مو مووم لیڼه هاتبوو تغه نگم هه لگرت، بهرله وهی دایکو باو کم به نابه دلی خوم ژنم بو بینن، له نیوان ژنو مالو شوپشدا، شوپشم هه لبارد، نه وهش له چاوی هونه رمه ندیکی وهک تودا .. هه قه جیگه ی شانازی بیټ ..))

((چاک ده زانم .. به لام نه مه یان چ په یوه ندی به وپازونیازه ی ناو دلی توه هه یه .. پاشان نه وهی تو تغه نگت بو ده ته قاندو مالو مندالت به قوریانی شوپش کرد .. هه ست ناکه ییت نه مپرو بوته بازارو دوکانو .. قونته رات؟؟))

نائومیډانه تر پووی وهرگیږاو نه یهیشت چاوه کانی بخوینیته وه، له سهر میزه که ی ته نیستی به فیلی وردبوونه وه له وینه یه کی تو که له نه ورؤزیکا گرتبووت و گولیکی سوورت دابوو له قژت، چنده پتر سهیری ده کرد نه وهنده گه نجت ده ینواند .. بیته وهی پوو له وینه که وهرگیږیت، بینیت دهسته کانی ده له رزینو پیشی ده خوارده وه .. به قه هریکه وه وتی ..

((من ریژم هه یه بو قسه که ت .. هه موومان نین .. هیشتا شه ریفمان تیا ماوه .. ده توانی له من پیرسیت ..))

((هه ست ده که م توش حه زده که ییت له من پیرسیت .. من ناتوانم له تو پیرسم .. له وه ماندوو ترم .. له شوو کردنی نه کی نه نکمه وه نه بووه

به عادهت له پياو بپرسیت .. ئیستاش هەر وایه .. من بوخۆم وهک دهبینی کچیکی دۆراوم به عورفی هه موو کهس ..))

((نا .. نا .. به عورفی من نا .. تکایه، من ئەوهنده دواکه وتوو نیم له پابردوی کچیک بپرسم، منیش پابردوم هه یه خانمه کهم .. جگه له وه ژنو مالم هه یه و .. وهک دهلین ته لاقی پۆحیمان له بهیندایه .. واز له وه بینه .. له م پرسمه دا زۆر ئاسووده و پازاوه دیاریت!))

((ئی خو ناکریت هه موو ده م له پرسه دا بین!))

گه رهکی بوو باز به سه ر هه موو شته کاندایه دات و ریگا که کورت بکاته وه، بۆیه له پیچیکی دیکه بوته هاته وه، به س زۆر زه بوونانه بوو که وتی .. ((پازی دلّم ئەوه یه که هه ق نییه ئەوهنده پیرو په ککه وته بمبینیت، په نگه ده پازده سالانی کمان بهین بیت .. تو بلی بیست.))

ناچاری کردیت ئەو پوژهی به یته وه یاد که کوکوختیه که ی پیکاو له و ئاسمانه وه که وته به رده می تو ..

((بیرته یه که مجار که تو م بینی له باخه که ی خالم، نیشانه تان له مه له کانی ناو باخه که ده گرت هه و ئاسمانتان گر ده دا، ئەو کوکوختیه ی که پیکات و بۆی ده گه پرایت به داویدا .. من هه لم گرت هه و ناشتم!))

تا کو تایی گوویی له تو گرت، سوور هه لگه پراو شه رم دایگرت، به لینی دا که له بهر دلی تو پراو له خو ی حه رام ده کات و تا پو ساچمه زه نه کان ده کات به دیاری، به سه رسامیه وه وتی ..

((ئەوه یه که مین جارمه که سیک ببینم ئەوهنده رقی له پراو کردن بیت،

پاشان من به نیازی کوشتن و گوشتی مه لو حه یوانه کیوی ناچمه
 راوشکار، به زمیکه و بو خوشی سازی دهکین، وهرزشه و ئارهقه
 دهردهدم ((.

(((پاوهکهی تو به زمه و خوشه، به لام ئه وان به راستی دهکوژرین، ئیوه
 ته یرو حه یوانه کیویتان له م ولاته قپرکدوو، ئه وهشی ماوه تو قیوه و
 هه له ته ی ئه و دیو سنوره کانیش بوون، ئه وانیش که زیندوون وهک من و
 تو حه زده که ن بژین، هیلاننه یان هه یه، بیچوویان هه یه، وهک تو حه زیان
 له سۆزو په یوه ندییه، ده زانی له و رۆژه وهی تو کوکوختیه که ت کوشت،
 تابلۆکانی من پرپوو له کوکوختی و که و کۆترو کارمامزی کوژراو،
 له یادمه هه تا له په وه که ش ئه و چهک به ده ستانه ی هاوسه ننگه رت
 پاشه لیان له دوژمن کردبوو، که چی له و ره شه پاوه نه ده که وتن و به ناوی
 برسپیه تییه وه به سه ده ها مه لو گیانداری ئه و ده شت و کیوه یان کوشت،
 له سوئسکه وه تا به راز.))

هه ستایته وه سه ر پی و دوو ده فته ری گه وروئنه ی ره سمت بو هیئا به و
 نیازه ی هه ست نه کات که تو دوژمنکارانه به ر خوردی له ته کدا ده که ییت و
 بشزانیت که خه می ئه و پاوه له دلێ تۆدا چه نده گه وره یه، که بینیت
 به دم هه لدا نه وه ی لاپه ره کان سه رسام و خامۆش تاس ده بیاته وه وهک
 ئه وه ی که برپوا به چاوی خۆی نه کات، تو وازت لیهینا نیگاره کان بیباته وه
 ناو خوینی پڑاوی گیانداره کان و گوئی له چریکه ی خوینینی بالنده کان

بیت .. نیگاری ئاسمانیکی شینو سدهها مهلی خویناوی، درهختیکی بهردار که لهبری ههرمی و سیو مهلی مردووی گرتبیت، زهوییهکی پر له گولاو و لیتو قور که پرن له مهلی خنکاو و سهراواکه وتوو، سدهها مهلی پیکراو و دهنوک چهقیو له چکاو، ئاسمانیکی به ههرو هیل تاسه خاکیش شاپهپی ههلوهریو و بلاو لهنیوان بو شایی عهردو ئاسمان، هیلانهی داپماو و .. هیلکهی سپی و خالداری زور و شکاو، دوو کهوی ههلفریو که هیشتا دورنه که وتوونه تهوه له تهختهی زهوی گرتیبهربوو، نیرو می، مییه کهیان پیکراوه و نیره کهیان بهرتر فریوه به ئومیدی قورتاریبون له ساچمهی ویل، سه به تهیهک پر له کوتره شینکهی کوژراو که ماریکی زهرد له ناوه پاسته وه وهک تیغ دهنیو کوتره کوژراوه کاندای چهقیوه، تفهنگیک که بووته جولا نه بو ریزیک له پور و پهنگاله، سدهها فرندهی تیکه لو کویر که لهبری گه پانه وه بو هیلانه کانیان، سه رلیشیواو پور پور خویان کوتاوه به دیواردا، چه ندین قه فهزی هه لواسراو و سیخناخ به شه هینو قه له باچکه و سوئسکه، دهیه ها که ناری که له ترسی چه ندین گولله به دوا یانه وه خو هه لده کوتنه ناو قه فهزی کراوه، هه ره مووشی دهنوک شکاو، ده سیسارکه که چه ل دهنوکیان بو پو لیک له پوری پیکراو و پو لیک له که نسمه و په پوسلیمانکه کرابوو که نزیک بوون له وهی بکه ونه ناو قورگی سیسارکه که چه له کانه وه، دهیه ها داله که رخور که هه ریه که و پاسارییه کی کوژراو ده فرینیتو به دهم بای فرینه وه قووتیان دهن

...

تۆ لئی راده مایتو ده تویست بزانیّت که ئه و ئیستا که جگه له راوچییه کی دلپهق هیچی دیکه نییه، تۆش له بهرده میدا نیچیریکی دووره دهستی و ئه م حهز دهکات به ساچمه یه ک په پوبالّت هه لوه رینیّت. دهفته ره که ی داخست و نه ویرا دهفته ری دووهم بکاته وه، به ناو له پی ئاره قه ی سهر ته ویل و که پووی سپری ..

((ئه م په سمانه ترسناکن .. من زووتر وتم فه ننانی .. به س هه ست ناکه یه که جه نابتان موباله غتان کرد بیّت؟))

وهک ئه وه ی قسه بۆ قوتابییه کی هونه ر بکه یه پیّتوت ..
 ((بی زیاده پووی هونه ر هیچی پیناکریّت، گهر وام نه کردایه تۆ وا غه مگین و گرژ نه ده بوویت، گه مه که ی ئیوه له وه خویناویتره، چونکه تۆ خۆت نه کۆتری کۆژراو و نه پۆری خوراویت .. باکت به چیه، با پیّتبلیم گهر پیاو توانی مه لیک بکوژیّت، دواتر کوشتنی ئینسانیشی له لا ئاسان ده بیّت!))

((خودا عافوتکا .. تۆ زۆر ئالۆزت کردوو .. ئاخه له وه ته ی دونیا هه بووه .. راویش هه یه .. خانمه که م .. گهر راوکردن نه بووایه بنیاده م قری تیده که وت .. خۆ جه نابت خوینده واری و ده زانی له وه ته ی بنیاده م له ئه شکه وته کان ژیاوه .. ئه م به زمه ههر هه بووه))

((دروست وایه .. به لام له و سهرده مانه دا که خه لکی برسی بووه ..

(پاوی کردووه...))

(دهزانی خهريکه نه وه م له بير ببه يته وه بۆچی هاتووم، چی ئيمه ي

هينايه ناو باسو خواسی پاووشکار؟))

(هاتنه که شت بۆخوی جۆريکه له پاو، به لام پايکه که دايکو باوکم و

هر هه موو که سو کارو شه رع و دادگا وه ک پاوه که ي تر به په واو

حه لالی ده زانن!))

(ده زانم چه نده توو په و برينداری و .. هه قته، به س من پاوت ناکه م و

پيزو خۆشه ويستی منی هيناوه، ده شزانم زه حمه ته باوه پ به پياويکی

وه ک من بکه يت که به خوينخۆرم ده زانیت .. نه و قسه زۆر په قانه ي

له پرووی مندا ده يکه ي پتر سه رسامم ده کا، که م ژنم ديوه چا و بپريته

ناو چاوی پياو و قسه ي خۆی بکات و شه رم نه کاو نه له رزی...))

(نه موتووه خوينخۆری، نه و پاوه ي تو پاستو په وا نييه بۆ من ..

گه رچی لای هه مووان تو گونا هت نه کردووه، ناو بانگی تو م به خراپ

بيستووه، گوايه هه فتانه خۆت و هاوړيکانت ده چنه ناو نه و شاخ و

کيوه .. ده ست ناپاريزن، تو لیت پرسيم بۆچی تو م لا په سه ند نييه،

ده فته ره که ت بينی .. ترسای له و هه موو مه ل و حه يوانه کوژراو

و پيکراوه، يه که مجار تو م بينی به ته ماعی پاوچييه که وه له منت

ده روانی .. له پۆژی کوشتنی کوکوختييه که وه له تو به دبين بووم،

په نگه گونا ه ي تو ش نه بی .. خۆم له گيزاويکی گه وره دا ده ژيم ...))

(پيمبلی چيبکه م ..؟ پاوه و سویند بی نه چمه وه سه ری...))

دواچار .. چاره نووس بوو .. نائومېدی .. ټوله ټوران له دوناو دروکانی ئه وینداری، فریو و خه میک که هه موو پوژنیک له روحتی ده خوارد، ترس له قهیره یی و ته نیا که وتن .. پوچی چاوه پروانی به لینه کان .. قسه و قسه لوکو سته می زال و نه پراوه ی کچ بوون و کچ نه بوون، نیگای پر له گومان و پرسیماری باوکو دایکو که سو کار یان شاردنه وهی رسوایی و کرپنه وهی شه ره فی بنه ماله .. یان مه حالی هه لگرتنه وهو دوزینه وهی ئه و چه ند دلپه خوینه ی پروسوریت که له ساوه تا ئیستا پووباریک خوین و فرمیسک به په نهانی له ټودا ده پروات و .. ده پروات ..

((خودا هوار .. تا که ی ئه م خوین به ربوونه ..؟))

شه وانه له تاو ته نیایی و بیئوقره یی خه وت لی ده زپو پیخه فه که ت به جیدیلیت، پیخه فیک درکچن و ساردو سر، ده چیته به رئاوینه که و بیئاگا له خوت قزی ته واو شیواوت داده هینیت، جلیک به جلیک ده گوریت، کراسه کانی شه وت تا قی ده که یته وه، له پروتی خوت پاده مینیت و جوانیه که که ته نها چاوه کانی پیاویکی عاشق وه که پهنگیکی گه ش ده پیرژینیته ژیر پیستته وه نه ماوه و له ټودا په پروه و هه لاتووه، ده جاران قژت ده هونیته وه، ده یکه ی به که زی و بسکو پاشان هیواشو و مردووانه ده یکه یته وه و به سهر سینه و مه مکتدا په خشیان ده که یته، که تا سهر مووسلدان و چالی سهر و سمته ده کشین، په ژاره و مهراقی زور خوینی گه شی سهر کولمه کانتی پراوناوه، ناچار به ته نکه ماکیاجیک

په ننگه کان قهرز ده که یته وه، به لام هرچی ده که یت بریقه و پرېشنگی
 پر له تینو تاوی چاوه کانت بو ناگه پرېته وه، له و شه وانده دا که شار
 کپو خاموشه وهک نه وه وایه به دزییه وه بچینه ژوانی عاشقه که ت،
 هر شه وه و جلیک ده پوښیت، کراسیکی خه وتن جیا له وهی که
 شه وانې پیشتړ له بهرت ده کردن، بیباک له سه رماو گه رما به رامبر
 به مناره که ت که همیشه نواله یه ک ده بووه بازنه ی ده وری سه ری،
 که له گه ت و ه لکشاو به ناو ته مو تریفه ی زیوینی مانگ یان شاراوه
 له ژیر پالتویه کی ره شی قهرز کراو له شه وه تاریکه کان، له یادت
 نه ماوه کی وتوویه تی که مروّف نه یتوانی دړستی مروّف بیت، ده کړیت
 په یوه ندی له گه ل په گه زه کانی سروشت و شته کانی ده ورو به ری خوشتړ
 بکات، جا با دره ختیک بیت، جوگه له یه ک، نه شکه وتیک، باخیک، هه تا
 سه گو پشیله یه ک، مناره یه ک .. نه وه نده ئولفه تت به و مناره یه وه
 گرتووه که شه وانده به که وتنی خشتیک له بالای شه نگی مناره که ت،
 تو له خه و راده چله کیتو راده بیتو یه ک دووانیک له پاسه وانده کان
 ده که ونه دواتو پییان سه یره به م نیوه شه وه بو ه لگرتنه وه ی
 خشتیک هه نگوای چوستو خانمانه ده نییت چ باران بیتو چ سایه قه،
 وهک نه وه ی دلنای بکه یته وه که بیداریتو ناگات له خه می نه و بووه
 که خشتیک به جییه شتووه، چند جاریک ده ستی لیده ده یتو دم و
 لیوت له خسته کانی نزیک ده خه یته وه وهک نه وه ی بوئی بکه یتو
 ماچی بکه یت، وهک نه وه ی به گویدا بچرپینیت که مه حاله به بی

کہ سی فہرامۆشی بکہیت، یان سوپاسی بکہیت کہ منارہ کہ لہ سہد عاشقو پیاو و کہسو کارو ہاوپڑی بۆ تۆ جوانترہ، ئہوہتا لہویدا ہیشتا قیتو قۆز چہقیوہو پای داکوتیوہ، وہک ئہوہی ئہمیش دلّی نہیہت تۆ بہجییلیّت .. ئاخر کام پیاو ہہیہ لہ تہک دلدارہکہیدا، ژنہکہی، خوشکہکہی، دایکہکہی، دۆستہکہی ئاواہی بہئہمہک بیّتو لہ دونیایہکی وا سپلہدا ئہو ہہموو سالانہ بسرہوویت، وہا شہیدا بوہ کہ گوشہ نہماوہ لہ مالّہکہدا، سہر تاقو پہنجرہ، سہر میژہکانو رہفہی کتیبخانہو کاونتہرو ناو پیشانگا شووشہ بہندہکان مینیمالّ و کۆتہلی منارہی تیدا نہبیت، بہ قہوارہو قالبی جیاواز، ہہندیکیان ہہر بہقہد پہنجہ تووتہ کہ لہ تہنیشتیانہوہ گریّ گریّ منارہی بالآتر پریز دہگرن، یان منارہی یہک بستی سہر سہکۆیہک کہ چہندین منارہی بالآتر گہمارۆیان داوہ، ہہمیشہ دزینی ئہو منارانہ لہ لایہن مندالّو مہزنہوہ کہ بہ بیانوی جیاوازہوہ دہہاتنہ ناو مالّہکہ زۆر ئاسان بوو، ہہر بۆیہ کہم مالّی کہسو کار، دہرو دراوسی ہہبوون سی چواریک لہو منارانہی نہخستبیتہ ناو جامخانہو پیشانگانکانی ژووری میوان، ئہوہندہ شہیدا کہ جاروبار وہک پیاویکی عاشقو زۆر سہنگین لہ خہونہکانندا دہتبینی چۆن بۆ تۆ دہنوشتیتہوہو لہودیو پہنجرہکہوہ سہرہتاتکی دہکاتو لہ شووشہکہ دہداو دہرگای بالکۆنہکہ دہکوتیو و لہ وینہی شاسواریکدا دیتہ ناو پیخہفہکہتہوہ، رایدہموسی و ئہوہندہ چکۆلہ دہبیتہوہ کہ لہناو ئامیزتدا جیگہی خۆی دہکاتہوہ، ہہر

هەناسەو نینگاۋ لەمسەيەكت ئەو پيرە منارەيە لە بناغەوہ نۆژەنو
زیندوو دەکاتەوہ .

شەوی واش ھەيە لەتاو پرخە پرخى ھۆمەر کە واتدەزانی لە
تەکتايە، رادەچەنیتو خوداوەندی خەونەکانت بەنەفرەت دەکرد،
ناچار رادەبوویتو گۆلەکانى ناو ئینجانەکانت ئاو دەداو لە بالای
منارەکەت رادەمايت، خەونە ناخۆشەکانت دەيبردیتەوہ پۆژگارێكى
تالترى ژیر کەپرەکەو خویڤ بەربوونیک کە خۆتو پېخەفەکەت سەر
خویناۋ دەکەوتن، دەچوویتەوہ ئەو پۆژگارەي بەھرام دەستی دەگرتی و
بەناو باخەکەدا راوہدووی دەنايت، ھیشتا تازە بنى مەمکت دانابوو،
ئەويش سمیلى گوگرە ببوو، بەسەر نەرمە شەپۆلى سەما کردووی
جۆگەلەکاندا راوہدووی پەپوولەکانى دەنا، يەکەمجار کە لە بەھرام
توورپە بوويت، ئەوکاتە بوو کە بە دزی تۆوہ دەيەھا پەپوولەي پەنگاۋ
پەنگى راوکردبوو، لە دەفتەريكى گەورەي پەپ ئەستوردا بە دەرزىلەو
سيکۆتین پەپوولەکانى بە لاپەرەکانەوہ چەسپ کردبوو، ھەندیکیان
بەقەد لاشەي بچووکى خۆيان ببوون بە رەسمیک بەسەر لاپەرەکانەوہ،
ھەندیکیان بال ھەلۆھريو يان سەر قرتاۋ بە تەنھا وەک پەلەيەک
مابوونەوہ، بۆ ئەوہي نەبن بە تۆزو ئارد بە کەتيرەيەكى لينج بە
مۆمياکراوی تازە راوکراوەکان بە لاپەرەکانەوہ دەنووسان، بۆ ھەر
بيست لە پەپوولەکان بيست پەنجەرەي چوارگۆشەي ھەلکۆلېبوو

که دهنیشتنه سهر لاپه پره یه کی دهستکاری نه کراو، که بینیت مات بوویتو بۆ مه رگی په پووله کان هۆن هۆن گریایت، تاوه کو خۆت کړ نه بوویته وه، ئەم نه یتوانی ژیرت بکاته وه، ئەم به و نیازه دهفته ره که ی پیشان دایت تاوه کو بیکات به دیاری تۆ.

له و پۆژه وه شه وان خه و نت به وه وه ده بینی که تۆ په پووله یه کی ناسکیتو هه موو په نگه کانت له سروشت خواستوو وه به هرام پراوه دوت دهنیتو تا ده تگریت، دلر ه قانه و بیباک له نازارت دهرزی نازنت ده کات به لاپه پره یه کی سپییه وه، دهرزییه ک بۆ که لله ی سهرت، دوو دهرزی بۆ باله کانت، دانه یه ک بۆ پایینت، په پووله یه کی گه ورۆنه و له خاچ دراو، تا ئیستاش جاروبار که به دهم خه م خه یالی به هرام وه ده خه ویت، له خه ونه کانتدا پراوت ده کاتو هه ر جارو به دیواری مالیکه وه له خاچت ده دا، جار جار پښواریکی پیر دیتو پراگوزهر به زه یی به تۆدا دیته وه .. به زه یی به باله فپه و نووزه ی مه رگی تۆ، بال هه لوه ریو له و دیواره ت ده کاته وه، ده یه ویت نازادت بکات، وه لی تۆ له فرین که وتوویتو ده که ویته به ر پیانی، ناچار هه لته دگریته وه ده تخاته ناو گیرفانی گه رمی که پره له پاره ی ناسن که کاست ده کات، تۆ دهمریتو جگه له زرینگانه وه ی پاره ی ناسن له گیرفانی ئەو پیره میرده دا هیچ نابیستیت .

جاریکیان که خه ونه کانت بۆ گپراهه وه، سویندی به چاوانت خوارد که

تا ماوه په پووله پړاو ناکات .. تۆش غه مگینانه پیتوت ..
(تازہ کئی ئەو په پووله مردووانه ی پئی زیندوو ده کړیته وه .. چۆن
دلّت هات؟)

داماو ته رېق بۆوه و هیچی نهوت . شهرمی هه ره گه وره ی ئەو پۆژه بوو
که دهفته ری په سمه کهت هیناو پړبوو له په پووله ی بال ه لوه ریو،
له هه مووی کوشنده تر ئەو نیگار ه بوو که تۆ به پووخساری خۆته وه
ببووی به په پووله و کورپک له شیوه و بهرگی ئەودا له خاچی ده دایت،
له خواره وش چالیک که ببوو به زېلخانه ی په پووله مردووه کان و له
ژیره وه نووسرابوو . « زېلخانه ی په پووله کوژراوه کان . » سوور هه لگه پړاو
به داخیکه وه وتی ..

(تۆ بۆ رقت له منه .. شادی؟)

وه لامیت نه دایه وه، که چاوه کانت هه لبرپی .. ببوون به دوو دلّوپه
فرمیسی درشت، بۆ تۆ خه یاله که تا ئەو شوینه ده بیردیت: ئاخۆ له
خاچدانی په پووله کان چ له زه تیککی هه یه؟ بری ئەو بییاکی و دلّره قی
ئەو کورپه تازہ هه لکه وتوو له کوپوه هاتوو؟ هیچت نهوت، لئ له نیو
ئەو هه موو قه هرو خه مه دا سوژیککی گهرم له ناوه وه پرا په راسووه کانتی
ده سووتاند، به هه مان ئیقاعه وه وتی ..

(هه ر دوو دهفته ره که م ده سووتینم!)

غه مگینانه و به قورگیککی پړ له گریانو به ده نگیککی نووساوه وه پیتوت ..

((ئەوھيان خراپتره ..))

((چى بگەم .. خۆم ھېچ گەمەيەكى تر نازانم .. دەتەوئیت لەجیگەى ھەر پەپوولەيەك بمكوژیت، بۆ وام لئیدەكەیت ھەست بە گوناھيكي وا گەورە بگەم؟ تەواو .. مەگرى .. واز لەو گەمەيەش دئیم ..))

ھەرگیز وازی نەدەھینا، چ شەپ بوویت و چ ناشتی، ئیوھ دووانەى پۆحى يەكدى بوون، كە مندال بوون ھۆگرى يەكدیبوون، ئەوھندەى كە ھەراشتر دەبوون پترو پتر بەبئى يەكدى ھەلتان نەدەكرد، تەواو فەراقە ببوون و كەچى لەناو ھەمان ئاودەستدا پئیکەوھ میزتەن دەكرد، تاوھكو دواچار خالۆژنت لئكى كردن و .. وتى .. ئیدی تەواو .. پەلامیزەى مندالی با بەس بیئ ..! لە یاری و زرمەزلى نەدەكەوتن، گەمەى كچانەو كورپانە بۆ ھەردووكتان مانایەكى نەبوو، ئەوھى كە لەسەرى بەشەپ دەھاتن ئەوھبوو كە تۆى كچ تا دەھات بالات دەكرد، بەھرامیش وھك كەسو كار بە لاقرتیوھ دەیانوت كە كورپژگەكە تا دئت بەناخى ەرزدا دەچیتە خواری، تا تۆ بناغەى مەمكت داناو تا كورپە سمیلی گوگرە بوو پئیکەوھ دەچوونە ھەمامى بازارپ و خۆتان دەشووشت، زرنگانەوھيەك لە دەنگتدا بوو كە لە قەراریكەوھ دەھاتو بە ئاستەم دەگەیشتە گوئ سیحری لە ھەموو كەس دەكرد، دەبوو كەسئك ورد گوئ شل بكات دەنا ھەندئك لە رازو نیازەكانتى لە كیس دەچوون، دەنگيكي منگنو غەمینو كەرخ كە بە تەنھا لە كچە نەخۆشەكانو عاشقەكان وەدەردەكەوئیت، تۆ شئتی ئەو شیعراڤە بووی كە نەتدەزانى

ئەو بېژمۆتە لەکوێوه دەیانھێنئ، سور دەتزانئ که هی خۆئ نییە، که چی سویندی دەخوارد هی خۆیەتی، لە فیلمە هیندییه کانه وه فیژی خۆنواندن و پۆمانسییه تیکی درۆزنانه ببوو که هارتیری دەکردیت، بیباک له وهی که دههری ده بیت هەر رۆژهو به بهزمیکی تازه وه دهاته وه، پالەوانی هەر فیلمیک فیژی بهزمیکو وهستان و قژ داهینان و جلو بهرگیکی ده کرد که پتر دهیکرد به قهره قۆز تا وه کو گهنجیکی شیک، بهو دهنکه گره وه که خۆئ خوشی لیدهبینی به نه په نه په ناقولاکه ی ماله که ی پر ده کرد له غه لبه غه لب، وهک ((شامی کابوور)) هه میسه په رۆیه کی سوور.. شین یان سهوزی له مل ده به ست، هەر جاره و په رنگیک، هەر هیچی ده ست نه که وتایه، شالیک یان په فته ی یه کیک له خوشکه کانی له مل ده ئالاند، که تو ده تبینی به دم قاقاوه ده خنکایت، به پیلایوی پارژنه به رزو کاکۆلی هه لدراره ی بو سه ره وه کتومت له که له شیریکی پۆپنه دار ده چوو که هه میسه چهز بکات له سه سه کوو باره دارو ته پۆلکه بوه ستیت و بقوو قینئ، له مندالییه وه زۆرائی گرتن یه کیک له به زمه خۆشه کانی هەر دوو بنه ماله که بوو، به زمه کهش به وه گهرمتر ده بوو که مریشکه که بتوانیت که له شیره که بیه زینتت، هەر واشیان ناوزه ده کردن، چش له به زین مادامه کی سینه و مه مکی ساوات له سینه ی ته ختی ئەم ده خشیت، یان هه ناسه ی شیرینت به دم هانکه هانکه وه، بریقه ی چاوه هه نگوینییه کانی تو، بۆنی ئاره قهت، چنگ خستنه ناو چنگی یه کدی که چ ته ماسیکی گهرم

لہ ناو لہ پھوہ تا مولولوہ کانی کہللسہر دہنیرئی، تا ئو پوژھی لہ ناندینہ کہی مائی بہ ہرام-دا کہ وتنہ زورائی، ئم جارہیان تو کہ وتیتہ ژیرہوہو دہمو لیوی تہ نکو بہ رملی زہردت کہوتہ بہر ہناسہی ئو بیژموتہ، لہ خو پاپسکاندینیکا دہمو لیوی پتر خزایہ سہر لیوانتو چہ ناگت، تاویک وہستان .. تاسان و ترسان، ہر بہ سہ لیقہو ہستی خوړسکی کچانہ زانیت ئمہیان ئاکامی خراپہ .. وا چاکترہ دوا زورائی بئو .. ئیدی مندالی مالٹاوا، تہنا تہ ماسیک کہ کہیفی دہخستہ دلہوہ دہنیو زہماوہندو پھشبہ لہ کیکدا دہرہخسا، سالان تیپہرینو شہرمو ترسیکو حہ زیکی خنکاو و شاراوہ جیگہی گرتہوہ، جوولہی ہیورتر لہ بری بزویو و گہمہی ہار، پھوتیکی پھ فیزو ہہوای دروزنانہ، چاوہکانی تو ئم ہہموو گورپانہی دہبینی و خوړگت بہ مندالی دہخواست، بہ سہردہمیک سادہتر لہ ئیستا، ترسیک لہوہش لہ چاوانی ہہردووکتاندا پھنگہکانی دہگورپان .. ئاخو داہاتوو چی بو ہلگرتون؟ تو ش ہہمیشہ غہمگینو خاموشانہ دہفتہری پھسمہ کہت دہہیناو سکچ لہ سہر سکچت دہکرد، شپرزہو تیکہل کہ جگہ لہ خوت کہ س نہیدہتوانی سنووری ہیٹلہکانو بازنہکانی سکچہکان لہ یہکتری جیا بکاتہوہ، دوا سئ سالیٹس لہ بالقبوون تو نہتدہتوانی خوت لہو پھسمہ باوانہی سہردہمی مندالی قورترار بکہیت .. نیگاری چہند بالندہیہک کہ بہ سہر دہشتیکی سہوزدا دہفپین، دایکیک بیشکہ پادہژہنیت، گورپکی تہنیا، چہند کچیک بہ دیار حہیوانیکہوہ داماون کہ

دیار نییه که رویشکه یان پشیلویه، سهیرانی خاو و خیزان، تافگه یه که ده پزیته وه ناو گولویکی بهردین، شاخی سهرکه شو ترۆپکی بهفرین، پهسمی سادهو به پهنگه زهقه کانه وه که کچیک چهنده ده سترهنگین بیت مه حاله له وه جوانتری پی بکریت که ریگه ی دوری نیوان مالو قوتابخانه بی، بیجگه له یهک دوو سهیرانی به هاران، چهنده پتر په سمت ده کرد ئه وهنده پتر چاوه کانت گه شتر ده بوون، پیستت له ژیره وپرا پوونترو پاکترو سپیتر ددره وشایه وه وهک ئه وه ی پهنگه کراوه کان له پوچی توه هلقولیت، پوشناییه که له هه موو گیانته وه سه ربکاتو له پووخسارتدا په رشو بلاو پرشنگ بداته وه، دهمو لیویکی شه هوانی که مه حال بوو له تهک سه لاری و سه نگینی خانمه چکوله یه کی ئاواهی یه کدی بگریته وه که نومی شه رمیکی تازه ی دوی بالقبوون بوو، دهمو لیویک سیبه ر کردوو به سه ر چه ناگه یه کی خرو قنجا که هه وه سی نیره وزه کان گهر متر بکات، ئه وه ی به هرام ی ترساند نیگای شه ی تانانای کوروکالو پیاوه کانی بنه مالو دهر و دراوسی بوو، ناچار کورانی گه ره کو خرمو خویش به دزییه وه ناویان دهر د، که به هرام دهر بکه و تابه خاموش ده بوون، زه حمه ت بوو به ته نیا خوی ئه و هه موو جوانییه ببینی، له وه وه پتر گری گرت که وینه ی تو له چاوی پیاوه کانی دیکه دا چ پهنگو زه وقیک دهنوینی، دهر که وتنی تو له ئاوینه ی ئه وانی دیکه دا تا ده هات پتر ده ی توفاند، چ سیخرو جو له و زیباییه که که ئه و هه موو نیره وزه چهیرانی بوون، ئه م چی نابینی که ئه وانی دیکه

دہیبینن، پیکہ وہ گہورہ بیون له تهك كچيكدآ وادهكات وهك تهنيك بهدور له جواني و حهزو هه وهس بيبي نيت، ناچار له هه موو نازاي جهسته ورد ده بووه، هه رپوژده وه گه پرا بو سيحريكي تازه، گه ر لاي هه مووان گه وههري يهك دانه يه مه رجه خو ي دسه كه گوله كه بياته وه .. عه جايب .. ده بوو چاپووكانه به خو بكه وي، نه وه نكه خنكاو و نيانه ي كه نه م گالته ي پيده كرد گوايه له بني بيره وه دي ت، له وه دم و لي وه خو ين بزوينه وه داده كه وت وهك نه وه وابوو له سه ر زه مين يكي دي كه وه بي ت كه ته نها له گي رانه وه ي نه فسانه كانه وه رو ح ده خر وشي ني بي نه وه ي گو ي ت له په ريزاده كه بي ت له ژوان يكي په نه اني خو يدا له گه ل ميرزاده ي عاشقدا چ ناوازيكي شيرين له و زاري پر له پاره وه داده پري ت، زرن گانه وه ي سه دايه ك كه له په رهي رو ح ده دات، رواني بي مه به ستو نياز كه بي نه وه ي نه ويه وي ت بانگت ده كات خو ت له ناويدا بخنكي نيت، ره وتو به پري رو ييني خانمانه ت .. هه نكاوي چوستي دونيا يه ك مي يينه ي لي ده تك ي كه گه سك له پيسي دونيا بداتو له پاژنه و پي و پووزي پاكي جواناويك بري ت، بالآت به دم هه نكاوه كانه وه كه به حال زه ويان ده گرت له پياسه ي سه روويه ك ده چوو يان سووره چناريك له گو ي چه مي كدا، قري خورماي ي چين چين پراو به سه ر شان و ملو كه مه ردا وا ده كات بي باكترين ني ر كه خوداي فيزو شكومه ندي بي ت .. هيچ ويقاريكي نه مي نو له كه شكه نه ژنو ي خو ي بداتو سه ري زماني بقرتي ني له تاو نه وه هتاوه ي به سه د ره نكه وه پري شنگان داوي ت، هيچ

پیاوړیکې خوداپه رستیش نه یده توانی سهیری بکاتو پروتی نه کاته وه، یان بخوازیټ تا ماوه له سهر به رماله که ی هه لنه ستیټ، به لکو نه وه خویوه میهر بنوینی هر هه فتاو دوو په رییه کانی ناو به هه شت له و خانمه بچن، نه ده کرا له به رده م نه م چه زو هه وه سه گهر مو شه هوه ته سووره ی نه وه موو کورپوکاله ی گه په کئی که ناماده بوون به برژانگ و برۆیان به ریپیانو بهر ده رگای ماله که ت بمالن .. سه د جاران قوربان ت بن، نه ده کرا دهسته وه ستان بیټو هیچ نه کات، ماوه یه کو خوی دایه زورخانه و فیلمه هیندییه کانی فه راموش کرد، که وته وهر زشی ئاسن تا ماسوولکه کانی به هیز بنو وه ک لومپنه کان خو بنوینی و سه ری پاک تاشی تا نیترترو ناشیرینتر ده ریکه ویټ، هر بو ترساندن ی نه وه موو عاشقه پرووته له یه گه مه ی به دامر بوکسو چه قوو قوچه قانی ده کرد، شه للاتیانه شانی له شانی ریپواران ده داو سه رسه ریپانه چرتی بو نه کبر واحد ده کیشا، ده بوو هر هه مووان بترسیټیټ، بوکسی له دیوار ده دا بیئه وه ی ده سته کیش بکاته ده ستی، هه موو پوژ گو یزانی له سمیل و ریشی ده دا تا وه کو تووکنتر بنوینیټ، هه رجاره و ملی ده نایه بهر ملی یه کیک له و کورانه ی خو یان به پاله وان ده زانی، داوای زورانیټی لیده کرد، وای لیټات هه مووان خو ی لی لابه دن، له سی چوار شه پو گیچه لدا زامار بوو، لای دوستو ئاشنا رایگه یاند که ته واو تو هر له سهر بیشه که وه ماره بری نه میت .. نه وه ی لیټ نزیک بیټه وه خوینی خو ی له ملی خو یه تی، که زانیت خو ی تووشی چورتمو گو به ندیک

دھکات، ھہرہشہت لیکرد، گہر واز لہم ئہتوارہ ھیچانہ نہھینیت تا ماوہ نایناسیت، چش لہوہی دہتوریت، ئاشتبوونہوہت کرد بہ مہرج، ئہگینا واہی بپوات ناشیرینتر دہبی، سویندی خوارد کہ ھیور بیٹہوہ، بہلام بہ دزییہوہ وازی لہ پراوہ پھپوولہ نہدہھینا، گہرچی تو نہتدہزانی کوشتنی ھموو گیانلہبہرو زیندہوہریک تیکدانی پھگہزیکی ئہو سروسٹہیہ کہ تو لہ نیگارہکانتدا پراویان دہکەیت، بہلام خہمت بو مہرگی پھپوولہیہک یان کارمامزیک وای دہکرد پیاوہ ھہرہ نیرہکان شہرم لہ خویان بکہنو لہ فرمیسکہکانتہوہ تیبگن کہ چ گوناھیکی گہورہیان کردوہ، خہمو تورانت ناچاری دہکردن کہ واز لہو گہمہ خویناوییہ بینن، گہمہیہک کہ بو نیرہوزہکان خوشترینہ، بہلام ھہرگیز لہ خہونہکانتا نہدہبوویتہوہ بہ پھپوولہیہکی لہ باخان ھہلفریو، یان کوکوختی و کوتریکی بہرزہفر کہ سینہی لہ ئاسمان بدات.

سالانیکی کہمو ھہرہوک بیداربوونہوہ لہ خہونیکی خوش لہناکاوکوری گہمہو بہزمو خوشنوودی ناو خہونہکانت بزر بوو، لہ ھیلانہ تہریو نہہاتہوہ، دوورتر لہوہی بہم بالہ سووتاوانہوہ بوئی ھہلفریت، پتر لہوہم .. سہراب .. خہونیکی کورتو شیرین دہچوو، ھہموو جارن لہناو چیروکو پڑومان و فیلمہکاندا مالئاوایی و لیكدابپانی یہکجارہکیت دہبینی، دلّت دادہخورپا، کسپہ لہ جہرگتہوہ دہہات، وھلی ھہرگیز بپوات نہدہکرد خوت پالہوانی یہکیک لہو داستانانہی جودایی بیت،

له نیو هه موو ئه و کچانه ی که تو یان به شازاده ی خو یان ده زانی .. تو له هه مووان بریندارتر بوویت ...

ئه وکاته ی ته نیا که وتی .. بو سئ مانگیش خه ونه کانت پړپوون له کوتری سپی هه لفریو به سهر ئاسمانی شاردا، له خو شی فړین و چریکه نه ده که وتی .. پوژو مانگو سالان تپه پړین ئاسمانت پړکرد له چریکه ی خوینینو گمه .. گمه ی نه پړاوه ی غه ربیی . له مناره که پاره مایت و ده توت تازه ته واو .. مه حاله کوتره کانم بینه وه ناو خه ونه خو شه کانم، ئه و فړنده جوان و هیمنانه ش وه ک شیت به یه ک شه ققه ی بال له مناره که وه به تاو دینو کوپړانه خو یان به په نجره کاند ا ده دن، ودها کوپړانه و توندو به زه بر که دوو جار ان شووشه کان هار په یان کردووه و شکاون، په پړوبال خویناوی وه ک ئه وه ی له خه ونیکی ناخو شدا بیت مرداره وه بوو ده که وتنه به رده مت، کوتره کان کوپړو په پړوبال هه لوه ربیو، بینو قره له ژیر ئاسمانیکی خویناویدا ده فته ربی په سمه کانت داگیر ده کن، ده تروانی و .. پوژ به پوژ کوتره کانت به ده ربی مناره که دا گیر ده خوون و سهرمه شقی فړینو ته قلله بازیان له بیر ده چیته وه . شه ویکیان هیشتا هومر مابوو، نه خو شو په ککه وته له جیدا، ناله و هاواری درده قورسه که ی ده گه یشته سهر ترپکی مناره که و گومه زه کانی ده وره بر، ناله و بیدادییه ک که کوتره کانی بینو قره و هار کرد که به و شه وه له هیلاننه کانیان ته ره بن، تاکه په نجره ی پو شن هی ئیوه بوو که تاکو

جوتو پۆل پۆل خۆیان دھکوتا به په نجه ره که و پۆناهی ژووره کان بوو
 یان سهدای بلندی نالو و نرکه ی نه خویشی گیزی ده کردن، له چهن دین
 لاوه به دهم هارپوه شووشه کان شکان، تا به یانی که شووشه تان
 تیگرتوه، بایه کی سارد ژووره کانی پرکرد له بونی باران و گه لای
 زهردی دره خته کان و رپقنه و په پوبالی فرنده کان، هومر به یارمه تی
 دارشه قه کان هه ستایه وه، پیکه وه به مقه باو په پو پاتال شه به قه کانتان
 کونپر ده کرد، به دهم کۆکه وه دووباره و ده باره ی ده کرده وه که ریک
 هه ر تۆزیک له مه و بهر خهونی شکانی په نجه ره کانی بینیه وه به ترسه وه
 ده یوت ..

((دکتوره کهم له دوا سهردانماندا پییوتین که ته واو .. مه ناعه م کهم
 بۆته وه، هه ر میکروبو فایرۆسیک ئاسان زه فهرم پیده بات.))

دیسانه وه دهفته ری په سمه کانت پرپوونه وه له باخی په ژموورده و
 گه لاپیزان و مه لی کوژراو و نووساو به جامی شکاوی په نجه ره کان،
 له سکچی پیاویک له باری جیاوازدا که هیشتا لاوه و به سه ر
 دوندیکه وه وه ستاوه و .. تیلای لئ خوار کردوه و په خته و فیشه کدان
 دایپۆشیوه، پراکه ره و په نچه به سه ر په له پیتکه ی تفته نگیکه وه نیشانه ی
 له کارئاسکیک گرتۆته وه .. له هه مووشی پتر سکچی ئه و زه لامه
 نه خویشه یه که به هیزی دارشه قیکه وه وه ستاوه، هیزی داوته بهر خو ی
 سه ری رابگریت و نه چه میته وه و له و خانمه ی پیش خو ی راده مینیت که

سهیری مناره یه کی چه ماوه دهکات، نه ونده لاره که ههروهک بلیت به موعجیزه یهک وه ستابیت، ها ئیستا نا .. تۆزیک دیکه ده پمئو نه و مالانه ی ده ور به ری خوی کاول دهکات، خهونی ناخوشی شهوانی ههردووکتان دزه ی ده کرده ناو نیگار هکانت، خشتیکو دووانو سئ درده په پڼو سهر دلئ هومر ده کوتنو ده یکوژن، به دم و پڼه وه ده که وینه شینو واوه یلا .. پاسه وانه کانو که سو کارو دراوسی لیت کۆده بڼه وهو دلنیا ت ده که نه وه که هومر ده میکه مردووه، که سیش باوهر ناکات له ترسی هیرشی کۆتره شیتبووه کان یان به زهبری خشتیک له مناره که وه په پری بیتو کوشتبیتی .. که س برپوا ناکات .. که س ..

ته واو لاپه ره سپیه کانو کانقاسه کانت پر بوون له مناره ی کورتو دریز، نه ستوورو باریک، قیت و لار، ده وره دراو به گومبه تی نه خشین، هه تیو و ته نیا بی گومزه، مناره ی ته واو پووخواو به سهر خۆیدا، نیوه پووخواو، داروپه ردووی به سهر یه کدیدا رماو که له ژیر نه و ویرانه یه دا سه ده ها کۆترو کوکوختی چۆله که مردوون، ده یه ها هیلانه دار ماوه به دم باوه ده فڼ، مناره یه ک چه ماوه ته وه که ده یه ها دارشقه ی دراوته بهر تا نه پمیت، مناره یه کی سهر به ره و خوار وه ستاوه و له زارکییه وه مه له نیوه خنکاوه کان ته قه للا ده دن بفرن، به جۆره ها شیوه ره سمه کانت تیکه ل ده کرد .. به قه له می ره ساس، پۆنتنگن،

پاستیل، بویہی ئاوی، زہیتی، قہ لہ می پرنگاو پرنگ، پاندان و جاف ..
 منارہ پماوہو بہ چواردہورییہوہ پوژی حہشرہو قیامت ہہ لساوہ،
 دہستہ خوشکہ کانت کہ دینہ لاتو دہفتہرہ کانت ہہ لڈہ دہنہوہ، کون و
 نوئ، بہ حہسرہ تیکہوہ دہ پرسن ..

((تاخر بؤ وا .. شادی؟ ئو ہہ موو پہ پوولہ مردووانہ چین، ئو
 ہہ موو وہرزی پایزہو گہ لاپریزانہ، ئو ہہ موو منارہ لارو داپوخواوہ،
 گہرہکی کاولبوو .. کہ لاوہی پر لہ قہ لہ پش و کونہ پہ پوو؟))

دادہ مینیت و ہیچ وہ لامیکت نابیت، چ زہ حمہ تہ سہرلہ نوئ کوتانہ وہی
 ہہ مان پریگی مہرگو دوران تاوہ کو ناو جہرگہی جہ ہہ ننہم، چوونہ
 سہر یہ کہم دلوپہ خوینی تکاو لہ دامینت کہ زہریاہ کی پر لہ گیژہن و
 گہرداوی بؤ خولقاندی، ئہستہ مہ گیپرانہ وہی چیروکی پر لہ کارہ ساتو
 ہہ لاہہ لابوونی پوحت .. تو بہ تہنہا ئہم نیگارنہت شک دہ بہیت .

تکایان لی کردیت کہ پیشانگاہ ک بکہیتہوہ، لہم قہ فہزہ بییتہ دہرہوہ و
 ہہناسہ یہ کی پاک ہہ لمژیت، وہک جاری جارن کوپری دانیشتنہ کانی
 کچانی ہاوپوئ و کہسو کار گہرم بکہیتہوہ، بہ خہندہ یہ کی ساختہوہ
 کہ قورس دہ کہوتہ سہر لیوانت دہتوت ..

((منیش حہز دہ کہم .. بہ لام تا ئیستا نہ متوانیوہ .. بؤ؟ نازانم
 (!..))

نہ تہدہ توانی ہیچ بلایت .. وہک ئوہی بہندی و نہ خوشیکی سہد سالہ

بیت، به دیارته وه دۆش داده مان، نه ده کرا بچنه ناو پازونیا زو نهی نی
په نهان و شاراهه له دلّی تودا، که به هه موویان له خه می ئه وه دابوون
په شیمانته بکه نه وه واز له شه یری مناره که بهی نیت، تۆ سووکو ئاسان،
به لام به قه هرو تووره بوونیکی زۆره وه ده توت ..

((ئه وه یان مه حاله .. تاکه شتی که منی هیشتۆته وه!))

شه ویک بوو له شه وانی دریی زستان که تینو تاوی ده رده که ی
که می که خه فتر ببوو، به هیوری بانگی کردیت، وه که که سیک که
هه می شه له گه ل مه رگدا گه می زۆری کرد بیت و هه رگیز پیویستی
به وه نه بیت بترسیت، یان که ترسا .. چاوه کانی نه تروکینیت، وه که
جه نگاوه ریک که ده یه ها جار له بۆسه و ته له ی مه رگ قورتاری بو بیت،
به خه نده یه کی خواره وه که له چو لیوی خوی پی راگیر نه ده کرا .. لی
پرسیت ..

((خانمی سه لار .. پازی کم هه یه .. چه زده که م گویم لی بگریته!))

تۆش وه که ژنیک که په رۆشی هه موو پازونیا زی می رده نه خۆشه که یه تی
سه رت له قاندو .. ئه ویش به زه حمه تی که وه زاری هه لدینا ..

((هه رچه نده بۆنی ده رمانم لی دی .. به لام چه زده که م بیته پی شه وه

چونکه ده نگم کزه و ناتگاتی ..))

به میهره وه پی توت ..

((عه بیه .. قهت وا مه لی ..))

((حه زده که م بزانت که دهرده که ی من کوشنده یه، ئەمړو نا .. به یانی هەر ده مکوژی.))

که وای وت تۆ داته پرمه ی گریان، ئەویش هاوزه مان گریاو به هه سره تیکه وه به دهم قولپی گریانه وه وتی ..

((به لām دلنیات ده که م که من فیلم لئ نه کردوی، من زه مانیکه .. چهن دین سالā له مه و بهر له گه ل چهند پیشمه رگه یه کی تر دهرمانخوارد کراین، هیچ کام له دکتوره کان، چ کوردو چ بیانی، پیشبینی مه رگی زۆر زووی ئیمه یان نه ده کرد، داو و دهرمانی زۆرمان وه رگرت، من توو کم پیوه نه مابوو، به لām دواچار زیندوو بووینه وه، له وانه شه وه ک ئە ده بو حورمه تگرتن له ئیمه ی ئینسان و پیشمه رگه، هیچ که سیک حزی نه کرد بیته حه قیقه تی واده ی مه رگی درهنگو زووی خۆمان بخاته ناو چنگمان، خۆ که سیش نییه له دنیا هه ز بکات بزانتی که ی ته واو ده بی، راستی بیباک بووم و قهت هه زم نه کردوو به که ومه دوا ی ئاسه واری کوشنده ی ئەو ژه هره له خوینی خۆمدا، ده بوو بژیم .. پتریش ئە وکاته هه زم له خویشی و ژیان کرد که تۆم ناسی، تۆ وات له من کرد بۆ جاریکه تر له دایک ببه مه وه، هه موو جار کادریکی پیشکه وتوو ی دۆستم که ئەویش ژه هراوی ببوو .. ده یوت: پیاویکی عاقل و توو یه تی .. که ده ژیم .. ده ژیم .. چونکه بوارم نییه بیر له مه رگ به که مه وه، چونکه ئە وکاته ی من مردووم .. بوارم نه ماوه بیر له ژیان به که مه وه! هه ر ئەو دۆسته م ده یوت بنیاده م دوو جارن له

دایک ده بیټ: جاریکیان له دایکی خوی..جاری دووهم له و ژنه ی که
خوشیده ویټ..!!))

ئو شه وه نه تده زانی چوڼ دلّی بده یته وه، له ناکاو ئو زه لیلی و
فرمی سکانه ی وای لی کردیت هاوسوژی خه مو دهر دو ترسی بیت..پاشان
تی هه لچووه ..

((من ئو وه نده ده زانمو ئو وه نده م پیډه کریټ که دوا ی نه مانی خو م تو
نه چیته وه به رقاپی که س .. ئم خانووه ی که تو خوشت ده وی و به
توحفه و ئه سه ریکی جوانی ده زانی له سه ر تو تا پویان ده که م .. بیجگه
له هه ندیک مولکو مالی ترم که زور نییه!!))

تو ژیر نه ده بو یته وه، دایکانه سه ریت خسته ناو ئامیزت، ئو ویش
دووباره ی ده کرده وه که ئم هه رگیز نه یزانیوه وا زوو ده فه وتی، به
گوړی دایکی و گوړی شه هیدان سویندی ده خوارد که قهت قهت فیلی
لینه کردوویت.به ده م هه ناسه وه پیټوت..

((ته واو .. وازی نه .. ئو وه ناهینی .. ئو وه له یاد نه چووه که توش
منت هه لگرته وه .. منیش که وتبووم!!))

ده سټی راسته ی، زه ردباو و سارد، له زرؤکانه خستییه سه ر ده مت و
تکای لی کردیت که قسه که ت ته واو نه که یت، سویندی خوارد به
چاوه کانت که تاکه خه مو ترسو بیمی ئو له مه رگ ئو وه یه که تو
به جیدیلّیت، هه ر به هه مان خه نده ی داکه وتوو له زارییه وه که گریان و
خه مو هه یبه تی مه رگ له رووخساریدا تی که ل مه له یان ده کرد وتی:

(تۆ منت کرد به ئینسان، ئەو چەند سالە له تۆوه فیۆری زۆر شت بووم، خەمی من ئەوهیه که تۆ منی پراوچی و شەپکەرت کرد به بەشەر .. که ئیستا که مەکی فام دەکه مەوه و خەریکه بیمه بەشەر .. که چی ئەوه ندهم نەماوه دەمرم، ئەو پۆژە ی پەسمە کانتم بینی که پەپوون له که و کۆترو پۆری کۆژراو .. ئاسکی پیکراو، زانیم چەنده بەدبینی له منو دونیا، تا تۆم ناسی نەمزانی که من جگە له پراوچی و جەنگاوهەر هیچی تر نەبووم .. تەواو بوو .. خانمە چکۆله .. ئەو جەنگاوهرو پراوچییه دەمری و .. ئەم جەنگە لا و کۆشتارگایه بەجیدئیلت .. (!))

سۆزو میهریک هەموو پۆحتی دەتەنی و له هەموو دلتهوه خۆزگەت دەخواست که نەمریت، دوا پستە ی له دلی دایت، دەستەکانیت خستە ناو هەر دوو دەست و دەمارە شینەکانی وهک کرمی باریکو ئەستووری ژیر پیستی پشتی دەستەکانی که دەپۆقیبوون ئاماژەبوون بە مەرگو خوین مەیین، هەولیدا بتگریته ئامیزو له و گریانە ژیرت بکاتەوه که نەیدەهیشت هیچ بدرکینیت، بەلام له وه بیهیزتر بوو بتگریته باوہش، باوکانە خواستی سەر بخەیتە سەر رانی، وهک کچیکی گوپرایە ل بە گویت کرد، بۆ ساتەوهختیک بیرت له وه کردەوه که تۆ بیئاگا له خۆت ئەو هیزەت له ودا خۆشویستوو، هیژیکی پەنھان له پیاودا که کچو ژنەکان هەر به سەلیقە هەستی پیدەکن، هیژیک که هەموو کچیک به تۆشەوه دوا ی دەکه ویت، وزه و هیژیکه که له پۆحیکه وه هەلده قولیت .. یان هی له شه .. یان هەردووکیان، هیژیکه له و پیاوانەدا هەیه که

دەستو پەنجەیان لە گەڵ مەرگدا نەرم کردووه، ئەو هێزە ی هەرچەندە
 ساخته و درۆ بیّت، کەم بێ یان زۆر، وەلێ لە ناو ئەو هەموو پیاو و
 کۆرە بێهێزو ترسنۆکو بێ بەلێنانە ی کە لە دەوری تۆ بوون، لە
 باوکو براو دۆستو یار، پڕ هەواو فیزیکی بەتال، تەنھا نێربوون بەس
 بوو بۆیان کە خۆیان بە دنیا نەگۆرپنەوه، کەچی هەترەشیان لە
 خەون و خەیاڵ و ختوورە ی کچ و خوشکو دایکو ژنەکانیان چوو، ئەم
 پیاوه نەخۆشە لە ساتەوهختیکدا هەر هەموو لاوانی و پۆحی بەتالی
 پیاوهکان و تەنیا یی خۆتی پیشان دایت، هەر ئەو ساتەوهختەش بوو
 بێئاگا لە خۆت قایل بوویت هاوسەفەرت بیت و وت ..

((بەلێ ..!))

ساتەوهختیکە کە خودی ژیان بۆخۆی گەمە یەکی دۆراوه، خۆشەویستی
 جگە لە تراویلکە و وەهمی ناو گۆرانیهکان و خەیاڵیکێ شاعیرانە هێچی
 تر نییه، ئەو چرکەساتە یە کە لەبری ((نەخیر)) ناچاریت بلیت
 ((بەلێ))، بەلێ-یە کە پتر خۆ هاویشتنە ناو چارەنووسیکی نادیارە،
 بێ ترس لە مەرگو تێداچوون یان شاگەشکەبوون بە خۆشنوودی،
 کەچی بریارو جوولە یە کە گەرەترە لە وەستانی زیندەگی لە جوغزیکدا،
 لە مایکدا، لە کەسکدا، لە تەنھا هەقایەت و داستانیکدا .. کە نییه و
 هەرگیز نایەت، تەواو .. بۆ تۆ وابوو، نەدەکرا تا دوا هەناسە لەو
 کارەساتە ی تەمەنیک بوو تیایدا پرسەدار بوویت هەر چاوه پێ بیت و
 لەو گەرمە شینو واوهیلایە سارد نەبیتەوه، چا و لە پێ و سەر لەسەر

ئەژنۆ، دەبوو خۆت فېرىدەيتە ناو باوھشى كارەساتىكى دىكە .. با
دۆزەخىش بىت، چ بەھەشتو چ دۆزەخ، جىگۆپكى گەمەيەكە .. بى
ئەو گەمەيە خودى زىندەگى مەھالە!

لە ئاكامدا بوويت بە پەرستارىكى دىلسۆزۇ مېھرەبان كە بۇ ھەر كچىكو
ژنىكى دىكە سامناكو غەمناك بوو .. بۇ تۆ؟ .. نا .. ھەرگىز ئەو ەندە
بىئۆقرەو لەرزە لىو نەبوويت بېھزىت، پۆژ بە پۆژ ھەستت دەكرد كە
ئەم پياوھ داماو و نەخۆشە وىنەو بەرجەستەى پۆجى نەخۆشى ئەم
پۆژگارە ناشىرىنەيە كە ھەمووتان تىايدا دەژىن، پىك وەك ئەو خەونى
راپەپىن و ھەستانەو ھو پابوونو سەرفرازىيەى كە زوو پىرېوو .. لە
جىگادا كەوتو .. لەنىوان مەرگو ژياندا ھەناسەيەكى ماوھ، چاواھكانى
كزو بە دارە دارە بە پىدا دەپواتو ساتمە لە ھەموو شتىك دەكات،
سەر پووتاوھ .. دەستو پەنجە لەرزىو، كە ھەلدەستايە سەر پى
دەبوو خۆت بخەيتە بن بالىو دارشەقەكانى فرىا بخەيت تا بەدەم
سەرەگىژەوھ نەكەوئىت، چونكە دوو جاران كەوت و ددانى شكا ..
پياويك كە وەك پىلنگىكى ھارو لە پۆژگارىكى زووتردا دەنىو ئەو
شاخو كىو و دەشتو ھەرد و زورگو تەلانى ئەم و لاتەدا بە ھەلمەتەوھ
ھىرشى بردۆتە سەر دەيەھا سەنگەرو مۆلگەى دوژمن، چەندەھا جار
لەگەل مەرگدا چاوشاركىنى كىردبوو، كەچى لە باوھشى تۆدا ھەر بەقەد
پشيلەيەكى گەپى لىمابۆوھو نائومىدانه باسى لە مەرگى ناو پىخەف

دەکرد، مەرگیکی گیلو تەمبەل، بۆ تۆش ئاسان نەبوو پیاویک هەر
 وەک پەیکەرێک لە بەفر لە بەرچاوتا بتوێتەو، شەوانی نالە و خەو زێزان و
 ئاویلکە، وەک ئەو وەبوو لەتەک گۆرەکهیدا راکشا بیت، هەر واش
 بوو .. چەند مانگیک دواى پێشبینى مەرگی خۆى لەسەر گۆرەکهى
 دانیشتی، سەرەتا هەموو هەینییهک وەک وەفایەک بۆ پیاویک سالی
 ئەو خەلکە خۆت و چەپکیک گۆلى خودایی یان دەستکرد سەردانت
 دەکرد، پیاویک کە هەتا ژن و مندالەکانى گۆرەکهى نانا سنەو، هەموو
 جارێک دەیگوت بۆ گۆلم مەکە کە مرەم، هەر جارێک کە دەچووێتەو
 گۆلەکانى هەفتەى رابردوو سیس دەبوون و با پەلکو لاسکەکانى بەناو
 گۆرستانەکهدا بلۆدەکردهو. هەر وەک پەرتکردنى یادگارەکانى
 خۆت، پێت سەیر بوو کە ترسو هیزی مەرگو تەنیا کەوتنى پیاویک
 لە ژیان و مەرگیدا ئەو هەموو سۆزە لە دلێ تۆدا دابگیرسینیت،
 ئەویش تا مرد لە خەمى تۆدا بوو، شەویکیان وەک ئەوێ خەيالى
 ترسنۆکو بێئۆقرەيى تۆ بخوینتەو. پێیوتیت..

(قەت مەترسە .. پۆحەکەم، هەر شتیکت ویست، دوو دل مەبەو
 تەنها پوو لە سەرۆک بکە، چ بە نامەو چ خۆت چوویت، گەرچی نازانم
 ئەویش چەندە وەفاو غیرەتى رۆژانى شاخى لەیاد ماو.؟ نامەوێت
 لە دەرگای هیچ سەرسەرییهک بەهیت .. عەفووم کە وا دەلیم، هەر
 شتیك هەراسانت دەکات بۆ شەرم و دوو دلێ بینووسە .. بۆ مەکتەبى
 سەرۆک خۆى .. نالیم قەرزارمە .. بەس چەندەها جار لە مەرگ

قورتارم کردووه.. به لَام ئومید ده که م حه وجهی که س نه بیت..!!))
 ده سنت خسته سهر ده می تاوه کو پتر له سهری نه پوات، چونکه ئه وه یان
 ته واو شه که تو غه مگینی ده کردیت، به چرپه و گرینه وه درکانت..
 (مه ترسه .. حه وجهی که س نايم..!)

ئەم به بهرچاوته وه مرد .. پوژ به پوژ .. هه ناسه به هه ناسه، ده مار
 به ده مار، خانه به خانه، زستانیکی دوورو دریزو ساردو تاریک .. که
 ئاسمان خویشی نه ده کرده وه، وه که ئه وه ی بۆ مه رگی ئازیزیکی له گریان
 ژیر نه بیته وه، پوژانه .. شه وه های شه و پیاویک له شیوه ی مه رگدا، یان
 مه رگیک له به رگی پیاویکدا به ژووره کان و پارپه وه کاندا به دارشه قیکه وه
 پیاسه ی ده کرد، به په نجه کانی که وه ک چل و چپوی وشکه وه بوو و ابوو
 په رده کانی لاده دا تاوه کو ئاسمانی پاک یان به هه ورو هیتلا ببینیت ..
 لاپه ره ی ئه لبوومی ره سمه کانی خوی و ده فته ری سکچه کانی توی
 هه لده دایه وه و ئاهی ساردی هه لده کیشا، مه رگ به دزی ژیانه وه له
 ئینجانه کان نزیک ده که وته وه و گوله کانی بۆن ده کرد، گوله کانیش له
 ترساندا سیس ده بوون و لاره مل په لکیان هه لده وه ری، به وه هه ناسه
 ژه هراوییه ره نگیان ده په ری، مه رگ نه یده توانی چا بخواته وه و پیاله که ی
 له ده ست ده که وته خواره وه، نه یده توانی پیکیک شه راب له لیوانی
 نزیک بخاته وه و نه یپیزیت، مه رگی چاو قایم دوو قومی له سیفاره که
 ده داو ده بوو به لووله یه کی ئه ستوور له سووتوو، به سه ر پیخه فه که یدا
 ده که وتو جار جار لیفه و دۆشه که که ی ده سووتاند، له ژیر چلکو

ئارەقەى خەستەبوون بۆگەنى دەکردو نەیدەتوانى بگاتە گەرماووەکەو دووشیک بکات، وای لیھات شۆربایان بە دەمەوہ دەکردو هیئنجى دەداو دەپشایەوہ، لەگەڵ پشانەوہدا ژەھرى دەھینایەوہ، ژەھرى لە خویندا مەییوى سالانیکى زووتر، لە پەلو پۆکەوتوو .. ھىدى ھىدى سۆمایى چاوەکانى دادەھات و نەیدەتوانى لە پەنجەرەکەوہ سەیرى منارە لاربووہکە بکات کە جار جارە لە چاوانى تارىکى ئەودا وەھا دەچەمايەوہ کە سەرى بیدا لە زەوى، پەشەبايەک وەک قامیشیک بە راستو چەپدا گەمەى پیدەکرد، بە دەم خەوہوہ پادەچەنىو کە لە خەو پادەبوويت دەتپرسى ..

((خیر .. چى بوو؟))

بە دەنگیک کە لە قوولایى گۆرەوہ بیئ ..

((منارەکە .. منارەکە بەسەرمدا پووخاو .. کوشتمى!))

مەرگ بەو ھەموو ھیزو فیزو مەزنى و ھەواو دەبدەبەى خۆیەوہ، بیئاگا لە خۆى، خۆى پيس دەکرد، میزى بە خۆیدا دەکرد، بۆنى کەسکوونى گەمارۆى ھەموو شتیکی دەداو بۆنى ناخۆشى ئەویان دەگرت، چیتەر نەدەکرا گوئى لە مۆسیقاو گۆرانى بگریئ .. دەیوت ..

((گۆرانى قیژەو ھاواریکە خوین لە گوئچکەکانمەوہ دەھینئ، مۆسیقا

گوئزانەو دلم دەبپئ ..!))

مەرگ دەترسا سەیرى سکێچو تابلۆکانى تۆ بکات کە پەربوون لە پەپوولەى ھەلاھەلا ھەلوہریو و کۆترو کەرویشکى کوژراو، ئاخەر لەوہ

ناخۆشتر نییه مه‌رگ له و تابلۆو نیگارانه بپوانیت که هه‌ر هه‌مووی ده‌ستکردی خۆیه‌تی، ترسناکه له‌به‌رده‌م ئاوپنه‌کاندا بوه‌ستی و له پووخساری زه‌ردو چاوه‌کوژاوه‌کانی خۆی رابمیینیت، هه‌ر هه‌موو وشه‌ی ناو کتییه‌کانیش ده‌بن به‌ مارو میرووی ده‌م هه‌راشو برسی، گه‌ردیله‌و خانه به‌ خانه‌ی ده‌ست و په‌نجه‌و هه‌ر هه‌موو ئه‌ندامه‌ دارزیوه‌کانی ده‌خۆن، دواچار مه‌رگ ئه‌وه‌نده‌ وشک ببۆوه‌ که دوو دلۆپ فرمیسیکی پئ نه‌مابوو تاوه‌کو بۆ خودی فه‌وتان و سه‌فه‌ری کۆتایی خۆی که‌مه‌کئ بگری ..

دواچار مه‌رگ هات و هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل خۆیدا پامالی، جگه‌ له‌ بۆنیکی ناخۆش له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه‌ هیچی دیکه‌ی به‌جینه‌هیشت، ببجگه‌ له‌ قه‌له‌بالغی چه‌ند پۆژیک، سه‌ریاری چه‌ند پرسیارو گومان و دل‌ه‌راوکئ و مه‌راق و ته‌ماع، واته‌وات و چرپه‌و فسکه‌فسکی ئه‌و هه‌موو مه‌ردوومه‌ی ده‌رو دراوسی، له‌ جوان و له‌ پیر، ئاخۆ بیوه‌ژنیکی جوان و جحیل پاش ئه‌و مه‌رگه‌ چی له‌ هه‌گبه‌دا بیته‌؟ ترسو سه‌رسامی و به‌غاله‌ت و به‌زه‌یی له‌گه‌ل هه‌وا و هه‌ناسه‌ی که‌سو کار تیکه‌ل ده‌بوو، نیگا‌کان پ‌پ‌بون له‌ رازو نه‌یننی بی وه‌لام، ئه‌و خه‌مه‌ گرانه‌ زیباتری کردبوویت، سه‌نگین و خامۆشتر له‌ هه‌موویانت ده‌روانی، سه‌یری مناره‌ ته‌نیاکه‌ت ده‌کردو له‌ بیوه‌می‌ردیک ده‌چوو که ته‌می خه‌میک ده‌وری سه‌رو پووخساری گرتبیته‌، ئه‌مجاره‌یان ئه‌م له‌ تۆی ده‌روانی، ره‌ش پۆشو بی وه‌لام

جیپیکانی مه رگ به سهر دلته وه، دلگرانتر له وهی وه لآمی هیچ مه راقو ختووره یه ک بدهیته وه، دواچار هر زوو له ریگی تیکه لکردنی په ننگه کان و پاوکردنی وینه جیاوازه کانی مه رگ، ده تویست مه رگیکی ناوختو دزیو و سیا پۆش له خۆت دووربخه یته وه، ده تویست له ناو په نگی بئ په نگی خویدا به ندی بکه یتو له ویدا ماتو مه ییو تا نه به د ئو قره بگریت .

هر دواى ههفته یه ک له مه رگی هؤمه ر، ماریکی په شت له ماله که دا بیڼی، بوو به هه راو قاو و قیژ، دهر و دراوسئ و پاسه وانه کانی مه رحووم که هیشتا وه ک دهرگاوانانی به ئه مه ک دهسته و نه زهر له خزمه تی تودا بوون . که وتنه هه له که سه ما، پمانی چه ند خانوو یه کی ئه و دهوروبه ره و بوونیان به که لاره گومانی ئه وه ی لیده کرا که لاره کان که ببونه گووفه کی گه په که دووره کانیش چی مارو میروو، سه گه به ره لاره پشیله ی گه پو مشکو جرج هه ن له شارد ارایان بکی شیت، کی نالی به دهستی ئه نقه ست نییه تا وه کو تو هه راسان بکه ن، گه ر وا نییه بوچی هه ر دواى مه رگی هؤمه ر دهرکه وت، درؤ بیت یان راست، هه ر هه مووان سویندیان ده خوارد که دیویانه، ئاسان خوی دهرده خاتو ئاسانیش ون ده بیت، هه ندیکیان سویندیان ده خوارد که ئه مه یان ته نها واهیمه و ترسی دلی خۆته ..

(ده له قوړی وا شیتى ئه وه یه کوپوکال له خوی کوکاته وه، مانگیکی

تر وهک دیله سهگ چی گوله سهگی ئه و ناوه ههیه به خۆی فیّر
 دهکات!))

((تۆ ئه و هه موو زهلامه سمیلّ بابرهت نه دیوه به ناوی پاسه وانه وه
 رایگرتوون؟))

((حه یا نه ماوه .. ژنینه ..!))

((خده و خووی کچان و ژنانی تریش تیکده دات، قهت بووه له
 هه ساریکی وا گه ورده دا، چۆلو هۆل، بیوه ژنیکی ته نیا ته راتیینی تیدا
 بکات ..!))

((باوکو برای تووک نه رمن .. دیاره نیره و زیکیان نییه ته مییی بکا ..))
 ((خه لکی هه قیه ته .. حالی ئه و ژنه باعسی سه د خه یالی خراپه و
 ختووره ی هه رامه ..))

((مناره ی کردووه به بیانوو .. گوایه چۆلی ناکات، هه قه مناره که ی
 گرده بر تیبپرن!))

ئاخر په یدابوونی ماریک له هیکراو هه ر پاش مه رگی پیاوه که ..
 به زمیکی سه یرو ناچۆرو مایه ی گومان بوو، ده رو دراوسیش ده ترسان
 ئه و په شه ماره بپه پیته وه ناو هه وشه و ماله کانی ئه وان، به گوته ی
 ئه وانه ی دیویانه مار نییه و ئه ژدیهایه، ماریک نییه و ده یه هایه ..
 فیشکانندی ژنی ئاوس زهنده ق بردوو ده کات و سکه که ی پی فرییده دا،
 گوایه چه ند ده قیقشه ش دوا ی خۆ خزانندن و خۆ هه شاردان کلکی دریژی
 له دوا ی خۆیه وه راده کیشیت، ژنه کان له وه ده ترسان ماره که عاشقی

ئەو بېوهرتە ناسكو نازداره بېتو هەرگیز له و ناوه دوورنه كه ویتته وه،
كه م نین هه قایه تی نیوان ژنو مار.

به زمی وه دیار كه وتنو ونبوونی ئەو ماره ببوو به زمو په زمیكى خوش
بۆ كورپوكالۆ و پیاوانی دهر و دراوسی و پاسه وانه كانی خانم، له ناكاو
دهبوو به قاو و هەر بابا بوو به خویی و تیللو مه تره قو چه یزه ران و
بهردو تا پره كه ی، دارلاستیكو كلاشینكو فو جوره ها چه كو تفاقى تر
هه لكوتنه ناو چه وشه و سه ریان و ژووره كان تا بنه بانى، شیت و شه یداو
عه زه تی له به ژنو بالای خانمه چكۆله و .. بېوهرتی ته نیاو زیده نازدار
بروانن، هەر نیره و زیك له دلّی خویدا چه سره تی ده كیشاو .. وه لى
سه د چه یفو مه خابن هەر هه موو شه رمیان له جوانی و چه مو كوستی
گه ورت ده كرد، له خویانو له یه كدیان ده پرسى ..

((چه نه یینییه كه وایان لیده كات شه رم له بېوهرتیكى ته نیا بكن؟
جوانی، هونه رو خوینده وارییه كه ی، پرسه ی تازه هه لگیرو یان سه لارو
سه نگیینییه كه ی، ده مو له بزى زیده شیرینی ئەو وه خته ی داواو پارێكى
ده دركینى و گران و خانمانه زارى به گولّ ده پشكویت، چه مو خاموشی
یان كه مدوییه كه ی كه به جوریکه لیوانی به سه ر یه كدا قرساوی
په سمیكى سه ر كاغه زه و نابزویت ..!))

هیچ پیاویك نه بوو .. هیچ كورپوكالۆ و میردمندالیک نه بوو خۆزگه
نه خوازى كه خانم خونچه ی ده می بكاته وه و فرمان دهر بكاتو ..
تا وه كو ئەوانیش بى یه كودوو ملكه چی بن، هەر هه موو كورپه گه لی

ئەو دەوروپەرە بەغیلیان بە پاسەوانەکان دەبرد که دەرگاوانی ئەو بەهەشتەن .

هەر هەموو نێرەوزەکان، که مو زۆر، لە ئاسمان دەپارێنەووە ئەو مارە پەشە ونو تەو لەلا نەکات، بێ هاتنی ئەو مارە کێ زاتی دەکرد پێ بخاتە ناو حەوشە ی ئەو بالەخانە یه ؟

که دەچوونە ژووری، هەر لە حەوشەووە پەنگو بۆنی جۆرەها گۆل سەرمەستی دەکردن، لە ژوورەکانیش نەتدەزانی چاوان لە چی تێر بکەیت، لە کام نەخشو نیگار بپوانیت، تاقو پەنجەرە، دەرگای نەخشین بە وینە ی تاوسو تیترواسکو تووتی، پەردە ی گۆلدارو چل چراو کورسی شاهانەو قەنەفە ی گرانبەهاو مەخمەلی، میزی پاراوه بە دەیه‌ها توحەفیاتو شتی عەنتیکە که مەحالی بوو لە بازارەکانی ئەم مەملەکەتە بیان دۆزیتەو، شمشیرو دەفو بپنەوی هەلواسراو، که ولێ ئاسکو پلنگو گورگ پاخراو لەبەر پێیاندا که وەک میراتی مەرحووم زاتی نەدەکرد هەلیانگریت و ونیان بکات، دەیه‌ها بالندە ی مۆمیاکراو و بال کراوه که هی ئەم ئاسمانە نەبوون و میراتی هۆمەر بوون، گەرچی لە دلێ گران بوو که ولێ حەییوانە کێوی و مەلی مۆمیاکراو بە شیک بن لە جوانی مالاً . . . ولێ مەرگی هیشتا سەوزی هۆمەر نەیدەهیشت دەستکاری هیچ بکات، چه قۆو چه تالی زیوینو که وچکی زەرکەفتی که جاروبار دەدزران، هیچ کامیان سلێان لەو هەش نەدەکردەووە دەسکی دەرگای ژووری خەوتنەکه بابدەن، تەنها ژووریکێ داخراو که هەر بە

ته‌ن‌ها شه‌یتان ده‌یزانی چی تیدا ته‌قه‌ت کراوه، ژووری پر له بونو به‌رامه .. ژووری خه‌ونو خه‌یال و ختووره‌ی ژور په‌نهان و شاراوه‌ی بیوه‌ژنیکی شوخ و ته‌نیا .. گه‌نجینه‌کانی جوانی .

نه‌ده‌کرا سه‌یری ئه‌و هه‌موو نیگارو تابلویانه بکه‌یت و خیال نه‌بیت، هه‌ندیکیان پر به ژووره‌کان بانگیان ده‌کردیت که شه‌یدایانه خوت بخه‌یته ناو چوارچیوه‌کانییه‌وه‌و له‌ویدا ببیت به په‌سمی دیوار، می‌ردمنداله‌کان به تاسووقه‌وه .. به دزییه‌وه‌و به په‌له‌پروزی له سکچی پر په‌پووله‌ی بال هه‌لوه‌ریو و جوړه‌ها فرنده‌ی خویناوی ده‌وری مناره‌ی قیت و لارو داپوخوا و راده‌مان، پیاوه‌کانیش به دیار تابلو‌کانه‌وه‌و دوش داده‌مان و له‌ژیر لافاوی ئه‌و هه‌موو په‌نگانه‌دا نقوم ده‌بوون، ئه‌و پیاوانه‌ی بیریان ده‌چووه‌و بو مار کوشتن هاتوون، ئه‌و پیاوانه‌ی بیجگه‌ له نیگاری زیده‌ جوانی کیژی کافرشو و په‌سمی پر له وبقاری ئیمامی‌علی که به خو شمشیری زولفه‌قاره‌وه‌و شیریکی خه‌والووش له به‌رده‌میدا پال که‌وتووه .. هیچی دیکه‌یان نه‌دیوو، پاسه‌وانه‌کانیش به دیار وینه‌که‌ی مه‌رحومه‌وه‌و سامگرتوو ده‌وه‌ستان که به دوو چاوی په‌شو دوو ئه‌بروی په‌یوه‌ستو سمی‌لیکی په‌روه‌ ده‌یروانی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاغایانه لییان بخورپته‌وه‌ که بو ده‌بی ئه‌وه‌نده بی شرم و شکو بن و له درگای حه‌وشه‌که‌وه‌ ئاودیو بن و بی پرسی خانمه‌که‌یان وه‌ژوور که‌وتبن، بیئه‌وه‌ی ری له و عه‌زازیله بگرن که به

بیانوی مار کوشتنه وه پئی له فهرشی کاشان ده نین، رینخو قه رسه قول له سهر چیمه نه که جیده هیلن، نهک مار .. خودای ده کرد ئه ژدیهای حهوت سهر ده بوو، ناچار به شهرمه وه پاشه کشییان ده کردو ئه و خه لکه یان قاو ددها، نائومید له کوشتنی ماره ره شه که، ده خزانه وه ناو حه وشه که و خه لکیان دهنگ ددها که چۆلی بکه ن. ده نگۆی ئه وه بلاو بووه ..

((بیوه ژنی تاین ئاگری تیبه ربووه و حه زی له و به زمه یه، ئه مه یان فیل و بیانوو تا پیاویک راو بکات، به کراسیکی ته نکو ته سکه وه وهک تاوس به بهرده میاندا خۆی باده داو خۆی ده له نگینیت!))
 ((کچی چاوی ده ربی .. پیاو راو دهکا .. سهگ به خۆی فیتر دهکا .. کهی خۆیه تی ده له قۆری وا .. ههر میرده کانی ئیمه له خشته نه بات .. خوای ده کرد ئوردوو یهک عه سکه ره خاته خۆی ..))

هه مووان دلیان له تو پیس کردبوو، ژنه کان ته گبیریان کردو ههر جاره و یه کیکیان ببیت به سیخو رو تا وه کو بزانی که چ ناشناو چ بیگانه و غهیره .. کین ئه و پیاوانه ی سه راسووت ده که ن. قهیره کچه ته نیا که وتوو هکان پتریان ده خسته سه رو سه ریان له بن گوئی یه کدی ده ناو سه د سویندیان ده خوارد ..

((به ههر سی جزوو هکه ی قورئان ئه م عفریته ههر خۆی میرده که ی خۆی ده رمان خوارد کرد، ده نا ئه و ژه هره چی بوو ئه وه نده ساله

له خوینی ئه و پیاوهدا مهیی بوو، خو به وه نییه سه لارو سه نگیو
خاموش خوئی ده نویئی ..))

((کچینه .. چما ئه نگو عه قلی خو تان له ده شتی دیتیه وه .. عه جه به
هر دوی ژنهینانه تازه که ی ئه و ژهره کاری خوئی کرد .. چما چ
بووه؟!))

((ده بینن که دوو پوژی دیکه هه تیویک دیتو به خوئی و ئه و میراته
زۆره ی خه نی ده کاتو خوئی ده خاته بنی ..!))
(میراته که ی بردو کوشتی!))

((ژهره کوشتی ..! با درۆیه ک بکات .. بنیاده م بلئی: ئامه نتوو ..!))
(که ستان ئاگاتان لئ نییه .. دم لووسیکی خزمی خوئی به نیازه
بیته وه له دهره وه .. به حال و ماله وه ده بیات ..))

((من عه قلم بی .. چاکتر وایه بو ئه و قه حپه یه چۆلی بکه ینو ئیمه ش
سایلی ئه و خه لکه بیفرۆشین .. با ئه و دیله به بایه گه ره که که بکاته
تیاتروخانه ..))

هر یه کیک له و کچه عازهبانه به قه هریکه وه هه لیدایه ..
(ئیمه دیواریکمان به ینه .. ئاگام له هه مو که ینو به یینیکه، پیش
ئه وه ی میرده گیژده که شی بمری .. خانمی خرتی له ژیره وه دۆستی
گه وره ی پاسه وانه کان بوو ..))

((جا توخوا هه قی نییه .. ئه و سه گبابی چاوباشقاله خوشکی خوئی
حه یرانی ده بی .. که سه یرم ده کا خه ریکه به رداویم ..!))

((ھیشتا رھ بہ نیشہ ..))

((کوڀریای داھاتووه ئو ھموو کچھ نازداره نابینئ؟))

((بهخوا کھرہ کچن .. کئ خودا دھیدائئ له گۆشتی تھر بڊاتو

له ولالوھش گۆشتی برژاو بھوات .. سھر به ئه سپئ و پشکینه ..))

((ئاخر له کوئ بیستوتانه ژئینه .. بیوھ ژئیکئ تھ نیاو تھر پو دھولھ مھند

کۆمھ لئیک پیاوی لۆزھ ندره و کئیر قهوی پابگریئو .. وھ لالا ئه وانھ چین

.. پاسه وانی خانمن .. به زیادئ خئرم نه کردبئ ..))

((دھک حھیات بچئ وھکی چووه ..))

((وھ لالا هھتا سھر بمئئئ .. قوون عھلامه تان دھبئئ!))

ژنائی ژئرو دھم پھر له حکمه تی گھر کئ دھستیان به یه کدا دھداو

دھیانوت ..

((ئاخر خوداتان هھبئ .. ئه وه ناھه قئیبه و ئه وه موو قسه هھلبه ستنه

به هھ وه نته گوناھه ..))

((بووختان و قسه ی بئچئ به و ژنه دلپاکه مه لئئ، ژنی وا دھست و دل

کراوه کھمه .. به و پۆژگارھ چاوی له هھموومانه، خۆ خودا هھر ئه می

نه کردووه به بیوھ ژن .. گۆپئ خۆتان پھر مه کھن له مارو دوو پشک ..

کچینه!))

واته واته که له وه دھرچوو بوو که به تھنھا قسه ی چھند پتو پئره ژنو

سھرھ ژنو گھوره کچھ کان بئت، یان کچھ تازه نه بالئو و عازبه کان، یان

سیاسه تبارزه بازارپی و ژماره یهک له پیاو و تۆلازی عاشق به چرپه و فسکه فسکی ناو مه یخانه و چایخانه و .. خانه کانی دیکه، کورپوکال و پیاوه خوینده واره کانیش پشکی خۆیان له م ههراو به زمه هه بوو، یه کیک له و گه نجانه که تازه ماسته ری له «دهرووناسی» ته واو کردبوو، له کۆرپو کۆبوونه وهی نیره وزه خوینده وارو نه خوینده واره کاندانه یده بپیه وه ..

((ئەم بیوه ژنه دیاره چیه تی .. عوقدهی خه ساندنی هه یه و هیچی تر .. بیجگه له و که پته زۆرهی که میرده پیره کهی نه یتوانیوه هیچی بۆ بکات، به کورتی و به کوردی تیر نه بووه .. مه علومه .. ئەم به زمی مارو مناره یه جگه له و دهردی بیبه شبوونه له سۆزو سیکس هیچی تر نییه، ئەو ژنه له تاو ته ماعی شتیکی دیکه خوی داوه ته ئەم مناره یه .. مه علومه چیه .. خۆتان پیاون و دهیزانن، جار جاریش چاوی رهشکه و پیشکه دهکات و ماری رهش و سوور دهبینی .. (فرۆید) واته نی .. مه سه ل ته عویزه که ئەمپۆکه له نووسیندا به قهره بوو کردنه وه ناوی ده بن ...!))

پیاوه کانیش سه رسامو ئەبله ق که زهحمهت بوو له و هه موو قسانه تی بگه ن، سه ریان بۆ ئەو گه نجه له قاندبوو که چه ندین کتیبی قه به ی خستبووه بن بالی .. نائومی دانه له و گه وه رانه رامابوون که له زاری دهرژان .. گه وه ره له دیدی ئەوان .. له هه مووان قسه زانتر وتبووی .. ((قسه یه تی .. دهم خۆش .. هه ره ئەوه یه .. ته واو .. پیی تی ده چی

.. ئەو ماستە بىچ مو نىيە!))

لە ھەمووان سەرسەررەتەر كە رقى دونىاي لەو ئەفەندىيە لووسكانە دەبۆۋە بېشەرمانە وتبۇۋى..

((من ھىچ ھالى نەبووم لەو فلئە فلئە..))

ناچار باۋكو دايكە، خوشكو براكان، خال و مام پلك، كورپو كچە كانيان، كەسو كارى دوورو نزيك، تاكو كۆ، بە قسەى خوشو شيرين، جار جاريش بە دەم ھەرپەشەو چاوسور كوردنەو دەيانترساندى و ھەراسانيان دەكرديت كە خەريكە منارەكە بەسەر مالەكەى تۇدا برمىت، بەزمى ئەم مارو مېرووھش نابرىتەو، ئەو شەپرى خۆتپىنەش مالۆيرانى تىدايەو ژنيك بە تەنھا لە بەرامبەر ئەو ھەموو پياۋە پارەدارو چەك بە دەستو خوينخۆردا چى پىدەكرىت، لە دە لاوہ كەوتنە ويزەتەو .. ((كچەكەم .. ئەو تەياكە يەكە يەكە خانوۋە كانيان دەفرۆشرو چۆلى

دەكەن .. گوناھت دەگات بۆ دونيامان لى ھار دەكەيت!؟))

((پمانى منارەكە قسەو بيانوى ئەو گەلۆرانەيە .. كوفرە لام

بىرووخىننو بىكەن بە بازارپو دوكان..))

((لە دەستيان دىچى بتكوژن..!))

((نازانم .. بۆ .. بەلام پىم شەرەمە لەو كەر پياۋانە بترسم، ھەتا گەمەى ئەم مارو دووپشكەش بە فىتى ئەوان دەزانم .. ئىستا وای لىھاتوۋە ھەر مالۆيكو ماريكى بەردەكەويت، كەسى تىدا نەمىنىت چۆلى ناكەم ..!))

((خوشکه کهم .. هه ق نیه و له خۆت بکهی .. ژنیکی ته نیا به چ هیزو دهسه لاتیکه وه مملانی له گه ل ئه وانده دا ده کهیت که سه رله به ری ئه م ولاته یان به خاکو خه لکه وه کپیوه ..!))

((گه ره موو دونیا یان کپییت .. هه ر خشتیکی ئه م خانوو وه مناره که سه ری ئه و گه له خویانه ده هیئی، خودا ده زانی چ وه ستایه کی ده ست په نگین خشته به خشت قوره کهی له گه ل خویو و ئاره قه ی خۆیدا شیلاوه، من بیر له و هه موو وه ستاو خه لفه و کړیکارانه ده که مه وه که ئیستا ئیسکو پرووسکیان نه ماوه، که چه نده عاشقانه له خۆل و ئاو مناره یه کی و دانسقه یان به ئاسماندا به رزکردوو ته وه، که هه ره مووی هه قایه تی ده ست په نگینی و جوانی ئه و که سانه م بۆ ده گێرپه وه))
 ((خودای تۆش ده ره قه تیان نایه .. دوا جار ئه وان ده ییه نه وه .. ئه وانه مافیان .. ئامۆزا))

((منیش له ژیره وه گه مه و جه نگی خۆم به رپا کردوو، نامه یی هه یچ بدرکینم، ئیستا پشی پشی بۆ من ده که ن، پاره و پوول هه لپشتن .. دۆسته کۆنه کانی هۆمه ر کردوو یانه به ریگه ی کانی ..))
 ((خالۆزا .. بۆ خاتری حورمه تی بنه ماله و تابه فه که مان .. ژنو پیاومان پوومان نایه بچینه ناو خه لک .. ئیمه له ده ره وه یین ئه و قسانه ی دوا ی تۆیان خستوو سه گ بۆنی پیوه ناکات ..))

((ئه وه یان ئاسانه بۆ ئه و گه نده پیاوانه .. هه ر ئه و نامه ردانه په یامو نامه م بۆ ده نیرن، به ده ستی ئاشناو بیگانه دا، تاوه کو بزانی ناخۆ شوو

دهكەم به يه كيک له وانهی دوو سی ژنیان به ستوته وه وهک دابهسته،
زگورتییه کانیش بو به لئییه کی من خو ده خنه سهر پم، هه مووشیان
هاوسه نگره ی هومهر بوون ..))

((ئی خو ههر ده بیته شوو بکه یته وه .. خوشکی ..!))

((شووم به مناره که کردوه ..!))

((ناخر ئه وه که ی قسه یه خالۆزا .. ئه وه ی تو ده یللی بو شانی
خاتوونیکی وهک تو جوان نییه ..))

((من که ئه م پاسه وانانه شم لای خۆم هیشتوته وه، بو ئه وه م نه بووه
ئاگایان له من بی له به دکاران، ئه وان له سهر وه سییه تی هومهر ماونو
کورپوکالی به وه فان، من پیموتوون ئیوه پاسه وانی من نین له ترسی
به دکاران .. ئیوه پاسه وانی ئه م مناره یه ن .. ناچارم جار جار بو
دلنیایی نامه ی ره زامه ندی سه روکیان پی پیشان بده م ..))

((ئه وه تو تی کچووی کچه تیو .. ئه وه موو عه شیرته له تو
ده پارینی وه، خو دائیره ی ئاسار نیت .. تو شیت بوویت، شووم به
مناره کردوه .. توو شه ره ف جه ماعت .. ئه مه قسه ی ژنی که حه یاو
حورمه تی خو ی بگریته ؟))

((سه دان جار من پیموتوون که من مه رگم پیخۆشتره له م دۆرپانو
به زینه، من ئه م مال و جیگه یه ی خۆم خو ش ده وی، گهر که سو کاری
منن .. نالییم پشتگیرییم بکه ن، به لام مه بنه مایه ی دۆرپانو درده دل
بو من .. هه قتانه گهر حاشام لیبکه ن ..!))

((حاشا له چی بکه یڼ .. کهس حاشای له ناموسی خوی کردوه .. هر ئه وه ندهت ماوه ده ریپیکهت بکه ی به ئالو له سهر مناره که دایکوتیت ..))

((ئه وهش قسه ی کورپه لایکی به حورمهت نییه ناموزا .. تو خوینده واره که یانی ..))

((ها .. هیشتا تو قه رزار بارمان ده که ی .. زور کهس به مه زاقه وه که ده گه نه لامان پیده که ننو ده پرسن: ئه ری پاسته کچه که تان شوی به مناره که کردوه؟!))

تاکو جوت، ده سته ده سته ی خزمو خویش ده هاتنو ده خیلته ده بوونو ده پارانه وه، بیهوده بوو، نائومیدانه ده چوونه ده ریو مال که یان بو بیوه ژنیکی ته نیابال چول ده کرد که به سه دله وه ده جهنگای، ئاخو جگه له خوشه ویستی بو مناره که وهک په رمزی میژوویه کی دیرین، چ خولیا یهک وا دهکات وها دلیرانه به رامبه ر ئه وه هه موو که سو کاره بوه سستیته وه وهک مناره که که بناغه ی داکوتاوه، تویش پتر پی داهه کوتی و له هیچ سل ناکه یته وه، وها شیتانه و بیده ربه ست له دژی ئه وه هه موو قونته راتچی و ئه ندازیارو سیاسه تبارزو ده سه لاتدارانه ده جهنگیت، ئه و پیاوانه به سه ده ها رایه لو داوه وه، به سه ده ها تانو پوی نه ینی و نه خشه و پیلانه وه به یه کی به ستراونه ته وه، ئه و پیاوانه ی وهک په وه نه ههنگیک هر هه موو شتیک هه لده لووشنو به

تۆی ماسیشەوہ، دەیہا ھەقاییەتی ناشیرینو سەیرو سەمەرەت لە ھۆمەر-وہ دەبیست سەبارەت بە ئاگیانی بازاری پەشو و سیاسەتی پەشو، جگە لەو خۆشەویستیەت بۆ جوانی .. چ پێکی پیروز وەھا ھاری کردوویت، چ کەللە پەقی و مەلانی و چ لەزەتیکی بۆ پایانی ژنیکی کە بە تەنیا بە پووی ئو ھەموو پیاوہ گەلۆرانە دەوہستیئەوہ دەلی ..

((نا .. نا ..))

لە پۆژگاریکی بۆ مانا و سووکدا کە ھەر ھەمووان دەلی ..

((بەلی ..))

دوچار کە غەمگین دەبوویت .. لیو بە بارو بە کەمیک ترسەوہ، ترسی ژنیکی تەنیا، ترسیک لە پای ئو ھەموو ھەپەشو و ھاشو ھوشەیی چوار دەرت کە ناچاری دەکردیت لە خۆت پەرسیت ..

((تا کوئی .. ئەم شەپە تا کوئی؟))

بەلام کە عاشقانە لە منارە کەت پادەمایت و سەروخوار پە بە ھەردوو چاوانت تەماشات دەکردو دەتویست بەلاگەردانی بیت و ھەر خۆت وەلامی خۆت دەدایەوہ ..

((تا ماوم .. ھەتا ھەتایە و .. تا دوا نەفەس ..))

خشت بە خشت دەژمارد، دووربینە عەسکەرییە کە ی ھۆمەر-ت لە کیفە کە ی دەردەھینا و بۆ پسانەوہ لە بەکۆنە کە دەوہستایت، پیزەکانت دەژماردو لیت تیکدەچوو .. سەرلەنوێ دەژماردەوہ، ھەر

چاره و مه وداکه ت نزیک ده خسته وه تا له سه ر خشتیکو دوان و سییان ده وه ستایت و له گه ردیله کانیا و په نگو که لبوون و خورانیان ورد ده بوو وپته وه، هه ستت ده کرد دوورینه که و کیفه که ی بۆنی ده ست و په نجه ی هۆمه ریان لیدیت، بۆنی ئاره قه و ماکی چه وری و چلکو بارانا و و خوینیش، واه .. له و زه مه نه چ تیژ تیپه پری، چه نده له خه یالیکه ی کورت و شپه رزه ده چیت یان خه ونیکه ی کورت که نیوه ناچل بیرت بکه وپته وه، برژانگه کانت ته ر ده بوون و پیلووه کانت قورسو و بیناییت لیل، به پاده یه ک که خسته کان و ریزه کانت له لاتیکه ل ده بوون، بیسک هه ر فرمیسیک له ژیر ئه و پیلووه قورسانه و ده نیو ئه و برژانگه ئه ستورانده دا بیته ده ر وه ک دانه ی مرواری تیکه ده شکو ده که وپته سه ر پوومه تی زه رد چوون گه لای پاییز ...

ده رو دراوسی .. خزم و خویش سه رسامی ئه وه بوون که له نیوان ترسی بوونی ماریکی وها کوشنده که ئه گه ر بو خووشی و مه زاق بیته یان ترسیکی راسته قینه ی هه ر هه مووان، یان بو تو قاندنی خانمیکی جه ربه زه بیته که ببووه ئه ژدیها، ئاخو به چ پو حیکه وه ژیان به سه ر ده بات .. له نیوان ماریکی ژه هراوی له ماله که یدا و ترسی پمانی مناره یه ک به سه ر خوئی و خانووه که یدا چ زینده گییه ک ده گزه ری و چو ن هه لده کات؟

هه قایه تی مارو مناره که ببووه سه رباسی ره شه خه لکه که و

نه جیبزاده کانیش، ناچار براکانت که هه له تهی ولاتانی دونیا بیوون، هاتنه سهر خهت و هه رجاره یه کیکیان دهیدواندیت، هه له گفتی شیرین و براینه تا دهگا به هه په شه و گوره شه و جنیوباران و سووکایه تی پیکردن، تو ملت نه ده دا، نه تکا نه رمی ده کردی و نه هه په شه ش دهیترسانی، تا دواچار یه کیکیان شیت و هارئاسا وها دهینه پاند که ته له فونه که به ده سته وه ده له رزی و له وه دابوو په رده ی گویت خوین داچورپینی، ناچار له گوئی خوتی دووربخه یته وه، له راسته وه بو چه پ بیگوپزیته وه .. به دم هاواره وه سویندی به خداو شه رفی خوی ده خوارد که دیته وه و گوشا و گوش سهرت ده برپیت ..

(ده له قور. تاکه ی خوت سووکو چرووک ده که ی؟ .. هه خوت شووت به یه کیک له و گه وادانه کرد که تو به نامه ردو مله ورو خیانه تکار ناویان ده به ی، گه ر تو خوت سهرت له م واته واتو ئابرووچوونه نه خوریت .. پیم نالییت بوچی عه شیره تیکت خستوته سهر زه لزه له، چه خوشییه کی تیدایه؟ نه وه چه حه یاو نامووسیکه بیوه ژنیکو مالیکی چول و کومه لیک گورگه پیاوت له ده وری خوت راگرتووه .. به س پیمبلئ بو وا ده که ی .. تو که خوت به هونه رهنه د ده زانیت که س نه مابوو له و شاره شووی پی بکه ی جگه له هومر ته کتریوؤف؟))

ته له فونه که له ده ستت ده که وته خوارئ و دلت خاو ده بووه و نه تده زانی چی وه لام بده یته وه، کی له و خه م و ده رده دلت ئاگاداره، له نهینی خویناویت ..!

براکان دهرپونو خوشکه کان به تهنیا به جیدیلن، له ویدیو کیو و شاخو بیابانو ناسمانه کانی دیکه وه جنیو و هره شه و دهر دو خه م دهنرنه وه، کورپه کان کوچ ده که نو دایکانی چاو به فرمیسکو شکسته بال به جیدیلن .. بو دهبی هه میشه وایی؟ یه که مجاری بوو گوئی له نازناوی- ته کتریوٹ- بیټ که ببیټ به کلک و به ناوی هومره- وه بنووسیټ، دهیزانی نه م نازناوه چه کیکی پووسییه هه روه ک کلاشینکوف، دهیزانی هه ندیک له و پیشمه رگه کونانه ی دوستی مه رحووم هه لگری ناوی نه و چه کو ترو تفاقانه بوون: شریف ده بابه، عه زه ی کلاشینکوف، قاله مزه لی، عه به ئار. بی. جی، بله برپنه و، جه لو بی که ی سی و خوله ی عه ده د پره شاش ..

خاموشانه له ویدیو هیله که وه گویت له هاتو هاواری براکان ده گرتو مه حال بوو بزنانن چ چاره نووسیکی رپش بوو خوشکه که یانی گه یانده ئیره، هه موو جار به هه له داوان بانگیان ده کردیت که کاکه ت له ویدیو هیلیکه وه ئاگری گرتووه، براکانت خه ریکه بال ده گرن، دوا ی شه پرو گچچه له کان به چوارده ورته وه خولیان ده خوارد ده یانپرسی ..

((ها .. چیانوت .. تو به ته مای چیت؟))

ده گریایت و خوټ ده خوارده وه، دلټ نه ده هات به که سیان بلئیت چ کووره ی جه هه ننه میکت بو سازو جوټش ده دن، به قه هره وه ده توت .. ((هیچ نالین .. دهرشینه وه ..))

بلئیت چی؟ که له دووری هه زاران میله وه ته نها داواو نه خپرو مه که و

مەرۋو فەرمایىشتە زۆرەكانى خۆيان دەنیرنەو، چ بە تەلەفونو چ بە نامەو چ پاسپاردەى نیردراو بە دۆستو خزىمدا، لەبرى ھەر دۆلاریک دەپەھا فەرمانو مەرچ، بۆ دەبى براکان سەفەر بکەنو خوشکەکان دەنیو مالەکاندا پرچى سىی بھۆننەو؟!

تا دەھات واتە وات پتر لە دەرگاكانى دەدا، بە سەدەھا برۆبىيانووى بەتال ژنانو كچانى دەرو دراوسى لە دەرگای تۆيان دەدا، ناسیاوەكانت بە بیانووى سەردانى كتوپرەو، بى پرسو را دەھاتنە ژوروى .. تا بنەبانى نەدەوہەستان، وەك كەسانىك، چوار چاۋ، بە ژورەكاندا دەگەپان وەك ئەوہى مالىان دزبابىت، تا بزنان چ دەكەیت، چ دەخۆیتو دەخۆیتەو؟ كىت لەلایە، چىت لە بەردایەو چ خەيالو خەونىك لە دلتایە؟ چەندەھا كەس لە ژىر دەمامكەوہ یان بى دەمامك بەشەو و نیوہشەو و بە پۆژىش تەلەفونىان بۆ دەكرىت، نىرو مى، لەوہ دەرچوو بوو سكالاً تۆمار بکەیت .. دژى كى؟ لەوہ دەچوو شارىك تۆيان كرىبى بە جى مەراقو خولىای سەرەخۆرەى خۆيان، ئەوانە ژمارەى كەسانىكىش نەبوون سانسۆر بكرىن، گومانى زۆرت ھەبوو كە ژمارەكەى تۆش چاۋدىرى لەسەر بىت، لە دۆخىكى وەھا نالەبارداۋ دەنیو تەپو تۆزى وەھا جەنگىكدا، گومانى ئەوہت دەكرد كە ئەو گەندەپىاوانە خۆيان لە بۆسەدانو وەك سىخوړ چاۋت لى ناترووكىنن، گەرەكیانە رازو نەپىننىەكت بزنانو بە دونیادا بلاۋى بکەنەو، ھەر

نهيڼى و خەون و خەيالئىك بىت و با زۆر بى مانا و چكۆلەش بىت، ئەوان دەتوانن سەدەھا چىرۆكى ناشىرىنى لەسەر دابمەزىڭىن، دەنگت تۆمار بگەن، وئىنەكانت بدزن، نىگارى حەيابەرە بنەخشىڭىن و ناوى تۆى بخەنە سەر، ئەوئەندە دلكرمى بىوويت، گومانىت لە پاسەوانەكان دەكرد كە بە پارەى زۆر بىيانكپن، جۆرەھا نامەى ھەپەشەو ھەلدانەوھى لاپەپەكانى سالانى «پەيمانگاي ھونەرە جوانەكان» .. گەپان بەدواى سەرە داويك، گەپان بەدواى ناوى ئەو كورپانەى كە لەو پىنچ سالەى ناو پەيمانگاندا ھاوپۆل و ھاوپىشەت بوون، پىرسى ئابرووى تۆ لە مامۆستاكانت، ئەو دوكانانەى تۆ كپارىيان بوويت .. سالۆنى خۆشەويست لاي تۆ، ئاخىر چ لەوہ ئاسانتەرە، لەم ولاتەدا، دە- دوازە پياويك سەر لە بن گوڤى يەكدى بنىڭ و پىك ھەلدەن، لە شەويكى سوورى مەستى و سوورپانداندا، ئەوكتەى لەناو چرە دوكلەى جغارەى گرانبەھادا بە جوانى يەكدى نابىڭن، بەدەم كۆكە و پشانەوہ، بەدەم قوماركردن لەسەر دۆپاندنى خەونى تۆو سەدەھا مەردوومى دىكەدا، نامەردانە ھەقايەتئىكى پسووايى و داستانئىكى ئابرووبەرە بۆ بئوہژئىكى تەنيا بنوسنەوہ و بىدەن بە گوڤى ژن و خوشك و كچ و دۆستەكانيان ، چى لە واتەوات و قسە ھەلبەستن ئاسانتەرە كە وەك ئاگرى لە پووشو پەلاش بەربوو بتەنئتەوہ، بەناو كوچە و كۆلان و كەلاوہ و كۆشكو دلە گەنيوہكاندا پتر كلپە بستىنئىت، تەشەنە بكات و نەوہستىت تا بەرپىي ھەمووان، بى ئەوہى بە چاوانى خۆيان ھىچيان دىبئت و يان سووسەى ھىچ بگەن ..

- دہم بخنہ پہ ناگوئی یہ کدی ..
- ((خوشکئی بی ملامت نییہ .. کئی لہ ئیمہ دہرہ قہت دئی بہ تاقی
تہ نیا ئہ و ہموو پیاوہ بخاتہ کونہ وہ ..؟
- سہرؤک خوی پشت و پہ نایہ تی .
- سووسہی ئہ و ہش دہ کریت دلی برد بیت .
- فیر بووہ پاسہ وانہ کان دہ خاتہ دواى خوی و ہک دیلہ بہ با .. کہ س
نازانی بؤ کوئی ..
- گواہ بؤ پھ سمکردن دہ چیتہ ناو شاخ و داخان ..
- لہ کونہ ئہ شکہ وتو قہ لاو حہ سارہ کونہ کان دہ گہریت بؤ دوزینہ وہی
شتی عہنتیکہ ی زہمانی زوو ..
- بہ تہ نیا ..؟
- خوی بہ دنیا ناگوریتہ وہ .. بہ خوی و کامیراکہ یہ وہ پھ رسمی
داروبہ رد دہ گریٹ .
- دیویانہ سواری جیبی جام تاریک بووہ و فراندوویانہ بؤ ناو ئہ و شاخ و
کونہ ئہ شکہ وتانہ .
- بہ سہری براہ تیمان فیلمی پروتی ئہ میان بینوہ ...))

ھیچ نہ ما نہ یلین .. ہیچ نہ ما نہ بیستیت، ہموو بہ یانیہ ک بووہ تہ
خولیاو خوو .. بہ پیوہ یان لہ سہر کورسییہ ک دادہ نیشیت، یان
دہنیو جولانہ کہ خوت رادہ ژہند، دلپر لہ کہ دہر فرمیسکان دہ بارینیو

ناشتوانیت قهت گویت له و هموو واته واته دابخهیت که خوین له چاوان دینن، ژورجاران خه وه نووچکه ده تباته وه له پمانی مناره که ت بیدار ده بیه وه، ماوه یه که به هموو کولی گهرمی دلته وه لیی ده پارپیته وه که نه و نده به سهرتا نه پووخیته و خه ونه کانت پر نه کات له ویرانه و دارپمانی بالاکه ی . له ته پو تۆز ..

((هو مناره خو شه ویسته که م فریام که وه ..!))

دوینن شو و نه م به یانیه ش که به دم زینده خه وه وه نه وزت ددا مناره که ت به سهرتا نووشتایه وه و پازی پر ترسی خوی درکاند .. ((من له داخی تو ده پووخیم به سهر خو دما .. گله یی نه وه م لیته گهر تو گهر دنی منت مه به سته، گهره کته به پیوه بوه ستم .. چیتر مه گری و نه و نده ش مه لی ..

- خودایه .. بو نامکوژی؟))

به لینت دا که نه مه یان دواچار بیت، له خه و پابوویت و به پرتا و تا په رښنی بالکونه که پات کرد، له وه دا بوو ساتمه بکه ییت و هه رزه لیت و سه رانگری بیت، نه و بوو، به هرام بوو، دهنیو جه نجالی مه ردوومه کان و عه ره بانه ی ورده و الّه فروشو سه وزه و میوه فروشو نه و هموو ده روزه که رو پیا و و تۆلّزه بی کارو ده ست به تال و عه لاگه فروشو ده ستگیږه دا به ده وری مناره که دا ده خولایه وه، به ته له فوون پیی وتی چی له بهر ده کات تا وه کو بیناسیته وه، به په وتی خیرا و له نگینی به لای راستدا ناسیته وه، هیشتا هیزو توانای نه وه ت هه بوو تارمایی نه م له

تارمایی سه دهها کهس جیابکه یته وه، له ژیر سیبهری پانو چری
 مناره که وردو گرگنو چه ماوه دهینواند، له دووره وه تا نزیک که وته وه
 هر بانگت ده کرد تا ریک پوهو مالله کهت بیتو ری ویل نه کات،
 دهستیکی هه لشه قاندو سه ری بلند کردو زحمهت بوو بزانیته خه نده
 گرتوویته تی یان غه مینه، سووکه ساتمه ی له دارو به رد ده کردو ده هات .
 وهک به یداغئیک دهستی بلند .. ده شکایه وه .. یانی ..
 ((واها تم .. تو م دوزییه وه!))

*

نیوه پۆ ئیواره

هه موو شتیك له و ماله دا بۆنی ئه وهی لیده هات كه ژنیکی ته نیاو تۆراو
 خۆی به ند كردوه، دوور له خه لكو كه سو و كار، زۆر گران بوو وتنی
 پسته یی كه م، له چاوتروكانیكا هه ستهی كرد به وهی كه نه ده بوو خۆی
 بخاته وها دۆخیکه وه كه نه زانیت چۆن و له کویوه ده ست پینكات،
 هه ولی دها گومان و خه می خۆی بشاریته وه، له هه مووشی پتر
 نهینی خاموشی خۆی دوا ی هه له ته بوون و سالانی لیکدا بران، هه رگیز
 نه ده کرا له به رده م بته تیکشكاوی خانمیكا عاشقانه و نیرانه سۆزو
 خۆشه ویستی و تاسه ی گه رم ده ربیریت، نه ده کرا له به رده م بپوه ژنیك
 كه بیئومییدی له سه رو سیمای ده باری نمایشیکی درۆزانه پینشكه ش
 بکات، داكه وتنی شانەکانی به هه ردوو لادا وه ك ئه وه وابوو كه به رگه ی
 قورساییی ئه و شاله ته نكو شینه نه گرن كه تا خوار كه مه ری به
 هه ردوولادا شوپربوونه وه له ئاست هه ر دوو مه مکه کانی كه میک به رز
 ببوونه وه، پاشان رپیک داكه وتبوو تا سه ر رانه کانی، ته نووره ره شو
 گه چلاوه كه ی، سۆله کۆنو و تۆز لینیشتوو هه کانی، ره نگی په رپوی،
 پوانینی ویل و نیگای په رته ی، كه له سه ر هه یچ شتیكا نه ده گیرسایه وه،
 ئاوینه یه کی ته لخی باز نه یی كه نه تده زانی تۆزو چلک دایپۆشیوه یان
 ته میك، جو له و هات و چۆی بی مه به ست و شپرزهی، هه تا هه وای
 له رزیوی ده وری بالایی .. هه ر هه مووی شلو و شیواوی و كه وتنو ده ست

لہ خو بہردانی لیدہ باری ..

ویستی نازا بیٹو چش لہ ہر پیشہاتیکی نابہجی، ناخو دہکریٹ
 دہستہکانی بگریو چوستو چاپوکانہ بیگریٹہ نامیز؟ بہلام نہدہکرا
 .. چونکہ کہ ئەمی بینی .. خانمی تاین وہک ژیزکیک کہ مار ببینیت
 خوئی گرمۆلہ کردو چۆوہ ناو قاوغی خوئیہوہ، خویشی نہیدہزانی ئەو
 ترسہ لہناکاوہ چیبوو دایگرت .. رہنگہ لہ گۆشہیہکی تاریک و پەنہانی
 رۆحیدا بیدار بونہوی ئەو ترسہ دیرینہ بیٹ کہ لہ ژیر کہ پەرہکەدا لہ
 دلّیا چاندی .. کہ شادی زانی «بہہرام» شپرزہو شیواو لہناو دەرگا کہ
 وەستاوہو چاوان دہگیپیت بہ دارو دیوارو بالای ئەودا، فہرموی
 ہاتنہ ژوورہوہو دانیشتنی لیکرد، دہستی دریزکرد بو تہوقہ کردن،
 گەرچی بہدہم تہوقہ کردنہوہ لہ نیگای یہکدی خویان دہدزیبہوہ،
 پیکہوہ ہر دووکیان زانیان کہ ئەوہندہ نہناسو نامۆن بہ یہکدی کہ
 مہالہ بتوانن ئەو تہوقی تہریقییہ بشکینن و بستیکدی دیکہ لہ یہکدی
 نزیک ببنہوہو بکہونہ ناو باوہشی گہرم یان ساردی یہکدی، شادی
 گوئی زرنگایہوہ بہ ((نیوہرۆ باش ..)) کہ بہ ئاستہمو شہرمانانہ
 لہ ژیر لیوہوہ دہرات، ئەویش کزۆلہو مردووانہ وەلامی دایہوہ،
 دوای خامۆشیو خو دزینہوہی خانمی خانہخوئی لہ دیداریکی وہا
 ماتہمینو پپر لہ ہوای خنکاو و ہناسہسواری، خو دزینہوہ بہ بیانوی
 ہینانی پەرداخیک ئاو و قاپیک میوہ، میوانی دوور ولاتی ناچار کرد

که مېک دهنګ هه لېرېت که له و مالّه چۆله دا سه داو دهنګدانه وهی
هه وای خنکاوای خسته سهر له رزینیک ..

- پاسه وانه کانت پرسیارو سؤراغی زؤر وردیان لیکردم .. بپروایان
نه ده کرد خالۆزاو پورزا بین ..!

ئه مېش له موبه قه که وه دهنګی هه لېرې که شه پۆلېک بۆنو به رامه ی
پژانده ژووری میوانه که که دیاریوو له سهر ئاگر چهند مه نجه لیک
پیکه وه ده کولین، که مه کئ دلّی خۆی به وه خۆش کرد که هر ده بیّت
خۆ ئاماده کردن بیّت بۆ پاراندنه وه ی خوانیک پیکه وه دوو به دوو ..

- ویستوویانه دلّنیابن .. ئه گینا ده یانزانی . پیت سهر نه بی .. تو
یه که مین پیایوی که به ته نیا دوا ی مه رگی میرده که م دیتته ئه مالّه ..!

وشه ی «میرده که م» زرنګانه وه یه کی سه یرو غه مه ینی هه بوو له گوئی
به هرام- دا .. وهک قورقوشمی تواوه پزایه ناو هه ناوی، به جوریک
تاسا که ئه و خنده ده سترکرده شی ره وییه وه که به زؤر له سهر
لیوانی رایگرتبوو، که به خۆی و سینیه ک میوه وه گه رایه وه بینی
چهند په ریشانه، که لیی وردبۆوه نه ی توانی له سهر ئه و رووخساره
فلاتو تهخت داتا شراوه ره نگی هیچ سؤزو تاسه یه ک بدۆزیتته وه،
هر دوو قورتی خوار لاجانگی پر ببوونه وه، چهند هیلیکی باریکو
قوولّ که به سئ ریز ده ژمیردران که وتبوونه سهر برۆکانی، ماسولکه
بازنه بیهکانی هه ردوو شانی و هیلی کراوه و پکی جهسته ی له ژیر

چاڪه تيڪي عهسڪه ريبانه و پانتولِيڪي قه ديفه ي سه وزيادا بو دهره وه
ده ته قين، چاڪه ته كه به هه وايه كي ئيرؤتيكي يانه دورابوو كه قوچيه
زيويه كاني ده بريسكانه وه، هه موو جوولوه نياگيه كي هه وه سيكي
نيرانه ي دهره خستو كه چي به ترسيكه وه ده يشارده وه، به نه نقه ست
بيت يان بيباكي لوتيانه دوو قوچيه ي كراسه كه ي كرابوونه وه كه له و
سيگوشه ي وه تووكي به رمل و سه ر سينه ي وه ك تيسكي نيرييه ك ده نيو
ناره قه يه كدا رهش رهش ده بريسكانه وه .. به هرام ويستي خاموشي و
ترسي نه و هاتنه ي بته ريئي، هه ردووكيان نيوه ناچل ده يانزاني نه م
ديداره بوچي ساز كراوه، چهنده له شادي ورد ده بووه پتره هستي
ده كرد كه گوڙاوه، يان به هه هستي كوڙنه عاشقيك ده ركي نه وه ي
ده كرد كه شتيكي ناسك وه ك شكاني مينايه ك له ناو پوچيدا ورد
و خاش بووه، شكانيك كه هه رگيز ناسان نييه پارچه ورده كاني
كوڙكرينه وه، ده شيويست ئيره يي نيرانه ي خو ي له و ژنه بشاريته وه له
ژورو ماليكدا كه هه ر هه مووي بوني پياويكي غه ريب ي ليديت، ده بوو
رسته يه ك فرپيدات كه گوماني نه وه ي ليئه كات نه م بو سووكه شه ر
يان گله يي هاتووه، شه رو گله يي عاشقيك له مه عشوقه كه ي كه ده بوو
پتر چاوه پري بكات، ده شيزاني كه توران و دپدونگي مه عشوق هه ر وا
خورپاي نييه و به هه وه نته ناواهي مه لول نه بووه، به لام هه ر قورس
بوو له كويوه سه ري قسه وباسيڪ دابمه زرينن، له وديو په نجره كه وه
كه به سه ر بالكوڙنه كه وه كرابووه له مناره كه ي رواني ..

- ئه وه مناره كه يه ؟
به غه ميكه وه نيگاي كردو دل ساردانه وه لامي دايه وه ..
- ئه وه مناره كه يه .. خو يه كه مجارت نيه بيبينيت ؟!
- نا .. يه كه مجارم نيه .. ئيستاش وه كو خويه تي .. تازه بيرم له وه
ده كرده وه كه چهنده ها جار پراوه دووي يه كديمان ناوه و چاوشاركييمان
به ده وريدا كردوه وه له ناوه وه يدا خو مان ليكدي ده شارده وه .. له تهك
كچو كوراني ديكه ..
- راست ده كه ي .. كه بير له و پوزگار به كينه وه .. زور پاكتر و جوانتر
بوو له ئيستا ..
- هه لبت .. كي ماوه له وانه ي ده يانناسين .. غه ريب ي هه نديكيان
ده كه م .. ؟
- كه ميان .. زه مانه هه موواني له يه كتر دابري، ئه وه ي مردو ئه وه ي
سه فري كردو وهك تو هه له ته ي ولاتان بوون، له مي و نير، ئه وه ي
شوي كردو ژني هيناو خه مي پوزگار بردي، ئه وه ي له شه په كاني
عيراق- ئيران و عيراق- كويت گه رده لوولي بيابان و يان ده نيو ناگري
جه هه ننه مي حزه كاني خو ماندا سووتا، چ له شاخو له شاردا .. تو
باشتر ده زانيت له م ولاته چي قه وماو چ دوزه خيك پاش ئه وه موو
قيامه ته هه لايساو جو شي سه ند .. له هه مووشي كوشنده تر ئه وه بوو
كه خو شه ويستي تييدا سووتا ..
- خو شه ويستي منو تو ش ؟

- ہی منو توش، بہ لآم زور لہ سہ رخو چرکہ بہ چرکہ و پوڑ دوی پوڑ و ہک دارستانیکی بیسنور کہ گہ لآ بہ گہ لآو .. چرو چرو .. لق بہ لق، قرچہ قرچ دہ سوتا تاوہ کو سہ پاکی بوو بہ خو لہ میٹس، خو لہ میٹیک کہ با بیبات، سووتانہ کھشی کہ وتبووہ ناوہ راستی ئہ و ہموو ویرانہ یہ ..!

- بو وا رہشبینانہ .. وہا ہونیتہ وہ کہ ہست بکہم بالندہ یہ کمو بہ سہر سووتانی دارستانیکا بال لیکدہ دم کہ چلیک نادوزمہ وہ لہ سہری بنیشمہ وہ .. و ہک ئہ وہی رہسمی جہ ہننہ مم بو بکہیت ..

- بو من گہر درو نہ کہم جہ ہننہ مم بووہ .. نازنم بو توش .. من بوخوم پیک ئہ و مہ لہ م کہ تو وت بہ سہر دارستانیکی سووتاو دا دہ فریت و ہی لانہ سووتاو .. نابینا بہ ناو دوکہ لیکدا پرووہ بہ رزایی بال لیکدہ دم .. کہ چی ہر دوکہ لہ!

- ئہ و جہ ہننہ مم دہ ستردی من بوو؟!

- چ کہ لکی ہہ یہ بزائین ئہ و جہ ہننہ مم کئی ناگرہ کہی خوش کرد، کہ ہر یہ کہ مان بوخوی تیایدا دہ سووتیت، مانایہ کی تیدا نییہ بزائین چ خودایہ ک خواہنی ئہ و زہ مہریرو مہنجہ نیقہ یہ، جہ ہننہ مم کہ ہی ہمووانہ ..

- بہ لآم وانییہ .. شادی .. ئہ و تا ہاتومہ تہ وہ لہ و جہ ہننہ مم دہ ربارت بکہم ..

- دہ ربارم دہ کہی ..؟! بہ لآم تو لہ ناو ئہ و ناگرہی سالانیک تیکہ وتبووم

چنگیک خۆله میښ قورتار ده که ی ..

- بۆچی چاوه پیت نه کردم .. خو من نه مرد بووم .. که س نه بوو له م
شاره بیجگه له و زه لاهه؟!

- ساله های سال چاوه پیم کردیت، ئەمپۆ نا .. به یانی دیتته وه، سال
دوای سالو مانگ دوای مانگ نائومیدتر ده بووم، دهردی چاوه پروانی
خستمییه ناو جیگا و نه خووشی خستم، توشی کولبوونی گه ده و ناو
هه ناوی کردم، له هۆشخۆچوونی له ناکاوا، چاوه پری بووم بییتته وه
به ره له وهی گه رده لولوی زه مانه وهک پووش و په لاشینک هه لمبگریت،
منیش کچ بووم وهک هه ر کچیکی تر که خه ونو خولیاو هزی هه یه،
عه زه تی بوومو ده مویست چاوم پیت بکه ویتته وه، گویم له دننگ
بی، دهسته کانم بختته وه ناو ده ست، یادت نه چی چهند بی سۆزیک
راسته قینه ده ژیا، له سۆزی پیاویک با که میک درۆو فریویشی تیدا
بی .. هه لمبگریته وه، تۆ دوور بوویت وهک دووری ئەستیره یه کی
کز له ودیو هه وره کانه وه، وهک مه حالی خه ونیک که هه موو ته مه ن
چاوه پروانی ده بیتتو هه رگیز نایه، من به دللیکی کوژراو و پۆحیکی
زه بوونه وه دژ ده وه ستامو ده جه نگام، به زینی خۆم له ژیاندا له ناو
ئهو شه پانه دا ده شارده وه که له به رامبه ر ئهو بۆره پیاوانه دا به پرپام
کردبوو، مه به ستم ژیانیکه ژنانه یه که ملیونه ها ژن هه یانه، بیپاک له
بردنه وه و دۆران، سه ده ها جار له خه ونه کانمدا له باخه که ی خۆتان
یان له ناو پیده شتیکی سه وزدا وهک دوو بالنده چلاو چل ده فرین،

یان تۆ دەبووی به کهلهکیوی و پاوه‌دووی منی ئاسکت دهن، کهچی که چاوه‌کانم ده‌کرده‌وه ده‌مبینی پیاویکی نه‌خۆش که بۆنی ده‌یه‌ها ده‌رمانی لیدی و هه‌وای چوارده‌وری ژه‌هراوی بووه‌ وا له‌ ته‌نیشتم خه‌وتوو، ده‌مدایه‌ پرمه‌ی گریان ده‌م و لووتم ده‌چه‌قانده‌ نه‌رمایی سه‌رینه‌که‌ تا کابرای ده‌رده‌دار هه‌ستی پینه‌کات، ده‌یزانی و نه‌با ته‌ریق ببه‌وه‌ خۆی گیل ده‌کرد، چونکه‌ سوپ ده‌یزانی چه‌نده‌ دل‌م بداته‌وه .. نه‌وه‌نده‌ زیاتر وی‌ران ده‌بم .. هه‌ر باوک و براو خوشکه‌کانی خۆم و خۆت هه‌راسانیان کردم، هه‌ر هه‌موو که‌سو و کار به‌ چاوی گومانه‌وه، به‌ده‌م پرته‌و بۆله‌و تانه‌و ته‌شه‌ره‌وه، قسه‌ی وایان فرپیده‌دا که‌ پۆخی ده‌ردینام، من نه‌چووم شوو به‌ کوپه‌ لاویکی قۆزو ده‌وله‌مه‌ند بکه‌م، پاشان کئی هه‌یه‌ قایل بی‌ت کچیکی «بی‌بن» بخواریت، تۆ چاک نیرینه‌ی ئەم ولاته‌ ده‌ناسیت، من وشک هه‌لام وه‌ک پیره‌دره‌ختیک که‌ له‌ په‌گه‌وه‌ کرم لئیدا بی‌ت و زۆر چاوه‌رپیم کردیت، شکسته‌بال و ته‌نیاو ئافه‌رۆز، من شووم به‌ پیاویک کرد که‌ دوو ته‌مه‌ن و نیوی منی هه‌بوو .. پیاویکی ژه‌هراوی و نزیک به‌ مه‌رگ تا به‌ ژیان، که‌س هه‌یه‌ پوو له‌ مه‌رگ بکات، گه‌ر ژیان چاوه‌رپی بی‌ت؟ کوکه‌کوکی ئەم به‌سه‌ر هه‌موو ده‌نگیکی دیکه‌ له‌ گویمدا زال بوو، سه‌ره‌تا به‌لغی سینه‌ی دا‌رزاوی تف ده‌کرده‌وه‌ ناو په‌رپۆکو ده‌سته‌سپه‌ بۆره‌کانی، دواتر هی‌زو شه‌نگی نه‌ماو ده‌سته‌کانی به‌ خۆیدا شوپ ده‌کرده‌وه، ناچار خۆم یارمه‌تیم ده‌دا، دوو سی‌ جار ویستی خۆی بکوژی، هه‌میشه‌ ده‌مانچه‌که‌ی له‌

ژیر سهریدا بوو، دهیوت له م ولاته ناتوانیت بزانت کي دوژمنته، ناچار لیم دهشاردهوه .. بمبووره که تو وام لیده که بیت وردو درشتی هه قایه ته که ت بۆ بگيرمه وه، تا شادومان بیت که کونه یاره که ت قه د ئاسوده نه بووه، دهیوت تو گوناخت چیه خزمه تم ده که بیت؟ دموت عه بیه .. خو شیریش نه خوښ ده که وئ، دهیوت راسته ده لاین نه هه ننگه کان که پیر ده بن دینه قه راغ زه ریاکان تا بخنکین، پییده وتم :من خوم ده کوشت، به لام شه قرنی گولله و گه وزینی من له ناو خویندا تو ده توقینئ، هه تا دواي مه رگیشم له ناو گوړه که م ناسره وم که تو بترسینم، زور به ده گمهن هاوړیکانی سهرده می شاخ سهردانیان ده کرد، ئه و دوو سمیل بابره ی جاروبار ده هاتنه لای وه ها سهری منیان ده کرد وه ک ئه وه ی پروت بم، دلّم نه ده هات پئی بلیم هاتنی ئه و دوو زه لامه وه رسم ده کات، هه ستم ده کرد په له یان بوو بمړیت تا وه کو بیوه ژنیکی ته نیاو جیلّ وه ک سیویک یان خوخیکی گه ییو ده که ویتته ناو کوښی کامه یان، به رله وه ی بمړیت حه زی ده کرد بمبات بۆ ئاوړوپاو کاروباری مانه وه م بۆ ته واو بکات، پیّمده وت که تازه هیچ شتیک دادم نادات .. من په سم ده که م پتر حه زم له هه تاو و په ننگه کانه، به رگی هه ورو هیلّ ناگرم، که به دم ئازاره وه ده تلایه وه ناچار ده رزیه کم بۆ ده کرد تا بخه ویت، که خه م وه ک به رداش ده یهاری، فیلم لیده کرد تا له بیري به رمه وه ده مپرسی چۆن ده چوویته پراو؟ چیت ده برد بۆ پراووشکار، قه ت شه و ده مایته وه له و شاخانه؟ درنده زه فه ری پی

نە دەبىردى؟ كاميان بۇ تۆ خۆشتر بوو . . پراو بەراز يان ئاسك يان مەلى كىيوى؟ ئازارى خۆى لە ياد دەكردو جار ھەبوو تەكانى دەداو دەيوست ھەستىتە سەرپىي ۋەك ئەۋەى رابكات بەدواى نىچىرىكدا، بە سەعات سەرمەستى گىرپانەۋەى پراۋىك دەبوو . . ئەلبوو مەكەى پى دەھىتام تاۋەكو لەو رەسمە زەردو كۆنانەى خۆى بىروانىت كە تىايدا لاۋچاكو چەلەنگ دەردەكەوت، پىكپۆشرو بە تىوتۆپ ۋەك ((سمكۆى شكاك)) . . رەسمەكان چلكنو شورائو بە دلۆپەو چلكن بە جى پەنجەى چەور كە دەبىردىنەۋە پۆزگارپكى كىيوى ۋ جوائتر لە ئىستا لە چاوى ئەودا . . پىر شكۆمەندى، پۆزگارپك لەناو گەرمەى شەپەكانىشدا مەحالە پىاۋەكان بوارى ئەۋەيان ھەبوۋىت نەخۆش بىكون يان بىر لە مەرگ بىكەنەۋە، شىتو شەيدا بە پراۋكردنى مروڤو مەلو ماسى ۋ دىپندەى ناو شاخو پىدەشتەكان، ھەمىشە لە وىنەكاندا سەر بلىند لەسەر كەرتە شاخىك يان گۆى چەمىك ۋەستابوو نوقمى ژىر پەختە ۋ فىشەكدان . . بە خەندەيەكى داكەوتوو لە ژىر سىمىلان ۋ لە كامىراى پروانىۋە، ھەمىشە چىنگىك كاكۆلى رەش لە ژىر جەمەدانىيەۋە نىۋچەۋانى تارىك كىردوۋە، ھەمىشە بە فىزىكەۋە تىلاكى لى خوار كىردبۆۋە . . بىتاگا لە خۆى لە راۋى مامزەۋە بازى دەداو تىكەلى دەكرد بە شەپەكانى ھەندىرپىنو زۆزگەۋە، بىرى دەچۆۋە كە دەيەھا جار بۆى گىرپاۋمەتەۋە، ناچار بە سەرسامى دەم دادەپچى ھەتا ئەۋ ھەست بىكات نەبەردىيەكى گەۋرەى نواندوۋە، سەرەتا پروخسارى بەدەم گىرپانەۋەى ھەقايەتەكان

دەگەشایەوه، بەلام هیدی هیدی دەمو چاویکی مۆم ئاسا که هیچ هەستیکی تیدا نەدۆزمەوهو بروانیتە بۆشایی، پڕ چرچ و پڕ پڕ و ماکی پەش داگەراو، پێستیشی تەواو پەنگی گۆرا بەو هەموو پەلەو ماکەوه لە هی مارمیلکە دەچوو که تەواو غەمگینی دەکردم، من لەوه غەمگینو ماندووترم بڕو بیانووت بۆ بدۆزمەوه که بۆچی شووم بەو زەلامە کرد، بەلام تۆ لە هەر کەس چاکتر دەزانیت چ چارەنووسیکی پەش منی گەیانده ئێرە .. خالۆزا .. تۆ دەتەوێت چالیک هەلبکەنیت که گەنجینهی شاراوهی تیا بدۆزیتەوه، چالەکه هەلکۆلە .. پترو پترو .. دواچار لاشەى مردووێکە وا لەناو ئەو گۆرەدا !..

بە قەهرو دۆرانیکی گەورەوه پرسى ..

-تۆ زۆر گۆراوی .. بۆ بەم زمانە تالەوه دەمدوینی .. بۆچی هەموو دەرگاكانت داخستووه و هەموو پێگاكانت بە قور گرتووه، ئێمە سەدەها یادگاری جوانمان پێکەوه بوو، هەموو منالیمان، گەنجییهتی ..

-من بۆ خۆم هیچیانم لە بیر نەچوو، دەست بەرە بۆ ئەو ئەلبووم و دەفتەری پەسمو سکێچەکانم، هەر هەموو ئەو تەمەنە بە خۆشی و ناخۆشییەوه و لەویدا نووستوون، بەلام لێت ناشارمەوه که هەر هەمووی بەسەر یەکەوه ئازار بەخشە، گەرچی بۆ دەربازبوون لەو جەهەننەمە هەر ئەو سەردەمە دوورو دێرینه شک دەبەم .. من زۆرجاران دەپرسم چ حیکمەتیکی تیدا بوو که گەورە بووین .. هیچ .. هیچ ..

دہترانی گھر تاویک بدہیتہ پرمہی گریان .. خراب دہکےیت، چونکہ
 ئہوسا «بہہرام» بیانووویہک دہدۆزیتہوہ تاوہکو بتلاوینئو دہست
 لہ ملت بکات، بۆ خۆدزینہوہ لہو دۆخہ ناچۆرہ پوہوہ کۆمیدییہکہ ملت
 نا بہو بیانووہی دہفتہرہکانتی بۆ بیئو لہ پەسمہکانہوہ ئہو میژووہ
 بخوینئیتہوہ، میژووہیہکی پەشی تہنیاکہوتن، توانیت فرمیسکہکانت
 بشاریتہوہو بہ ئہلبوومو دہفتہری پەسمہکانتہوہ پووت تیکرد، ناچار
 پوو قایمانہو بہ نەغمہیہکی زالہوہ وتت ..

- ہیچ تامو جوانییہکی تیدا نییہ ئہم پرسیارانہ .. گفتوگوی
 بی سہمەر، سینو جیمی زۆر پتر ئازاری پۆحم دہدات .

لہ بہرامبہری پوونیشٹ بہو نیازہی لہبری قسہکردنو پرسیاری
 غہمہین، سہیری پەسمہکان بکات، لہناکاو نیرانہو شپرزہو پەریشان
 ہستایہ سہرپئو نیازی بوو لہ تہنیشتیہوہ دابنیشیت، ئہمیش وەک
 ئہوہی کچیکی تازہ بالۆ بوو بیت سوور ہلگہراو لیوہکانی تہتہلہیان
 دہکردو دہستہکانی دہلہرزین، بہ ترسیکی زۆری میینہیکہوہ کہ
 پیشبینی ہوہوسیکی پیاوانہ بکات .. پییوت ..

- چاکترہ .. لہو شوینہی خۆت دابنیشیتہوہ ..!

- ئاخربۆ؟

- لہخۆت پیرسہ .. تو خۆت واتکرد تا ئہبہد بہ یہکدی نامۆ بین، من
 بہ ہردووکیان قہلسم .. چ بہرامبہرت دابنیشمو سہیری چاوہکانت
 بکہمو چ بییتہ تہنیشتم .. قہت نەمدہزانی ئہوہندہ دہشیویم ...

- هیچ نه بیټ خزمینو له هه مان خوینه وه هاتووین .. من و تو دلدارو
دلخواز بووین .. بو وا ئاسان مردم له دلی تودا .. ؟
- که خوم مردم .. دته ویت چی له ناو مندا زیندوو بمینیت؟
- من له توران و زویریت تیده گهم .. بهس له رقو کینه دترسم ..
شادی گیان .
- رق نا .. باسی رق مه که .. چونکه تو چاک من دهناسیت .. دهنانیت
که رق پتر له خوم دهخوات تاوه کو له تو ..

خاموشییه که ژووره که ی پرکرد له درپونگی و رهنجان، خاموشییه که
که بونی مهرگو دابرانی لیبت، هیچ مانایه که نه مابوو بو قسه کردن
له سهر رابردوویه که له شوینیکو زهمه نیکدا جیما، تازه مه حال
بوو بگه پینه وه سهر جوانییه کان، هه له مووتیک بوو که تیایدا چ
گه پانه وه بو دواوه و چ ههنگاونان بو پیشه وه هه لدرانیکو هه پروون
به هه پروونبوون بوو، بیجگه له پوندک پژان و دردو دپران، بو شادی،
دوای سالانیکو زوری دابران هیچ هیزو سحریک نه دیده برده وه سهر
یاده شیرینه کان، له ناکاو به دهم قولپی گریانه وه که زوری له خوی
ده کرد نه بیټ به داپژانی فرمیسکو له چاوه کانییه وه جوگه له بکات ..
- من و تو وهک دوو مندالی ناو قه له بالغی و هه رای ناو ویستگه یه که
دلمان به هه موو جو له و قسه یه که خوش بوو، ماوه یه کی کورت سه رسام
به گه مه و خوشی و زرمه زلی، که چی له ناکاو گه وره بووین، ته وا واده ی

سہ فہرو مالٹاواپی ہات، کہ چی سواری ہمان شہ مندہ فہر نہ بووین،
 ہر یہ کہ مان پیچہ وانہی ئہوی دیکہ مان سہ فہری کرد، سہ فہری من
 ..سہ فہری مہرگو داپران بوو .. نازانم ہی تو ..؟
 بہرام بہ دہنگیکی کہ رخ و غہ مگینو تہ او داکہ وتوو، لہ ناو قہ راریکہ وہ
 سہر کردوو وتی ..

-تو بلّیت سہ فہری من پرووہ بہ ہشت بوو بیت؟

کہ ئہم پارہی درکاند رپک سہیری ناو ہر دوو چاوہ تہ پو گہ شہ کانی
 دہ کرد کہ پربوو لہ شہ بہنگی پو شنای، پرسیارپک کہ پربوو لہ
 مہ زاقو تالی و خو لہ گوناہ پاک کردنہ وہ کہ مہ حال بوو بو ئہم ہیچ
 مانایہ کی ہہ بیت. شادی نہیدہ زانی چون لہم دانیشتنہ بیتہ دہری،
 چرکہ چرکی سہعاتہ کہی دیوار پتر لہ داکوتانی بزمار دہ چوو لہ سہر
 سینہی کہ تا ناو ہہ ناوی پو بجیت، زہنگیکی ناقولا بی سرہ وتن
 لہ ناو کہ لہ لہیدا لییدہ داو دہنگی دہدایہ وہ، گومانی ئہ وہی ہہ بوو کہ
 بہرام مہ ستہ، ہہ می شہ جارانش و ابوو .. کہ ژوانیکیان ببوایہ
 دہی خواردہ وہ، دہیوت ئہم شیرہ مرؤف نازا دہ کاتو شہرم
 شکیتہ، لہ دوورہ وہ بوئی دہ کرد، دہ شیرانی کہ مہ ست بیت پیشبینی
 ناکریت چی دہ کاتو چی دہ لیت، تو بلّیت ئہ وساش سی مانگ بہر
 لہ و کوچو سہرہ لگرتنہ کہی، گہر مہ ست نہ بووایہ .. ناخو ئہ و خہم
 کارہ ساتہی بو بہ جیدہ ہیشت، ترسو گومانیک کہ ہی پوژگاریکی
 دوورو دیرین بوو لہ دلیدا نیشت، ہر وہک ئہ وہی لہ ناکاو گرپک لہ و

ژووره بهر بېت به ترسیکه وه وتی ..

- با بچینه بالکونه که .. بهر هه تاوه که م پیخوستره، ئەلبووم و دهفته ره کانیش بینه .

دوو کورسی و میزیکي خړو چکولانه ی پلاستیک له و ناوه پراسته بوو، ههردووکیان وهک دوو کهسی ئازیزمرده، پشت شکاو و ئەژنۆ له رزیو، ههستانه سه ریئ، بۆ تاویک به هرام قورسایي خۆی خسته سهر ههردوو دهستی که به سهر په رژیینی بالکونه دا خۆی نه وی کرد، که مه کئ وه ستاو له مناره که ی پوانی، ئاورپیکي له شادی دایه وه و لاو و نیو ته ماشای کرد وهک ئەوهی به چاو پیی بلّیت:

- ئەو مناره یه ئەو هه موو شه پرو هه رایه ده هیئت؟

که چی ئەم پرسیاره ی له دلدا شارده وه و به هه سره تیکه وه درکاندی ..
- که له ژووره وهش دانیشتبووین تۆ له من بیئاگا بووی، چاوت له مناره که نه ده تروکاند، ئەم قسه یه چهنده پراسته که تۆ وتووته هه ر به بیوه ژنی ده میئمه وه و شوو به م مناره یه ده که م؟

- ئەوهنده ئەم پرسیاره م لیکراوه که خۆم لیم بووه به پراست .. تۆ خۆت چۆن چۆنی تئیده گه ی؟

- من له وه تئیده گه م که تۆ وهک هونه رمه ندیک عاشقی هه موو شتیکی عه نتیکه یه، هه ر شتیکی هونه رو میژوو به یه که وه گری بدات ..
که مه کئ خامۆش بوو .. پاشان به مه زاقیکه وه تیه له چۆوه ..

- ھەر شتېك كە زۆر كۆن و دېرىن بېت!
ئەم بە ھەستى ژنانەى خۆى گومانىكى لەو پازە كە بەھرام
دركاندى كە پتر لە توانج و پلارىك دەچوو، ھەر بۆيە قسەكەى
قۆستەووە بە تەوسەوہ پىى وت..

- تا ئەو شويىنەى كە ھەزم كەردووە شوو بە پېشمەرگەيەكى دېرىن
بكەم .. پېرەپياويك كە لە شوپشى ئەيلوولەوہ جەنگاوەر بووہ و بە
كۆنترين تفەنگى رەشكە و ھوسكە شەپى كەردووە .. وانىيە؟
بە تەرىقييەوہ وەك ئەوہى بە خۆيدا بشكىتەوہ و نەوېرىت سەيرى ناو
چاوەكانى بكات..

- نا .. من وا ناليم .. من قسەى كەسو كارو خەلكىكى نزيك بە
ھەردووكمان دەگىرمەوہ .
- من زۆر لەوہ ماندووترم .. باكم بەوہ بېت چيم پىدەوترىت .

وەك كەسىك بەدواى شتېكى ونبوودا بگەرېت بە چواردەورى خۆيدا
دەخولايەوہ و پاشان بە ئەدەبەوہ تىكەل بە شەرمىكەوہ داواى پىكىك
شەرابى كەرد گەر ھەبىت، ئەويش خانمانەو بى خۆ تىكدان و شلەژان
وہلامى دايەوہ ..

- بمبوورە .. من خۆم ھەمىشە مەستم .. لەوہ مەستەر كە پىويستم
بەوہ بېت كحوول بچىتە خوئىنمەوہ!

- ئەى مەرحووم دەخواردەوہ؟

- ده یخواردده وه ..

- داواکه م پهوا نه بوو به لاته وه؟

- بۆ پهوا نییه؟ من وه لآم دایه وه .. گهر دته وئ بئزانیته ده خۆمه وه

یان نا .. هیچ له و خه مه ناگورپیت که من و توی لیږه کۆکردوت وه ..

وابزانم تۆش ئه وه به حه رام نازانیت؟

- هه رگیز ..

- تۆ که ئه مپۆ هاتیت .. پتر به نیازی چی بوویت؟

- وابزانم بهر له م دیداره پئیان وتوویت که من له بهر تۆ هاتومه ته وه،

ده مه ویت له م زه لکاوه ده رتبیئمو برۆین !..

- تۆ بیرت چوه که به سه ر لاشه و پۆحیکی مردودا هاتیته وه، بیجگه

له وهش که من ئه م شه په ی خۆم له لا بووه به شه ره فیکو ئه و

زه لکاوه ی تۆش باسی ده که یت کۆنه هاوړپیکانی تۆ دروستیان کردوه

که به کامی دل ئیستا که مه له ی تیدا ده که ن، ناشمه ویت له م شه په

پاشه کشی بکه م.

- تا که ی به ته نها ئاوه ی به رده وام ده بیت؟

- نازانم .. پرسیاریکی واشم له خۆم نه کردوه !..

- واتا داواکه م پهت ده که یته وه؟

- خالۆزا .. تۆ زۆر دره نگ هاتیته وه .. په نگه تۆش بته ویت شه ره فی

بنه ماله که بیاریزیت؟

- راستی .. هه موو ئه وانه ی ته ماعیان له وه یه ئه م خانوانه تیکبده ن،

گوناهى ملنہ دان و هاندانى خه لکه کهى ده خه نه ئه ستوى تو، ده شزانيت پيره دايكو باوكو خزمان نائوميد بوون و ميړدى خوشکه کانت و هه تا من له دهره وه .. هه ره هه موومان شه رمه زارى دؤست و دوژمن بووين، هه موو ژنو پياوه کانى تايه فه که .. په نگه براکانت دواى نائوميد بوونى من بگه پينه وه تا به خووشى بيت يان زورداره کى وا بکه ن له کهلى شه يتان بيته خواري ..

-ئوان ده يانه ويئ ئه م مناره يه ش برووخينن .. نيوهى گه په که که له ژيړ هه په شه و گوره شه چولى کرد يان له برساناو به ته ماعى پارهى زور فريويان دان .. من نازانم چوومه ته سه ر کهلى شه يتان يان رحمان .. به لام دهرانم که هه قمه له م ماله بمينمه وه، پيم ئه سته مه کونترين گه په کى ئه م شاره بکه ن به ويړانه .. مناره يه ک که ئه م شارهى پى دهناسر يته وه .

-به ته نيا .. بى پشت و په نا؟

-له و لاتهى تو تيايدا ده ژيت ئاخو چنده ها ئافره تى ته نياى تيدايه و چنده ها به ته نيا له کونه وه تا ئيستا له سه ر بابته بچووکو گه وره مى نه داوه تاوه کو کوژراوه؟

-له وه ناچيټ هيچ سوژيکت بو من مابيت .. له ميوانى کى ئيسک گران ده چم!

شادى سه رى هه لپړى و پر به هه ردوو چاوان له مناره ي هه لچوو به

ئاسماندا ورد ده بۆوه . شه به نگی هه تاویک ده پزایه سهر پوو خساری ته پری، چ زوو فرمیسه که کان دابارین ..

- من له دۆرانی خۆمه وه شووم به و پیاوه کرد .. که پزۆشتیت زۆر چاوه پزیم کرد .. سالانیکی زۆر .. تۆ به نامه یه کیش منت به سهه نه کرده وه!

وهک که سیک که تا وانبار بیته و بیه ویت زوو گونا هیک له خوی بسپزته وه وتی ..

- ئاخر من نه مده توانی و نامه م بۆ کهس نه نار دووه .. تا راپه پین ئه مه یان مه حال بوو .

- نار دنی هه والیک، له ته کاغه زیک مه حال نه بوو، خه لکیک هه بوو که خوی ده که یانده ئیران تا چاوی به که سو کاری خوی بکه وئ .

- بۆ شووت به که نجیک نه کرد .. بۆ نه وه ستایت؟

- من ته واو له تۆ نائومی د بووم .. هه ر که نجیکی وهک تۆش که لیم ده هاته پزیش سویندی ده دام که ئاخۆ چه زم له کهس نه کردووه ..

کهس ماچی نه کرد دووم .. نامه ی دلداریم بۆ هه تیویک نووسیوه .. گه ر پیاوی ئه م ولاته به چه زلیکردن قه لّس بن، خۆ نه ده کرا بلیم قوربان

من کچ نیمو ژنم، ئه و پیاوه منی له پسوایی و سه رشۆپیی قورتار کرد، خۆت ئه م خیللی مه یموونه نانا سیت؟ شیتیان کردم که چاوه پزیی چی

ده که مو وا خه ریکه قهیره ده بم .. پزۆر نه بوو ئه و ترسه م نه خه نه به ر دل .. ئه فه ندی .. تۆ ده زانیت کچ بوون و مانگرتن له شوو کردن لیره

چ مانایه کی ههیه؟ ئەو پیاوه منی هه لگرتە وه .. تێده گە ی ئەوه یان
مانای چیه؟

- منیش وهک هیستر خۆم دەرپه تاند تا شتیکی پیکه وه بنیمو بیمه وه و
تۆ بیه م، من له به ههشت نه بووم ..

- تۆ راست ناکه ی .. مالی خۆتان تا دوو سال دوا ی سه فه ره که شت
ماته می دایگر تبوون و له تازیه دار ده چوون، له ناکاو دوا ی ئەو دوو
ساله گه شان وه که یفخۆش بوون .. گه رچی له من و که سو کاری
هه ردوو لامانیان دهشارده وه .. به لام ئەوه یان ئاسان بوو تیبگه م که
تۆ ساغیت و دیاره گومانت له وه نییه که منیش ههزم کردوو له مه رگ
به دوور بیت ..

- که واته بۆ لیڤه م؟ بۆ هاتوو مه ته وه؟ ئە ی گه ر بیسه لمینم که هیشتا
ئەو که سه ی جارنم؟

- به لام من ئەو که سه ی جارن نه ماوم .. وا مه زانه شتیکی که ناوی
سۆزه یان خۆشه ویستی له مندا مردوو .. گرفته که له وه دایه که من
خۆم مردووم .. زهحمه ته له من تیبگه ی که من تا ماوم که وتمه ناو
گومانیکه وه که نهک تۆ .. به لکو خودای خۆشه ویستیش ناتوانیت
دهرمینیت ..

- دیسانه وه .. بۆ دووه مین جار تۆ من دەر ده که ی!

- تۆ ئەوه ت له یاد چوو که من ئەم شه په ی خۆم له لا پیرۆز بووه و تاکه
شتیکه وام لێده کات ههست بکه م زیندووم ..

-خه يالټ خاوه گهر وايزانيت بهرگه يان دهگري، هه ريه که يان
ئيمپراتوريکه بو خوي..

-ده زانم .. ئه و سميل بابرو پاره دارو سياسه تبارو قاچاغچي و ژنبارو
قوماريازي هه مه چيزه ن .. به لام حه زده که م خوم تاقی بکه مه وه، ئه وه
دوو ساله هه ولده دن ئه م گه رپه که له منو ئه و چهند ماله که مه ي
ماوينه ته وه .. پاک بکه نه وه .. بهس ته واو پيمان داکوتيوه .. هيج
به لامه وه گرنه نه ماوه چاره نووسم له گه ل ئه و ده عبايانه ده گات به
کوي!

-تو ئيسټا دهنگت دليره و زوزان بووي.

-هه قه پيت خوش بيت که که چه ساده و گيلو لاوازه که ي جارن نيم
.. تو نازاني ئه و دوران و خه مه ي پاش ئه تک کردنم کوچي ناواده ت
فيري چي کردم ..

-به لام من ئه تکم نه کرديت .. هه ق نييه وا به سه سه ريم تيبگه ي ..

-گهر دهنگ هه لبريت و خوت تووره بکه ي .. قسه يه کمان ناميني ..

-تو نيازته تا که ي پاسه واني ئه م مناره يه بيت که زوري نه ماوه
بيروخينن.

-پيم خوشه که منت کرد به پاسه واني مناره، چونکه پيشتر که س
واي پينه و تووم، که واته بي زه وقی و بي ره وشتيه وهک پاسه وان به
ئرکی خوم هه لنه ستم، له پيناو پاراستني ئه م مناره يه نامه يه کم
بو سه روک نووسي که تيايدا داوام کردبوو که هه قه وازم لي بينن

لیڑہ بمینمہ و ہو ئہم خانوہ کونانہ و منارہ کہ میژوی ئیمہ ن و گوناہہ بکرین بہ بازارو دوکان، گواہ نامہ کہ م غہمگینی کردوہ .. ئہمہ یان درو بیٹ یان راست گرنگ نییہ، ئہوہ ندہ باسی خوم نہ کردبوو، تہنہا ئہوہ شم بیرہینا بوہ کہ من ژنی پیاویک بووم کہ یہ کہ مین میردمندال بوہ لہ ناو شوپشداو قہت سہنگہ ریشی چول نہ کردوہ، بہوہ باش بوو منارہ کہ ناگویزیتہ و ہ، ئہگینا ئہو کونہ پالہ وانانہ ی دوینی کہ قاچاچی ئہم پوکہ ن و ہک ہر ئاسن و پاسنیک و دارویہ ردیک .. یان ہر شتیک گرانبہ ہای ئہم ولاتہ ئاودیویان دہ کرد!

- بیستم سہردانی کردوویت تا دلنیات بکاتہ و ہ؟

- نا راست نییہ .. توانیم تہ لیفون بکہ م و پیموت کہ پروخانی منارہ کہ وا بہ ئاسانی درویہ کی گہورہ یہ و ئہو گہ لورانہ دہیانہ ویت بیکن بہ سوپہ رمارکیٹ و ہول و مول ...

- چییہ .. شانازی پیوہ دہ کہ ی؟

- ہہرگیز .. تہنہا شانازیم ئہوہ یہ پاسہوانی منارہ کہ بکہ م و ئہم شہرو گرہوہ بیہمہ و ہ .. گہر دوراشم شہرہ فی بنہ مالہ خوش ..

- سہیرہ .. لہم مالہ دا دہ گہریم بو شتیک کہ بونی منی پیوہ بی .. یادگاریہ ک .. ہہر شتیک کہ بہ لگہ بیٹ من لای تو نہ مرد بووم .. نایدوزمہ و ہ، کہ چی رہسمہ کہ ی مہرحومت لانہ بردوہ .. ہہتا برنہ و و گوچان و خہنجہریکی دہ بان بہ دیوارہ کہ و ہ ہلواسراون !..

- وانییہ زور شتی تو م لہ لا ماوہ .. بہ لام و ہک نہینی «بی-بن-بوونم»

ته قهت پاراستوومن .. نهينيهه ک که پيوست ناکات که س بيزانیت ..

-وه کو چی؟

-ئه لېوومی په پوله کوژراوه کانت .. نامه کانت .. هه تا شووشه ی ئه و
بونه ی بۆت هی نامو ته نها سئ جار به خۆمدا پژاندمو تۆ سه فهرت کردو
ئه ونده مایه وه لام عه تره که ی بوو به هه لم، به لام قهت دلّم نه هات
شووشه که ی فری بدهم، تو یکلّی ئه و فستقانه ش که له ژیر که پره که دا
ده تشکاندو کاکله کانت ده دامی و ده توت تووتی به خیو ده که م، هه تا
ئه و لباده شم هه لگرتووه که خوینی کچیئی منی به سه ردا پرّا له ژیر
که پره که دا .. چووزانم .. زۆر شتی تر که هه ردوو کمان بیرمان چۆته وه
!..

-هه موو ئه و شتانه ت هه لگرتووه که بۆنی خه مو خوینی لیدئ!

-ئه وه یان چاره نووسی منو تۆ بوو ..

-هی من ئه لېوومی په پوله ی کوژراو و لبادی خویناوی و شووشه ی
به تالی عه ترو تو یکلّه فستق .. که چی هی مه رحووم برنه و و گوچانو
خه نجه ر ..!

-بۆ من برنه و و گوچانو خه نجه ره که ی جگه له توحفه و شتی کۆن که
وه ک خۆت درکانت ئه و شته عه نتيکانه ن که حه زیان پیده که م هیه
مانایه کی تریان نییه!

-که چی بۆ من مانای لاوازی و خیانه ته له به رامبه ر هیزی پیاوه تی و
جوامیری مه رحووم .. وانیهه ؟ تۆ هه تا نه ته هشت مالّه که ت به تیری

.. ببینم

-وانیہ .. پاشان دہبئ مالی بیوہ ژنیکی تہ نیا چی تیدابئ؟

ہر دووکیان پیکہ وہ ہستیان کرد کہ ئو گفتوگویہ بیہودہ یہ و لہ
 ئاکامدا دہگات بہ بنہست، لہ پشت ہر رستہ یہ کہ وہ کہ دہیدرکینن
 رازونیا زیکی نہ و تراو ہہ یہ کہ ہیچ کامیان ناویرن خوین لہ قہرہ ی
 بدہن، نہینییہ کی گہورہ کہ لہ و چہند دلّوپہ خوینہ ی سہر لبادہ کہ
 گہورہ ترہ کہ ہہ نوو کہ ئاسہ واریشی نہ ماوہ، تہ نہا دلّوپیکہ و کہ چی لہ
 خہ یالّو ناو خہ ونہ کاندآ، دوا ی زہمانیک، دہبئ بہ زہریا و خوین تیدآ
 دہخنکین، ئہم ہر بہ سہلیقہ ہستی کرد کہ بہ ہرام حہ زدہ کات
 نہینئو و رازیکی دیکہ بدرکینئ، چ راست بی یان درؤ، گومانیکہ و
 پرووہ دلّ رئی خوش بکات، ہیچ نہبئ وای بسہلمینئ کہ راستہ ہہ زار
 میل لہ نیشتمان دوور بووہ، کہ چی ئاگاداری ہہ موو کہینو بہینیکی
 ناو ولّاتہ، دہیزانی کہ بہ ہرام بؤ شہریکی دؤراو گہراوہ تہ وہ و نایہ وئ
 ہہ موو چہ کہ دیارو نادیارہ کانی دہنیو گورہ پانی جہنگہ کہ فرئی بدات و
 ملکہ چی قاندرہ کہ ی بی، دہیزانی پہلپو بیانوو .. گوناہبارکردن ..
 قسہ ہہ لبہستن لہم ساتہ وہختہ دا زؤر ئاسانہ و گہمہ یہ کہ بؤ دہرچوون
 لہ گیزہ نیک کہ تییکہ و تووہ، زؤریش زہحمت بوو بؤ ہر دووکیان لہ
 پاش سہفہرو دابرائی سالانیکہ و مہرگی کہ سیکدا کہ رہنگہ ہیشتا
 ہہناسہ کانی لہ کونو کہ لہ بہری مالہ کہ دا ماہنہ وہ، جیدہستی،

یادگارەکانی، کەل و پەلو تفاقەکانی، زۆر گرانتر بوو بگەرێنەوه
بۆ رابردوویەک کە مەحەلّ بوو بەم درەنگ وەختە چرکە و خولەکو
سەعات و پۆژو مانگۆ سەلەکانی کە دەیه‌ها شتی جوانی لەگەڵ خۆیدا
بردو کۆشت.. وەها ئاسان زیندوو بکریێنەوه، بۆ سەر دەمیەک کە هەموو
شتیکی خستە ژێر تەپو تۆز، تازە مەحەلّە بێ ترسو درۆو دوودلی و
پقو گومان باس لەو رابردووه بکری، لە ئاینده‌یه‌ک کە لە کۆشی
غەیبدا، لەناکاو بە قەهریێکەوه داوای لە بەه‌رام کرد..

- شەرمی ناوی .. گەر شتیێک لەسەر ئەو پیاوه دەزانی، چەندە ناشیرین
بێ .. بیلی .. دواچار هەرچی بێ .. لەو باره‌ ناهەمواره‌ی من ناگوری
..

- نا .. وا جوانتره‌ خراپ لەسەر مردوووەکانمان قسە نەکەین!
- خەندەو ئەم قسەیه‌ت کە مەتر نییه‌ لە چیرۆکی ناشیرین سەبارەت
بە هۆمەر .. هەلییگره‌ بۆ خۆت ..
- گوناھت دەگات .. من هیچم نەوتووہ .

- تۆ هەموو شتیێکت وت .. من و تۆ لە یەکدی تێدەگەین .. پاشان
کە تۆ دەترانی من شوو بە پیاویکی ناچیزه‌ دەکەم .. چۆن بوو
خۆشەویستی و سۆز یان پەرۆشی خزمایه‌تی وای نەکرد پێگام لی
بگریت .. چ مانایه‌کی هەیه‌ ئیستا کە دادگاییم بکە ی؟

- درەنگ زانیم .. وێران بووم و لەو دەابووم خۆم بخنکینم!
- چەندە عاشقییت!

- له وه ماندووترم به گالته و لاقرتیوه بمدویئی .. ئەی تو بۆ زهحه تته
 نه کیشاو له گه ل خزم و خویش بیته فرۆکه خانه ؟
 - منیش له وه ماندووتر بووم به چه پکیک گوله وه و به درۆ بیم و پیشوازیت
 لیبکه م!

ئیترا ته واو .. به هرام له وه پتر نهیده توانی به سهه ر پیوه بوه ستیت،
 ههستی کرد سهه ری گێژ ده خوات و دلێ خا و ده بیته وه، گرپک له
 هه ناویدا هییدی هییدی کلپه ده ستینێ، زانی به و قسانه و خه نده خواره ی
 به ته واوی شادی غه مگین کردو دلنیا بوو له وه ی که له وه زیاتر ته مای
 قسه ی نییه، خۆی هاویشته ناو کورسییه که و سهه ری خسته ناو هه ردوو
 چنگی، هیچ شتیک له وه قورستر نییه هه ر هه موو نهینییه کانی ناو
 سه فه ره که و هه له ته بوونی خۆی بگێرپته وه، هه رگیز نه ده کرا .. هه رگیز،
 تازه مه حال بوو بسره ویت، هه رچی پوویدا مه حالتر بوو له وه ی مایه ی
 به خشنده یی بی، له ناوئاخنی چیرۆکیکا یا ن فیلمیکدا دیمه نیکێ وا
 ترسناکو کوشنده ی دیوو، بیری له وه ده کرده وه که چۆن چۆنی وا
 بکات خانمی دلره نجاو ئەم ماله به جیبیلێت، له وه زهحه تتر ئە وه بوو
 که نهیده زانی گه ر له م دیداره نا ئومید بیت .. چۆن و که ی ئەم شوینه
 به جیبیلێت و .. دوا رسته ی چی بیت و ئاخۆ چۆن و که ی بۆ جارێکی
 دیکه داوای دیداریکی لیبکاته وه، له کویوه ده ست پیبکاته وه؟ ئە ی بۆ
 هه ر ئیستا که به بی مالئاوایی نه پروات؟ چاوه رپیی چی ده کات؟ کۆی

دیداره که پر بوو له گومانو پرسیارو دلشکانو دلکرمی بوون ..
مهراقو هراسانکردن و مه زاقو .. زیزبوون، بیهیا له وهی وه لامیکی بو
پرسیاره مردووه که ی دست بکه ویت ..

- که واته تو ئاماده نیت له گه لاما بییت؟

چند جاریک سهیری سه عاته که ی کرد بیته وهی بزانییت کاتژمیړ
چهنده، ههستی ده کرد که خانمی پاسه وان، پاسه وانی مناره که، ته و او
دابراوه و له ناو خه یالیکی دیکه دایه که لیوانلیوه له خه مو دلله راوکئ و
ته نیایی، به هه موو بوونی و رۆحی ژنانه و عه شقیکه وه له مناره که
دهروانییت که له ژیر هه تاویکی شینباودا قیتو قوز به ناو ئاسماندا
هه لکشاوه و خوره که ش به بهری خورئاوادا بووه ته کلای سهری، پتر
له نیگاریک ده چوو که له خه ونی خویدا په سمی کرد بییت، چهنده ها
بازنه ی پرشنگی په نگاو په نگ نواله ی ده وری ترۆپکی بوون، هه تا
خشته خووراو و کون و داپزیوه کانیش له و خشته تازو و بریقه دارانه
ده چوون که هه ر ئیستا له ناو کووره یه که وه دهره اتبن .

به هرام به خه میکه وه له مناره که ی ده پروانی وه که وهی قاندرپو دوژمنی
باوک کوشته ی بییت، به قه هری دوپرانیکی گه وره وه دهنگی هه لپری و
تی هه لچووه ..

- ئه مه یان درۆیه کی گه وره یه که ئه م مناره یه پاشماوه ی دیرینی باو و
باییران بییت، قابیله بورجی «ئیقل» بییت؟

- گەر واش نەبێ، هەتا گەر تەمەنی تەنھا سەدەیه ک بێ، کە مزو تۆ لەدایک بووین ئەم منارەیه هەر هەبوو .. سەیره تۆ وا قسە بکەیت !..

- منیش پێم سەیره کە ئەو هەموو فەزاحەتە ی لەسەر دوا پیشانگات نووسرا کە هەر هەموو رەخنەگرەکان باسیان لە مەیلی «فالووسی» تۆ کردبوو کە گوایه تابلۆکانت پێ کردوو لە منارە ی قیتو قۆزو پەپ تا ناو کۆش و باوەشی هەرەکان، لە ئینتەرنێت هەر هەموو تابلۆکانتم بینی کە زۆریان لە شیوە ی پیاوی پروت دەردەکەوتن ..

- بەقەد ئەوەش لە شیوە ی ئافرەتی کە لەگەتو قژ درێژو نیمچە پروت دەرمخستوون کە چەندەها پیاوی بەرەری بە تەرەوه گەمارۆی ژنە-منارەکان دەدەن بەو نیازە ی بیبێرێنەوه .. ئەو پەخنەگرانی هاوتووخمی تۆن کە دەیانەوێت لە مندا ژنیکی فالووسی و چووکپەرست ببینن، ئەو چاوی ئەوانە و پەيوەندی بە هونەرەکی منەوه نییه، لە سەدسالی رابردوودا «تەلارسازی فالووسی» قوتابخانەیهکی میلی و هەم پیشەگەرانی لیدروست بوو، کە پێپوو لە مەزاق و مەیلیکی شیتانە کە هەرچی درێژو قیت بوو شتیکی نزیکی لە چووک پەپی پیاو، ئەمەیان بۆ منارەکانی مزگەوت و گومەزەکانیش مەمک بن بەراست دەگەرێت، سەنعەتەکە وەها سووک و پەزێل بوو بەناوی شیکاری دەروونییهوه کە ئەگەر ئافرەتیکی دەست بگرت بە سۆندەیه کەوه بەو نیازە ی باخچەکی خۆیان ئاو بدات .. ئەو بەغالتە بردنە بە پیاو،

چونکه ژنه که ناتوانیت به پيوه ميز بکات، بويه سوئنده ی به دهسته وه گرتووه و ئاورپشینی باخه که و حه وشه که دهکات . ئه و شیکارانه ی به ناوی په خنه وه نووسران من نابه زینن، من هونه ریکم بووه و پریم گرتووه و نه موستووه بترسم، گهرچی ده مزانی وهک بیوه ژنیکی تامه زروو شیئی پیاو ده مخویننه وه، ئه وه ی من کردم حه زیک بوو بۆ داهینانی شتیکی دوور له ئامانجیکی دیاریکراو، من ته نها خه مم به رجه سته کردنی جوانی بوو .. جوانیه که که خو شنوودی له نیو دلله کان به ریا بکات .. تیده گم له توش که وهک نیرینه یه کی بنه ماله که .. ئه وه ی بوو تو ی هارتر کردییت ..!

- نه ده کرا له ده لاره خوت له م شه په هه لئه قورتینی؟
- نا .. نه ده کرا .. هه تا ئه و پیشانگایه م تو ماریکی خو م و مناره که م بوو له ترسی نه مان و فه وتان .
- له به رچی ناته وی بزانیته من خه مخورتم .. بوچی ئه و هه موو سو زه ی منت به لاره هیچ نییه؟

- بیرم نه بوو بلیم دیارییه کانت جوان بوون .. ده ست خو ش، به لام بی درو خو شی و سو زیکی عاشقانه له ئیستادا بو من بووه ته شتیکی له پاردوو، خه ونیکی ئه وه نده خو ش بوو که هه موو ته مه ن به ته مای بووم، وهک بوو کیک به ر له یه که م شه وی چوونه په رده وه خو م بوو ده رازنده وه، که چی ده میکه .. ئوه وو .. سالانیکه هه وه سی چوونه به ر ئاوینه شم نه ماوه، هه موو شتیکی له مندا مرد .. کوژرا .. خه ونو

خہ یالو ئارہ زوو .. ھے تا بہر لہ وہی شوو بہو کابرایہش بکہم، تو وہک پیاوئیک، لہ دونیاو ژن تیگہیشٹوو، دہ توانی پریزی ئہو خہم و دہردہم بگری؟ ناخۆشترین شت لہ دونیادا ئہوہیہ کہ پالہوانی ھے قایہ تیکی عیشقہ کہت خۆی بتکوژی و کہ چی دوی سالانیک لہ دابراں بیته وہو لہ دہرگای دلّت بداو بلئی: دہی ھەر ئیستا زیندوو بہرہوہ .. زیندوو بہرہوہ، بیئہ وہی ئہوہندہ جوامیر بی و ئہو گۆرہ ببینی کہ تو تییدا نیژراوی، ئہوکاتہیہ کہ نہ دل ماوہو نہ کللیک بو ئہو دہرگایہی بہسەر ویرانہدا دہکریته وہ .

-خہمہ کہ بہ تہنہا حہزو ئہوین نییہ، پابردوو یان داھاتووی منو تۆش نییہ، تۆش تہنہا خۆت نیت دابراو لہ دونیا، ھہموو بنہمالہ کہ .. لہ منہوہ بیگرہ تا براکانتو ھەر ھہموو کہسو کار بہدہست ئہم جہنگہی تۆوہ ماندوون، بیرت نہ چئی شہرہفو ئابرووت ھی خۆت نییہ، چارہنووسی ئہوان بہ خۆشی و ناخۆشی تۆوہ بہندہ .. بو تۆش ئاسانہ لہوہ تیگہیت!

-تا ئیستا ھیزیکی گہورہ لہ خۆمدا شک دہبہم ئہو جہنگہ نہ مترسیئی، پیم سہیرہ دوی ئہو ھہموو سالہی مانہوہت لہ دہرہوہ باسی شہرہفو نامووسی بنہمالہ دہکہی کہ تو خۆت لہ ساتہوہختیکی کورتدا وک پہرہی گول ھہلتپچری و پیٹ لینا، تۆش وک پیاوئیکی ناموسپہرست خہفہت بو تہنیایی بیوہژنیک دہخۆی کہ پہنگہ ئابرووی بنہمالہ کہی

بتکینئ؟

- قەت له خەيالی ئەوه دا نەبووم لەکە دارت بکەم .. هەرگیز، چارەنووسیک وهک تاعوونی رەش بە هەزارهە گەنجی وهک منی بە کوشتن دا .. شەپکی هەشت سائە که وای کرد بە هەزارهە گەنج له ترسی مەرگ قەلفپی لیبکەن .. هەر من نەبووم بە تەنیا ..

- تەواوه .. دەبوو ئیوه قەلفپی لیبکەن و کچەکان و خوشکەکان و دایکەکان و دەستگیرانەکان و دلدارەکانتان له بەرامبەر تارمایی و ترسو دیو و عەزازیلی زەمانە دا بە تەنیا بگەنگن، هیچ سەیر نییه .. لەو تەهی پیاو هەیه له سەردەمی ئەشکەوت و چاخی بەردینه وه سەرگەرمی جەنگ بووه یان پاوکردن، لەو تەهی ژنیش هەیه سەر بە هەش و چاو پێ و دەست بە دو عاوە نزاو نوشتەهی دونیا دەکات کوپو براو میردو نێرینه کانی تیره و هۆزو بنەماله که ی بە سەلامەتی بگە پێنه وه، پیاوه ئازاو ترسنۆکه کان ئاگری شەپه کان جۆش دەدەن و ژنەکانیش خۆیان له خوم و هەش دەنێن و رەش دەپۆشن، چ چارەنووسیکي رەش و ناشیرینه، بۆ من تاکه له زەتیک ئەوهیه بەرامبەر ئەو چەکبە دەست و پاوچی و جەنگاوه ره دیرینانە بگەنگم که ئیستا بوونه تە قۆنتە راتچی و قومارچی، که قومار له سەر دۆرانی هەموو تەمەن و خەون و جوانیمان دەکەن .. نەک بردنە وهی هیچ، که لله پوتو نەوسنو چلپیس که بۆ من پتر له و گایه ئیسپانیانە دەچن که چاوسوورنو پە پۆیه کی سوور تا ئەوپه پری دونیا یان دەبات و شەپه شۆق له گەل دارو بەردو دونیا دا

دەكەن، تۆ دەزانی من چاۋەپرېم دەكرد لەجياتى ئەو ھەموو داۋاۋ
 فەرمان و ئامۆزگارى و مەكە و بقیەت .. بە منت بوتبايە لەگەلتام و
 ئەم شەرە پرەوايە .. نەك پەشىمانم بکەيتەو، من تىناگەم دواى
 راپەرین ئەو ھەموو مارکسى و چەپخوازو نەتەو پەرستو ئەى پرەقىب
 بىژو چوارپارچە پەرستە چى لىھات؟ بۆچى ھەر ھەمووان تووكيان وا
 نەرم بوو؟ زۆرجاران سوپاسى راپەرین دەكەم لەبەر يەك شت كە
 پرەنگە نەيزانى .. ئەويش لەبەر ئەوئەى بۆ من ساغ بۆۋە كە مەعدەنى
 زۆرىك لە پياۋەكانى ئەم ولاتە .. مەعدەنىكى خراپە، بە ژمارەيەكى
 زۆر .. بە شۆرشگىرەكانىشىيەو لە كانزايەكى دەگمەنەو نەھاتوۋە،
 زۆر كەمن ئەوانەى شەرم لە خۆيان و خەلكى بکەن، عەمبارەپۆ
 دەرچوون، تۆ چەند جارە باسى شەرەفو ئابرووم لەگەلدا دەكەى،
 پىمنا لىيت شەرەفو نامووسى ئەو پياۋانەى من و تۆ دەيانناسين كە
 خەلكو خاكيان بەيەكەو فرۆشت لەكويدايە؟ ئەوانەى پەنجەيان لە
 خوينى پرژاۋى براكانى خۆيان وەر دەدا چۆن زات دەكەن باس لە
 شەرەفى من بکەن .. ئەوانە كىنو چين؟ بۆ من مردووترن لە داھۆلە
 داچەقىۋەكانى ناو كىلگەكان، تۆ دەزانی من لەبەرچى نامەوى شوو
 بکەمەو .. نەك بە تۆ .. بەلكو بە ھىچ پياۋىك، چونكە پياۋبوون
 تەنھا كەلەكەبوونى سەرمایەيەو تواناى پەرینو زەرپنە، لەسەر ئەم
 عەقلى و خوۋە بم نايكەم، دەكرى بە نەخۆشم بزانيت .. بەلام من
 تەلاقىكى پۆھيم لەگەل ھاوتوخمەكەى تۇدا ھەيە، تۆ چاك دەمناسى

.. ئەوساش که منالکار بووم .. ئەوهی وای لیکردم تۆم خۆش بووئت بیرو باوهپو خه یال له کانت بوو، ئەو پوژگارهی منالیکهی هه تیوت ده بینی، بیوه ژنیکی پووتو ره جال، پیره میردیکی سواکەر .. هه ر لانه وازو بیبه رگو نانیکت ده بینی، به قه هر وه ده هاتیته وه لامو کوفری زه وی ئاسمانت ده کرد، له من تووره ده بووئتو ده توت واز له ره سمی باخچه و شاخو پووبار بینه وه ره و ئەم ژنو پیاوه زه بوونانه ره سم بکه، گیرفانی خۆت به تال ده کردو ناو جانتا که ی منیش ده گه رای، ده توت: چیت لایه بده ری و ده بیبه م بو ئەو کورپیزگی له به یانییه وه جووتیک پیلایوی بویاغ نه کردوووه به دیار سندووقی بویاغه که ی خه وه نووچکه ده بیاته وه، ئەو پیره میرده ت له یاد ماوه که هه ندیک نیوه پو پیکه وه له سفرتاسیکدا چیشتمان بو ده برد که له به رده م بانقه که دا چنگیک نوقلی له سه ر سینییه کی مسین دانا بوو بیه وه ی بزانی ت له و دیو ئەو دیواره ی ئەم پشتی پیداداوه ملیونه ها دینار و دۆلار سه فته کراون، ئیستا هه مان پیره میرد له ویدا نه ماوه که چاویکی کویر بوو، به لام له به رده م زۆر له بانقو ده زگا و باله خانه بلنده کاندایه ها پیره ژنو پیره میردی بی لانه ده بینی، چی لیها ت حیکمه تی زۆری ناو نامیلکه ی زه ردو کتیبه قاچاغه کان؟ سه ری زمانو بنی زمانتان پڕولیتاریاو په نجه ران و هه ژاران بوو .. هه لوی سووری سه ر ترۆپکی شاخه کان .. بمبووره .. سالانیکی دیکه وا بپوات ده بی به پووناکی نیوه پو به چرایه که وه بگه ریین تاوه کو جوامیریک بدۆزینه وه که ره وشتی پوژانی

شاخو حکیمه تی ناو کتیبه کانی پی ماییت، حه یف .. هه زار حه یفو مه خابن، من له داخی ئەو هه موو پیاوه پووچ و پواوانه، ئەو هه موو مه یموونه ی له بهردهم سهرداره کانیاندا سه ما ده کهن و بۆن به پاشه لی گه وره کانیانه وه ده کهن و کلکه له قییان بۆ ده کهن، له تۆله ی دۆرانی سه ده ها کچو خوشکو دایکی ره شپۆشو هه ناسه ساردی ئەم ولاته له زهت له و شه ره بچکۆله یه ی خۆم ده کهم، هه چ شتیک نییه جگه له مه رگ که ناچارم بکات ئەم ماله چۆل بکه م .. ئەوه یان مه حاله ..!

- ئەوان گره وه که ده به نه وه، من هه مان ره وشت و به ها کانی جارام ماوه .. خانم .. به لام ئەم شه ره ی که تۆ ده ته وی له گه لتا خۆمی تیفری بدم و خۆم خویناوی بکه م .. شه پرکرنه له گه ل دیو و درنج .. وه ک دۆن کیخۆته مان لیدیته که شه ره کانی له گه ل په روانه کانی «ئاشی-با» دا ده کرد ..!

- جارێ من وشه ی «خانم» به جنیو تیده گه م، پاشان که س ناچارت ناکات له به رامبه ر دیو و درنج و په روانه کانی ئاشی با دا بجه نگین.

- تۆ بۆ وا دلره ق خۆتم پيشان ده ده ی .. که ی وا بووی؟ که پیاوه کان ئەوه نده به تال و دۆراو بن وه ک تۆ ده یلیت .. بۆچی ده بی ئافره ته کانیش وه ها دلره ق و شه پرانگیزو کینه فروش بن؟

- ئەمه یان هه رگیز راست نییه، ئەوه ی که له پیاوه کان وه شایه وه دوای راپه رین، مه حاله ژنه کان، به خانمو ناخانه وه په یه ی پی بیه ن .. به تاییه تی شوپشگێره کان، هه ر هه موو دروشمه کان به تال بوونه وه،

هر هه موو نه خشه کانتان گوړی و نیمه ی ئافره ت هر ناشزانین له چ کونو قوژبنیکې ژووره ته قه ته کان و ناو قاسه قایمه کانی ناو کوشکه کانتاندا دهیشارنه وه، ئه و دونیایه ی ئیوه دروستتان کرد به ناوی نازادییه وه زور له وه ناشیرینتره که خه یالی ئه هریمه نیش بتوانیت په سمی بکات!

- ناخر گوناوه به هه مان چا و سهیری منیش ده که ی .. من درچووم .. سهری خوّم هه لگرت، وازم هینا و توراوم .. چهنده ها جار په یوه ندیان پیوه کردووم .. ملم نه داوه .

- به سهری باوکی هه ردووکمان ئاشتت ده که نه وه، له تو نیترتو توراوتریان ئاشت کرده وه، ئیستا وای لیّهاتووه ئه ندامه هه ره گه وره و پایه داره کان و چکوله کانی ناو حیزبه کان دهسته و دوعا ده پارپینه وه سه رکرده کان لییان تووره بنو بتورین، چهنده زیزبوون و ترپوکرده که قورسو درپژخایه ن بیت، ئه وه نده پتر پله و پایه و پاره و پوستی به خشراو به بنده ی توراو و ترپوکراو گه وره ترو چه ورتتر ده بیت، له م چهنده ساله ی دوا پیدا خوشتترین گه مه و هونه ر، هونه رو گه مه ی توران و ئاشتبوونه وه و بازبازینو سه نگر گواستنه وه بووه، هر هه موو فروفیل و به ندو باویک بو ئاخوړپکی پر ئالیک بووه .. خوانیکې چه ورتتر .. له وه پرگایه کی به بژوین .. خودی نیشتمانیان کرد به له وه پرگا .. ده زانی

من خہ فہت بۆ ھاوتوخمہ کانی خۆم دہخۆم کہ ژنی ئہو جۆرہ پیاوانہن کہ ھہمیشہ حہزیان لہوہیہ لہبہر دہرگاگانیاندا چہندین سمیلّ بابر بہناوی پاسہوانو تفعہنگچیہوہ رابگرنو بۆ کوئ بچن بکہونہ دوا۱ قوونیان، گہر ئہوہش نہبی بہ ھہزاران لہ ھاوتوخمہ کہی تۆ شیتی ئہوہن پیاوی خہلکی بن، دواچار پیاویک نیہہ پیاوی بہردہرگای پیاویکی دیکہ نہبی ..!

-ئہوہندہش بہستہ زمان نین ھاوتوخمہ کانی تۆ .. بۆیان مہ پارپیوہ ..
ئہوہتا سی سۆ و چوار چوار شوو بہو پیاوانہ دہکہن کہ تۆ بہ داھۆلّو بہتالّ ناویان دہبہی ..

-ئہوہش ھہر گہمہو بہزمی خوّشو تازہو پر لہزہتو حہیا بہرہی ھہندیک لہ ھاوپرکانی تۆیہ کہ پوژگاریک پیکہوہ تیکۆشانی ژیرزہمینیتان ھہبوو، ئیستا کہ شکور لہ تاریکی ژیرزہمینہکانو کونہ ئہشکہوتہکان ھاوتونہتہ دہرئو ھہوای ئازادی ھہلدہمژن، ئیتر عہیبہ بہ فاتمہو عہتیہو بہسیو بہگیسیو فہہیمو مہلیحو خہجہ خیل رازی ببن، ناکرئ لہ ئاھہنگو بۆنہ کۆمہ لایہ تیہہکاندا ئہو ژنانہ لہ گہلّ خویندا ببہن کہ ھہتاو و بہفروباران و پہشہباو سہراو و دہراوی دونیا جوانی لئ سہندوون، ناکرئ لہ یانہکانو ھۆلّہکانی شاییدا پیکہوہ لہ گہلّ میردہ چہلہنگہکانیان لہسہر ھہمان میز دابنیشن، وا جوانترہ ژنہکانیان بہنازو پہریزادہو شہہینو ھہتاو و تریفہو فریشتہ

و هه لاله گولاله ناو بن .. وانیهه؟ تو گلەیی له کچه کان ده که ی که هاورپیکانت پراویان ده که ن، ئەو پیاوانه ی هه تا له ژیرزه مینه کان و ناو کونه ئەشکه و ته کان بوون، کۆنه ژنه کانیا ن خانمانی جهربه زه و شیړه ژنی شاخ و شوپش بوون، هه نووکه شار خو شه و کو شکو ته لاری تازه و باخچه هه لاسراوه کانی- بابل- و فیرعه ونه کانی دوا سالانی سه ده ی بیست، له سه ر زه مین، هه ر ده بی بوو کو په ریزاده ی به ر سیبه رو ده ست و پی ناسک به سه ر چیمه ن و فه رشی کاشاندا له نجه بکه ن .. وانیهه؟

- ئەنجام .. ده ته ویت بگه یته کوئ و تا که ی له سه ر ئەم ئاوازه ده خوینیت؟

- ئەمه یان ئاواز نییه .. خوین به ربوونیکه له برینیکه وه که ساپیژ نابئ و قهت قه تماغه ناگرئ، تو چه زت ده کرد که رو لال بم خالۆزا .. دیسانه وه نا کرئ له نووکه وه بو ت بگپمه وه چیم ده وئ، که بنیاده م که وته ناو شه پیکه وه .. هه رگیز بیر له وه ناکاته وه ده گاته کوئ، شه په که بوار نادات بزانی ت چۆن کو تاییت دئ، شه ر ناچار ت ده کات که هه ر ده ست و پیل بوه شینیت و نه سه ره ویت .. ته نها ئەوه نده ده زانم که ئەگه ر ئەو نامه ردانه واز له م گه په کو مناره یه نه هیئن، تو لیږه بیت یان له و دیو زه ریواو کپوه کانه وه، هه وائت پیده گات که من له سه ر

مناره که مانم گرتووه !..

-ئوه یان ئه وپه پری شیئییه، ئومید ده که م هر خه یالکی ناو ئه م
گه رده لولول و گیزه نه یه بیته که تو به حه زی خۆت چوویته ته ناوییه وه .

-هه رچه نده خه یالکی رهش بیته .. به لام زوو زوو سه رم لیده دات ..

-ئاگات لی بیته که س به پاله وانبازی بوته حیساب ناکات، دوا ی مه رگت
سه د هه قایه تی ناشیرین و رسوا بوونت بو ده ژمیرن ..

-ئیستاش تو خۆت وتت که ده یه ها ناو و ناتۆره یان لیناومو به
زیندوویتی چاوان چیرۆکی وام بو دروست ده که ن که ته نها له خه یالی
بوگه نی خۆیاندا هه یه !..

-تو که خۆت له م ماله و به رامبه ر ئه م مناره یه به ند کردوو هه ر ده بی
خه یالی ره شو خراب بیته ناو دل و ده روونته وه .. برۆ ده ری و کاریک
بدۆزه ره وه ئه گینا وه ک شیته ناو قه فه زه کانت لیدی ..

-من مامۆستا بووم .. ناچار بووم واز له وهش بیتم .

- بۆ ناچار بویوت ..؟

- من ناچار بویوم واز له مامۆستایه تی بئیم، چونکه هرچیم بۆ منداله کان دروست ده کرد بئیناگا له خۆم پرهمی په پوله ی بال هه لوه ریو و په روانه ی سووتای دهوری شه معم ده کرد، هیلانه ی داروخواو که به دم باوه پووشو په لاشه کانی کاغه زه کانی پرده کرد له چیلکه و هیلکه ی شکاو، کۆترو کوکوختی و کهوی مردوو ده نیو قه فه زه کاندایان پیکراو به ئاسمانه وه، یان ده نووک شکاو و کویر ئه وه نده ی خۆ به قه فه زه کاندایان، پرهمه کانم پرپیوون له پرهنگی تاریک .. که لاهه ی په پوو نشین، ئاسمانیکی پر له قه له پرشو قاروو، بئیناگا له خۆم له پۆله کاندایان پرهمه ی گریان، هه میشه سوژیکی گهرمو کوژراو قولپی گریان سهرده خست تا به ربینم، هیچ شکویه کی مامۆستایانه و حه یایه کی خانمانه م نه مابوو، چونکه جگه له من کهس نه بوو له پۆله کاندایان پرهمه ی گریان و قوتابیه کانی فرمیسی بۆ بسپن، ئه وه نده شه میان له و فرمیسکانه م ده کردو ئه وه نده سکیان پیم ده سووتا، ئه و کچو کورانه ی هه میشه هارو بزئو بوونو به سه رسامی و ترسه وه له چاوه سووره کان و لووتی ئاوساوم پاده مان و هه ناسه یان نه ده دا، مامۆستا کان به می و نیره وه به زه بیان به حالدا ده هاته وه، ئاخر نه ده کرا رازو نیازه کانم .. نهیته گهره ی خۆم بۆ که سیان بدرکئیم، ته نها شتیکو هوکاریک نه بوو که شووم به و کابرایه کرد،

جگه له گورنانی ئابرووی تکاوم، ئەو شووه ئازادی کردم له بهردهم کهسو کاردا وازینیمو میرده کهم رایى بکه م که درۆ بکات و بلّی حەزده کهم که ییانووی مالّ بیّت، که نه خۆشییه کهش برستی لی بپری ناچار بووم به سستەری ئەو پیاوه، بۆ من زەحمەت بوو وهک ژنیکی ئاوس به خەمیکی گران چوار پینچ سەعات له پۆلهکاندا پرەسمی بولبولی ناو قەفەزو که ناری دەنووک خویناوی و هیلانەى داپوخواو بکه م و ترس له چاوی کورپو کچهکاندا به دی بکه م، بهر له وهی شووش بکه م له وه دەرچوو بوو چاوهکانم هەلبیرم و پیاویک سەرنجم رابکیشی، هیچ هیزو دلّیکی خۆشه ویستیم نه مابوو، له وه چاوشکاوتر بووم، تۆ له مندا خولیاو خەیاڵ و حەزیکت کوشت که مه حالّ بوو بتوانم له خۆمدا زیندووی بکه مه وه، هەتا نه مهیشت ئاهەنگی زەماوهند ساز بکن، وینەى بوو کینیم به کراسی سپی و تاراوه نییه، وهک کچی خەلکی چه پکیک گولّ به دەستەوه، له سەر ئەوهش دونیاو کهسو کار پسوایان کردم، ته نهها که سینک زاوا بوو که پیرو حەکیمانه وتی بۆ من ئەوه یان مه سه له یهک نییه، به رده وامیش ئەوه بۆ من گرنگ بوو که ئەو پیاوه پیزی له «نه خیر» هکانم دهگرت، هه میسه ئەلبوومی نیگارکیشه ناودارهکانی دونیای بۆ دههینامه وه، له پالّ دهیهها رۆمانو کۆمه له چیروک که دوو بالّی دەدامی و سه فهرم به دونیادا دهکرد، پالّه وانەکانی سەر کاغه زهکان بۆ من گه رمتر و زیندووتر بوون له وه که سانهى چوارده ورم، پرەسمکردن و خویندنه وه نه بووايه خه م و دۆپان و داپران له هه موو دونیا

دهیکو شتم، بۆ من چوونه سهیران و شایی و پرسه وهک یهک بوون، خۆم له هه موو به زمو بۆنه کان ده دزییه وه، چوونه بازار بۆ پئویستییه کی ژتانه ئه رکیکه قورس بوو، ده مزانی ژماره یهک له که سانی دوورو نزیک سووکو چروک ده مبینن، ده مزانی له دلای خویاندا ده لاین گهر ته معای دونیاو چاو برینه میراتی ئه و پیاوه نه بئ بۆچی شووی پیکردوو ه که له ته مه نی باوکییه تی، ده سته خوشکه کانم لیم ته کینه وه و تۆران، یان زه مانه ههر یه که یانی خسته قوژینیکه وه، زه مه نیکه که ههر که سیک وا هه ست ده کات بوومه له رزه یهک لید او وه به ته نیا هه ولده دات فریای رۆچی خوی بکه وئو له و ویرانه یه دوور بکه و پته وه، ئازادی یش خۆمان خوش ..

ئهو کابرایه وینه ی ئه و باوکه بوو که له هه موو ژیاندا بۆی ده گه رامو نه مبوو، باوکیک که له سه ر سفره ش له گه ل ئیمه نانی نه ده خوارد، وهک ئه وه ی ناخوارد نه کانی ژنو کچه کانی عه یبه یه کی گه وره بی، گهر له بهر خاتری میوانیک دانیش تبا یه هه رگیز له سه ر ئه و خوانه نه بوو، هه میشه باوکمان که تۆ چاک ده یناسی له شوینیکی دیکه بوو .. هه تا گهر له مالیش بووایه، به لام ئه و شوینه کوئ بوو، پاسته قینه بوو یان خه یالی نه مانزانی .. تا وه کو ئیستاش نه مانزانی، براکانیش گیزو ویز به ده م هاتو هاوار وه به و مالده دا ده سوورانه وه، ئه وانیش ههر هه مان خده و خوی باوکه یان هه بوو، تا گه وره تر بووم هه ستم کرد منو دایکم

خوشکہ کانم کارہ کہرین، زورجاران کارہ کہرہ کان لہ ئیمہ پتر پڑیان پیبہ خشراوہ، مالیش جگہ لہ زیندانی خوشہ ویستی ہیچی دیکہ نہ بوو بۆ من، باوکو براکانمان و کۆی پیاوان و کورانی بنہ مالہ و ہک بہ لایہک لہ ئیمہ یان دہروانی، بالقبوونی کچہ کان .. بۆ ئەوان گہورہ بوونی خہ م و بہ لاکان بوو، سہیرہ .. بہ ہہ موو ژیانم باوکم یان یہ کییک لہ براکانم نہ یانپرسی ئہرئ خوشکئ چ بہ لاتہ؟ چ خہ میکت ہہ یہ کچم؟ دہ بوو فرمیسکہ کانم بشارمہ و، لہ پۆلہ کان لہ بہر چاوی ئہ و کچو کورہ مندالانہ دہ گریام .. شہرم نہ دہ کرد، کہ چی لہ مالہ کہی خۆماندا ہیچ کام لہ خوشکہ کانم .. نہ من .. نہ دایکہ .. نہ دہ بوو فنگہ فنگہ بگرین، دہ بیئ کچیکی بہ حہ یاو حورمہت لہ مائی باوکی خۆیی و لہ ناو ئہ و ہہ موو کہ سو کارہ چاکہ دا .. تیر نان و ئاو بۆچی دہ گریئ؟ ہہر دہ بیئ گریانہ کہ بۆ گریئ و دہردیک بیئ کہ حہ رامہ پیاوہ کان بیزانن .. جا چی حہ رام نہ بوو، ہہر گیز بہ ختی ئہ و ہم نہ بوو بۆ یہ کجاریش شہویک قہ دہر بہ ہہ لہ دا بچی و باوکم یان یہ کییک لہ براکانم ئہ و ئہر کہ قورسہ بکیئشئ و ماچم بکات و بلیت ..

((شہ و شاد .. کچہ شیرینہ کہ م!))

((خہ ویکی خۆش .. خوشکہ نازدارہ کہ م!))

نہ شمدہ زانی بۆ یہ کیکیان وای نہ وت، کہ س ئہ و زہحمہتہ زۆرہی نہ دایہ بہر خۆی .. باوکہ مردو ئہ و شہ و شادہی ہہر نہ کرد، براکان ژنیان ہیئاو سہ فہریان کرد .. ہہ لہ تہی شاران و ولاتان بوون و ئہ و شہ و شادہ یان

هر نه کرد، دوو وشه یه و بهس .. به لام چ چه سره تیکه که بیی به مه حال، نه مده زانی بچی براکام ئه وهنده په له یان بوو من له و ماله درچم، هه تا دایکم کزوله و نیگه ران پوژو شه و لیم ورد ده بووه، ده مزانی به و چاوه پر له ترسو گومانه وه ده لی که ی ده چیته ناو مالو میردی خوت .. کچه که م؟ چ ولاتیکه که کچه کان جگه له عه وره ت و به لای ناموس هیچی دیکه نه بن، ئیستاش که بیوه ژنیکی ته نیام پتر هه تره شیان چووه، ئه وان هه رگیز نه یان زانی من برینیکم شارده وه که سه ده ها کچو ژنی له سه ر کوژراوه، برینیکی ئه به دی که دوو سی تنوک خوینی لیدی ت و به لام هه رگیز ساریژ نابیتته وه، گه ر که سو و کارم بیان زانیایه له چه ژمه ت و ترسانا ده مردن، به ژن و پیاووه، به باوک و براکانه وه، به دایکو خوشکه کانمه وه که ئیتر به ختی ئه وه یان نه ده ما شوو بکه ن، خوین له ده ماره کانیا ندا ده وه ستا، من ناچار بووم نهینی توش له ناو خووم برینه ئه به دیه که مدا بشارمه وه، توش به مه زاقه وه ده پرسى بو شووم کردووه؟ من له میثیکی ته نیا له زستاندا که سه ری لیده شیوی و کونیک نادوزیتته وه خوی تیدا بشاریتته وه .. ماندوو ترم، ده بوو وهک مه لیکی ته ره و تینوو له شوینی کدا بنیشمه وه، هه تا گه ر هیلانه ی بهر په شه بای سه ر به ردیک بی، ئه م پیاوه ی که ته نها چه ند سالیکی که م له گه لما ژیاو مرد کردبووی به خوو که هه موو شه ویک باوکانه یان میردانه سه ری ماچ ده کردمو ده بیوت ..

((شه وشاد .. خانمه که م ..!))

کہ دیارہ قہت شہوئیکی شادم نہینی، تو دہزانی شہوشادیک چہندہ پیویستہ بو کہسیک بیہویت بخہویت، ہتا گہر بہ دروش بیٹ، سہیرہ .. لہ مالیکدا بڑیتو بہ ہہموو تہمہنت حہز بکہیت یہکیکیان بہسہرتدا بنووشتیہوہو بلیت ..

((شہوشادا!))

((خہوی خیرت بی ..!))

کارہسات ئہوہبوو کہ شہویک سہرمی ماچ کردو دواى «شہوشادا» کہ وتی زور زہحمہتہ بہ کہسیک بلیت شہوشادا کہ خوشت نہویت، یان لی بترسیت، یاخود شہرمی لیبکہیت، وہک نہینیبیہکی گہورہی درکاند بیٹ چرپاندی بہ گویمدا کہ من یہکہم کہسم شہوشادیم لیڈہکات، ئہو شہوہ زور گریام، چونکہ لہ دلی دام کہ من کچی خوشہویست نہبوویمہ .. نہ باوکو نہ براکانمو نہ خالو مامو تہنانت توش .. ہہرگیز .. ہیچ کامیکتان «شہوشادا» یکتان بو من خہسار نہکردوہ، ترساون یان شہرمتان کردوہ .. یان چی ..؟ یا ئہوہتا کہس منی خوشنہویستوہ؟ کہوتہ گومانیکی گہورہوہ کہ ئہو پیاوہ میہرہبانہ بوچی لہ گہل کونہ ژنہکےى و کچہکانی خوئی شہوشادیکی نہبووہ، بوچی ئہو میہرو سوڑہی بہسہر مندا پشتوویہتی تہنہا بہر لہ ژہراوی بوونو نزیکبوونہوہی مہرگدا وہا پپو کوشندہیہ؟ ناخو پیربوون شتیکی گہورہ لہ مروف دہگوریت کہ من دہرکم پینہکردبیٹ .. نہینیبیہک کہ وہک تہلیسم ناکریتہوہ، ئہمہیان چ گری کویرہیہکہ

که به دهسته وه عاسی ده بی که تا خوت پیر نه بیت و نه مریت
 بوت ناکریت وه، شه وشادیک که قه د نه مدییوو، درکاندنی وه ها پازو
 نه نییه که که میزده کم له مه پرتنی شه وشادیکو ماچیکدا به گویمدا
 چرپاندی هر هه موو دنیای به سهر مندا خاپوور کرد، خالوزا جار
 هه یه نیگایه ک، قسه یه ک، درکاندنی پازیکی په نهان، نه نییه کی خنکاو
 له دلدا که سهر خوین ده که وئی و وه ک که فیک ده که ویته سهر لیوان و
 ده بیینی، پسته یه ک وه ک قورقوشم ده پرژیته گوچکه ته وه، وه ک
 ته قینه وه ی بروسکیک هه موو دنیات له به رچاو پویشن ده کات و ته و او
 خوت به پروتی له به رامبه ر ناوینه یه کدا ده بیینی، وه ک نه وه ی یه که مجار
 بیت خوت ناوا به پروت و قووتی بیینی، نه ک به ته نها خال و په له و ماکی
 سهر جه سته ت جوان ده بیینی، به لکو تا وه کو ناو کرپوکی پوحت خوت
 ده بیینی، هیچ شتیکی شاراوه نامینئ، نه و شه وه که و تنه خواره وه ی نه و
 چه ند پازو نیازه له زاری نه و پیاوه بو ی سه لماندم که من نه ژیاوم ..
 تازه زور درهنگه و ئیتر ناتوانم بو خوم بژیم، که زانی شپرزه بووم و
 به سهر خومداو له ناو خومدا کاول ده بووم .. ده پارایه وه لیم که نه م
 چی وت تا ناواهی من خانه خراب بم، نه م شیوه نه له پای چی؟
 تا خوم لیکه وت یان بوورامه وه .. نازانم .. وه ک میزدمندالیکي
 گرینوکو گونا هبار به دیارمه وه ده گریاو نه یده زانی چ که تنیکی کردوه
 .. ده پارایه وه وه ده یوت ناخر ده تو بلئ من چیم وتووه .. چی بووه؟
 نه وهنده په ریشان بوو ناچار خوم خسته ناو جیگاو به درو خوم وا

نواند کہ خہوتووم، ہہنسکہکانم پئی پانہدہگیران، تا درہنگی شہو پاسہوانم بوو، پیم سہیر بوو کونہ جہنگاوہرو پراوچیہکی وہک ئەم کہ سہدہہا بالندہو حہیوانہ کیوی پراوکردوہو و کوشتوہو .. سہدہہا کہس کہ ئەم ناوی دہنا پراوہ دوژمن، زہلامیک کہ سہرو سہکوتی لہ جہنگاوہریکی کیوی ناو جہنگل و ئەشکەوتہکان دہچوو، کہچی چاوہرپی بکات تاوہکو لہ گریان ژیردہبمہوہو ہہنسکہکان بہرم دہدہن، چاو پپو پووشاوی لشمہ لشم بہ دیارمہوہ بگری، ہہمیشہ دہیوت خانمہ چکۆلہ من درندہ بووم .. درندہو کیوی .. تو منت کہوی کرد .. تو .. ئا .. تو توانیت مالیم بکہیت..!

ہہمووجار لہودیو کتیبہ کراوہکانہوہ کہ دہمو چاوی خۆم تیدا دہشاردہوہ، لہ تہک پالہوانہکانی چیرۆکو پۆمانہکاندا تیر بہ دلای خۆم دہگریام، خہونم بہوہوہ دہبینی ژبانی من .. ہہقایہتی پۆح دارزان و دۆرانی من بکریت بہ چیرۆکیک، ہہرگیز زاتی ئەوہم نہدہکردو نہمدہویرا خہمو دہردہ دلکانی خۆم بو کہس ہہلبرپیژم، نووسہر بوو بیت یان نانوسہر، می بی یان نیر، نووسینہوہی ئەو ہہموو فرمیسکو خوینو خہو زپان و ترسو شہرمہ لہسہر لاپہرہ سپیہکان زۆر زہحمہتہ، ئاخہر کاغہزہکان نہ بہ فرمیسکہکان تہر دہبن، نہ سوور دہبن بہو خوینہی لہ من پڑا، نہ زہرد دہبن لہتاو ئەو ترسو تووقینہ، ژینی من دواي سہفہری تو وہک ئەوہ وابوو بہ دریزیی ئەو سالانہ کہسیک بہناو درکو دالو چلکاودا پرامبکیشیت و منیش پروت

بېمو ئاودامان خوینو چلپاو بهرگم بیټ، سووپی مانگانهم دهکرد به بیانوویه کی گه ورهو سکم دهگوشی و ده مکرد به شیوه نو و اوه یلا، گوايه نازار کوشتوومی، هه موو مانگیک بۆ ههفته یه ک کولی دلی خۆم هه لده پرشت، دایکم له سه ری خۆی ده داو ده یگوت کچه که م بی نویژی ئه و هه موو شینو شه پۆرپی ده وئی، به وه چاک بوو که سکم نه کرد، ده نا ئه و کۆرپی هه ی ناو هه ناوم هه ر به فرمیسکو زووخاوی دلم ده خنکا، بیستبووم فرمیسکیش ژه راوییه، بۆیه هه ر هه موویم ده خوارده وه و له زه تم لی ده کرد، یه ک- دوو جار ویستی بزانیټ که بۆ چه زم له منال نییه، که زانی ته واو سه غله ت ده بم، ئیدی ئه م بابه ته ی کویر کرده وه، که ئه و مرد ته نیاتر بووم، ده زانی راهاتبووم وه ک په رستاریک له به یانییه وه تا شه و خه می داو و ده رمانه کانی بخۆم، به ده م خویندنه وه ی کتیبو په سمکردن و سه یری فیلم و زنجیره ته له فزیۆنه کانه وه خۆم سه رقال ده کرد، له و خه لوه ته ی خۆمدا وه ک سوڤییه کان له خۆم و دنیا راده مامو هۆشو و گۆشیکی دیکه م بوو، هه ر وه ک مارم لیهاټ که زوو زوو کاژ فری بداو کاژیکی نوئی بکاته به رگی، به ناو خۆمدا شوڤبوومه وه . وه ک ئه وه ی بچه ناو بنی بیریک یان ئه شکه وتییک که به چراهه ک هه موو کونو که له به رو گۆشه یه کی تاریک بپشکنم ..

- گه یشتی به کوئی .. به م شه رو هه رایه ی ئیستا تییکه وتی ..؟

- گه یشتمه وه به خۆم .. به رۆح و گه وه هری زاتی خۆم .. گه یشتمه وه به سه رچاوهی هیژیک که نه مده زانی له خۆمدا ههیه و کوشتوویانه، ئەم شه پەرش به جوان ده بینم چونکه دژ به ناشیرینییه کانی هاو پڕۆ و هاو توخمه کانی تۆیه .

- که واته نیعمه تی تیدا بووه شووت به م زه لامه کردووه .. تۆی کرد به قاره مان و خاوه ن هیژو سووفی و خه لوه تکیش .. ئەوه تا به ته نیا دژی تۆمه تیک وه ستایته وه !.

- تۆ خۆت فیرت کردم، سالانیکی زۆر له مه و بهر بوو . له یادم ماوه وتت به هیژترین مرووف ئەوهیه که به ته نیا ده وه ستی و ده جه نگیت، قسه که ی دکتۆر ستۆکمان ه له «دوژمنی گهل» ی- ئیپس- دا، ئیستا بپوام وایه که ئەو ته نیا که وتنه ی من له وه هیژه وهیه، ئەو کابرایه ناچار ی نه کردم که خزمه تی بکه م، ده زانم وه ک پیاویک شوو کردنی منت له لا بووه به گری کویره، وه ک نیژیکی بنه ماله که مان، نه ک وه ک ئەوه ی منت خۆشویستبیت، په نگه پیت ره وا بووبیت چاوه پیت بکه م تا ته پللی قیامه ت، من ببوومه په رستاری مه رگ، چونکه دوا ی ئەو دوپان و دابرا نه که تۆ پاله وانه که ی بوویت من بۆنی مه رگم له خۆم ده کرد، من خزمه تیم ده کرد، چونکه بۆنی مه رگی لیده هات، بۆنیک

که بهر له وهی شووی پئی بکه م له خۆم دههات، تۆ وا مهزانه من
 له تهنیایی و بهتالی ئەم شهپه دهکه م، من پیموتی ئەم منارهیه م
 خۆش دهویت، ئەم خانووهی تییدام بۆنی میژوویهکی دیرینی لیدیت،
 بۆنی سهردهمیکی جوانتر له ئیستا، هه ر نه خشو نیگارێکی دهگمهنی
 خۆشه ویستی و دهسترهنگینی ئەو وه ستایه م بۆ دهگپێته وه که به
 عه شقه وه، تاقو دیوارو په نجه رهکانو ده رگاکانی پاراندۆته وه، من
 ده میکه مردووم خالۆزا .. تهنه ئه وکاته ده زانم زیندووم که شه پ
 ده که م دژی ئەو که لله پوتانه ی ده یانه ویت ئەو خانووانه ی که من به
 پاشماوویه کی دیرینیان ده زانم .. ئەوان وه ک دیناسۆر پئی پیدابنن،
 من هه رگیز نه موسته وه خۆم بکه م به پالەوانو ناو ده ریکه م، ئاسان
 نییه له مالێکدا به دیار پیاویکی نه خۆشو له جیگادا که وتوو که تا
 ئیستاش بۆنی ناخۆشی به تاقو دیوارو په نجه ره وه په رده کانه وه یه،
 پیاویکی ژه هراوی کراو .. هه موو ته مه نی جوانیت دابنییت و بیکه ییت
 به قوربانی، جوانی ئەو پیاوه له وه دابوو که ئەم شه په ی منی پئی
 په وا بوو، به پێچه وانه ی هه موو ئەو گاگه له ی که ناویان له خۆیان
 ناوه خزمی خه مخۆر، بۆ من نه خۆشی و مه رگی ئەو پیاوه کتومت
 له نه خۆشی و پیریوون و مه رگی ئەو شوپشه ده چوو که هه موومان
 خه ونمان پێوه بینی، وه ک دۆرانی خه ونی پۆزانی ملنه دانی و به رگری
 شاخ هه ر پۆژه وه هه ناسه یه کی ده مرد، خانه یه ک له له شی بیهیزی کویر

دہ بُووہ، گہردیلہ کی لئ دہ گُورا .. تا دواچار دارزا .. وہک پہیکہری
 مرؤقئیک مایہ وہ کہ مانہندی مہرگ بوو .. ئو پیاوہ موو بہ موو ..
 خانہ بہ خانہ لہ بہرچاومدا دہ مرد، ئیمہ ہر دوو کمان جگہ لہ دوو لاشہ
 .. دوو کہ لاک ہیچی دیکہ نہ بووین، لاشہ کان نہ توانای بیرکردنہ وہ بیان
 ہہیہ، نہ لہ مہرگ دہ ترسن، گہورہ ترین دہ سکہ وتم لہ شووکردن
 بہو پیاوہ ئو وہ بوو کہ لہ بینینی مہرگ بیباکی کردم، لہ تامکردن و
 بوئکردنی مہرگ، گہرچی لہ مندالیمہ وہ بہ مہرگ دہ یانترساندم، ئو
 ترسو توقینہ ی باوکمو دایکمو مہ لای گہرہ کو مامؤستاکانی ئایین و
 پتو پیرہ ژنہ کان لہ رُوحی مندا چاندیان، مہرگی ئو پیاوہ ہہ مووی
 بیرہینامہ وہو دواچار ہر ہہ مووشی لہ بیر بردمہ وہ، دوا ی کؤستی ئو
 کؤچہ ی تُو کہ بہ سہر مندا ہات .. ہر ہہ موو ژیانی لہ مندا کوشت،
 چیتر پیویستم بہ ئاویئہ و داو و دہرمانی خُوجوانکردن نہ بوو .. بہ
 زُور دہ چووم بُو حہ مام ..

کچیک کہ کہس نہیدہ زانی بُو تہ ژن دہ بیٹ چی بکات ..؟ چی
 بکات دوا ی سہ فہری خاموشی و بی گہر پانہ وہی دلدارہ بہ وہ فاکہ ی
 لہ ویدیو کیوہ کان و زہریاکانہ وہ؟ چی بکات کہ پیاوہ کان جگہ لہ کچی
 جوانکیلہ و منالکارو سہر مؤر نامادہ نہ بن قہیرہ کچیکی وہک من کہ
 بی بنہ بیخوازن؟ کئ لیرہ کچیکی دُورا و کہ وتوو ہہ لُدہ گریتہ وہ؟
 منیکی نیوہ مردوو ہر دہ بوو چاوہ پئ بکہم تا ئو پیاوہ دہ گہر پتہ وہ
 کہ پہردہ یہ کی تہنکی لابدرو رُویشت، پہردہ یہ کی تہنک وہک پہری

تهنکی سیر، بیئەوهی بزانیّت که په‌په‌ی پۆحمی هه‌لا هه‌لا کرد، وهک هه‌لۆیهک که پاره‌دووی چۆله‌که‌یهک بنیّت و به‌زه‌بری دوو ده‌نووک هه‌ر دوو چاوانی کویر بکات و پاشان بلیت: بۆ نافریت؟ من بۆ که‌س نه‌بووم و به‌که‌لکی که‌سیش نه‌ده‌هاتم، پۆحیکی ویل و ته‌نیا و جه‌سته‌یه‌کی بیبه‌ری له‌خۆشی، گومانم هه‌بوو خه‌لکی بمبین و پتر وهک سیبه‌ری که‌سیک یان تارماییه‌ک ده‌هاتم و ده‌چووم، زۆر شه‌رم و ترسنۆکو کزۆله‌بووم، له‌حه‌مام یان له‌ئاوده‌ستخانه‌که‌سه‌ده‌ها جار له‌خه‌می ئەو نه‌ینیه‌ی له‌خۆمی ده‌خوارد ده‌گریام، سه‌ده‌ها شه‌و تا خه‌و ده‌بیرد مه‌وه .. هه‌نسکم هه‌لداوه .. تفم له‌چاره‌نووسی خۆم کردوه، تۆ پیمبلێ ئەو پارو نه‌ینیه‌م لای کێ بدرکاند بایه‌؟ باوک یان براکانم .. دایک یان خوشکه‌کانم .. که‌دیاره‌ پیاوه‌کان تۆ چاکتر ده‌یانناسی چییان ده‌کرد؟ له‌من بگه‌رێ که‌ده‌یانکوشتم .. ئەه‌ی چۆن سه‌یری کورپکی وهک تۆ جوامیریان ده‌کرد که‌نان و نه‌مه‌کو خوین و خزمایه‌تی نانا سیّت؟ ژنه‌کانیش گه‌ر له‌تاو ئەو کاره‌ساته‌ نه‌مردبان، وهک په‌یکه‌ری به‌ردین به‌دیاره‌وه‌دۆش داده‌مان، من که‌مامه‌وه‌و نه‌مویرا شوو به‌کورپک بکه‌م به‌ته‌نها پاراستنی ئەو دلۆپه‌خوینه‌ نه‌بوو که‌له‌من تکاو شه‌ره‌فی هه‌موو تایه‌فه‌که‌بوو، به‌لکو پاراستنی نه‌ینی تۆش بوو له‌ناو مندا، که‌سیان، نه‌نیرو نه‌می، له‌هه‌ردوو بنه‌ماله‌که‌به‌رگه‌ی ئابرووتکانیکی وای نه‌ده‌کرد .. خالۆزا .. من خۆم کرد به‌قوربانی و که‌چی هه‌شتا تۆی ئەفه‌ندی و شیک وهک دادوه‌ریکی

خاویڻو بی خەم هاتوویتەوہ دادگاییم دەکەى، هیشتا بە خیانەتکارم دەزانى، بە خۆفروشو لەش فروش، گەر بموتبا ئەوہ بەھرام بوو ئەتکى کردمو بی هەستو خوست سەفەرى کرد، تۆ دەتویرا ئاواھى خۆشەویستو سەر بلند بییتەوہ ناو کەسو کار، ئینجا جوامیرانە وای بنوینى کە خەمخۆرانە لەو بەھەشتى ئاوروپایە گەپاوەتەوہ تا پوورزا بیوہژنەکەى هەلبگریتەوہ. گوايە تۆ لە ترسى جەنگو مەرگ سەرى خۆت هەلگرت، من هەموو پۆژیکم جەنگ بوو .. هەموو شەویکم مەرگەمووش بوو .. تا ئیستاش ئەو دلۆپە خوینەى لە مندا تکاندت برینیکەو هەرگیز سارپژنەبووہو هەر خوینى لەبەر دەروا ..

من ناچار شووم کرد بە پیاویک کە بايى ئەوہندە جوامیر بوو کە بەقەھرکەوہ وتى: تیدەگەمو ئەو نەینییەت دەپاریزم .. نازانم وەک گەوہەریکی ناو زیل منى هەلگرتەوہ یان وەک چى .. نازانم .. ئەوہندەم دەزانى کە شەیدام بووہ، لەوہدەچوو بۆ جوانییەک بگەرئى لە مندا کە لە زەمانىکی زووتردا لە دەستى چووہ، یان وەک نیچیرىکی شکەستەبال دلنیا بوو لەوہى کە ئەگەر بمخاتە قەفەزیکەوہ یان بەرەللاشم بکات مەحالە بفرم، کتومت خۆم وەک تابلۆیک دەھاتە بەر چاو کە عاشقیکی ھونەر و نیگارناسیک بیوئیت بمکړیت بە ھەر نرخیک بییت، گەرچى تابلۆکە بەر چەقوى شینتیک کەوتووہو ریک ناوہپراستەکەى شەبەقیکی تیبووہ، کە من وتم: بەلام من کچ نیمو ژنم، بە خەمو ترسیکەوہ درکاندی .. منیش ژەھراوى کراوم لەگەل چەند

که سیکی دیکه له شاخ .. ناسه واری ئه و ژهره له خوینما مه ییوهو ..
 نه خوشم خاتوون .. ئه و کابرایه یه که م که س بوو پیمبللی خاتوون ..
 هر واش بانگی ده کردم، ئه و پیاوه زور ببناکانه تیی گه یاندم که حه ز
 ده کات بهرله وهی بمریت تام له جوانی بکات .. دوویاره و ده باره ی
 ده کرده وه که هرگیز نه ژیاوه .. گوايه به ته واری مووی لیته هاتووه که
 له و شاخانه دژی دوژمنانی کورد تفهنگی ته قاندووه، ئه و زه لامه بو من
 خو دزینه وه و خو شار دنه وه بوو له خودی ژیانیک که هرگیز نه مبووه و
 نیمه و تازه له وه درهنگتریشه قهت هه مبیّت .. نه ئه وساو نه ئیستا ..
 هیچ به لامه وه گرنگ نه بوو تا کوئی نه خوشه و چهند سالی دیکه ده ژی
 .. هرگیز لیم نه پرسى ته مه نت چهنده .. له وه دؤراوترو ماندووتربووم
 رۆژو مانگو ساله کانم به لاهه گرنگ بیّت، پییده وتم .. خاتوون ..
 قهت هه ست ناکه م له من مندالتريت .. گوايه له چاو ته مه نی خوّم ..
 عاقلترم .. نه یده زانی که من رۆحیکی پیرم .. ئه وه نده پیر که هه ستم
 ده کرد ژیانیکی دیکه م هه بووه و مردووم و ئه وه ی ئیستا زینده گی
 دووه ممه و تا پیریوون هیناومه، ده مزانی که ئه و ئه وه نده دیوانه بووه
 مه حاله ئه و مردنم ببینی، شیعر و شانامه ی به سه رمدا هه لده گوت،
 که چی نه یده زانی ئا فره تیک له ناو خویدا له و پتر ژه هراوی بووه، له و
 پتر بوئی مه رگ له خوئی ده کات، که منی خواست جگه له لاشه یه کی
 بئ گیان هیچی دیکه نه بووم، پتر له حه یوانیک ده چووم که جیاوازی
 له نیوان چوون بو میرگیکو قه سا بخانه یه ک نه کات، تو ده ته وی بگه یته

چی که من بۆخۆم هه یکه لی مه رگیک بووم له شیوه ی ئافره ت؟ بیجگه له میراتگری یاده وه ریه کی تال و خویناوی هیچ شتیکی دیکه نه بووم، ئه ویش که منی بینی ده یویست هه موو یاده وه ریه کی ناخۆشی خۆی ته لاق بداتو من ماره بکات، تۆ له دوری هه زاران هه زار میله وه بۆ من ته واو .. ببووی به مه حال .. ئه و پیاوه ش مه حالیکه دیکه بوو که ده مزانی ته مه نو ژه هراوی بوون چه ند سالیکی که می به قه رز داوه تی .. ئه و له دوا ساله کانی ته مه نی وه ک توحفه یه کی ده گمه نو شاراوه ی دۆزیبته وه وابوو، منیش ئه و خانووه ی که ده بیینی بۆ من توحفه یه ک بوو له هونه ری پر له سه لیه ی ته لارسازی و جوانی، هه ر بۆیه پیم حه یفه ئه و مله ورا نه بیرمینن که تۆ پیت سهیره ئه و جه نگه م له سه ر به رپا کردوه، بۆ من هه ر هه لکۆلینیکی نه خشینی سه ر ده رگایه کی هی ئه وه یه خوینی خۆمی له سه ر بریژم .. ئیتر ته واو .. من پیم سهیره که هیزی ئه وه م ماوه باس له وه هه موو ده رد و خه مو پساوییه بکه م .. تۆ هاتیه وه تا سه ر له نوێ قه تماغه ی برینه که م هه لده یته وه، بۆ من که نه یاده وه ری و نه چاوه روانی و نه به لئینو نه له زه ته کانی دونیا و نه هاتنه وه ی تۆو نه هیچ هه وه سیکی ژنانه و نه هیچ خه ونیک .. هیچ .. هیچیان نه ماون و هیچیان دادم ناده ن .. ته واو .. هیچ که سو هیچ شتیکی ناتوانیت پیم بلیت چاوه ری بکه و هیشتا ئاینده ت له پیشه و ژیان ده ستی لی به رنه داویت، تۆ ده زانی من چه ند ساله پینه که نیوم، مه گه ر خه نده ی زه ردو مردووانه م به درۆ خستبته سه ر لیوم، ته نها

خوشییهک بو من که مانای مانو نه مانم ده داتی: بردنه ووه د پړاندنی
 ئەم شه پرهیه که مانه ووه و هستانی ئەو منارهیه به پیوه و له تهک ئەو
 چەند خانووانه ی که به پوچی ئەم شارهی تیده گم .. سهیری ئەم
 نیگار بکه و ئەو ژنه ی لیوانی به خه ندهیه ک کراوه ته وه «مؤنالیزا»
 نییه، سهیری بکه به چ زه حمه تیکه وه دهیه ویت پیبکه نیت و ده م لئوی
 به ئاسته م کراوه ی له برینیک ده چیت که خوینی لی ده تکی، ئەوه یان
 یه کیکه له پورتریته کانی خوم به ناوی (خه ندهیه کی خویناوی).

لای من مه رگی هیواشی ئەو پیاوه فیبری کردم که ئاخو ده توانم بېم به و
 ژنه به ئەمه کو دلسۆزه ی پیز له پیاویک بگرم که قه در هه لیدا و ته
 به رده می من وهک هه لدانی نیوه خنکاویک بو سهر که ناری پووباریک
 که ماسیگریکی مایه پووج ده بیینی که منم، به وه فا بو لاشه یه ک که
 خوینیکی ساردو ژه هراوی به ناو ده ماره کانیدا ده گه پری، پیاویک که
 ناتوانیت پیخه فی ژنیکه غه مبارو دلساردو پوچ مردوو گه رم بکاته وه،
 ئیدی راهاتم چاو به چاو له مه رگ پروانم و خزمه تی بکه م تا بیسه لمینم
 هیشتا مروقم و زیندووم، چهنده دهسته و نه زهر له خزمه تی مه رگدا
 ده وه ستام، ئەوه نده پتر ده ست و په نجه م له گه لیدا نه رم ده کرد و
 ترسم ده ره و بییه وه، ده بوو به ده ستیکی له رزۆکه وه چای گه رمی بو
 دابنیم، میزی خواردنه وه ی بو برازینمه وه بیته وه ی بزانییت ئەو تامه
 سویره ی ناو قاپی مه زه کانی فرمیسه که کانی من نه ک خوئی که به ده م

ئامادەکردنى زەلاتەو جاجىكو تەپولەو دەپزانە ناو قاپەكان، بۆ ئەوئە مەرگ ھەست بە تەنبايى و ناشىرىنى خۆى نەكات ناچار پىك بە پىك لەگەلئا دەپۆيشتەم، ناچار بەرپوويدا پىدەكەنىم لە ناوئەوئەشدا بەدەم قولپى گریانەو دەكولام، چونكە نەدەكرا .. نەدەكرا .. مەرگەو بەدەم خواردنەو لەتەك ژنىكى ھىشتا جوان و زىندوودا لە خەياللى خۆى بترسىت، ھىچم شك نەدەبرد لەو ئىوارانەدا كە بىسەلمىنم زىندووم جگە لە خزمەتكردنى مەرگ، سكىچى بەپەلەم بۆ دەنەخشانو سەر مئىزى خواردنەو سەر كۆشى پردەبوون لەو سكىچانە كە ئەمى راوكەر چۆن چۆنى سەد بالندە بە ئاسمانەو بە تەقاندنى تاپرەكەى دەپىكى، كە خۆى لەو نىگارەدا دەبىنى شاگەشكە دەبوو و بەدەم پىك ھەلپىنەو دەبوت: ھەلئىدە .. بەخۆشى ئەم ئىوارانە كە جوانى لەبەردەمدايەو بۆ سەفەرىكى ئەبەدى لەگەل خۆمدا دەبىيەم .. ئەمەى دەوتو دەيدايە پرمەى گریان .. دەبوو ھەر خۆم فرمىسكەكانى مەرگ بسىرمەو ھو ژیرى بكەمەو، كە مردن بۆ خۆى نەتوانىت لە دەرگای ھەوشە بەوئىدو پىاسەيەك بكات، لەسەر كورسى ناو باخچەيەك دابنىشىت لە گول و درەختەكان و سەوزايى پابمىت، ناچار لە نىگارەكاندا سەوزايى دەشتو دەرو سامال و پووبارو تاڤگەو دۆل و شاخى بەفرىنو سەر بە تەم بۆ دەھىنايە ژوورەو، كە چى بە دزىيەو بىئەوئە پىبزانىت ئەو تابلۆيانەم دەنەخشانە كە مەرگى پەپولەكانى تۆيان دەگىپرايەو، ئەو ئەلبوومەى بەر دەستت بكەرەو دەيەھا

نینگاری تېدایه که هه قایه تی سوتانی په روانه و هه لوه رینی گوله کان ده گېر نه وه، سوتانی گه میهه که له ناوه پراستی زه ریایه کو خنکانی کچیک به ته نیا به دهم شه پۆلی سه رشیتی مه رگه وه که ده بیات و له که نار دووری خستوته وه، ده یه ها نینگار که نو قمن له په نگی بی په نگی ته نیایی .. له ده نگی بی ده نگی رۆحی خۆم . فیری ئه وه بووم که چۆن بتوانم دوو ژیانم هه بی . له مه رگ بپروانم و په رسمی ژیانیکی کتوی پر له جووله و ته ماع بکه م، چۆن به دزییه وه که زینده گی له مندا ده کوژایه وه .. خۆم له سه ر ئه و په پی نائومی دی رابهینم و چاوه پیی موعجیزه یه که نه که م و به هیه چ هیوا یه کی درۆ که نایه ت فریو نه خۆم، ناکریت ئه وه ریکه وت بیت که من هیه چ منالیکم له و پیاوه نه بیت که ئه و بۆ خۆی حه زی ده کرد، من له و ئا فره تانه م که فریدانی مندالیک بۆ ناو دونیا یه کی وه ها ناشیرین به گه وره ترین مه ترسی و سه رکیشی ده زانم، خودی مندال و اتا پروا هینان به سه بی .. به بوون و ژیانیک که ته وا و پر ت ده کاته وه، که من ئه و ژیانم نه مبوو .. هه رگیزا و هه رگیز .. من پاسه وانی پیاویک بووم له به رگی مه رگدا، چ کوشنده یه مه رگیک له مندا پاسه وانی مه رگی که سیکه دیکه ی ده کرد، سهیره مه رگ بۆ خۆی هیزی ئه وه ی هه بیت ژیان بپوشیت و خۆی برا زینیت ته وه تا وه کو مردوویه کی دیکه شادومان بکات، په نگی هه ر ئه وه وایکر د بیت که من لی ره مو هیشتا ماوم و شه پ ده که م دژی ئه و گه لۆرانه، په نگی له خۆت بپرسیت ئه م ئا فره ته بۆچی حه پولکی من نادات دوو قسان

بىكەم؟ كەي ئاۋاھى دەمھەراشۇ چەنەباز بوۋە؟ بۇ ھەر مەن دەدویمۇ
تۇ ناچارىت گۈئى بگىرىت؟ خۇ لەۋانەشە ھەز بىكەيت قىسان بىكەم ..
ۋېنەكانم ھەلپېژم بەلكو تۇ بىكەويت بەسەر ئەۋ راز و نھېنىيەھى كە
بۇى ھاتوۋىتەۋە ۋە لەلای تۇ ھېشتا گرى كۆپرەھە، چاۋەپرى بەۋەھى لاۋازى
ۋ كەۋتنى ژنىك بېنىت كە دۋاى سەرھەلگرتنى تۇ چەندە بىكەس
ۋ سەرگەردان بوۋە، بەلكو ئەۋە خۋايە ھەۋالىكى خۇش بۇ كەسو
كارو دايكو خوشكو براكان ۋ گشت مېۋ نېرى ھەردوۋ بىنەمالەكە
بەبەيتەۋە كە خەۋن بەۋەۋە دەبېنن ھەياۋ شەرەفى خۇم خۇشبوۋىت
ملم لە كىردو خەنجەرى ئەۋ پياۋە بەسامو ھەببەتەنە سەۋوم، پىت
سەير نەبى ناهىلم زار بىكەيتەۋە خالۇزا .. نا .. پىت سەير نەبى ..
ھەزاران شەۋ ۋ پۇژ خەيال ۋ ختوۋرەھى خراب خىكاندوۋمى سەدەھا
پازو نيازو گلەبى ۋ خەم ۋ دۇران بەسەر پەپەھى پۇج ۋ دل ۋ مېشكەدا
تېپەپىون، لەگەل دارو دىۋار دۋاوم، لەگەل سېبەھى خۇم بەشەپ
ھاتوۋم، ۋىستۋومە ئەۋ ھەموو دەردەدلە بۇ كەسېك ھەلپېژم ۋ كەمىك
خۇم بەتال بىكەم .. كەس نەبوۋ .. ھېچ كەس .. سەپرە .. لە
شارىكى گەرەدا بژىت ۋ كەس نەدۇزىتەۋە دوۋ قەسەھى دللى خۇتى بۇ
بىكەيت، پازو نھېنىيەك بىر كىنىت كە شاردنەۋەھى لە پۇخت دەخۋات
بوپىرىت بېلىپىت ۋ زىمانت نەسوۋتى ۋ لەسەرت نەكەۋىت ۋ نەبى بە دەنگوۋ
ھاتو ھاۋارو ۋ اتەۋاتو قاۋ لە ھەموو مالىكدا، ئىستا كە دەدویمۇ
قىسان ھەلدەبىزپىكىنم ۋەك ئەۋە ۋايە خۋىنم لى بىروات .. تۇ ۋاتزانى

ئەو خوینەى له ژيړ كه پره كه دا له دامینم پڙا. ئیتر وهستا؟ نه خیر و
 هرگیز. . نهك تۆ كه دانیشتوویت و نازانم بیر له چی ده كه یته وه و به
 چی ئەم قسانەم لیکده ده یته وه، به لكو هر هه موو شاره كه ش ناتوانیت
 ئەم خوین به ربوونه م رابگریت، تۆ هر ئە وه نه بوو كه له ژيړ كه پره كه دا
 سالانیك له مه و بهر له گه لئا خه وتیت و رامووسانیکی عاشقانه بوویت
 و ته واو. . ئەو كه پره ی ئیستا كه قامیشه كانی پزیون، تۆ پویشیتیت و
 كه وتیته ئە ویدیو سنوره كان، كه چی من سه ده ها شه و خه ونم به و تنۆكه
 خوینانه وه ده بینی كه له من ده پڙاو زۆرجاران ده بوو به ده ریاچه یه کی
 سوور یان گۆلاویکی پر خوین و تیایدا ده خنكام، هر هه موو ئە و
 خه ونه خویناوییانەم په سم ده كردو دواتر خۆم لییان ده ترسام، سى
 سال باكگراوندی هه موو نیگاره كانم په نگی سوور بوو، له یادمه تۆ
 هه ستایته وه . . بیباكو نیرانه و خه نده یه ك به سه ر لیوته وه بوو، من له
 په لو پۆ كه وتبووم . . نهك وهك كچیک له زه تیک سپی كرده ییت . . نا . .
 به لكو زه نده قم چوو بوو، ده ترسام ئە و تنۆكه خوینانه خوینی دیکه ی
 به دواوه بى، ته ریقی كوشتبوومی و نه مده ویرا چاو بکه مه وه و سه یرت
 بکه م، كه ئە و خه نده خواره تم بینی . . شه هوه تبارانه به سه ر لیوته وه
 . . ئیتر نه مویرا بتبینم، ئازاریکی جیاواز كه هه رگیز نه مچه شتبوو
 به خوینما بلاوده بووه، دوور دوور خه یالی بردبووم، هر دواى ئە و
 پۆژه و پاش سه فه ره كه ت . . هر له وساوه تا وه كو ئیستا من خوینم لى
 ده چۆریت، ئەم قسانه شم دريژه ی ئە و خوین پڙانه ی ژيړ كه پره كه یه،

زۆرجاران ههستم کردوو که هیل و رهنگو هیچ فلچه وه شاندنیک فریا ناکه ویت هه قایه تی ئه و دوران و مه حاله و خوین له بهر پویشتنه نه براوه م بگپرته وه، ویستوومه هه ناسه به هه ناسه ئه و چیرۆکه بگپرته وه، هه سرته به هه سرته بینووسمه وه، فرمیسه که کانم که له ته نیاییدا ده مپرشتن، ته نیاییه که ورچیکی می له قوتبی باکوردا به رگی ناگریت، یان ئه و ورچه ته نیاییه که له پارکی شای- دا خه لکی ده چنه سهیرانی .. له به یانییه وه تا شه وخه وتنان چه پوک ده کیشیت به شیشه کانی قه فه زه که داو که لله ی ده کوتی به کونکریتی ئه و هه وزه ی که ئاوه که ی بۆگه نی کردوو، له شوینی خۆیه وه له سه ر هه ر چوار په ل هه لده په ریت و به ده وری خۆیدا گیژ ده خوات و ده بۆرپنی، ته نها جاریک ئه و ورچه شیت م بینو و خۆم بیرکه وته وه که من ئه و ورچه چه ند له یه ک ده چین، بیستم که نیره که ی هه ر له یه که م مانگی له قه فه زانیان به رگی نه گرتوو وه دلیرانه له هه وزه که دا خۆی خنکاندوو، زۆر گریام که زانیم ورچیک چه نده ئازادی خۆی خۆشویستوو ته ده گا به وه ی خۆی بکوژیت و که چی باکی نه بیت ئه و ورچه ی که هاو ده م و هاو قه فه زیه تی له دوا ی نه مانی ئه م چی به سه ر دیت .. ده مپرسی بۆچی ئه م گیانداره کۆبیه نه یه توانی چیت ره له ناو قه فه زه که دا له ته ک مییه که ی خۆیدا ئولفه ت بگریت؟ من دواترو درهنگ له وه تیگه ی شتم که زۆرن ئه و کچو ژنو ببوه ژنانه ی، به گهنج و پیره وه، به ندکراوی ناو قه فه زی خۆیانن، هه ندیکیان قه فه زه کانیان گه وره ترو پازاوه ترن، هی

هه نديکيش به رته نگو بۆگه نتره . . . بۆ هه ميشه ش ورچه نيړه کان به
مه رگ بيټ يان ژيان وان له شويننکي دیکه دا . . .

لاشه ی دارزیوی میړده نه خو شه که م که من یارمه تیم دده جار به جار
خوی هه لگیرو وه رگیږ بکاتو که له که بگورپیت، تاوه کو بیسای و میز و
گوو بۆگه نتری نه کات، پتر له و شوږشه ی خو مان ده چوو که پوژانیک
له شاخ چهنده گنجو به سامو سهر بلندو جه ربه زهو به جه رگو پر
له خه ونو خه یال بووه، به لام چهنده سالیکو که چی له ناکاو ژه راوی
ده بیټ تا ده گاته ناو شار له په لو پو ده که ویټ، گهرچی سهر تا هیچ
دیار نییه و نیشانه کانی ئه و دهرده کوشنده یه زور زوو دهرناکه ون،
به لام هیدی هیدی پوژو ساله کان تیډه په پڼ تاوه کو ژه ره که ده گاته
هر هه موو گه ردیله و خانه و مولولو له کان و دهماره ده زووله بییه کان
. . تا پوژانی ئاوی چاو و کوژانه وهی پوژنایی ناو بیلیله . . تا
ته پبوونی گوئی و شکانی زمان و پووکانه وهی دماغ، چ له دونیای
دهره وه و چ له ناو مندا پوژانه هر هه موو خه ونو خوژگه کان دهمردن،
ئه وهی پیمان دهوت جیهانیکي تازه به رله وهی بیبینین داته پی،
بوومه له رزه یه ک لییداو . . بوو به دارو په ردووی به سهر یه کدیدا روخواو . .
زهمین له رزینه که له چینه کانی ژیره وهی ئه م خاکه وه نه هات . . نا . .
نه خیر . . بوومه له رزه یه کی وا کوشنده له روچی زوریه مانی دا . . بهر له
هر کهس له ساختمانی ئه خلاقی هاوړی و دوسته شوږشگیږه کانی
توی دا . . له دهره وهش دنیا له منو ئه و پیاوه نه خو شه جوانتر نه بوو . .

هەرگیز .. ژهراویتر ده بوو، خودی به هاکان و دروشمه کان و خه ونه کان
 داده پزان .. هه لاهه لا ده بوون، ئیستاش تیناگه م بوچی ئه وهنده پریان
 له درهخت بوو .. له سه وزایی، ئه و گرده که چه له ی به رامبه رمان
 سه رپاکی دارستان بوو. به بینینی دارو درهخته کانی وهرزه کانی سالم
 له یه کدی جیا ده کرده وه، تو به چی لیکی ده ده یته وه که به هه زاره ها
 هیکتار زهوی چۆلو به رپا هه یه، که چی ئه م کۆنه شوپشگپرانه گه پریان
 له م چه ند مالّه و مناره یه ئالاندووه، له م چه ند گرده سه وزه ی هه وای
 شاری پاک ده کرده وه، شیتی کۆشک و قولله دروستکردن له سه ر ئه و
 گردانه، هه میشه وهک خودا .. وان به بانی سه رمانه وه، زۆرجاران خۆم
 وهک ئه م نیشتیمانه دپته به رچا و .. یان ئه م نیشتیمانه وهک منی
 به سه ر هاتووه .. ئه تک کرا و ته نیا و جیما و .. بیوه ژنیکی جحیل
 که سمیل بابره کان مرخیان لی خوشکردووه و قه ستیانه سواری بن
 .. بیخۆن، ئه و پیاوانه ی به ره وشتی پراوچییه کانه وه مانه وه .. ده بوو
 بکه ونه پراوکردنی کچه جوانکیله کان تا بیسه لمینن شوپشو شاخ پیری
 نه کردوون، تو ده زانی له شه ری براکاندا دوو حاجی له قله ق که به سه ر
 مناره که ی مزگه وتی خانه قاوه بوون کوژران، که له وه ته ی ئه و شاره
 هه بووه هیلاننه ی ئه م له قله قانه به سه ر ئه و مناره یه وه بووه و هیچ
 ره شه باو باو بۆرانیک زه فه ری پی نه بردووه، ورد به ره وه له م مناره یه ی
 که مه رامیانه به سه ر گوپی باو و باپیریاندا بیرمپینن، به ده سه ته پراستا
 دیاره که سه ری مناره که که ل بووه و پوخواوه، ئه مه یان جی زه بری

چېند گولله هاوه نیکه که براکان دهیانگرته یه کدی، له سهر گرتنه وهی گردیک که نیستا کسی به سهر وه نییه و مانگاگان میز و ریخی به سهر دا ده که ن سده ها که سیان به کوشتن دا .. له م شارهی تودا براکان به دلّیکی گهرمه وه پراوه دووی یه کتریان دنا، به دم جنیو و دروشمی عه مباره پوه کولانه و کولان یه کتریان هه لده بری، له ناو دهشت و دهر و دلّه کاندای وهک نه وهی که له کتوی پراو بکه ن یه کدیان پراو ده کردو .. هه تا دیلیان ده کوشت و له رادیوکاندا به یه کدیان دهوت: نهی ترسنو کینه وهرن که لاکه کانتان بینه وه که نه م خاکه پیروژه منی گلاو و بگهن کردوه ..

نه و چېند تنوکه خوینهی له من پراو چی خوینی له م ولاته به دهستی براکان پراوه خراپترین و ناشیرینترین حه قیقه تی پر له درو و فیشالی نیمه بوو، په له یه کی سوور یان رهش که تا دههات ده ته نییه وه به پاده یه ک که هر هه موو خه لکو خاکی داگیر کرد، برینیکی گه وره که بوو به تیراوه و ته شه نهی کردو هر هه موو به هاو پیروزی و جوانییه کی ژه راوی کردوه، چی پا که .. پیسی کرد، هه موو شتیکی له م ولاته گوری به هاریوون و شتییه تی و بقو کینه که ته واو پروح دلّه کانی ژه نگاوی کردوه، هیچ سهر ده میکی نیمه نه وه ندهی نه مپوکه رهش نه بووه، باله خانه بلنده کان و پرده توکمه کان بناغه یان له سهر فرمیسکو خوینی خه لکیکی به شمه یه ته نه ک له سهر به ردو چیمه نتوو ناسن ..

تۆ وات مه زهنده ده کرد شووم کردووه به بهرپرسیکی دهوله مه ندو خوشبه ختم، من له ماچه کانی هه ستم به تامی تووتنو ئه و ژه هره ش ده کرد که له خوینیدا ده گه راو مهیی بوو، دواچار که له ناو جینگادا که وتو سالو نیویکی خایاند .. ناچار خۆم خزمه تم کرد، یه که مجار به قه د ره شکه کایه ک ئه ستوور ببوو .. ده ئاوساو ده په نما، دوا ی دوو مانگ په یکه ری ئیسقانه کانی ده رده که وتن، ئه وه نده له سه ر پشت که وتبوو گوشتی سه ر هه ردوو کۆلنجی و قه برغه کانی هه لده وه رین، مووی برۆکانی، پيشو سمیللی و سه ری، هه ردوو چاوی که تا ده هات چالتر ده بوونو جگه له من که س نهیده و پرا سه یریان بکات، له دوا قوناغه کانی ده رده که ی تکای ده کرد که که س نه یبینی، به ده م گریانی بی فرمیسه که وه گله یی له به ختی خۆی ده کرد که بۆچی له و سه ده ها شه ره گولله یه ک سه ر دللی نه سمیوه .. ئه و کاته ی وه ک پلنگ هه لمه تی بردۆته سه ر سه نگه ره کانی دوژمن، تکای له منیش ده کرد که سیک به کری بگرم تا وه کو خزمه تی بکات، سالیک به ر له مه رگی نه مه یشته له ئاوینه کانه وه سه یری خۆی بکات، ئه وه ی که ئه م پیاوه ی جوان کرد په شیمانبوونه وه ی بوو له هه موو ئه و شته ناشیرینانه ی له ژیانی خۆیدا کردبوونی، تا فرمیسه کی نه ما هه ر ده گریا، گوايه جوانی و میهرو وه ستانی من له ته کیا وای لی کرد بییت به ئینسان، ده گریا که چۆن به ناوی خیا نه تکرده وه براده ری خۆی کوشتووه، سه ربازی دیل که به ر له وه ی گولله باران بکریت بۆ دایکی ده گریا .. ئه و پیاوه نیوه مردووه

ده گریاو دهیوت ژنیکم کوشت که گوايه له شفرۆشه و دهستی له گه ل
 به عسییه کان تیکه لا کردووه، کۆلانه و کۆلان له دهستم پاید کرد،
 منداله کانی به دهم زریکو هووپه وه که وتبونه دواى من و دایکیانه وه،
 ده گریان و ده پارانه وه .. مامه مه که .. مامه توخوا مه یکوژه .. که
 پاره دووم دهنه سۆله کانی به جیمان، عه باکه ی له قاچ و قۆلییه وه ئالو
 ساتمه ی کردو له په و پوو که وت، تاویک لئی نزیک بوومه وه، جاریک
 هه ستایه وه و پته ی بردو زه مبیله که ی دهستی که و ته خواری و چی
 ته ماته و باینجان و سه لکه پیاز هه بوون به و ناوه و هربوون، ئاو پیکی له
 من دایه وه و وه ک بیده سه لاتترین ژنیکی ئه م دونیایه به هه زارچاوی
 پر له پارانه وه که خوی له کۆلانیکی ته نگه به ردا له به رامبه ر پیاویکی
 خوینخۆردا بدۆزیته وه .. سه یری کردم، کوشتم بیئه وه ی بزانه ئه و
 په یامه ی شوپش که پیمگه یشتووه راسته یان درۆ .. گوايه دهستی
 له گه ل سیخوړه کان تیکه ل کردووه و خیانه تکاره، منداله کانی له
 پیچیکی ناو ئه و کۆلانه دا ویل ببوون، له دووره وه له گه ل شه قژنی
 گولله کانی مندا گویم له هاوارو زریکه یان بوو، به هه شتاو به سه ر
 ته رمی ژنه که دا بازمداو له پیچیکی تر دا خۆم ونکرد ..

پیم سه یر بوو ئه و زه لامه ی که به دریزایی ته مه ن تفهنگی ته قاندووه
 وه ها ناسک بووبیته وه، له هیچه سۆز ده یگرتو ده گریاو دهیوت
 بۆچی به ختم نه بوو زووتر تۆ بناسم، که ده یخواردووه پتر فرمیسیکی

دہباراندو دہیوت پہ شیمانم لہ زور کارو کردہ وہی خوم کہ لہ قہ لای
 ۛو سہ روہ ریبیہ م کہ م دہ کاتہ وہ، پتر لہ ہر شتیک کوشتنی ژنہ کان
 ئازاری دہ دا، لہ وہ دا نہ لہ گریان ژیرم دہ کردہ وہ نہ دلّم دہ دایہ وہ ..
 ہر گیز .. دہ مزانی گریان کہ میک گہ ردو تۆزی سہر دلّی دہ شواتہ وہ،
 کہ میک پوچی پاک دہ کاتہ وہ، دہ گریاو دہیوت: ئاخو مندالہ کانیان
 چیان بہ سہر ہاتبیت؟ بیوہ ژن یان کچ و ژنی بہ میرد بوون ..؟
 نازانم .. کئی دہ لیت ۛو خانمانہ موستہ ہقی مردن بوون؟!

لہ ناوہ وہ پیزم دہ گرت کہ شہرہ فی ۛوہی پیبہ خشیوم لہ و جہ نگم
 دژی ۛو میرانہی جہنگو بازرگانانی خوین نہ وہ ستم، گہرچی بوئی
 مہرگ لہ منو دارو دیوارو پەردہ و پایہ خو تابلوکانش دہ ہات، بہ لام
 ہر نامادہ بووم میزو گووی ۛو پیاوہ پاک بکہ مہ وہ تہ نہا لہ بہر ۛوہی
 بروای بہ وہ بوو کہ ۛم شہرہی من پەوایہ، لہ ہہ موو ہاوپیکانی شارو
 شاخی تورا کہ سووسہی ۛوہی دہ کرد دژی من وہ ستاونہ تہ وہ و
 دستیان لہ و کاولکاریبہ دا ہہیہ، ۛگہر شووکردنی منت بہ لاوہ
 نہ نگییہ تو خوت بیرلی لئ بکہرہ وہ کئی منی گہ یاندہ ئیرہ؟ دواچار لہ و
 خوینو فرمیسکہ وہ زور شت فیرووم، توانیم دہ ستو پەنجہ لہ گہل
 ژیانو مہرگدا نہرم بکہم، ۛگہر ۛوہیان جوان بی یان ناشیرین ..
 کئی لہ ہہ موو ۛو چیروکانه بہرپرسیارہ؟ کئی وای کرد بہ دیار لاشہی
 زہ لامیکہ وہ پاسہ وان بم ..؟ لہ سووچیکی دلّی خوّمدا قہرزارباری ۛو
 زاتہ م کہ نہ یہیشت کہ س بہ و نہینییہ م بزانت، من نامہ ویت دادگاییت

بکەم لەسەر هیچ، نامەوئ بتخەمە گۆشە یە کەو، بەلام تۆ ئامادە ی
 دوا ی ئو قیامە تەش بە کەسو کار بلیت من بووم ئو ژنەم ئاواهی
 بەدبەخت کرد، شکەستە بال بە جیمه پشست و وەک مەلیکی پاشوو بەستە
 خستە قەفەزیکەو ..

تەنھا نەخۆشی و دەردیکی گران یان دۆرانیکی جەرگبەر وا دەکات
 مۆف پە یوهندی لەگەل خۆی و دنیا بگۆرئ یان هەتا تیکبچیت، ئیمە
 هەردوو کمان وا بووین و زۆر لە یەکدی دەو شاینەو، ئەم پیاو لەشی
 ژەهراوی ببوو .. منیش پۆم، ئەم سیاسەت خۆینی پیس کرد ..
 منیش بە ژەهری خۆشەویستی تیا چووم .. تەنھا ئەو ش وایکرد کە
 جیاوازی تەمەنمان مانایەکی نەمینی، من وەک کچیکی بی بن بەتەنھا
 یەک نهنیم بو ئو پیاو درکاند، کەچی ئو نهنی هەموو ژیا نی خۆی
 پشست بەردەم، سەرەتا هەستم کرد وەک هەر پیاویکی ئیمە حەزی لە
 گێرپانەو هی چیرۆکی ئازایەتی خۆی بوو کە ئافرەتیک سەرسام بکات،
 کەچی زۆر زوو زانی ئەمەیان حەزو مەراقی گەورە ی من نییە، ئیدی
 کەوتە گێرپانەو هی سەرلە بەری میژوو ناشیرینە کە ی خۆی وەک ئەو هی
 بە سەلیقە ی خۆی هەستبکات ئەو هیان پتر وای لیدە کات لە لای من
 بە ئینسان بچئ گێرپانەو هی هەقایەتی ناشیرینی و شکەستە کانییەتی،
 نامەوئ باسی هەموو نهنییە کانی ئەوت بو بکەم، چونکە هەقایەتیکی
 درێژو جگە لەو هی هەستم کرد کە حەز دەکات تەنھا من بیزانم، باسی
 خا و خیزانی خۆی، هاوڕیکانی لە بازرگان و پیشمەرگە و سیاسەت بازو

نوسه رو هونه رهنه ندو پیاوما قولانی شارو ئاغاو به گله رو تا ده گا به ره شه خه لکه که و هر هه موو شیتته کانی که ئەم له هر چینو توئیژیکی دیکه پتر خوۆشی ده ویستن، دواچار ده فته ریکی گه ورۆنه ی قه رزاری دامی وتی ئەوه یان یاداشته کانمه و دوا ی نه مانی خوۆم گه ر هه زت کردو زانیت هیچ مانایه کی هه یه وه ک ئەزموونی بنیاده میک بلاوی بکه ره وه .. گه ر نا بیسووتینه ..

من وام لیها تبوو هه سته که م جه سته ی ئەو دریزکراره ی جه سته ی منه له دارزانیکی ته واودا، جه سته ی نیشتیمان و شوڕشیکه که هه ر هه موو خوۆزگه و خه ونه کانی ده باته ناو گوڕیکه وه، یاداشته کانیم خوینده وه که داستانی خوینبه ربوونیک بوو له نیوان براکاندا، زۆر کوشنده تر له و خوین به ربوونه ی من .. شه ریکی ئەبه دی و خویناوی له سه ر میراتیک که نییه، یاداشته کانی به زمانیکی زۆر ساده نووسیوو، به لام سه فه ریک بوو به ناو جه هه ننه مدا، هه ر بۆیه به ئەرکی خوۆم ده زانی پاسه وانی بکه م تا واملیها ت ته واو راهاتم، به و هه موو خه م ناخوۆشییه وه مه رگی ئەو پیاوه بوۆشاییه کی گه وره ی بوۆ دروستکردم، پیریوونی ئەو زه لامه و مردنی جگه له مردن و پیریوونی خوۆم له شوینیکدا هیچی دیکه نه بوو، یه که مجار په نجه کانی ده سته ی راسته ی له جووله که وتن، په نجه ی دوۆشاومژه ی ته واو سربوو که ئەو ده یوت په نجه ی شایه تمانه، ده یوت هه ر له ته مه نی جحیلیمه وه هه زاران جار ئەم په نجه یه م خستۆته سه ر په له پیتکه ی جوۆره ها تفه نگ برنه وو کلاشینکوۆف، دووباره و ده باره ی

ده کرده وه که هرگیز باکی به مهرگ نییه، چونکه که دهمری دوا شت تا چاو لیک دهنیت تارمایی من دهبینئ، خه می له وه ده خوارد که دهمری و تیری له جوانی من نه خوارد، ده گریاو شهرمی له خوی ده کرد که شیره پیاویکی وهک ئەم له ناو جیگادا بۆگن ده کاتو من دهبینم، له تهریقی خوی هه میشه له ژیر په توو لیفهدا خوی ده شارده وه و له ژیره وه به دزییه وه هه نسکی هه لده دا، وهک پیاویش خه فته تی له وه ده خوارد که پیخه فه که م ساردوسرپه، دیاره ئەم نهیده زانی که من ده میک سال بوو بی زه وقو خه یال و مرداره وه بوو بووم، جاریکیان پیموت که چون خه ته نه کراوم.. شینی حه سه ن و حوسینی بو کردم.. پیموت ..مه گری .. له وه کوشنده تر ئە وه یه رۆم خه ته نه کراوه ..هه ر له و پوژهی که به خاو و خیزانه وه تا سه ر سنور هاتینو تۆمان به ری کرد ..!

ئوه نده نووشتا بوومه وه به سه ر ئەو پیاوه ده رده داره بو لاوانده وه و دلدانه وه ی که بونی خویناو و میزو تووتنو ژه هری مار تا نیستا که له هه ناسه م دیت، له دوا دوو هه فته ی به ر له مهرگی فریا نه ده که وتم که پیسایو پاشه پرۆک له ژیریدا پاک بکه مه وه، هه میشه ته نیا بووم و بیجگه له دایکه پیره که ی خوم که سیک نه بوو له که سو کاری خوم هومر که بیزی بیت سه ر به م ماله دا بکات ، بون بۆگه نی ده گه یشته ناو حه وشه ی ده رودراوسیکان، لاشه ی نیوه مردووی داده پزاو هیدی

ھیدی خوی دہوو بہ پاشہ پوک کہ مہ حال بوو بوم کویکریتہ وہ، بہ لام ھر دہوو ناگام لی بیٹو.. ھیژیکم بوو کہ ناکریٹ ئو خہمہ بمکوژی، لہ دہرہ و ہش ھو لمدہ دا کہ ناگام لہ نہ خشہی گلوی چہ تہ کان بیٹ، دہمزانی بویان بکریٹ لہ ھیچ نامہ ردیہک سل ناکہ نہ وہ، بہ لام پاسہ وانہ کانم کہ دل سوزی مہرحوم بوون بہ ھق کوری نازاو جوامیر بوون، ھہ لبہت ئو نامہ ردانہ بو ناو زپاندنم ھہ قایہ تی سہیریان بو دروستکردم ..

گرفتی گورہی منو ئو ھو پیاوہ ئو و ہوو کہ بہ تہنا دیوی دہرہ وہی یہ کدیمان نہ دہبینی، بہ لکو ناوہ وہی یہ کدیمان دہبینی و دہمانزانی چی لہ دل و دہرونی ھر یہ کہ ماندا دہگوزہ ری، یادہ و ہری تالو ترسی تہ نیا کہ وتن، من نہ مدہ توانی ئو پیاوہ بگیڑمہ وہ ناو ژیان، نہ مدہ توانی پزگاری بکہم، بہ لام وای لی کردم قوول لہ سیاسہ ت و خوشہ ویستی و خیانہ ت و مہرگ پابمیتم، دواچار لہ زہتم لہ وہ دہ کرد کہ و توومہ تہ ناو ئو دہردو بہ لاو خویناوہ، گہرچی نازارو تلانہ وہی مرؤفتیک دہیکوشتم، من بیوم بہ پہرستاری مہرگ.. دواتر زانیم کہ چ پہیوہندیہ کی قوولا و میژووی لہ نیوان ژنہ کان و مہرگدا ھہ یہ .. ھہمیشہ ئیمہین کہ دہبین بہ پہرستاری پیاوہ دہردہ دارہ کان.. خودا ھاوار چ میحنہ تی کہ کچیوون و ژنبوون...! گہورہ ترین وانہ کہ فیڑی بووم ئو وہ بوو کہ لہ ھیچ نہ ترسیم و پشووم درپژتر بی، لہ ھہ مووی کوشندہ تر ئو و ہوو کہ ماوہی سی مانگی بہر لہ کوتایی ژیانی بہ

ته و اوای کویر بوو، پتر پوچی و دلی ناسکتر بیوون ..
پلنگو هه لۆو مارو میرووی سهر زهوی ئاسووده ترن، جگه له مرۆف
ههر هه موو پوخله به ریکی تر له ناو زه ریاکانو له ئاسمانو له ژیر زهوی
زۆر به خته وه رترن له ئیمه، چونکه ئه و چاو و پوچه شک نابهن، چاو
و دلۆ پوچیکیان هه یه بی بیرکردنه وه و خه یالۆ یاده وه ری، ههر بۆیه
گیانداره کانی دیکه هه رگیز به رپرس نین له لاشه و مه رگی یه کتری
.. گوایه ئیمه تا ماوین ناچارین ئه و سزا ئیلاهییه بجیژین .. له مه رگ
و خوینه وه نزیك بین .. مادامه کئی فریوی شه ییتانمان خوارد و ئیوه مان
له به هه شت وه ده رنا .. چونکه .. گوایه گهر له وه ینده ری بووینایه ..
نه ده مردین ...

ئهم به ناوی سیاسه ته وه له پینا و سیاسه تدا ژه هراوی بوو .. مرد،
منیش به ناوی خو شه و یستییه وه، هی هه ردوو کمان ههر ژه هراوی بوون
و دارزانی پوحو له ش بوو، په نگه پیته سه یر بی و به غه زه به وه سه یرم
مه که، کچیکی «بی بن» له م ولاته ی که پیاوه کانی شیته ی پاکیزهن،
شیته ی هه موو شتیکی ده ق نه شکاوو ته قهت و داخراو و جوانو تازه و
سه رمۆرن به عاره قو ئافره تیشه وه .. ده بی چاوه ری چی بکات؟ ئه و
پیاوانه ی له زهت له وه ده بینن خو یان قاپی عاره قی سه رمۆر بکه نه وه
و په رده کان به ته قینن .. تو ده زانیت میرده که م جار یکیان نه ینی دوو
له و پیاوانه ی بو گپرامه وه که ده میان پر له دروشم بوو که له شه وی
هه شتی مارت به یادی پوژی ژنانه وه له سه ر ته له فریۆن ده مه هراشو به

نہرہ نہرہ وہ لہ سہر ئازادی ئافرہ تو پیرۆزی ئہو پۆژہ قسہ یان دہ کرد، کہچی دوو کچی جوانکیلہ یان خراپ کردبوو، پاشان کہس نہ زانم پەردەکانیان بۆ دووریبوونہ وہ تاوہ کو بی مہترسی شوو بہ زہلامی تر بکہن، لہ دواى راپہرپینہ وہ پتر لہ ہەر وہختیکی تر دوورینہ وہی پەردەى کچینی بازاری گہرمہ، خانمیک کہ لہ پۆژنامہ یہ کدا دیداری لہ تہ کدا کراوہ شانازی بہ وہ وہ دہکات کہ لہم چہند سالہی دوايیدا ہزار کچی بی بنی لہ مہرگ رزگار کردوہ، دیارہ ہەر کچی بی پەردہ کہ بہ دەست پیاویکی نہوسنو گہلۆرہ وہ ئتک کراوہ چاری نییہ جگہ لہ وہی ئہو ناجوامیرہ پەردہ کہی بۆ پینہ بکات..ہہرزانہ..چہند سہد دۆلاریکەو رادہستی سستہریکی لیژانی دہکەن و کہسنہ زانم پینہ دہکریت، تۆ دہتویست من خۆم بگہرپیم بہ دواى ئہم پینہ و پەپۆکردنہ .. پاشان بۆ؟ تہنہا بۆ ئہوہی سہرسہلامەت شوو بہ پیاویکی تر بکہم .. دیسانہ وہ چۆن و بۆ؟ پاشان تۆ پیمبلی با دوورینہ وہی پەردەش ئاسان بی، ئہی دوورینہ وہی پەردەى رۆحو دل کہ دراپیت لہ کام کوچہی بہرگدرووہکان و پەردەدرووہکان بۆی بگہرپین؟ من بۆ خۆم کہ دیداری ئہو سستہرہم خویندہ وہ، زانیم کہ ہہقییہ تی شانازی بہخۆیہ وہ بکات کہ نہیہیشتوہ ئہو پیاوہ ملہورانہی بنہمالہکان پیبزاننو بیانکوژن، ئہو پیاوانہی وا تیدہگەن ناوگہلی ئہو کچانہ سیگۆشہی «بہرمۆدایہ» و چی جامانہ و کلاو و خہنجەر و تہزبیح و چی شہرہفو ناو و مولکو مالیان ہہیہ ئہو سیگۆشہیہ ..ہہر ہہمووی

هەلەلەلوشی ..

دەزانم تاساویو لە دلی خۆتدا لیکی دەدەیتەووە کە بۆ وا بی پەردە قسە دەکەم و داخدارم، قسە لەسەر خەمی پەردەو بەفیرۆچوونی نیوہی ژیانم .. نا .. دەکری بلیم هەموو ژیانم، چونکە ئەوہی وتم خەم و قەہری هەفتەیک نییە، ترسو دلەپاوکی و پۆخ سووتانی شەویکم نییە، با بچم هەندیکی دیکە لە ئەلبوومی نیگارو سکێچەکانم بۆ بەینم کە نەتدیون و بە خوین و فرمیسک پەنگ کراون، وەرەو هەندیک لەو تابلویانەم ببینە کە کانقاسەکانی پۆچی داپۆشراوی منە بە دەیەھا پەنگ، هەر هیلیکی خوارو شکاوی شکانی سالانی تەمەنمە لەناو قەدەو، بیانبینە کە پەرە لە پیای پوچی، کە ئاڤرەت و ئاسک وەک یەک پاو دەکەن، پەرە لە خەندە ی خویناوی کە ئەگەر «داقنشی» بمایەو ئەم پۆزگارە بژیا یە شەرمی لەخۆی دەکرد چوار سال بەدیار خەندە ی شیرین و دەگمەنی «مۆنالیزا» وە پامینی و پەسمی بکات .. هانی بگرە .. پەر لە و پەپوولە مردووانە ی کە تۆ بە مندالی پاو دەکردن، لەو بالەندە کوژراوانە ی میردەکەم نیشانە ی لێ دەگرتنەو، لەو کەناری و بولبول و کوژراوانە ی ناو قەفەزو کولانەکان کە باوکم براکانم خوویان پیوەگرتبوو ..

ئەوہی تۆ لە مندا کوشتت .. خۆشەویستی بوو، ئەوہی تۆ لە مندا پڤشتت بەتەنھا تنۆکیک خوین نەبوو لە ژیر کە پەرەکەدا، چەندەھا شەو دوا ی سەفەرت ئەو تنۆکە خوینە بلقی دەکردو دەپەنما و گەرەو

گه وره تر ده بوو، له خه ونه کانمو له خه یالی په شمدا ده بوو به زه ریایه کی خوین که له شه پۆل به یه کدادان و گیزه نی شیت نه ده که وت، منیش به به له میکی شه قو شپروه ده مویست بگمه که ناری نه جات، زورجاران به سهر که له کیکه وه سه ولّم لیده دا، هه ندیک جاریش له ناو زه ریای خوینی خۆمدا بئ سه ولّ خۆم ده بینی و شه پۆلیک به له مه که می سه ره و ژیر ده کردو له ناو خوینی پړاوی کچینی خۆمدا ده خنکام، له ترسو تاوی خنکان به ناگا ده هاتمو تا به یانی ده گریام ..

دانیشه و گوځ بگره .. به مه راقه وه ده پرسى که بۆچی شووم به و پیاوه پیرو نه خوښ و خویناوییه کردوه؟ کئ به کچیکی بئ بن قایل ده بئ که بیه ویت پرسوا بوونی خوئی و باوکو براو ئاموزاو خالوزاو پوورزاو چی نیروه زه ی قه وم قه بیله هه یه بیشاریته وه؟ ئابرووتکان و شه رمه زاری ئه به دی دایکو خوشکه کانمو گشت کچان و ژنانی بنه مالّه و خیلّی خوینخۆر .. چ خوینیک ده یشاریته وه؟ کئ ده م و زاری پر له واته واتى ئه م گه په که و گه په که کانی تر داده خات؟ خۆ کوشتنیش نه ییده توانی ئه و په له و ماکه له سهر ته ویلّی نیړینه کانی هه ردو و بنه مالّه که مان بشواته وه .. دهن خۆم ده کوشت، تۆ ته نها تنوکیک خوینت له مندا نه پژاند خالوزا، تۆ سه رچاوه ی جوگه له یه که له خوینت له مندا ته قانده وه که نه مده زانی به راوه که ی به ره و کام بیابان بگورم، په نگه له چاوی تۆدا دلّپه ق ده ربکه وم، به لام چاوه پیی چی له ژنیکی ته نیا ده که یت که له نیوان مه رگو ژیاندا هه میشه جو لانه ی کردبئ؟

من تا که ی ئه و مه رگه به دواى خومدا رابکیشم که تۆ و ئه وانه ی گوايه منيان خوش دهوئ به سهر مندا سه پانديان، من پتر له زيندانی ده چم، ئه و نازاره ی له مندا وهک گه رده لولول پوحم به ناسماندا ده بات له من نادوئ به تهنيا .. له خودی نازاره که ش نادوئ .. گه ر درۆت له گه ل نه که م له تۆ ده دوئ .. له عه زابیک که تۆ به ناگا يان بيئاگا له مندا به جيتته پشت، ناره زوويه کم نه ماوه له زينداننیکدا بژيم که هر هه موو ئه و که سانه م له گه لدا بي که زيندانه که يان بۆ دروست کردوم، ده زانم که هه موو که سو کارى منو تۆ زنده قيان چووه له وهى بيوه ژنيکی جوانو جه حيل به تهنيا له خانوويه کدا ده ژى و کومه ليک کورپوکالى به ناوى پاسه وانيه وه پراگرتووه و بوونه ته باخه وانى باخى سينه ی، هه موو ئه م قسه پرووپوچانه م پنده گاته وه، بيباکم و شادومانم به و تهنيايه ی خوم، توش بۆ ئه وه هاتوو يته وه ئه و بيوه ژنه پرگار بکه ی له پيناو حه ياو حورمه تى بنه ماله که و يان به ناوى خوشه ويستيه که که چاوه پروانى و خه م خوین کوشتى، راستى نه خوشى و مه رگى ئه و پياوه گه وره ترين پروداو بوو بۆ من که هه موو ئيقاعى ژيانمى گورپى، تهنيايى پاش نه مانى شه و و پوژاننیکى زورى پيبه خشيم که له خوم ورد بيمه وه و خستميه ناو تيراماننیکى قول، له وه دلگران مه به گه ر بليم ئيستا که من له ناو جه رگه ی هيمنى و هه م هه رايه کدا ده ژيم که راهاتووم و چيژى لئ ده بينم .. به تايبه تى هه راو هورياى ئه و جه نگه ی فيرى گه مه ی هيژو ململاننئى کردم، هاتنه وه ی تۆ به م درهنگ وه خته

په ریشانم دهکات .. وهک ئه وه وایه گاشه به ردیک هه لېده یته ناو
گومیکې مه نگ ..

تو به تهنه پهرده یه کت لانه برد خالوژا، تو پرووت کردمه وهو بی
سیپالو پوښاک به جیته یشتو وت دوی نازابه و بو خوت بژی، بویه
له دونیا یه کدا هر هه مووی چاوه و سه یرت ده کاو به دوی خالیک،
په له یه ک، هه قایه تیکی ناشیرینی نافرته تیکدا ده گه پری، نه و نافرته
هر که سیک بی گرنه نیه .. به مه رجیک ژنو خوشک یان دایکی
نه و پیاوانه نه بن، قسه زان بووم .. وانیه؟ دوی نه و هه موو سالانه
شیاوه یان نا؟ نیگار کیشان و کتیه کانی تو که بوت به جیته یشتو .. نه و
شه پری خوم تیفرید اوه فیبری زور شتیان کردم، خو تو حه زت ده کرد
زورزان و ناوقاتو نازا بم !! وا مه زانه رقم لیته .. نا .. له شوینیکی
روچی خومدا ده زانم منیش له و گه مه خویناوییه دا له گه لتا هاتم .. یو
هاتم؟ ده زانم که خو شه ویستی بوو نه م قه سا بخانه یه ی دروست کرد ..
سه یری نه و چوار تابلویه بکه که کچیک له ژیر هر چوار وهرزه که دا،
زستان و به هارو هاوین و پاییز، به تهنیا وه ستاوه و چوارده وری چوله وانیه،
ناسویه کی خویناوییه و ره شه بایه ک چون زیوال زیوال جله کانی له به ردا
داده که نی، پروتو قووت له ناو بروسکه و باراندا جیده مینئ، ره شه با
قری ده سکه نه ده کاتو له پایزیکدا که چه لی ده کات، له هاوینیکدا
سووتاوه و تهنه په یکه ری نیسقانه که ی ماوه ته وه، له زستانیکدا باو
و بوزان ده شواته وه، له به هاریکدا هه موو ده شته که سه وز بوته وه ..

که چی ئەم به تهنهها وهک قه دی وشک هه لاتووی درهختیک بی لقو پۆپو گه لآو چرۆ به پیوه مردووه، من نه مده ویست به ناو ئەم پووباری خوینه دا له گه ل خۆمدا سه فرت پیبکه م، من سندووقیکی داخراو و ته قهت بووم، که وتبوومه بنی زه ریا هه که وه، سندووقیکی پر له نامه و په یامی نهیئی، پر له دلّی کوژراو و چاوی کوژاوه و پوچیکی مردوو، پر له وړینه و پازو حه زو خۆزگه که که ره کیفه یان هه لئینابیت، من خۆزگه م بوو بچمه سه ر سه کویه کی بلندو هه موو ئەم هه قایه ته ره شو جه هه نه مییه بو هه مووان بگێرمه وه، له تابلوکانمدا ئەو خه ون و خه یال و ختووهره تاریکانه ی خۆم ره سمکردوو، به لام خۆزگه م بوو هیژم هه بی و بینووسمه وه، من وامده زانی که تهنهها خۆم ته نیاو دۆپاوم، به لام پروات بی .. دواچار خه می سه ده ها کچو ژنی دیکه م بیستو بینی، ئیتر شه رم له خۆم کرد ئە وه نده بکرووژیمه وه و بلاوینمه وه و سه ردولکه بو دردی خۆم بلیم، به ژنیکی کینه له دلّو دوژمن به پیاوم بزانیته یان نا .. گرنگ نییه، به لام ئیره مه مله که ته قهیره کچو بیوه ژنه ته نیاکانه .. مه مله که ته ئەو کچانه ی گه ر زۆر به خته وه ر بن کرین و فرۆشتنیان پیوه ده کریت وهک ئە وه ی له بازاره کانی «عوکاز» بن، هه ر هه مووشی قوربانی دهستی باوکو میدو براکان و کورپه کانت، پرسیا ره کانت وهک نه شته ربوون که نووکی تیژی گه مه ی له ناو برینه کانم ده کرد، گه مه یه کی خویناوی، تو هاتیه وه مه عشووقه که ت قورتار بکه یته، به لام ته ندووهره کانی دۆزهخت ناگرداو .. کووره کانیت پتر جۆش دا...!))

دهبوو هیچ یه کیک له م پرسیارانه نه کرین، دهسته کانی و لیوه کانی پیکه وه دهله رزین، نه یده توانی ئه و قولپی گریانه پابگریت که گهرم و سه رکردوو له شوینیکی په نهانه وه دههات، ئه و شوینه نه دل بوو .. نه رۆح، له سه رچاوه یه که وه دههات که مه حال بوو خویشی په ی پی ببات، هه رچی بوو بیت .. گهر به وپه ری خاموشیشدا تیپه پریا سه رله به ری حیکایه تی عیشق و دۆرانه که ی بیرکه وته وه، کۆی چیرۆکی داپران و ته نیایی و مهرگو جه هه ننه می جه نگیک له دهره وه جه نگیک له ناوه وه که ئاسان نییه ژنیکی ته نیا له م ولاته دا به رگی بگریت، هیچ نه یده ویست .. پیویستی نه ده کرد هیچ کامیان هیچ بلین، هه رچی ده و ترا هه لکۆلینی برینیک بوو، گه مه ی نووکی خه نجر بوو ده نیو دلدا، لاپردنی قه تماغه ی برین له دوا ی برین، دوا ی ئه و هه موو دهر دو خوینه .. ئه و قیامه ته .. چ خوشی و خولیا و خه ونیک ماوه؟ چه نده له و دوو ریواره ده چن که له هه مان ویستگه ی قه له بالغدا بن، که چی له یه کدی ویل ببن، هه ریه که و سواری شه مه نده فه ریک بیت که تا ئه وپه ری دونیا .. دوور دوور بیبات که هه رگیز گه رانه وه ی نه بی، دوو شه مه نده فه ر به پیچه وانه و ناتهریب باژون و به دریزی هیله ئاسنینه کان هه زاره ها دلی ئاشق بهارن . که س نه یده توانی ئه و بیده نگیه بشکینیت که وهک ده ستبردن و ابوو بو قه لایه ک له مینا، که بته ویت له بنه وهره یه کیک له مینا کان دهر به یتیت، زور به خشکه یی، که بووه ته یه کیک له بناغه ی قه لای مینا کان بیئه وه ی برووخیت، ئه و ماله هیشتا

بۆنى نه خۆشى و مه رگى ليددهات، هه ناسه ي پيسى دهرده دارىك وهك
 هه لاويكى بۆگه ن و خهست به هه موو كه لو په له كانه وه نووسا بوو،
 هه تا ئاويينه باز نه يى و گه وروڤنه كه ي ژوورى نووستنى ته لځ كرد بوو،
 ناله و كۆكه يه كى خنكاو له قوژبنى كه وه دههات كه بوارى هيچ حه زو
 تاسه و يادگارى و هۆگر بوون و ته ماسى كى شيرينى نه ده دا له نيوان ئه و
 دوو كونه ياره دا، كزۆله و داموتر له نه خۆشكى هيوابراو، خاموشتر
 له مردوويه ك له ويداو له سه ر كورسيه ك كه وتبوو، ته نياو ئافه رۆز،
 خاموشتر له گاشه به رديك له بن گۆمى كى ليخو قوول، نه يده زانى
 ئاخۆ بپوات يان چاوه رپى پارزىك، دركاندى نه ينييه ك، گفتىك يان
 موعجيزه يه ك بكات، گه ر بپوات چۆن هه ستييت و له كوپوه بپواته ده رى،
 كتومت له وه ده چوو كه وتبىته ناو قه لايه كى سه د ده رگا و پارپه وى
 پپ له پيچ و لوول .. يان توونى بابا، هه ستان و جولان و هه نگانان و
 زاركردنه وه به نيازى مالتاوايى له گواسته نه وه ي كيويك گرانتيره،
 ئه مه يان دلره قترين ديمه نى كه كه ته نها له فليمه كاندا بينيوبييه تى و
 له هه نديك رۆماندا خويندوويه تيبه وه، كه پاله وانى به رامبه ر
 ئه وه نده بيئاگا بييت كه نه زانيت ميوانى كى هه يه و له هه مان ژووردا
 چاوه رپى وشه يه كى ليددهات، چاوه رپى هه ر جوولوه و هه ناسه و نىگا و
 ئاوردانه وه يه ك، چه نده غه ريبن به يه كدى، هه ر چاوه رپيه و . كه چى
 هيچ، چركه به چركه هه ستي ده كرد ميوانى كى ئيسك گرانه، وهك
 به ندىكراويك كه له دوا ساته وه ختى ئازاد بوونيدا په يامى كى پيىگات

که هیشتا به قهده سالانی زیندانی پیشووتری.. مه رجه له به ندیخانه دا بمینتیه وه، بیته وهی وازی لیبنین که له حه وشه ی به ندیخانه که دا هه ناسه یه کی پاک هه لیمژیت، به لام خو ئیره زیندان نییه، مالیکه و ده رگا و په نجه ره ی تیدایه، که سیش ده رگا کانی دانه خستووه، ئه مه یان تا ئه وپه ری غه مهینه، ته نها شتیک واده کات به رگه ی سوو کایه تی و ئه م که مبوودییه بگریت وه لامی پرسیاریکه که سه ده ها میلی بو بریوه و ده یه ویت له ده می ئه و خانمه وه گوئیستی بیت، بو وه ک پاله وانی فلیمه کان به تووره ییه وه پیاوانه هه لئاستیت و شه قیک له میزه که ی به رده می هه لئادات یان هه ر شتیک دیکه له و ناوه دا، شراق.. شراق..

ده رگا که به دوا ی خویدا دابخاتو بی ئاوردانه وه بروات، بی مالئاوایی و گله یی، بی باوه شو گریان و خواستی به خشین و ئاشتبوونه وه .. بو؟

چه نده خوی شکه سه بال و به زیو ده بینئ، چه نده پیرو په ککه و ته و لال، پیشبینی ده کرد دیداره که وه ک سه رشانویه کی پر هه راو هوریا و دراما پر بیت له ده مه ته قیی گه رم و گوپو نه براوه، پرسیارو وه لامی یه کتر بر، رسته ی دریز که کوتایی نه یه ت، پر له گه رانه وه ی بو دوینی و سه د به لئین بو به یانی، چه فیلیکه و چه هیژیکه وای کردووه ئه و ئافره ته ئه و هه موو قه هرو خاموشییه بکاته میوانی سییه می ئه م ماله؟ چه نهینئ و چه رازیکه؟ هه تا گه ر واش بیت .. چی ئه می واهه مه به ست کردووه و زاتی ئه وه ناکات هه وای ئه م بیده نگیه به رزینت؟ له ناکا و بونی سووتانی شتیک دیت و تا دیت پتر هه وای سه ر سه ری هه ردوکیان

پرده کات له بونسو، د ترساو نه یدوړا پېرسې ئاخو چی له سهر ئاگره و
 ده سووتیت، هیشتا خانمی مال بئناگایه، بؤکړووزیکي کوشنده گیزی
 ده کرد، ته مو دووکه لیک تاو تاوه بهرچاوی تاریک ده کرد که نه هیلتیت
 پوونو جوان ده مو چاوی ببینیت تا بزانتیت بیباکه یان ئه ویش ترسیک
 له نیگاکانیدا ده خویندیریته وه، تاو تاویک هه وای بالکونه که له و ته مو
 دووکه له پاک ده بؤوه که شنه بایه ک ده هاتو ده ببرد، لاو و نیو
 وه ستابوو، زه حمه ته بزانتیت چی له و پووخساره دا خو ده نوینتی که
 هیشتا وه ک جارانی شیرینه: رق، توله، خه م، خوشنوودی، گومان،
 ترس یان تاسه .. چی .. تا ده هات دووکه لیک له ژووره کانه وه
 ده هاتو له ناو دهرگای کراوه به سهر بالکونه که چرتر ده بؤوه و به سهر
 هه وایه کی خنکاوه وه هه ردووکیانې لولل ده دا، که ده قاوده ق پتر به
 ده وری ئه مدا چر ده بؤوه، وه ها چر که بکوکیت، پاشان ورده ورده
 به دم باوه و به و ئاسمانه وه شی ده بؤوه، ده سستی برد بؤ په رداخه که ی
 به رده می، که چی ئاوی تیدا نه بوو، سووراحی ئاوه که ش له سهر میزیکي
 دیکه بوو که سئ هه نگاوی ده ویست بیهینیت، شرمی ده کرد ئه و سئ
 هه نگاوه بنیت، چه ند جاریک ویستی هه ستیت، که چی وه ک ئه وه ی
 ئیفلیج بوو بیت نه یتوانی راست بیته وه، خانمی خانه خویش هیشتا
 لاو و نیو وه ستابوو له مناره که راده ما، کتومت وه ک ئه وه ی له بالای
 عاشقه که ی پروانیت و تاس بیباکه وه، له وه ده چوو بیباک بیت یان زور
 ئه سته م بیت ئاوریک بداته وه و ببزویت تاوه کو بزانتیت چی ده سووتی و

ئەم دووکه‌لە له‌کوێو دەیت، ئەم میوانە ی له‌ دوور ولاتەو هاتۆتەو ه
 بۆچی دەکوکیو دەخنکی، ئەوەندە کوکی که نه‌یده‌زانی چاوه‌کانی
 پێپوون له‌ ئاو له‌ تاوی دووکه‌لە که یان به‌ قه‌هرو خه‌میکه‌وه له‌ تاو
 خامۆشی ئەو خانمه‌ پووی تیناکاو وه‌ستاوه به‌ هه‌ردوو چاوان ده‌گری،
 ئەوه‌نده‌ی له‌ خانمی ناو تابلۆیه‌ک ده‌چوو که به‌ دیار مناره‌یه‌که‌وه
 راماو. ئەوه‌نده له‌ حه‌قیقه‌ت نه‌ده‌چوو، که سه‌ری هه‌لبه‌ری پێک
 له‌ سه‌ر دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ری تابلۆیه‌کی گه‌وره‌ی بینی که تا ئەو حه‌له
 سه‌رنجی رانه‌کیشابوو، که دووکه‌لە که ده‌په‌وییه‌وه پووتر تابلۆکه
 ده‌رده‌که‌وت که نیگاری وه‌ستانی خانمیکه‌ی په‌شپۆش بوو به‌دیار بالایی
 مناره‌یه‌ک که سه‌ری ده‌یدا له‌ هه‌وره‌کانی ئاسمان، تۆ بلیت ماله‌که
 گر بگریتو که چی خانمی ناو تابلۆکه هه‌ر نه‌جوولیت هه‌روه‌ک خانمی
 ناو بالکۆنه‌که، ده‌گریت خۆشه‌ویستی ئەو مناره‌یه‌ بایی ئەوه‌نده
 سه‌رمه‌ستی کردبیت که نه‌خوازیت له‌ ناو توه‌نه‌وه‌ی په‌نگو هیله‌کاندا
 نه‌یه‌ته ده‌ره‌وه، بیاک له‌ دووکه‌ل و گه‌ره‌که که له‌ ژووره‌کانه‌وه به
 خشکه‌یی بێتو پاشان به‌ده‌م لرفه‌ لرفه‌وه گه‌مارۆیان بداتو هه‌ر
 ئەوه‌نده فریا بکه‌ون که له‌ بالکۆنه‌که‌وه خۆیان فری بدن، نا ..
 خانمی ناو بالکۆنه‌که وه‌ها عاشقانه وه‌ستاوه له‌ به‌رامبه‌ر مناره‌که‌ی که
 مه‌حاله‌ باکی به‌ سووتان بێت، زۆر بی خه‌متر له‌ خانمه‌ په‌شپۆشه‌که‌ی
 ناو نیگاره‌که، هیشتا دووکه‌لە که یه‌و چوارده‌وری خانمی ناو تابلۆکه‌ی
 ته‌نیوه، گوێببستی قرچه قرچی سووتانی شتیک بوو که مه‌حال بوو

بزانت چييه، له وهدايه گرځه که به ترسو شه رمه ووه يان فيله ووه دزه بکات و پاشان به هه زاران په لو پوی کلپه و بلایسه ووه زمانی بگاته هموو شتیکو هرچی هه یه هه لیلووشیت که ئه م فریای هه لاتن نه که ویت، فریا نه که ویت ئاور له مالیکي سووتاو بداته ووه که بیوه ژنیک تیایدا ئاگری تیبه ر ده بیت، بیگومانه له وهی که تا دیت سپیالی به ری ده بیت به دووکه ل، خه ریکه په ننگه کانی ناو تابلوکه له به رچاوی تیکه ل دهن یان ده توینه ووه، هیچ کامیش له و دووانه ناجوولین و خاموشن، ئاخو گویکانی به ده نگیکه ووه دهرنگینه ووه یان هر به راستی یه کیک له و دوو ئافره ته به چرپه ووه که خه م و فیگاری لی ده تکیت ده لیت:

((ئه وا .. من رویشتم!))

ئهم به دهم کوکه ووه ویستی هه ستیت و بلیت:

((ئاخو .. بو کوئی؟))

به لام وها ده کوکی که نه یده توانی قسان بکات و زار بکاته ووه نه با دووکه لیکي ژورتر بچپته خوینییه ووه، ماوه یه کی ژور کورت مابوو بو پرسته یه کی ناته و او که به رله وهی له زاری بکه ویته خوار .. بمریت، پرسته یه ک به وتنی و زارکردنه ووه دووکه له که بیخنکینیت، به نه وتنی خه م ووه هر یک بیکوژیت، پرسته یه ک که له ناو سووتاندا .. له ناو دووکه لدا هیچ مانایه کی نه بیت، پرسته یه ک که به ته نها چند وشه یه که و بیری چوته ووه، که چی دارپشته ووهی له ووه گرانتره که خه یالی بوی ده چیت .. که ئه گهر وک ئه کته ریک نه یه ته ووه یادی .. هر هه موو دیالوگه که

ناہتہ وہ زہینی ، مہ گہر بگہر پیت بؤ پستہ یہ ک .. پستہ یہ کی حہ کیمانہ
تاوہ کو نہ بیتہ گالتہ جاپی بہ ردہم بینہ رانی خوی، بہ ئاستہ م گوئی لہ
رازیکہ یان خہ یالی خوی دروی لہ گہ لدا دہ کات ..

((نیازت چییہ .. بہر لہ سووتان چیت ہہ یہ بؤ وتن؟))

کوکین لینہ دہ گہ را ہیچ بلیت .. دووکہ ل لینہ دہ گہ را ہیچ ببینیت ..
دہ یوست پر بہ دونیا ہاوار بکات .. بہ دہم نووزہ یہ کہ وہ دہ خنکا .

((منیش .. وا ژہ ہراوی دہ بم ..!))

دہنگیک بہ ترسو شہرمہ وہ لہ ناو دووکہ لہ کہ وہ دہ ہات دہ یویست
دلنیا بیت کہ دہنگی خانمی ناو بالکونہ کہ یہ یان لہ غہیبہ وہ دیت ..
کہ بہ چرپہ وہ دہ پڑایہ پوچیہ وہ ..

((نئوہ گہر تۆ پیشتر .. بہر لہ ئیستا ژہ ہراوی نہ بوویت!))

خہمی ئہم رازہ وہک قورقووشم پڑایہ گوچکہ کانیبہ وہ لہ ویوہ بؤ ناو
ہہ ناوی جوگہ لہی بہ ست، لہ حہیبہ تی ئہم پستہ یہ وہک حہ یوانیکی
کیوی کہ وتہ سہر ہہر چوار پہ لان و تہکانی دہ دا بگاتہ دامینی خانمی
بیباک لہ مالی سووتاو بہ سہر لہ پی گرہ وہ، بہ ئازاریکہ وہ وہک
کہ لہ کیویہک لہ ژیر چہ قودا بیت دہ یقرخانہ کہ ہہ مان دہنگ ہاتہ وہ

..

((درہنگہ .. بانگم دہ کات .. من دہ پوم ..!))

لہ پی دہ کوتاو کویرئاسا نہیدہ توانی دہرگا کہ بدوزیتہ وہ .. دہ یویست
بلیت ..

((خه ریکه دووکه ل بگاته خوینی دلم ..))

که چی کلپه یه ک وهک چوله که یه کی سووتاو له سهر زمانی نیشته وه و نه کرا هیچ بلیت .. دیسانه وه گوئی زرنگایه وه به و دهنگه ی مه حال بو و ناراسته که ی بزانیټ .. ولئ دلنیا بوو دهنگی ئا فره تی که که دووکه ل و خه م ره شی کردوو .. گرو که رخ ..

((هه موو گه رکه ده سووتی ..!))

پوووو بالکونه که له سهر هر چوار پهل ده خولایه وه و دهستی ده کوتا تاو هکو بگاته دامه نی تارمایی ئه و دیوی دووکه له که، گومانی له وه دابوو که ئاخو ئه مه یان پزانی چری تاریکی شه و یکی ئه نگوسته چاو بیټ یان دووکه ل، که چی هیشتا مناره که روشن ده دره وشایه وه وهک ئه وه ی چرایه کی گه ورونه به سهر سه ریبه وه پرشنگان بهاویژنیټ، یان مانگ ته واو نه وی بیټو خوی بکات به کلاوی سهری ..

((تکایه فریام که وه .. ده رگا که له کوپوه یه؟))

له ویدا که سټیک نه مابوو .. شتی که نه مابوو بو وه لامیکی وا ساده و هه م مه رگه ین ئاماده بیټ، شتی که ده سووتا بیټه وه ی هیچ خوله می شیک له دوا ی خویه وه به جیبی نیټ، بیټه وه ی ئه و خانمه بترسیټ و بله رزیټ یان وهک هه ر ژنی که بداته هاوارو قریشکه و باوکه پو .. یا خود که پارچه په روکی که له ماله که دا گرده گریټ زور به تاو و تینه وه گه ر جامه ئاویکی ده ست بکه ویټ پری بداتی به نیازی کوزاندنه وه بکه ویټه هه له که سه ما، شتی که بوو له ناوه وه ده سووتا یان له ده ره وه؟ بوټه که له سووتانی

گوشت دہچوو یان پہ پو پاتال، بو تاویک دوو کہ لہ کہ تہ نکتر بوو ..
 بلند بہ سہر سہریانہ وہ دہرہ وییہ وہ، بونسوکہ کہ سکونتر .. گوئی
 زرنگاہیہ وہ بیئہ وہی دلنیا بیٹ کہ دہنگی وا مہ حالہ لہ ئادہ میزادیکہ وہ
 بیٹ، کہ نائومید بوو لہ گاگولکئی گہ یشتن بہ دامینی خانمی فریادہرس،
 راستہ پی ہستایہ وہ وریک کہ وتہ بہ ردہم خانمی ناو تابلوکہ .. وای
 لہ سہرسامی .. ئو ژنہ رہ شپوشہ ئاشکرا لیوہکانی دہجوولان ..
 چرپیہ یرازہ کہ وک تیزی پہنگہکان دہپژان ..

((دہمیکہ دہسووتی .. ہیچ نیہ .. دلئیکہ و دہسووتی ..!))

نہ دہکرا برپوا بہ چاوهکانی بکات .. دہبوو تا زووہ لہ و جہہننہ مہی
 تییکہ وتووہ دہریازی بیٹ ..

((دہرگا کہ کوانی .. لہ کوپوہ دہرچم؟))

وہک مہلیکی بیزارو شیت دہنیو قہفہزیکی بہرتہنگو ہناسہکوژ
 کہ بہدہم بالہ فرپوہ خوئی بدا بہ قہفہزدا .. خوئی دہدا بہ دیوارو
 جامخانہ و کہ لو پہلہکاندا ..

((ئیرہ جیبیلہ .. دہرنگہ منارہ کہ بانگم دہکات.))

((بو کوئی بچم .. لہ کوپوہ؟))

((ئو ویندہری ..))

((ئو ویندہری .. کوئیہ .. ئو ویندہری؟))

((من دہپوم .. بانگم دہکات ..!))

((من ری دہرنا بہم .. خہریکہ دہخنکیم.))

ئیدی ته واو.. خهون بیت یان خه یالا.. راجه نی و ته م و مژیک قولانج به قولانج ده رپه وییه وه.. هیشتا بۆنسۆیه ک ناو بالکۆن و ئاسمانی سه ر سه ریانی ته نییۆ وه.. دوو که لا هه ر دوو چاوه کانی میوانی ناوه ختی تاریک و لیلا کرد.. ئەمجاره یان چپی دوو که له که له که لاهه کانی خواره وه رووه و ترۆپکی مناره که و بالکۆنه که هیرشی ده هیئا.. که هه ست و خوستی نه ماو خامۆش بوو، خانمی خانه خوئی وه ها پۆچوو بووه ناو خه یالا که هه ستی نه ده کرد که سینک له ناو بالکۆنه که دانیشتووه، ئەلبوموی بالنده کوزراوه کان و په پووله هه لوه ریوه کان و مناره قیت و چه ماوه کان هه لبداته وه، ئازاریکی کوشنده وه ک مار به ناو ده ماره کانیدا له گه ل ته وژمی خویندا به پیچ و لوول ریگه ی خوی ده کرده وه تاوه کو که لبه ی ژه هراوی لی گیر بکات، دوا ی ئەو هه موو هه لکۆلینه له پۆح و یاده وه ری خویدا، گه رانه وه بۆ ئەو هه موو شوین و پۆژو مانگو سالانه، چوونه وه بۆ سه ر یه که مین زریکه ی له دایکبوون و یه که مین فرمیسکو یه که مین دلۆپه خوین و یه که مین ماچ و یه که م دابران و یه که م دۆران .. وه ک سه فه ری پووباریک وابوو به ناو دۆزه خدا، گۆرپه وشاریک بوو که یه که مین شیریی مه مکی دایکی به ده م پشانه وه یه که وه به ده م و لووت بهینیتته وه، یه که مین تف، یه که مین جنیو، یه که مین چاوسوور کردنه وه، یه که مین سه ر شکان و دلشکان و پۆح شکان و چاوشکان، له قوژبینیکی په نهانی پۆحیدا گومانی هه بوو له هه ر هه موو مانا شاراووه و پازو نیازی

ئەم وړپڼه‌ی خوی .. مه‌حال بوو تیبگات هه‌لدانه‌وه‌ی قه‌تماغه‌ی
 برینه‌کانی و ئەو خوین به‌ربوونه چی له زینده‌گی ئەم ده‌گورپیت، ئەم
 به‌سه‌رو هه‌ردوو ده‌ست له ده‌رگایه‌کی داخراوی ده‌دا که ئەگه‌ر
 بشکرپته‌وه .. هه‌ر به‌سه‌ر که‌لاوه‌دا ده‌کرپته‌وه .. به‌سه‌ر دۆزه‌خپکدا
 که ده‌میک ساله‌ بو ئەم له جۆشدايه، ئەو زه‌لامه به‌ درپژایی ئەو
 دانیشتنه زۆر به‌گران و هیواشی لاپه‌ره‌کانی هه‌لده‌دايه‌وه، وه‌ک
 ئەوه‌ی بترسپت بالنده کوژراوه‌کان و په‌پوله هه‌لا هه‌لابوووه‌کان به
 خوین و په‌روبال و تۆزی په‌نگه‌کانه‌وه، به‌ چریکه‌ی خنکاوه‌وه، به
 ده‌نووی قرتاوه‌وه له‌ناو ئەلبوومه‌کانه‌وه بیڼه‌ ده‌ری و گه‌ماروی ئەو
 پیاوه ریکپۆش و شیکه‌ بدن که وه‌ک میوانیکی شه‌رمن و غه‌ریب
 هۆ له‌وی دانیشتوووه هه‌ناسه‌ی له‌خۆ برپوه، شپه‌رزه‌یی و نیگه‌رانیه‌ک
 ده‌شارپته‌وه هه‌ر وه‌ک ئەوه‌ی له‌وه بترسپت نیگاری مناره‌ لاریوووه‌کان
 هه‌ر به‌راستی به‌سه‌ر ئەودا برپووخیڼو له ژیر داروپه‌ردووی مناره‌که‌دا
 بخنکی، نه‌یده‌زانی بیر له‌چی ده‌کاته‌وه، دواي ئەو خوین به‌ربوونه بو
 چ وه‌لامیک ده‌گه‌رپ، هه‌ر قسه‌و وه‌لامیک مردووتره‌ له‌وه‌ی له‌و بالکۆنه
 ده‌ری بکات، له پامانی به‌رامبه‌ر ئەو مناره‌یه‌ی که چاوه‌کانی ئەم قیت و
 سه‌رکه‌ش ده‌بیینی، هه‌وايه‌کی گه‌رم له ده‌روه‌و بوو یان له‌ناو سینه‌ی
 پر له جۆشوخرۆشی ئەو خه‌مه په‌نگخواردوووه‌ی که جۆگه‌له‌ی سه‌ر
 برپه‌ری پشته‌ی پرکرد بوو له ئاره‌قه، له‌زه‌تی له‌و شنه‌بايه‌ ده‌کرد که
 هه‌میشه‌ خه‌یالی خوی بیټ یان راستی .. یۆنی کوپستانه‌کانی ده‌هانی

.. بۆنى گە لاو گول و چرۆو بە فرى نە تو او هى سەر ترۆپكى چياكان، سە يره كە سىك لە ویداو لە سەر كورسييه ك دانىشتوو و تە پلە كە كە ي پركردوو له ئاغزه جگەرە، تەنها دوو هەنگاو دوور .. كە هەتا ناتوانیت ناوى بنیت كۆنە يار، هەر وەكو ئە وەى نە هاتبیتە وە و هیشتا لە ویدیو كیۆه كان و زە ریاكانە وە گیرى خوارد بىت، هەر وەك ئە وەى ئە مە يان خە و نىك بى و هيجى دىكە، گەر وا نە بى مە حالە دونیا ئە وە نده خامۆش بىت، ماقولە مناره يه ك لە پياو پىك پر ئە فسوون و جوانتر بى كە سالانىك لە مە و بەر ئاشناى ببوو، مناره يه ك قىت و قوزو پاو ه ستاو تر بى ..؟ ئىستا هەست دەكات درۆى لار بوونە وەى مناره كە و پروخانى بيانوويه كى ئە و پياو ه گرگن و هەميشه كړنووشبە رانه يه كە پقيان لە وەستان و سە ربلندييه، هەر لە سۆنگە ي سە نگىنى ئە م بلندييه گەر كە بىرووخينن، چ هە وايه كى پر لە غوربە تە، مناره يه ك سىبە رى گەر وە و چرى ئە م پياو ه كزۆلە و خامۆش و لالە ي كە چە قيوه تە ناو كورسييه كە ي .. تە و او تاريك كردوو .. تاريكتر لە وەى لە تارمايى جيا بكریتە وە، پياو پىك كە ناو پىریت سە ر بلند بكات و تۆزىك لە و مناره يه بروانىت و بزانىت چ فە زايه كى داگىر كردوو و خو ئە گەر راسته كە ميك لار بوته وە، هى ئە وە يه بە پىزە وە سە ر نە وى دەكا بو خانمىك كە بە تە نيا دژ بە م هە موو بۆرە پياوانه ي شار جە نگاوه، لار بوونە وە يه كە لە پاى شە رمىك كە بيوه ژنىكى قە شە نگ پشتمى لە و هە موو مېردە گولە و عاشقە ساخته بازانه كردوو و چاوى برپوه تە ئە م .. ئە مە يان

چ جوانییه کو چ نازایه تییه که که شایسته ی نهک لاریونه وه و که میک سهر نهوی کردنه، به لکو شیاوی هیلانه یه که له گول دامه زراو له سهر ترۆپکی خۆی، شانشینیک به و ئاسمانه وه، ئه وهنده سهری هه لبری بو مناره که و له بالای پروانی که ته واو دلای خا و بووه، نهیده توانی ئاور بداته وه و سهری میوانی دوورولات بکات، چیتر به پیوه خۆی رانه دهگرت، خه یالکی ماندوو یان خه ویک که سهره تای بانگیک بیت بو مه رگو تیاچوون بانگی ده کرد، هاواریکیش له ناو هه ناوی مناره که وه بانگی ده کرد بو پابوون و مانه وه، شتیکی وهک مینایه کی ناسک له ناوه ویدا وردوخاش ده بوو، ده توت له م ماله کۆنینه دا خۆی بوته مایکی به هه زار په نجه ره وه که هه ره هه مووی به یه که وه له ترسی بوومه له رزه یه که هاره ده که ن و ده شکین، په شه بایه کی شیت دیت و هه موو شتیکی ده بات، برووسکه و باو و بووانیک، وهیشوومه و ئافاتیکی، هه ره هه موو هه قایه تی عیشق و سه فه رو هاتنه وه ی ئه م پیاوه به م درهنگ وه خته و مه رگی پیاویکی له م ماله .. بیوه ژن که وتنی .. هه ره هه مووی .. تاکه شتیکی که له م خه وه به ناگای بینیت وه ستانییه تی له به رده م ئه م مناره خو شه ویسته ی، به لام هه تا ئه وه شیان نزیکتره له خه یال، ئاورپکی دایه وه تا وه کو دلنیا بیت که قسه ی بو که سیک ده کرد .. گرنگ نییه ئه و که سه کتیه، ئه ویش له مناره که رامابوو وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی زیندوو بیت، له چری سیبه ری مناره که به سهر رووخساری ئه مدا .. زور ئه سته م بوو نیگا کانی ببینی، نینۆکه کانی

خوی ده خوار دو جار جار سمیلې خوی ده کړوشت، پړنگه له وه داخدار
 بې که عاشقانه نه یگرته نامیز ..

((که باله کانم نه مابن .. چی بگرمه نامیزم؟!))

نهم هاتوته وه سهر خه رابات، لای بیوه ژنیکی ته نیا که له وه ته ی
 جه ننگه که ی راگه یاندوه بؤ همیشه وا هه ست ده کات وا به سهر
 مناره که وه وه ستاوه وه هرگیز او هرگیز دانه به زیوه، پووت و قووت، هر
 هه موو خه لکی شار خړپوونه ته وه وه له خواره وه پرا سهیری ده که ن،
 سه رسامو واق وړماو .. چاوه پړی، دیسانه وه وهک هه موو دهمه و
 نیواره یه ک یان شه ویک خه یالیک باله فپه ی پیده کات و تاوه کو سهر
 مناره که هه لیده گری و سووکی دهنیشیته وه، دنیا تاریک داهاتوه
 که چی خه ریکه هه تاو به و بانی مناره وه ده یسووتینی، خه ون بوویت
 یان راستی .. دوی له هوش خو چون و وه ناگاهاتنه وه ی پوژیک ی وا
 ژیاوه که هه موو نازارو قه هرو ترسو دلله پاوکی و رسوا بوونیکی کو ی
 ته مه ن و زه مه نیک له خویدا چر ده کاته وه، نه وکاته ی به سهر سه ریبه وه
 سه ده ها کوتر پیقنه و شاپه رو گنده په ریان به سه ردا ده باراند،
 هاشوو هوشی باله کانیان کاسی ده کرد، هه پشه ده کات و سویند
 ده خوات که نه گه ر واز له و مناره یه و گه ره که که نه هینن خوی هه لده داته
 خوار ی و .. چش له وه ی که که لله ی کاس و پر له ژاوه ژاوی به سهر گاشه
 به ردیکه وه ده پوژیت، چش له وه ی دهری و چیروکیکی بریندار که له
 تنوکیک خوینه وه سه رچاوه ی گرتو بوو به پووباریکی خوینین که

تيايدا وهك پووشو په لاش سه رئاو كه وتوووه و نازانيت ده كه ويته ناو چ گيژه نيكيه وه، دهنگوي ژنيكي پووت به سهر مناره وه وهك ناگري ناو پووشو په لاش ته شه نه ده كاتو له چاو ترووكانيكدا به هله داوان چه شاماتيک گرد ده بيته وه و نه لقاو نه لق چوارده وري مناره كه ده گرن و گه ماروي ده دن، كه سانيك له بلندگوكانه وه به ترسه وه هاوار ده كه ن .. كه س سه رنه كه ويته .. كه س توخني نه و نافرته نه كه ويته، هه مووان پوهو و بلندياي سهر هه لده بپن .. تكايه كه س له مناره كه نزيك نه بيته وه، ناپوره ي عه زازيليكه و .. ته جاله و هاتووه و هيرشي ناجوچ و ماجووجه .. به ناو يه كديدا ده قزقزئين .. هاتو هاواري پوليسه كان له ناو شه پو گيچه لي لاهو توورپه و توسنه كان كه له هيچه قاقا ليده دن و شه په جرت ده كه ن، هوپني نوتومبيله كان گيرخواردو له و بهر جاده كه، پاكه پاكو دارپزاني سه ده ها كورپيژگه ي عه لاهه فروشو مه كته بلي، واقه واقی قه مه ره ي پوليسه كان و ناله ي جه رگبري نيسعافه كان، شاته شاتي چهنه ژنيكي عه با به سه ر .. نه يه پو ژنينه خو چه يامان چوو، زريكه ي نوتومبيلي ناگر كوژينه وه، پيرو گه نج .. هه ر هه مووان به پوحيكي ناهه نگسازييه وه هاتوونه ته سه يراني نه و به زمه ي كه سيان نازانيت ناوي چييه، هه ر هه مووان چه ز ده كه ن كه ژنيكي پووت ببينن كه وا به سه ر تروپكي مناره كه وه ماني گرتووه و دانا به زيت .. خوژگه يانه ببينن، هه ر له داخي پماندني مناره كه ش خوي عيبره ت كردووه، تا نيسستا كه س شتي واي نه كردووه .. كوا له كوييه؟ ديار نييه .. نه يه پو

خوشکینه .. براینه .. له وه ته ی ئه م شاره هه بووه ئه وه یان یه که مجاره ژنیکی به حه یاو حورمه ت خوی بکات به په ندی زه مانه ، وانیه خه لکینه .. خوا بناسن .. درۆ ده له سه یه و .. دوژمنه کانی بۆی هه لده به ستن ، گوايه داوای کردووه سه رۆک خوی نامه یه ک بنوسن که په یمان بدات ئه و ملۆزمانه واز له و مناره یه به یتن ، نا .. داوای کردووه سه رۆک خوی بیته ، قسه ی قور سه رۆک ئیش و کاری نییه بۆ ده له قورپکی وا بیته ناو ئه م شیخانه یه ، تازه که لله یی بووه و دانابه زیت و یه کیک دزه بکات و سه ربکه ویت ، خوی فری ده دات .. هه رزه کاران ئه م تیکقوژانه به هه ل ده زانن تیلک به کچو ژنه کانه وه ده که ن و بیژمۆتانه ته کان ده ده ن و خویانیان پیوه ده نووسیژن و به لاقرتیوه ده لین .. نیعمه تی خوايه ژنیکی پروت به و ئاسمانه وه بفری و بکه ویت به باوه شی یه کیکمان .. با باوه شی من بی هیچ نه دیوه .. ئای له کورپی فاته دۆم .. خوشک عه ره بانه ئیمه چیمان دیوه ؟ پرواتان بی کورپینه .. خوی هه لبداته خواری له ت و کوتی نامینی .. هه ر به ئاسمانه وه وه ک پۆری ژیر چنگی هه لۆکان ده خوریت .. قور به سه ری .. مه گه ر بن ددانی چی نیره وزی ئه م ناوه یه بگه پرین .. خواش نایدۆزیته وه ، هه ر هه موویان ته قه للا ده دن له ده روازه ی بنه وه را بچنه ناوه وه و سه ربکه ون ، هیچ نه بی به پروتی بیبینن ، که خوی هه لداویت سه ده ها پیاو و کورپوکال باوه شی بۆ ده گرنه وه ، یه کیک هاوار ده کات ، لئیگه پرین .. له و بیوه ژنه عه زه تیه قه سته ئه وه یه تی بکه ویته سه ر په پو ره قان نه ک نه رمان ، وای له

عاجباتی ئاخرزهمان خوشکینه، ژنو کچه ئەلمۆدهو عەبا بەسەرەکان خۆ لادەدن نەکا خوینی پیسی ئەو بی دەریپیە بی نوژیان بکات .. سەرت بە تاشین چی قەحپە ی گلاو، چاوتروکانیکو دەبیته هەزار کوتە گۆشتی وردو جنراوی ژیر دەستو پیی پیاوہکانو تۆلازەکان، تۆپەلە مووی بابدوو لیروە لەوئ کە هەرزە یەک بە دوایدا پادەکات، ئەمەیان چ هەقایەتیکی درۆژنە، چ خەیاڵیکی پەشە، چ مۆتەکە یەکە، شاریکی شیئو پڕ لە هەقایەتی درۆ واتەوات، منارە ی چیو ئافرەتی پروتی چی، هەر هەمووان دەگەرین ئاسەواریک نادۆژنەو، هیچ شتیکی نەماو، تالە موو .. لەتە گۆشتی جنراو و کوتراو و خوینی وشکەوہبوو بەناو لەپی تەپو ئارەقاوی پیاوہکانو هەرزەکانوہ ماوہتەو، ناکریت ئەوہ ی بوو .. هەر هەمووی هەقایەتیکی درۆو هەلبەستراو بیئ، چیرۆکی ژنیکی کە نزیک بەم منارە نیمچە دارپوخواوہ مایکی بوو، هەقایەتی ئەو هەموو داروپەردووہ بەسەر یەکیدیا کەلەکە بوو، کەلاوہو گووفەکو سەرەنوئیکی پڕ لە پشیلەو سەگی تۆپیو، خشتی کۆنینەو دارزیو کە لە ژیر پیلایوی سەدەها پیاو و کوروکالی بی ئیشو مندالی سەرکەو بنکە دادەپزانو دەبوون بە خۆلەپۆک، هەر هەموو دەگەرپان بۆ شتیکی .. هەر شتیکی کە نەزانن چیبە، دەلیی خەیاالی چیرۆکنووسیکی .. منارە ی داتەپیو و شەری بیوہژنیکی تەنیا چی دەسەلمینن، هەر دەلیی داستانیک بوو .. ئەفسانە یەک لە دیزەمانوہ دەماو دەم ئەم بۆ ئەوی دەگیژتەو، هەر هەقایەتبیزیک و رستە یەک

و دووانی خستوته سهر.. برېځکی دیکه له فانتازیا .. هه موو کهس له م
 شارهدا بۆ خانوویه کی کۆن ده گه پښ، بۆ بالکونیکو کورپه لایک،
 کونترین باله خانه له کونترین گه په کی ئەم شاره، ده گه پښ ..
 خه مخورانو دۆستانی هونه ر بۆ ئەلبوموی مه له کوژراوه کان، په پووله
 پیرو هه لوه ریوه کان، مینیمالا و کۆته لی چکوله و گه ورؤنه ی مناره کان
 .. تابلوی جیماو و بی ناوه کان .. بۆ پیاویک که له ناو ئەو بالکونه دا
 به درېژایی ئەو پوژده بینراوه و که چی له نا کاو له ژیر ته مو دووکه لیکی
 چرپا و نبووه، میوانی ناوه ختو کهس نه ناس، شه پانی و دم به هاوار
 که وای کردووه خانمی خانه خوئی ده جاران له شققه ی بال بد او وه ک
 کوتریکی هه له ته که هه لویه ک پراوی بنیت و خوئی فجووق بکات پووه و
 مناره که، هر جاره و خوئی به دیواری مناره که دا دده او دوا جار خوئی
 بۆ نه گیراوه و گڼزه لووکه یه ک له گه ل خویدا بردوویه تی، ده جاریش
 شکسته بال که وتوته وه بن ده ست و پیان، له ترسو تاوی مه رگ هیزو
 ته کانیکي دیکه و باله فپه یه کو که وتنه وه له سهر له پی «با» و وه ک
 په رپه مووچیک له نیوان مناره و بالکونه که گڼژی خواردووه، له ناو
 حه وشه که دا هومرو باوکو براکانی سایی ئەو خه لکه، عاشق به
 یا هوویه کی وا سرک نیشانه ی لی ده گرنه وه، مه حاله نه بییکن، پر به
 ئاسمان ده چریکی تی و گمهی خویناوی و گه نده په رو شاپه رپه کانی پیکه وه
 داده بارین، ئەوه خودایه گمهی غه ریبی کوتره خو شه ویسته که ی ناو
 هیلانوه قه فزه کانی خو یان بناسنه وه، پاسه وانه کانیش که هومر

ده بینن غیرهت ده یانگری .. نه کهن وا بیپینکن که بمری، ته نها گری ساچمه که بیخات و بهس، ئەوهنده ده ترسیت که تا دیت بچووک ده بیته وه، بچووک و بچووکتر .. هر به قه د په پوله یه کی نه خشینى لى ده مینیتته وه، پرووه و بالکونه که بالآ لیکده دات و به هرام هیچ گه وره نه بووه، هیشتا هر منداله که ی جارانه و له ناو بالکونه که و به ژووره کاندایا راوی ده نی، ده شزانیت گهر بیگری وه ک سه ده ها په پوله ی دیکه دهرزی ئارنى ده کات و ناچار به سهر ئەو تابلویه دهنیشیتته وه که هر هموی په پوله یه و ئەوه خواجه نهیدوزیتته وه .. په پوله ی پیرو بال هه لوه ریو. شه و نییه ئەو مۆته که نه یگه یه نیت به مهرگو زیندوی نه کاته وه، پوژ تینا په ریٹ گوره وشار نه دریت، هر ده بیت ئەم عه شقه پروت و شیتانه یه بۆ مناره که سووری هه میشه یی شه هادهت بیت که دهماو دم خه لکی شاریک بۆ یه کدی ده یگپرنه وه، زیندویتی ئەو بیت له سهر زاران و پاشان بوون به ئەفسانه، ئەفسانه یه ک که ته نها پیروخه پوکان به دم و پینه و خله فانیکه وه بۆ یه کدی ده یگپرنه وه، هه قایه تی خوه لدانی ژنیک، یان به په یکه ریوونی ژنیکی پروت که وه ک فریشته یه ک باله کانی کردۆته وه و ترسیک له مهرگی خوئی و پمانی مناره خو شه ویسته که ی لینا گه ریٹ بگاته سهر زهوی، یان ترسی مناره یه و ناهیلایت شوخیکی شهیدا به بالآی ئەمدا بکه ویتته بن ده ست و پیی ئەو حه شاماته ی تفو نه فرهت ده نیرن بۆ ژنیک که ئابرووی شاریکی بردووه، هر ئەو ترسو و تۆقینه بالآی به مناره که ده کرد تا

سه‌ری بېدا له عه‌رشى فه‌له‌ك، كه ده‌يزانى له خواره‌وه كورگه‌ل، خورتو هارو هه‌وه‌سباز، شه‌پړپانه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ده‌كه‌وټته باوه‌شى كامه‌يان، ئه‌فسانه‌كه ده‌لټت به‌رله‌وه‌ى فجووق بكات قژى پړو په‌خشى تا دامىنى مناره‌كه دريژبوته‌وه‌و نيره‌وز به‌گه‌نجو پيره‌وه به‌ه‌زار ده‌سته‌وه خويان هه‌لداوه تا پړچى ده‌سكه‌نه بكه‌نو زووتر داىگرنه خواره‌وه، مناره‌ى تاين چه‌ندين گه‌زى ديكه هه‌لكشاوه، قژى په‌خشو پړى وه‌ك هه‌ورپكى ره‌ش سيبه‌ريكى چړو تاريكى ئه‌و چه‌شاماته‌ى له يه‌كدى ويلو په‌شيؤ كردووه، وه‌لى هه‌ندىك سويند ده‌خون كه خو هه‌لدانه‌كه‌ى جگه له خه‌يال‌يك هيچى ديكه نه‌بووه، هه‌ندىكى ديكه سويندى قه‌له‌وتر ده‌خون كه خوئى هه‌لداوه كه وتوتته بن ده‌ست و پيئى سه‌ده‌ها مه‌زن و منداًل، كه گه‌راون و هه‌ر يه‌كه‌و توند به‌هه‌ردوو ده‌ست گه‌ره‌كى بووه بيگرټته ئاميز، كه‌چى جگه له تارمايى و سيبه‌رى په‌رتو هه‌لاتووى خانمىك هيچى ديكه‌يان نه‌ديووه نه‌گرتووه، ئان و سات تارمايى پړو به‌رجه‌سته‌ى ئه‌و وه‌ك فريشته‌يه‌كى توورپه‌لداو له ئاسمانه‌وه هه‌ر هه‌موو پياوه نه‌وسنه‌كانى به‌شه‌واره خستووه، هه‌ر هه‌موو په‌نگه‌كانى به‌هه‌شت له چاوه‌كانيدا پړشنگى داوه‌ته‌وه، سه‌ده‌ها گه‌نج به‌هه‌لداوان به‌ده‌م باى غاره‌و دوخين و قايشرو پانتول‌ه‌كانيان كردوته‌وه، به‌ده‌م كه‌فه ژيلكه‌ى له‌لاليوه‌وه‌و شه‌هوه‌تيكى هه‌لچوو له خويندا وه‌ك (قه‌ومى لووگ) په‌پوبالى فريشته‌كه‌يان هه‌لپرووكاندووه، به‌سه‌ده‌ها پيرو مه‌لاو فه‌قئ و ده‌رويش به‌ده‌م زي‌كرو ته‌هليله‌و هايوووه‌و

.. زرمو کوتی دهفهکان که به ئاسمانهوه دهخولانهوه .. زرم و کوت نه یانهیشتووه کهس تیبگات ئەم قیامهته له پای چی ههلساوه، چ هاتو هاوارو دادو فیغانیکه .. خودا هاوار .. وهک «قهومی لووت» ته فرو توونامان نهکهی .. خودا ئەوه یان چ زه لاله تیکه .. چ کوفرو چ هه رامیکی گه ورهیه که قیامهت نزیک دهخاتهوه، ده رگاکانی به ههشت کلۆم ده داو .. هه ر هه موو ده رووه کانی جه هه ننه م سه ر والا، گه رچی سه روه ختی نوێژ نییه .. بو ده رکردنی رۆچی شه یتان له م ناوه دا با له هه موو مزگه وته کانه وه بانگ بده ین، به هه ردوو ده ست چاوانیان ده گرن .. هه تا زوه و گلاو نه بووین ئەو کچی ئیبلیس هه لم ناوه دووربخه نه وه، له بلنډگۆکانه وه دوعاو ئیستیغفارو ئیستکبارو گریانو سه له واتو ئایه ته کانی خۆپاککردنه وه به سه ر هه زاران مناره وه به سه ر هه موو هاوارو زه ناو چرپه کانه وه زال ده بیته، هه وا ده ترسیو ده شله ژێ، تاقه مناره ی ته نیاو هه تیو له و ناوه دا که بانگی له سه ر نادریت، به ترسو هه یبه تیکه وه وهک پیره پیاویک عزرائیل دهستی له ئەوکی نابو و قژی هه لبووه ریت، ئاوهی مناره ی تاین تاونا تاویک خشته کانی هه لداویت، هه رکه سه و به ترسیکه وه خۆ په نا ده دا نه با خشته یک سینگورچی بکویت، به ده م ره شه پای به تینو تاوی ئەو هه موو بانگو دوعاو سه لاته وه مناره ی تاین به لادا دیت، هه ر وهک قامیشیکی باریکو وشکه وه بوو له شکانی خۆی بترسیت، هه رگیز وانه بووه، منی و

قهستیه تی خیره ومه ندیک بیت و سایی مناره کانی دیکه بانگو سه لا
 بو نزیکو دوور بنیریت، بو تاویک سهر له رزیو و په شوکاو به دم نه و
 قیامه ته وه بیتاگا بوو له خوشه ویسته که ی خوی، هارپه و دارپزانی «الله
 اکبر .. الله اکبر» له هه زار لاهه چی کوتری سهر مناره که و فرنده کانی
 سهر گومبه تو ناو ئاسمانی شاری گیزو زهنده قبردوو کرد، پۆل پۆل
 به سهر شاردا به ناو یه کدیدا تیکده قزقزان .. ده شیوان .. سه دای
 بانگه کان ئاراسته ی فرینیانی تیکده دا، مناره که پتر به لادا ده هات،
 مناره ی تاین وه یادی ده هاته وه که له وه رزیکی پر له ئافات و
 وهیشوومه داو له زه مانیکی دیریندا هه زاران شمشیر به ده ست له
 بیابانه کانه وه به سهر ئه سپه عه ره بییه کانیانه وه ئاوامی ئاگریان
 کردوته وه گه مارویان داوه .. تا چاو برده کات نه و ناوه ره شو بو
 ده چۆوه، درۆ بیت یان راست ئاپوره ی خه لکه که له ترسی لاربوونه وه ی
 مناره که ده ته کینه وه، به سه ده ها پیاو و تۆلاز به په له و ته نگه تاو
 گه ره کیانه فریای نویره کانیان بکه ون، دارپزانی سه ده ها کورپوکال
 شه پۆل شه پۆل گه ماروی مناره که ده دن، شان و شه پیلک له یه کدی
 گیرده که نو به دم قه ره په سته وه سهر هه لده برنو بو ژنیکی پووت
 ده گه رین، نه و ژنه ی سه د جارن له بلندگوانه وه گوئی له ناوی خوی
 ده بیت و بهر نه فره تی ئیمانداره کان ده که ویت، هاوارو نه عه ره ته ی وا بلند
 که له وه دایه په رده ی گوئییه کانی به قن و خوین به لاجانگییه وه داچۆریت
 .. چ ئعجوبه یه کی ئاخیره زه مانه .. عه لامه تی هانتی ته جالو .. عه زازیلو

.. ئاجووج و ماجووج ه .. كه يفو سه فای بیچووه شه يتانه كانه ..

زهنگی كلئیسایهك به شهرمو ترسه وه به سهر هه واوه شه پۆلان ده داو به ئاسته م ده گاته گوی، بزر دهنیو بانگو سه لای ناقولای سهر مناره و گومبه ته كان، له ناکاو خوی دهنیو گه مه ی شین و شه پۆرو دادوفیغانی کچانو ژنانی ره شیۆشدا ده دۆزیتته وه، خوی له ژیر عه بایه کی چلکندا ده شاریتته وه که له تهک سه ده ها عه بای دیکه به بزماریکه وه هه لۆاسرابوو، داکوتراو به ئه ستوونده گی ژیر ده واریکي رهش، هه تره شی چووبوو بیناسنه وه، سایی ژنه کان له پوومه تی خوی ده داو دایده پنی و وهک ئازیزمرده ده یلاوانده وه، سه ردولکه ی ژنه کان گپی به ردایه هه ناوی، ههر هه مووان له چاوی ئه ودا ده بوون به قه له ره شو .. قاغ .. قاغ .. به و غه لبه غه لبه وه له وه ده چوو ههر کچیکو ژنیک دابپ له هه مووان بو چاره ره شی خوی بگری، ئه ویش بو شتیک، بو پارنیکو خه مینک ده گریا که مه حال بوو هیچ خانمیکی ره شیۆشی ژیر ئه و ده واره ره شه ده رکی بکات، که س نه وه لامی سلای ده دایه وه و نه به خیرهانی لیده کات، سه ردولکه ی پیره ژنه غه مگینه کان پۆخی هه لاهه لاو په ژموورده ده کات، تاوینکو دوو و سئ وهک ئه وه ی بیناسنه وه و گومانی لی بکه ن .. به ده م پرته و بۆله وه قاوی ده دن، به شاته شات له نیو گریان و واوه یلای نه سره وتی ژنه کاندایه ده دری ده نیی، پرسه یه کو دووان و ده .. ئه وه نده له پرسه کاندایه ده م شیوه نه وه

داده نیشیت .. پیر ده بیټ .. هاوار ده کاتو ده پارپټه وه .. خدا هاوار .. بؤ نامکوژیت؟ چه نده ها جار دوا که س خوی که ته نیاو بیکه س و بی مال له ژیر نه و ده واره په شانده ده میتته وه، غه ریبه مالا و ئافه روژ بؤ بی بن بوونی خوی شیوه ن ده کات، له دووره وهش گوئی له ناوی خوی دابارینی نه فرینو .. نه عوزوبیلا .. نه سته غفیرو لالا ده بیټ .. خودایه په نامان بدهیت و دووربین له فاحیشه .. له فسقو فجوور .. له دیله به بای ئاخیر زه مان، چ قه هرو دؤرپانیکه و خوی نه بان ده کات، به زمو په زمی شایو و گوڤه ندیک له گه په کدا فریوی ددها، که چی ئانو سات له ژیر ده ستو پی سده ان پیاو و ژنی تووره و تۆسندا خوی ده بینیتته وه .. نه شاییه و نه قاو و قریوه ی سه رچوپیکیش، پی کوتانی کچان و کوران سه رمه ستی چه زو سۆز نییه له ناو ه لقه ی نه پساوه ی شاییکه ران، نه م په شبه له که کوتانه وه ی په نجه کانه، که لله ی سه رو .. سینه ی پر له چه سره ته .. بیته وه ی که س .. هیچ که س .. هه تا کونه یاریش گوئی له هاوارو قیژه ی نییه، بیئاگا له خوی .. وه ک نه وه ی هیشتا له ویدیو زه ریاکان و کتوه کانه وه بیټ، بام گوئیستی ناله ی بیټ، کی ده توانیت سده ها بازنه و دیواری نه ستورو هه لچنراو له مه ردوم بپریت که په شبه له کی خوین سازو گه رمی کردون، لیره داو هه نوکه میرده نه خو شه که ی دلی بوی ده سووتیت، له ویندیره ی میرده مردووه که ی له گوږدا راده چله کیت که ده بینیت شار میرخاس و جوامیریکی تیدا نییه، به په له پروزی ته قه للا ده دات له بن ده ستو

پیی ھه موواندا ھه ریبینیتو قورتاری بکات، که چی ناتوانی راسته پی به رزبیته وه، نه قاجه کانی ماونو نه ھه ستو په نجه کانی تاوه کو برنه وه ژهنگاوییه که ی له دیواره که وه دابگریتو بکه ویته ته ققه تاوه کو بلاوه به و ھه شاماته شیته و به له سه بووه بکات و قاویان بدات، که ئه و ملۆزم له نده ھوړانه نیازی ناو چاوانی ھه خویننه وه، په لاماری ھه دهن و ھه ک فھرده په تاته ی پزیو به دیواریدا ھه دهن، ھه ر به ھه واوه یه که ھه بینه ی جاریکی دیکه دیسانه وه ھه یکوژنه وه، له ته ک ئه و پیاهه که سیره یه ھه مریتو گوړه و شار ھه دریت، ھه ر ئه وه نده نا .. ھه شتتا به ھه واوه یه که بالنده پاوکراوه کانی ھه کوژرین، بولبولو که ناروی که وی باوکو براکانی به قه فزه وه وردو خاش ھه کرین، په شبه له کی خوین گه رمه و گوئی له قریوه و قاقای مه رگهیننه، ھه زاران په پووله ی بوړو په رنگ بوواردو که له که لاوه کانه وه ھه لده فرن به ھه م فرینه وه ھه لده ورن، له ناو ھه راو ھه نگامه ی ئه و پوژی ھه شره دا، ھه نیو په پروبالی ھه لوهریوی سه ده ها که و و کوژرو که ناروی و قه تی و پوړو سوپسکه و قه له باچکه و باشوکه و ریشولہ و پاساریدا، ھه نیو دارژانی په پووله به توژیووه کاندا ون ھه بیت و خوئی له یاد ھه چیت و ھه رگیز بیرى ناکه ویته وه بو ..؟ چوئن ..؟ له که نگتوه به سهر مناره وه یه؟ گهر خوئی ھه لداوه .. بوچی ناگاته سهر زوی؟ یان گه شتتوته سهر ھه ردیکی په قه نی و بووه به ھه زار ھه زاران پوچی جنراوی ناو له پو بن ھه ستو پیی گاگه ل، جاریکو دوو .. ھه و .. سه ده ها جار له په و

پوو دهکه ویت به سهر سه دهه مناره ی وهک تیغ تیژ، په پو په قو چه قیو تا ناو هه ناوی، جاریک به سهر ته وقی سه ردا که که لله ی سهری ببیت به دوو له ته وه، جاریک له ناوگه له وه لیکی دی هه لده زپیت، دوا نیگا و که چی هیشتا مناره ی مه عشوقی وه ها بلندو سه رکه ش، وه ها قیت به ئاسماندا پوچوو که سهری دهیدا له که شکه لانی فه له ک، به زمانی قورپو خوینو گل و خو له پوک بانگی دهکات، بلندر له هه رای ناقولای پیاوه خوینخوره کان، قوولترو پاکتر له بانگو سه لای هه لفریو به سهر گومه زو مناره کانی دیکه وه، به وپه پری سوژو میهره وه بو ی ده نوشتیته وه و گه ره کییه تی وهک کوتریکی دهنوک خویناوی و نیوه مردووی ناو هیلانه ی زارکی خو ی دهنیو خوینو قورپولیه هه لیبگریته وه، وای له خانمی خویناوی .. له وی هیشتا کچو تازه مه مک کردو .. له وی می .. له وی بیوه ژن .. نه کچو نه بیوه ژن .. له وی بی بن .. بیوه ژن و له ته ژن .. له وی هیچو .. باپووسکه و .. بابرده له .. له وی کوژاو وهک خه یال و پو حیکی گوزهر کردو به ناو جه هه ننه مدا .. به ناو زه مه نی زریان و وهیشوومه دا، له وی ته نیاتر له (مریه می مه جده لیبیه) که ئاودامان خوینه و سه ننگه سار ده کریت، له سه د لاوه به ردبارانه، سهری ده تاشنو دوو دوشاوی به سه ردا ده که نو پشتا و پشت سوار ی که ری ده که نو شاربه دهر تا قیامه ت، نه عیسیایه کی موعجزه دیت دهنیو خوینا و که له که به رده کان هه لیبگریته وه و ئاوپر له ئاپوره ی خه لکی بداته وه و بلیت:

((کئ له ئیوه که گوناھئکی نه کردووه .. بهردئکی تیبگریټ؟!))

هیچ ئافره تیکی جگه رسۆزیش نادۆزیته وه له ناو ئه وه شه شاماته دهم به هاواره که ماست به سه ری تاشراویدا ده کهن، ئه م وهک هاوسۆزو هاوره گه زی خۆی په لی بگریټو ژنانه راپفپئتی و بیخاته ژیر عه باکه ی خۆیی وه له ده ست و چاوان بیشاریته وه، جوامیټیک له و ناوه په یدا نایټ که له راهی خودا یان شه ییتان تا بیمارستانیک راپفپئتی و له وینده ری تیماری بکهن، لیټره ده مریت و که چی له وینده ری پیاوه ماقووله کانی بنه ماله و ریش سپی خیل و کورپوکالی سمیل گوگره به دهم ته زیبح هه لگوفینه وه سه ر له بن گوئی یه کدی ده نین و به چرپه وه ده دوین، چون چۆنی کوشتنی هه لالتره ؟ به خه نجه ره که ی بابه گه وره گوشا و گوش سه ری بپرن یان بالیف بخه نه سه ر دهمی تا ده خنکیت ؟ دوو گاشه به رد به قاچه کانییه وه به ستن و هه لیده نه ناو چه میک یان ده رمان خواردووی بکهن ؟ چاوه ری بکهن تا وه کو براکانی و کورپه گه لی ئه و به ره بابه که هه له ته ی ولاتان بوون بینه وه یان تا زووه سه رنګومی بکهن ؟ ئه م ده کوژریټ و دونیاش پاکو خاوین ده بیته وه، که سو کاری ئابروومه ندو ژنان و کچانی بنه ماله بی سه ریئشه و داوین پاکتر له جارن ده ژین، چیتر ئه و په له ره شه به نیوچه وانه وه نامینیت، له پرسه و شای ناکه ون، پیاوانی نامووسپه رست ده ست و پلیمان له خوینی ره شو

پيسی ئه م پاک ده که نه وه، هر هه موو ده ست به يه کدا ده دن .. خودا هاوار .. ئه وه چی بوو؟ که ی له تايه فو به ره بابی ئيمه ژنی وا بئ شه رمو چه قاوه سوو هه بووه ..؟ ئاخر بووه ژنيک شه رهي هر هه موو قه بيله که ی بخاته ژير که وشه کانی و مل له بهر ملی يه ک دونيا نيره وزي ئه م شاره بنيت؟ وه ها چاو قايم گوئ له باوکو براکانی و هر هه موو پياوانی گه رپه ک نه گريټ و خوینی خوی بخاته کاسه وه ..؟ له ناو هه قايه ته کانیش عاجباتی وا نه بووه، ژنانو کچانی به شه رمو شکوی بنه مالو و خزمو خویش پیکه وه هه موو شوينیک ده پشکنن بو که ل و پهل و جله کانی .. تا ده گات به سؤل و پيالو و شانو و وينه کانی کؤده که نه وه، هر هه موو سکیچ و نیگارو تابلوکانی .. هه رچی بونی ئه می لئ بیت ده نیو کانتورو چه که جه و جانتاو خورجينو بوو خچه کان .. هر هه مووی مه رجه بسووتين، ناسنامه و چی نامه ی دؤستانه و کاغه زه کانی دلداری و ده فته ری یادگارييه شه رمنه کان، کوی کتیبه کانی فکرو فله سه فه و رومانه کان و چيروکو ديوانی شاعيره تازه و کؤنه کان، ئه لبوومه زوره کانی نیگارکيشه روژه لاتي و پوژئاواييه کان، ده بوو هيچ ئاسه واريکی نه مينيت، کرؤلّه و داماو له مردن راست ده بيتته وه و ده پارپيته وه که ده ست له سووتاندنی ئه و شته خو شه ويستانه ی نه دن، ئاخر پوچی ئه م وا ده نیو ئه و پارچه کاغه زو کتیبو ئه لبوومانه دايه، سویند ده خوات بيده نه وه و ئيتر سه ری خوی هه لده گريټ .. چ مردوو بيت و چ زيندوو .. له م مه مله که ته ئابروومه نده درده چيټ ..

پوليسه كان به قامچي و قيرپاچ له ده لاره هه موو نازاي جه سته ي ناگر ده دن .. فاحيشه ي ديلاه به با سه د جارن سويندت خوار دو دروت كرد، كوره لاويك تابلويه كي خستوته بن بالي و به دم باي غاره وه هاوار ده كات .. تو بشمريت .. تابلوكانت نه مرن .. ده يه ها تابلوي ده كه وتنه ژير پني مه ردومه كان و ده يانشيلا، نيگاره كانى به ده ست هه رزه ميردمنداله كانه وه، مينيمالو كوته لي مناره كان كه چنده ها شه و و پوژي له هه لكوئين و داتاشينيان به سهر بر دبوو، تالان و بپوو ببه، ناسنگر به به روانكه ي سووتا وه وه، قه ساب به كي رده وه، پينه چي به چه كوشه وه، وه ستاو خه لفه كان ناوداماني نومي ژير گه چو قوپو چيمه نتوي وشكه وه بوو ده وريان ده داو قزو قالي نالوزكاويان ده سكه نه ده كردو له په گه وه هه ليانده كند .. قه حبه ي ده له قور ئه و مناره يه بوو به چي؟ قه سه م به وه ي خه لقي كردين ئه و مناره يه تيبيرين .. خوي بكه نه ده رپي كه يه وه .. نالوشداری تيرنه خوره، له ژير ته بارو قورسايي ئه و پياوانه ي به سه رييه وه سه گانه ته كانيان ده دا ده كه ويته سه ر ناخ و ئوف و ناله و قيژه .. كه چي پتر له زه تيان له نيربووني خويان ده كرد .. بيهووده بوو گرياني خوينيني، به دم جنبودانه وه به نووكه شق به نيازى كوشتن تيان هه لده دا، وه ها كوشنده كه ناوه ناوي هه لته كيت، به سه ره سم ليكدا ليكدا ناوگه ليان هه لده ته قاند، ده گريا نه ك له تاو ئه و هه موو نازارو ئه شكه نجه يه، به لكو ئه وه خوايه و بزائن كه ئه ميش بنياده مه، ده خه نيته وه تا بينوينيت به خشنديه .. بي

سوده، ده خوازیت له و پارچه و له ت و کوتانه ی له شی خوینی زیاتر برژیت تا به زه بیان پېدا بېته وه، گهره کیه تی خوی خړ بکاته وه .. ده گهریت و جگه له په نجه یه کی قرتاو به ئه نگوستیله وه، ددانیکو تویه لیک قره هیچ نادوزیته وه، هه موو ژنه کان پیکه وه له لاپوومه تی خویان ددهن .. وهیش .. وهیش بابان ویران .. به و جوانییه وه خوی کرد به عبیره ت، ژنه ترسنوکو ته ریوه کان له ته ک کچه نه بالقه کان و تازه بالقبووه کان به پشتدا ده که ون و پتر سل ده که نه وه نه کا فیچقه ی خوین که له ژیر زه بری شه قو پیله قه فرته بکاو ئه وان گلاو بکات، ده یه ها پیاوی تووره و توسن و نه وسن له ته ک ئه و هه موو گه نجه خورت و داخدارو ناگرگرتووانه دا ته قه للا ددهن چنگیان بیگاتی که وه ک ته نیک له عه زاب ددهر و شپیته وه، وه ک گومیک له خوینی مه ییو، وه ک تویه لیک له قری ده سکه نه کراو، مه لاه فقه ی و پولیس و سه ربازو باشبوزغ به سه ر سه رییه وه ئه میش وه ک میزراح دهنیو دارستانیک له لاق ده خولیته وه، له خوی ده گهریت و له ناو ئه و ئاپوره یه دا مه حاله خوی بدوزیته وه، له چاوتروکانیکدا کوره لاه که ی به ر دللی ده بینیت، به یادی سوزو میهری جارانه وه پر به ئاسمان هاواری بو ده کات، به دم قیزه و گریانه وه بانگی ده کات، که چی وه ک پشیله یه کی توقیو به سه ر مناره که دا هه لده زنی ت، شپرزو سه رلیشیاو که نه زانی ت ئاراسته ی ئه م هاواره له کوپوه دیت، هه ر خودی هاوارو قریشکه که له سه د لاه سه داو دهن گدانه وه ی بوو، چهن د گه زیکو له مناره که

داده خزیته خواری، هر به شان و قول و باسک سهول لیده دات تا زه ریای ئه و خه لکه بپریت و فریای بکه ویت، تازه مه حاله .. ونی ده که ی .. ونت ده کات، له وه وردوخاشتره ئه م به دی بکات، توی توی خوی هله داته وه، به ناو خویدا روده چیت تا ده گاته وه سه ر شاراهه ترین برین له روق و له شیدا، سه ر یه که مین دلۆپه خوینی پزای سالانی پر له شه پوشور که ئه م خاکه ی سوور کرد و که چی نه یوانی ئه و دلۆپه خوینه ی له بیر بباته وه، چ رقو حه سره ت و تورپه بیه ک له م دونیا یه تهره ی کرد، زانی ئه و رقو داخه ته نها له خوی ده خوات، ناچار دلخوازی سپله و نادیده که ی خوی به خشی تاوه کو که مه کی ئاسوده بیت، چ پوژیککی سووتا و بوو که خور له ناو چاوه کانیدا ناگری ده کرده وه، ئه و تنوکه خوینانه ی هه نووکه ده رپژین ده بیه نه وه سه ر ئه و خوینه ی له ناکاو له نیوه پویه کی گهرما ده ریپکه ی پرکرد، زنده قی ده چیت و دایکه به په رۆو پاتال پاکی ده کاته وه و شپززه و توقیوتر له کچه ی تازه بالقبوو .. مه ترسه کچه که م .. ته واو .. ئیتر عازه بیت و سه رو عوزرشور .. مانگی جاریکه و ته واو، وای له و هه موو خوینه ی جوگه له ده کات و هرگیز نابریته وه، پوژیککی گهرمتر له هه موو پوژه کان دایکه و خوشکه کانی و ژنانی ده رودراوسی و به ده یه ها ده سته وه ملی به دواوه دا ده شکینه وه، تا نه زانیت له دامینیییه وه چی پرووده دات، ئه یه رۆ و باق ده بیت سووننه ت نه کراوه، هیشتا خور له چاوانیا ده سووتی، ئاره قه ی خوی ده خواته وه، سه ده یه ک به ناو توونیلایکی تاریکدا غار

دهدات، سدهديهك دهنیو گورستانیکدا که تهنه خوی تیايدا گوره وشار
دهدریت، سدهديهك به داوینی خویناوییه وه بهناو زهمه ریردا به پیی
په تی گوزهر دهکات تا دهگاته وه سهر یه که مین تنۆکه خوین که له
یادی ماییت، هه وشه یه کی پر له پیره ژنی ئه رژه نگو پشيله ی له پرو
چلکن، چه ندین کچی هه تره شچوو که هاو زای خوی بوون، قۆلبه سترکراو،
یه که یه که له یه کدی دوورده خرا نه وه، مړه مړی پشيله برسیه کان،
له ویدیو په نجه ره کراوه کانی ژووره کانه وه براکانیان و کورپژگه ی
دهرودراوسی به ترسه وه هه لده له رزینو هه ندیکیان بېباکو بیژمۆت
له ناوگه لی کراوه ی کچۆله کان پاده مان، خیل و خوار به خنده یه کی
شه رمنه وه، ههر ژنه و بۆ مووسیکی هه شار دراو ده گه پرا له کونه
دیواره کان، له قه له مېرو تیغیکی تیژ که موو بکات، بۆنی گوشتیکی
خاونه یده هیشته پشيله کان هه وشه ی ئه و هه ساره چۆل بکه ن، له سه ر
بانیزه کانیشدا ده یه ها کورپژگه و کچی پارچه له واق و پماو پالیان
به یه کدییه وه دهنه، باوکه کان دیار نین .. برا گه وره کانیش، پیره ژنه کان
به دهم هه ره شه ی کیرپینه وه وه دست به تیغه وه پراوه دووی
کورپژگه کانیان دهنه، وه ک پشيله کان لیروه وه قاویان ده دان و له وسه ر
ده هاتنه وه، شه رپوو کامه یان بتوانیت له ویدیو دیواری ئه ستووری
پیره ژنه کان و دایکی کچه کانه وه و ژنانی دهرو دراوسی، له کونیکو
درزیکه وه ناوگه لی کراوه ی کچه کان ببینن، وه ها قاجیان پی
بلاوده که نه وه که هه لزیپین .. دوا ی بېسمیلاو دوعا و ئه لا به ته مای

توو .. به گويزان و تيغي ژهنگاوي و كول كوته گوشتيک ده برن، زريکه و نالهيان ده گاته عهرشي فهلهک، کورپژگه کان له ترساندا دهست ده خه نه سهر چاوه کانين و ميز به خوينايدا ده کهن .. ئاخ .. به خو له ميش بريني سيگوشهي نيوان ههردوو راني کچوله کان سواغ دهدهن، قيژه و هاواري ئه م و کچاني له هوشخوچوو ده گاته لاي خودا، کهس نييه فريايان بکه ويته، نه کورپژگه بيغيره ته کان، نه دايکه داماوه کان، نه برا چه له نکه کان، نه خوشکه خه ته نه کراو و نه کراو و گه وره کان، نه باوکه کافرو ئيمانداره کان .. نا .. هيچ کهس .. نه خوداي ئاسمانان، ئه و كوته گوشته جنراوانه ي ناو له پي پيره ژنه ددان که وتوو ده کان به حه وادا بو پشيله کان هه لده دريته، هه ر به حه واوه ده که ونه ناو زاري کراوه ي پشيله کان، وه ها هار هيترش ده کهن وه ک ئه وه ي ناو گه لي خويناويان بليسنه وه، زور زه حمهت بوو ناله نال و گريه و زاري ئه وان له مپه مپي پشيله کان جيا بکريته وه، کفتو نيوه مردوو له سهر که چه لباديک پاليان خستبوو، به سهر سه ريبه وه و چه پو راستيان لي گرتبوو، که چاوه کاني کرده وه دايکو خوشکه کاني ده گريان، ليويان ده له رزي و لووتيان ده سرپي، که پتر هوشي هاته وه ده توت چه قويه ک چه قيوه ته نيوان ههردوو راني و تا ناو هه ناوي برپوه، ههستي ده کرد که سيک چنگ له سهر چنگ خوئ به برينه که يدا ده کات، نه يزاني چون گرپيكي زور به سوئ که گه رد به گه ردي له شي ده سووتاند بکوژينيته وه، ههردوو دهسته کاني به سترابوونه وه، ئازاريكي کوشنده وه ک زماني

بلیسه به مۆرغه‌ی پشتیدا ده‌رۆیشتو ده‌گه‌یشته که‌له‌ی سه‌ری و خیلی کردبوو، په‌رۆو پاتالیکی تۆپه‌ل کراو نه‌یده‌هیشت پانه‌کانی جووت بن، زمانی به بن مه‌لاشوویه‌وه نووسابوو، وشکو و تفت و تال، وهک تینوویهک که بخنکیت به ئاماژه‌ی ده‌ستو په‌نجه‌کانی ئاوی خواست، جامیکی ته‌زیویان له ده‌می نزیک خسته‌وه که تا دوا چۆری خوارده‌وه به ئومیدی ئه‌وه‌ی که گره‌که‌ی ناو هه‌ناوی بکوژیته‌وه، هیشتا خوین داده‌نیشت، که چی دایکه‌و خوشکه‌کانی په‌لی به‌ستراوی به هه‌ل ده‌زانو هه‌ر دوو گوپی ده‌سمن، هه‌ر هه‌موو بووکه‌شووشه‌و مووتوومورووه‌کانیان لی سه‌نده‌وه، هه‌ر هه‌موو به‌رده‌ په‌نگاوپه‌نگه‌کان که له‌ناو چۆمو جوگه‌له‌کاندا کۆی کردبوونه‌وه، ئیتر ته‌واو گه‌وره بوویت، ئه‌وه‌نده ماندوو .. خوین له‌به‌ر رۆیشتوو .. پرزه لی براو که نه‌یده‌توانی هه‌ستیت و پرکیشی ئه‌وه بکات ئه‌و دونیا ساده‌و چکۆله‌یه‌ی مندالی له دایکو خوشکه‌کانی و پیره‌ژنه ئه‌رژه‌نگه‌کان بستینیته‌وه، ده‌نیو ئه‌و هه‌راو زه‌ناو زایه‌له‌دا شتیک له رۆحی یان له جه‌سته‌یدا جیاده‌بووه، هاوزه‌مان له ده‌یه‌ها شویندا په‌رتو بلاو ده‌بووه بیئه‌وه‌ی له هه‌چ جیگه‌یه‌کدا ئۆقره بگریت، ناچار جاریکو دوو . ده .. وهک کۆتریکی ده‌نووک خویناوی و شکه‌سته بال که به باله‌فه‌یه‌کی زۆر زه‌حمه‌ته‌وه بگاته سه‌ر هیلانه‌که‌ی به‌سه‌ر مناره‌که‌وه .. ده‌گیرسیته‌وه، ئه‌وه‌نده پرزه لیبراو که خۆی نه‌گریت و سه‌رانگری بیت، سه‌ربه‌ره‌و‌خوار، له‌ته‌ک ئه‌مدا مناره ئازیزه‌که‌ی له‌ناوقه‌ده‌وه ده‌بییت به دوو که‌رته‌وه‌و

به دواى عاشقه كهى خويىدا دهرميٽ، دهكه ويٽه ناو گولاويك كه به خويى نه وه ستاو و داچوراو له دامينييه وه سوور ده بيت، بى نه وهى دلى بيت يه كييك له و خشتانه بهر نه م بكه ويٽ، مه زنو منالى سهر شكاو و زامار په رت ده بنو ههر يه كه و به لايه كدا راده كاتو خوى په نا ده دات، پياويكى شان شكاو به دهم باى غاره وه ناوړ ده دات وه وه هاوار ده كات .. بى ئا بپووى ده له ديئو .. نه م سميټله هى پياو نه بيت گهر ماله كاولبو وه كه ت بؤ نه كه ين به گور، به چوارده ورييه وه شه رو گيچه ليك بوو كه گه ره و بچووك دهم ددانى يه كديان ده شكاند وه كه نه وه و ابوو ميرات دابه ش بكن، شه قزنى گولله و ته كينه وهى حه شامات، ساتمه كردنو به دهمدا كه وتن، شه په تفو جنيو باران، دهيه ها ژنو پياوى چه قاوه سوو به يه كدياندا ده مالى و ده سته و يه خه سه رو گويلاكى يه كديان ده كوتايه وه، فرپكان فرپكان چى له ماله كاندا بوو به تالانينان ده برد، نه و مالانهى تاويك له مه و بهر له ترسى هيترشى شو قله كان به پيوه خويان نه ده گرت، توژو خوئل و دووكه ل پيكه وه ئاسمانيان ته نى، چ غه ميك بوو خودا هاوار .. له ناكاو باوكى دهر كه وت كه ده ههنگاو دوور كوور بپووه و گورپيكي ليده داو سه رى هه لئه ده بپرى ببينيٽ چؤن له ناو نه و گولاوه چه قيوه، براكانى بينى ببناكتر له باوكه قه فه زه كانينان چاك ده كرده وه كه له ژير ده ستو پيى نه و ره شه خه لكه وردوخاش ده بوون، به دواى نه و مه لانه دا رايان ده كرد كه باليان كرابوو، به و نيازهى سه رله نوئى راويان بكه نه وه و بيانخه نه وه ناو

قهفه زه کانه وه، گولاوه که ده بی به په حمی دایکه و گهره کییه تی به دم زریکه یه کی تازه وه بیته دنیاوه، ته او .. له و مندالدانه ته پو تاریکه وهرس بوو، دایکه هر هر هه موو هه قایه تی ئم مهرگه ساته ی بو ده گپریته وه، هه قایه تی یه که مین خوین بینینی خوئاسین و خوئی خه تنه و خوین پزانی په رده و بی بنبوون و عیشق و سه فو رو دوړان و جهنگی نه بپاوه، هه رچی ده کات و ده کوشی زاتی ئوه ی نییه ئه و سه فو ری خوین و فرمیسه که بکات، پیره ژنه کان دیسانه وه به له ته گوپزان و تیغی ژهنگاوییه وه به دیار ژان و ژووری دایکه وه وه ستاون، چاوه پین که له دامینی بکه وپته خوارئ و ناوکی بپین، به زورداره کی و کیشمه کیش ته قه للا ده دن له قولایی ئه و گولاوه ی په حمی دایه کدا ده ریپین .. ژنینه وریا بن .. به قاچ هاتووه یان به سهر .. به سه هه هاتبیت یان قاچ .. زوو نه یه ت دایکه ده مریت، زریکه یه کو هر هه موو ژنه کان و مامانه که ش گرژو مۆن له و زانه ده پوانن، سی چواریکیان له پوومه تی خوین ده دن .. توبه ره و کچ .. خه لاتی خودایه چ ده که یه تی؟ وای له و هه موو خه و نه ناخوش و خه و زپان و خوین به ریوونه ئه به دییه، سه فو ری که له تاریکی په حمی دایکه وه بو ناو پووناکیه که که به شه واره ی ده خات و کوپری ده کات، چ مۆته که یه که بوو زینده گی، چ گرانه تایه که که هه رگیز به ری نه دات، چاوتروکانیکو وه نه وژیک ده دات، که میک ده بوژیت، ده نیو گولاوی خویناوی په لی ده کوتا و هه رچی ده کات له لیوا ره خزه که یه وه خوئی پی راگیر نا کرئ و له په و پوو ده که ویت و نوم

دهبیت، تاویکو له وه دایه ده ریاز بیت .. هه رجاره و پیاویک به له قه یه ک دهیخاته وه ناو گۆلوه که، ئەو خوینە ی تنۆک تنۆک لیی ده پزیت هی به ره ژانو زانیکه، چ زوو .. که ی .. له کوئی .. له کئی ئاوس بوو .. مه حاله ده نیو ئەو پوژی هه شه ردا یادی بکه ویته وه، ها ئیستا نا .. ها قه یریکی دیکه واقه له دامینییه وه دیت و مندالیکی ده بیت، به ره له وه ی بزانیته کچه یان کور، به دهم تفو جنیوه وه شه ق له ناوگه لی هه لته قیو و برینداری ده دن و بیچوه که ی راده فرینن، که سه نه زانم وه ک ئاسه واری گوناهیک ونی ده که نو ده یشارنه وه، غه مبارو داهیزراو خوی ده بیته تنۆکیک فرمیسی درشتو به سه ر پوچی هه لاهه لابووی خویدا داده ته کیته، چاوان لیک ده نیته و گوئی له ده نگی پیاویکه که وه ک ره شه بایه ک گفه بکاتو تیپه پیت، ئەو قه حبه یه بکوژنو ئەم توفله هه رامه ش سه ره ونگوم بکه ن .. به دامینی خویناوییه وه هه لده ستایه وه و له تری ده دا، به دهم ته کانیکه وه خوی له قورپا و و چلکا و خوینا و سه د ده ست راده پسکاند که له ئەوکی گیریبوون، ده یویست فریای کۆریه چا و نه پیشکوتوه که ی بکه ویت که بیته وه ی ناوکی بپرن رایانفراند، له کۆلانی پینچاوپینچو ته نگه به ردا خوی به دارو دیواردا ده دا، ساتمه ی ده کردو ره تی ده بردو به دهمی پر له خوینه وه هه لده ستایه وه، ئەمه یان چ چاره نووس و دۆزه خیکه؟ هه ر هه موو ده رگاگان داخرابوون، هیچکام له خانووه کان په نجه ره ی نه بوو، دیواره کانیش بلند، ئەو ده رگایانه شی که کرابوونه وه ئەوه نده به رته سک

بوون که مه حال بوو بزنه له پړک پیاياندا تپه پړت، له سهر بانه کانه وه
 مه ردووميکی زور که که وتبوونه نه وديو تورو خوډو گه رده لولوو
 دووکه لیکه وه بهردیان تیده گرت، قژ بژو سینه والا کيوپانه له رپيواره
 بيباکه کانو ژنو پياوه تالانکه ره کان راده ماو ده پاراپاوه که دالدهی
 بدن .. بپهووده بوو .. به ناو نه و تورو گه رده لولوو دووکه له دا
 ساتمه ی ده کردو ده یویست هه ناسه یه کی پاک هه لمژتیت بهرله وه ی
 بخنکیت، یه کیک له دواوه به تاو ده هاتو تیغیکی به ده سته وه بوو
 دهینه راند .. بوه سته روو ره شی بی ده ری .. له چ گه وادیک ناوس
 بوویت؟ چ خه ونیکی ره شه که ناهیلتیت هه رگیز بسره ویت، به دهم بای
 غاره وه ده که وپته وه به رده می هه شاماتیک که شیتانه له و گه ره که
 ده که ونه تالانیو فرکان فرکان، وه که سینک که دهم ریت بو دواچار
 بهرله وه ی تهرمیک ببه ن بو گورستان، که سو کارو خزمو خوئی تکاکارن
 که بو دواچار تهرمه که ببه نه وه به رده می مالله که ی خوئی .. دوا نیگاو
 دوا مالئاوایی بکات بهرله وه ی بینیتن .. خدا هاوار .. نه م مردووه یان
 زیندووه که نه و هه شاماته به ژنو پیاوه وه له سهر هه زاران له پ
 ده ببه نه وه به رده م مالله که ی خوئی، پاسه وانه کان له تاو هیرشو په لاماری
 نه و خه لکه راده که ن، نه وه نده توقیو که چه که کانیشیان فری دده ن،
 نه و ره شه خه لکه شان و شه پیلک ده کوتن، چی ده که وپته بهر پپیان
 ده یه ارن، تا دیت بهر زتری ده که نه وه، نه وه نده بهر ز که خوړیک له ناو
 هه ردوو چاوه کانیدا بسووتیت، هه ر له مالله که ی خویدا گوپی بو

لیدهدن .. له وهدایه هر له ویدا له خاچی بدن، هر هه موو مل
دهنن و وهک به راز ناتوان مل بسورپین .. فاحیشه ئەم زۆلهت
نوتفه ی کئی بوو؟ به دەم ږاکه ږاکه و هانکه هانکه وه به راز ئاسا شفره له
هر شتیک هه لدهدن که دهکه ویتته سهر ږیگیان و .. هه لیده دن به
ئاسماندا، ئەوهی که پتر له هر شتیک هاریان دهکات بینینی پیاویکی
غهریبو کهس نه ناسه که ئەو بالکونه جیناهیلت .. کئییه؟ چی
دهکات، نیازی چییه؟ شیتته یا هوشمه ند؟ ئەمیش له بری کفن ..
سیپالی به ری خوین و ئاره قه و قورپو لیتته یه، دهست هه لده بریت و هاواری
لیده کات .. خالوزا .. جوامیر به و بلئی ئەو منداله له منه .. بلئی و له
غزه بی خویناوی که سو کارو ئەهلی گه په کو شار قورتارم که ..
دهستم دامینت .. ده خیلتم فریام که وه، که چی هه هیات .. ئەمیش له
دوره وه بیباکو خه یال مردوو له گیژهنی ئەو خه لکه ږاده مینن و وهک
مندالیکی دلپهق په په به په په ی ئەلبوومه کانت ده درپینیت و دهیداته
دهم با .. دهفته ری سکچه کانت، دهفته ری گه ورونه ی پر له په پوهله ی
دهزی ئارن کراو که به داخیکه وه هه لیان ده داو با به ناو لاپه په کاند
هه لده کات و .. وهک ږوژانی خو ل باران .. توژو گه ردی سه ده ها
په پوهله ئاسمان دهته نیت و ده ږیتته سهر بالایی هه مووان، له بهر چاوانی
ده بنه وه به هه زار په پوهله ی پیرو بوور که به زور دژی ئاراسته ی با به
زه حمه ته وه بال لیکده دن و گه ره کیانه بگه ږینه وه ناو ماله کاو لبووه که،
له بهر چاوانی ده بیتته وه به و منداله ی جارانو دیسانه وه شاگه شکه

پەپوولە پیرو بال ھەلۆھریوھکان راو دەکاتەوھو داپر لەو ھەشرو
 ھەشرە لە دەفتەریکی تازەو پانو پۆردا بیباک لەو قیامەتە دەرزى
 ئاژنیان دەکاتەوھ، دایکە بەدەم قیژەو نالەنالەوھە کە بەرەژانی زانیکی
 وا کوشندەو نەعلەتی لە گۆی دەخات و ناھیلێت بە ھەناسەپرکیوھ
 ھەقیاتەتی ئەو مەرگەساتە بۆ کۆرپەلەکەى تەواو بکات، سەفەری
 رپگای ھاتو نەھات، سەفەریک بەناو گۆلاوھکانی جەھەننەم، ئەمیش
 دەنیو ترسو تۆقینی خویدا گرمۆلە دەبییتو ئەوھندە زەندەقی دەچیت
 کە لە کۆرپەلەوھە بییتەوھ بە دەلەمەو بە سەرھەمیکوتەو ھەرگیز
 نەویریت لەو گۆلاوھ خویناوییە بییتە دەری، سەرھەتاکى دەکاتو دە
 پیاو پیکەوھ وەک ئەوھى بۆقیکی پیس بییت میزی پێدا دەکەن،
 ئارامترە ناو ویلاشو رەحمى دایکە، ھیشتا وا دەنیو گۆلاوھکە کە
 خوین لەنیوان ھەردوو رانییەوھە فیچقە دەکات، لە ژنەکان دەپارپیتەوھ
 کە یارمەتی بدن بە پەپوو پاتال خۆی پاک بکاتەوھو ئەو خوین
 بەربوونە رابگرنو ھەریەکەو عەباکەو چارۆگەو دەسماڵو رەفتەى خۆی
 بخاتە بەردەم و بەرپیی پیاوھکان بەلکو ئەو خوایە شەرمی پیاوانە
 بیانگریتو واز لە ئافرەتە تەنیاو نیوھپووتە بەینن .. وەلى ئەفسوس
 بیھوودەى .. تازە خوین بەرچاویانی گرتووھو .. مەحالە لە ھیچ سەل
 بکەنەوھو .. بەتەکنەوھ، دامینی ھەمیشەو تا ئەبەد خویناوی پیشانی
 ژنەکان دەدات بەلکو بەزەبیان پێیدا بییتەوھو یەکیکیان دەستی
 رابکیشیتو لەو گۆلاوھ دەریبھینیت، وەلى پتر پشتاویشت خۆ بە دوور

ده گرن نه با گلاو بن، که س به هانا یه وه نایه ت، پیاویکی چه ته ول و ردین دریز تا بهر ناوکان، مرادخانی له بهر، مشکو و هه وری تی که ل کردووه، به سهر سه رییه وه وه ستاووه به ته زیحیکی کاره بای قل گه ورؤنه که لله ی سهری کوئی ده کوتیته وه، پژدین سهوز، که له گه ت و شان و شه پیلک پان، وهک پاسه وانی دۆزه خ توورپه و داخدار، به مشتته کو له سینگوپکی ده کوتی و پیک وهک ئه وهی نیشانه بگریته وه له ققه یه ک ده وه شیئیت و بهر مووسلدانی ده که ویئت، تف له سهر تف چاوه کانی و پرومته ی سواغ ده دات، که ورد ده بیته وه وه له خوله کی کدا پرووخساری ده گوپیت وهک ئه وهی ده مامکه کانی بگوپیت، ههر چرکه و پرووخساری پیاویکی دیکه ده نویئیت، هه موو ئه و پیاوانه ی له مندالییه وه تا هه نووکه تفیان لی کردووه، جنیویان پیداوه، لییان داوه، ئه و شاپه ی که ناو هه ناوی هه لته کاند وه ها به زه برو کوشنده بوو که ههر هه موو سوورپه کانی خوین بینینی ته مه نی خوئی بینیه وه، له یه که مین پۆژی خوین پژانه وه تا وه کو دوا خوین به ربوونی ناو ئه م گولاوه و سهر مناره که ش، ههر هه مووی به سه رییه که وه که وای لیبکات وهک پلنگیکی مئ قه پ له ده ستو مه چه کو لا پانی خوئی بگریئت، ههر خوئی بوو... که چی سه د له ت و کوتی لی ده بووه، ههر له تیکی له سه عاتیکی خویناویدا، له رۆژیکی تاریکدا، له شه ویکی ته نیاییدا، له مانگیکی شه ونه براوه داو له سالیکی سیادا.. خوینی له بهر ده پۆیشت، هه نووکه دوو له تی گه ورؤنه یه .. له تیکی وا به سهر مناره وه و بال لیکنده دات و

نافرېت، له ته که ی دیکه ی وا دهنیو چالوئیکه و بو هه ناسه یه ک سهر هه لده برېتو بو که میک هه وا که گه ره کییه تی له خوداو له و خه لکه ی قهرز بکات .. خه ریکه ده خنکیت، ئان و سات نیوه که ی دیکه ی بال لیکده دات پرووه و لای ئه م ده فرېت تاوه کو خویت پیوه په رچ بکات، نیوه ی چه قیوی نیو گولاوه که ش په ل ده کوتئ و .. که چی پوخی ده بیستی که له ده لوه دهنگی گری پیاو و کوپوکاله کان پیکرا پر به ئاسمانی شار هاوار ده که ن .. نه هیلن سهر ده ریښت، له سه زماندا هه لده له رزیتو دهماره کانی شین هه لده گه رپن، ده می پر له گوو بوکو قورپاقه و مارمیلکه ی ئاوی و سه ره میکوته، تکای تیروژیکی ده کرد له هه تاو، به قه د هه ر دوو پیی خاکیکي گه رم، پارووه نانیک، زه رده خه نه یه ک، نیگایه کی پر سوژ، ده ستی دریزکراوی پیاویکی جوامیر که به میهره وه له م زه لکاوه ده ری بکات، ژنیکي ئیماندار که چش له گلاو بوون بکات و له و خوین و قورپو لیته یه پاکي بکاته وه، له سه ر هه ر چوار په ل ته کان دهدات و خو ی پاده ته کینیت به و نیازه ی ده ریجیت، چه ندین زه لام به حه یزه ران و چه قوو قامچی و مه تره قه وه بو ی وه ستابوون، سهر هه لده برېتو به غیلی به و ئافره ته دهبات که له دووره وه و له ناو بالکوئیکدا وه ستاوه و قرژی ته پو درېژی به خاولیه ک وشک ده کاته وه و چ به نازه وه دایده هیښت، بیباک له و حه شاماته ده روانیت وه ک ئه وه ی سه یری ئاهه نگیک بکات، دلخوازه که شی مندالا بوته وه و هیشتا پراوه دووی په پوله کان دهنیت و پراویان ده کات .. بیباک

لەوھى چى لە دەوریدا دەگوزەرىت، ئەوھندە مندال بۆتەوھە كە پىيى
 شەرمە بلىت .. خالۆزا .. دلخوازەكەت تەنيايەو شارىك وا پاوى
 دەكات، وەك كارمامزىكى گەپو قاچ شكاو و كويز پى دەرنابات،
 شەكەتو شىواو .. نىوھى سەر منارەكە نەيدەزانى بە بالەفپەيەك خۆ
 ھەلبەتو لەگەل نىوھى دىكەى ناو گۆلاوھەكە ئاشت بىيئەوھە يان ھەر
 بە ھەواوھە بىيئەتەوھە ھەوا لە ژىر بالەكانى كۆبكاتەوھە لەتەك ئەو
 ھەموو بازو ھەلۆو شەھىنانەدا كە چۆلەكەو كۆترەكانى سەر منارەكە
 دەتوقىنن، يان ھىلانە بۆ خۆى خۆش بكات تا گەر منارەكە يان پماند،
 ئەوئىش لە ژىر داروپەردووى منارە خۆشەويستەكەى بىيئەت بە قورىانى،
 كتو پى ھەورىك ھاتو نزم دەبۆوھە، تىكەل بە تەمو دووكەل،
 گەردەلوولىك كە بابەخولەى بە زەلام دەكردو تا چاوپرەدەكات بە
 ئاسماندا پۆدەچوو، ھەشاماتەكەى ترساند بە جۆرىك كە خۆلەو تەمو
 دووكەل گەردەلوولە بشارنەوھە، ھەلىكى گونجاوى بۆ پەخسا كە لەو
 گۆلاوھە بىتەدەر، كەچى ھىشتا زاتى ئەوھى نەدەكرد، تاويكو تەرزە
 داىكرد، درشتو گەورۆنە كە وەك وردە بەرد بنو سەرو دەمو چاوپرەدە
 بقنجىنن، گران ھەناسەى دەدا، لە سەرەوھە خۆى گرمۆلە دەكردو
 بالەكانى تەپتر دەبوونو سەنگى قورستر كە لەوھەدابوو سەرانگرى
 بىيئەت، تەرزەكان لە ھەناويدا كۆدەبوونەوھە خوین گران بەنىو
 دەمارەكانىدا شەپۆلو تەوژمى دەدا، لەوھەدابوو خوینى بىبەستىت، لە
 ترساندا بالەكانى لىكدەدا تا گەرم دابىتو خوینى نەمەيەت، گوپى لە

زرمو کوتی ته پل و ده فیک بوو که ناساز لیده درا، مارشیکی پرسه نامیز، گرموله و چکوله تر ده بوو، تا خوی ده بوو به ته رزه یه کی پر به چنگیک، چکوله وهک ده له مه یه ک که به سهر هیچ شتی که وه جیگیر نه بیت، له دووره وه چنده ها بلدوزه رو شوقل و سلنگو تراکتور و گه لابه به نرکه و ناله وه وهک کومه لیک ده عبا ی زه به للاح ده هاتن، خانووه نه پرمو وه کانی گه رپهک له ترسی ئه و هیرشه ویک ده هاتنه وه وهک ئه وه ی بچنه وه ناو قاوغی خو یان، پتر زنده قیان ده چیت که پییه پانه کانی بلدوزه ره کان و که لبه ئاسنین و تیژه کانی شوقله کان ده بینن، پتر پالده دهنه یه کدی، هه ندیکیان هر له جیوه داته پین، قه ست ده که ن ببنه کولیت و کولانه ی چکوله، له گه ل هیرشه نا قولای ئه و هه موو ماکینانه و هه نگاوی هارو هاجیاندا زه مین له رزه یه کی وه های له و ناو هدا به رپا ده کرد که که لاره شان شکا وه کانیش به سهر خو یاندا پتر برمین و سه گو پشیله کان و هر هه موو مارو میروویه کی ئه و ناو ه تهره ببن، په نجه ره کان وهک ئه وه ی کومه لیک چاو بن له هیژیکی په نهان ده ترسان و ده کوژانه وه، مناره که و گشت خانووه کان و دره خته کان له قه له بالغی ئه و خه لکه و به یه کدادانی ئه م به ودا توقیبوون، له پرژانی ئه و هه موو ئوتومبیل و مه ردوومه، کریکاریکی بیشووماری ده ست به خا که ناس و پاچو بیله وه، ئه وانه شی که به خو یان و ته لیس و گوینییه وه خو یان مه لاس دابوو بۆ فه ره وودیکی گه وره، دره خته کانی ناو حه وشه کان له ترساندا هه لده له رزین یان ره شه بایه کی توند لوقو پوی تیکده شکاندن،

هه موو شتیک لیڤو ویڤل خوی دهنواند، تهنه کان تیکه ل ده بوون، مه پرو
 مالآتو ماشینه زه به للاحو چکوله کان له یه کدی ده ئالان، چاوه کانی
 ره شکه و پیشکه یان ده کردو هه تا پیاوه کانیش عه باپوش دهرده که وتن،
 ئان و ساتو پیکه وه وهک ئه وهی هه ر هه موو ئاسنه کان به یه کدا بدهن و
 ماشینه کان ئاگر بدهن ته مو دووکه لیک هه ر هه موو خه لکه که ی
 ده پیچایه وه، چ ناقولآو بلند بوو زرمه ی که وتنی شوپه بی و چنارو
 دارتووه کانی ناو هه وشه کان، به یه کدا که وتنی گاشه به رده کان و
 کاریته کان و شه قله کان، داته پینی سه ربانه کان، هه ر هه مووان به
 ترسه وه تهره ده بوون و خویمان به دوور ده گرت له و داته پینه، خانووه کان
 له ترسی شوقله کان پتر ویک ده هاتنه وه و ده بوونه ماله باجینه و
 خانوچکه ی سه رده می مندالییان، تهنه خوی و دلله له رزیوه که ی له و
 دارمان و کاولکارییه راده ماو به قه هریکه وه ده گریا، پوخی په ژموورده و
 خه فه ت خان له چاوه پروانی دارمانی مناره که به سه ر خوی و ماله که دا،
 وای له و شار ویرانه یه، بو ماوه یه کی که م زوریان بیناگا بوون له م،
 دهنیو ته مو دووکه ل و خو لدا خوی گه یانده کولانه سه گیگ، ئه وه نده
 ته پرو ئاودامان خوین و ئاره قه و فرمیسک که وهک دیله سه گیگی گه ر
 خوی داده ته کاند، وهک تهره کی بوویت به ژانیکه وه خوی گرموله
 ده کرد، یه کیگ له ناو ئه م ویرانه یه وهک ئه وهی ئه م مردیبت چه پکیگ
 گولی ره شی به دهسته وه بوو هه لیده دا، یه کیگ ده یویست بیگاتی
 چنگیک خو ل بکاته ناو چاوه کانیه وه، ده یه ها پیاو به خاکه ناسو

پاچو بیله وه که پتر له گوره لکه نه کان دهچون .. یه کیکیان
 فرمانرپه وایانه به سهر ئه وانی دیکه دا هاواری کرد .. به زیندویتی
 بینین، ژنه کان تا دهات دورتر ده که وتنه وه و له ویدیو ته م و
 دووکه لیکه وه ون ده بون، هه ندیک له میردمنداله کان وهک ئه وهی بو
 خوشی به رد بگرنه بو قیک .. به ردیان تیده گرت، به لام ئه م به راستی
 دهمرد، خویناوی و پش داگه پراو و نوقمی ژیر لیس و ته نیموک، یه کیک
 له نریکه وه گاشه به ردیک ده گریته ئه ژنوی، گوئی له ته قین و شکانی
 کلاره وهی ئه ژنویه تی که نازاره که ی له و مه رگه راستی ده کاته وه، بو
 دواچار چاوان ده گپیت و که س نابینیت که به سیله ی پرحم بگاته وه
 به م .. نه باوک .. نه براکان .. نه دایکه و نه خوشکه کان، نه خزم
 خوئ و نه دراوسی .. هیچ که س .. چ خوین و چ خول و چ قوراو و
 چلکاو، هر هه مووی سپالی به ری بوون، سه ده ها مندال و هه رزه
 له ناو داروپه ردووی به سهر یه کدیدا پووخاو له غارغارین نه ده که وتن، له
 به رده فرکانی نه ده سره وتن، په وه سه گیک: گوله و دیله وه ها به یه که وه
 نووسا بوون پیوه بیوون و به ناو یه کدیدا ده خولانه وه، مه حال بوو له
 یه کدی جیابکرینه وه، له ناکاو به ردیکی دیکه بهر سهری که وت و
 خوینیکی گهرم و داچوراو به سهر ته ویل و بروکانی و چاوه کانیدا جوگه له ی
 ده به ست .. به جوریک که په رده یه کی سوور به سهر بیناییدا دابداو دنیا
 له وه سوورتر ببینیت که خوی خویناوی دهینواند، بو ئه م زه من
 زه منی پزانی خوین و فرمیسک بوو، بیئاگا بوو له وهی چهندی مانگه و

چ پوژيکه و کامه وهرزه، شهو و پوژهکان، تاریکی و پوناھی له ناو پوچی خویدا دهگورپان، خهونو خه یال بیت یان زیندهخه و یان دوخیکی راسته قینه . نه م هیشتا وا به سهر مناره که وه، کونه یاریش هه روا دهنیو بالکونه که، ئاسمانیش لیلو به هه ورو هیل . نم نم دهباری، هیشتا هه ر هاتو هاوارو هه روا هوړیا یه، هیشتا بلدوزرو شوځله کان دهگرمیننو تا دیت پتر گه ماروی مناره که ده دن، ئه ویش بیباکانه گه رکیه تی جگه ریه ک ئاگردا وه ک ئه وهی له زه ماوه ندیک بپروانیت، هه رچی دهکات جگه ریه که دانه گیرسیت، داگیرساندنی جگه ریه ک ده بیته گه وره ترین خه مو زور که لله په قانه چه ر خه که ئاگر ده داو . . بیهووده یه، تیناگی بوچی ئه و بالکونه جینا هیلیت، له وه ده چوو له نه نیییه ک بگه ریت له و ماله ی ئه وه نده ی نه ماوه نوره ی بیت و برمیت، وه ک ئه وه ی مؤله تی بدن وه ک خاوه نی مال بارگه و بنه ی تی کب نیت، مالی بیوهرنیکی ته نیا که له سهر مناره که وه هه په شه ی مهرگ دهکات، له خواره وهش سویند دهخون که خوی پووت و قووت کردوته وه، خوی هه لداوته خواروی و هیشتا وا به حه واوه، که چی چاویکی هه ر له و میوانه ی دور و لاته که له بالکونه که په ر به په ری ئه لبوومه کان ده دپینوی و دهیداته دست په شه با، وه ک ئه وه ی دیارنه مانی کونه دولبه ره که ی به هه ل بزانیته و دوعا خواز بیت هه رگیز نه گه رپته وه، به په له و شیتانه هه موو کونو که له به ری ئه و ماله بپشکنیت، به دوا ی ئاسه واریک که بیخاته وه سهر دوزینه وه ی نه پنی و رازیک که ته مه نیکه

له کونجیکدا حه شاردرابیت، به کامی دل و بۆ دواچار په رده هه لمالیت له سهر داستانی ئەم تۆرانه که ناکرئ به تهنه نائومییدی بووبیت له عه شقو خو شه ویستی و سه فه ر، قهستی ئەوه ده کات به رگه سه رینو لیفه و دۆشه که کانیش ده ربهینیت و به لکو ئەوه خواجه شتیکی شاراوه بدۆزیته وه که له وه موو سالانه دا به یادی ئەم هه لگیرابیت، وینه یه ک با زه ردو هه لاهه لا بیت، نامه یه کی دل داری با وشه گه رمه کانی کوژابیتنه وه، تابلویه ک که ده نیو هیل و په نگه کانی دا خه م یان خو شی بدۆزیته وه، ده سه سه سړیکی چلکن، قه له میک، بو نیک، یه کیک له وه ده فته ره چکۆلانه ی پر بوون له پازو نیازی شه رمنانه ی کچیک که هه ر پیته و به په نگیک، په نگیکی تۆخ و جیاواز، له سهر به رگی یه که میدا نووسرا بیت «یادگار هکان» .. کتیبه کو نه کانی مه کته ب که ده کریت له ته کاغه زیکی تیدابیت به ده سه ته خه تی خو ی که تاسه و حه زیک هیشتا له ویدا کرکه و تیبیت و به ده م کردنه وه ی لاپه ره کاندایا له خه ویکی قووله وه وه ناگا بیت ، باولی جله کان، ناو چه که مه جه و دۆلاب و کانتۆره کان .. هارو بی تۆقره تر .. دوورتر بروتو و بگه ریت تا ناو پیچ و لوولی خه یاله کان و تاریکی خه ونه کان .. بیئاگا له م له و بانی سه ره وه، بیئاگا له وه موو ئیستیغفارو ئیستی کبارو دوعاو بانگو سه لآو دروود کیشان و ویرد خویندنه که له بلندگو کانه وه بی وه ستان و سه ره وتن هه وای سه ر سه ری ئەو حه شاماته ی ده شه لژاند که له هه موو کون و قوژبنیکه وه داده پزانه ئەو ناوه، گه رچی به چوارده وری ئەو مناره و گه ره که دا

تہیمانی تہلبہندکراو و شوورای لہ پتو شریت تہنراو لیروہ و لہویدا
 ببوونہ بہریہست لہ بہردہم پہرینہوہی خہلکی بو ناو جہرگہی
 رووداوہکہ، کہچی ہەر ہہموویان ہہلپہیان بوو بیگہنئو و ببینزو
 تییبگہنو بیگیپرنہوہ، نہیدہزانی ئەم کہرنہقالی خاپووربوونہ پوژیک
 یان ہہفتہیہک، مانگیک .. یان دہہریکی خایاندوہ .

ہاتو ہاوارہکہ دہگہیشتہ ناو جہرگہی شار تا دہگات بہ دوورترین
 گہرہک کہ وای دہکرد گہورہو بچووک گوئی قولاغ بکاتو لہو دوورہوہ
 بترسیت، دہرۆزہکہرہکانیش کۆلایتو کولانہی خویان چۆل کرد، بہر
 ہہیوانی مزگہوتہکانو سہر جادہکانیش، دزہ زیتو تہرپدہستہکان،
 ججیلہ ہہوہسبازہکان، ہەر ہہمووان بہ ہہلہداوان دہہاتنو دہپرژانہ
 ناو ئاپورہکہ، مندالہ چہتوونہکان کہ لہ شہرہ گہرہک ببوونہوہ،
 بہدہم ہانکہ ہانکہوہ، بہ خویانو شمشیری دارینو دارلاستیکو
 بہردہقانیو دہمانچہی ترہقہوہ لۆتیانہ لہتریان دہداو دہلہنگینہوہو
 شیتی ئەوہ بوون خویان دہنیو گۆبہندیکی دیکہدا ون بکہن، رپوہ
 سہگیکی گہرپو لہر کہ بہ قوون میزیان دہکردو لموزی قورپاویان لہ
 خۆلی زہویبہکہ دہخشانڈو لہ بن دہستو پیئی ئەو خہلکہدا بۆنیان
 بہ ہہموو شتیکہوہ دہکرد، بۆنی شتیکی شاراوہ لہنیو ئەو خاکو
 خۆلو خہلکہدا کہ تہماعی سہگانہیان وہئاگا بینیت، ئەوہندہ تۆقیو
 کہ بہرہاستو چہپدا ئاوپریدہنہوہ، تاو نا تاو مردووانہ دہیانقروسکاند

که گورپيژگه بيژموته کان به سهره سم له لموزيان هه لده دان، ده يه ها ژن و پياوي دهمامکدار به ناو يه کديدا ده خولانه وه که که س نه يده زاني نه وانه کيڼو بو وهک سيخوړو خه فيه له رووخساري هه موو که سيک ورد ده بڼه وه، وهک سه گه کان بوڼ به هه موو که سيکه وه ده کن، کلاو و جامانه و کليته له سهر سهر ي پياوه کان لاده بڼو په چه و چارشيو له سهر رووخساري ژنه کان هه لده مالن، قامچي و قيرپاچ به ده سته وه، لافاوي بهر پينه گيراوي نه و هه شاماته به راست و چه پدا ده بيرد، له و سهره وپرا خوځي ده بينيت که خوځي هه لداوه ته مه نيک ده گوزه ريت تا ده که ويته ناو نه و پياو و کوروکالانه ي باوه شيان بو گرتوته وه، پيکه وه نووساون که وهک يهک تن دهرده که ون، بهر له خوځي بوڼو بهرامه که ي ده گات که هر هه موويان کاس ده کات، گران هه ناسه ده دات و قولپي پرشانه وه يهک له هه ناوييه وه سهر ده کات، سهر که لله گران، له يادي نه ماوه له که نگووه پارووه نانتي که نه گلاندووه، شه پ بوو له سهر نه وه ي کي بيخاته ناميزي و سهر ده ستان، رهي ده بردو ده که وته بن ده ستو پييان، سه ده ها سولو پيلاو به سهريدا ده بارين، سه ده ها مه تره قو قامچي و .. فاجيره ي له عنه تي .. هه ريه که و گه ره کي بوو گزشتي ليکاته وه و بگاته خويني و هه ليمرژيت، سه ده ها ده ست وهک نه وه ي بيانه ويته له خاچي بدن ديسانه وه به رزيان ده کرده وه، خوين له ده مو چاو و ده ستو په نجه کاني .. قولو باسکه کاني داده چورا، هه ستي ده کرد هه ردو مه مکيان شيلاوه و وهک دوو شه مامه ي

گەرۆنە فلیقاوئەتەو، خوین لە گۆیەکانی نەدەوہستا، ھەردوو ئەبرۆ تەقیو و خویناوییەکانی چاوەکانی تەواو لێڵ کردبوو، بەجۆریک کە نەزانیت قەوارەیی ئەو غەزەبە ئاگرگرتووێ چواردەوری چەندەو تا کوێ بڕدەکاتو کە دەکوژیتەو، بانگو سەلا تیکەل بە جنیوہکان دەبوو کە ھەوای ناو سینەو سەر سەری بۆگەن کردبوو، دایگرن .. بیگرن .. نەھیلن دەریاز بیٹ، بیچووہ شەیتانی زۆر ھەن یاوہری بنو قورتاری بکەن، بە زیندویتی بیسووتین، مالەکەیی خۆی بۆ بکەن بە گۆر، تازە مەحالە لەناو داروپەردووی ئەم وێرانەییەدا دەنگی بە کەس بگات، کە ھەڵیدەبەن بۆ دواچار دەبینیت کە ھاتۆتەوہ ناو بالکۆنەکەو وەکو شیت چۆ دۆزیوہتەوہ لەسەر میزەکە پەرتو بۆلویان دەکاتەوہ، دوا ئەلبووومی پەپوولە مردووہکان دەدۆزیتەوہ، چاوە لەو حەشاماتە ھارو شیتە دەکات، سەیری داروپەردووی بەسەر یەکدیدا پماو، ئاودامان لە خوین و خۆل و خەم چەقیو، تا دیت ئاپۆرەیی خەلک دیواریکی ئەستور لەنیوان ھەردووکیاندا ھەڵدەچنیت، تا بیٹ دوورتر دەکەوێتەوہ، ماشینەکان و شوڤلەکان و بلدۆزەرەکان گەمارۆی خۆیان توندتر دەکەن، خۆیو منارە تاقانەکەیی گەمارۆ دەدەن، ھاوار دەکاتو دەنگی دەرنایە، کتومت وەک ئەوہی کە لە خەوئەکانیدا سەدەھا جار ھاواری کردووہو لەتاو خنکانو ھەناسەیی تاساوە لە قورگیدا بەدەم لەرزو تايەکەوہ، شەلالی ئارەقە وەئانگا ھاتبیت، کەچی ھەنووکە مەحالە لەم خەوئە پەشە بیداربیٹەوہ، ھیشتا خۆی دەبینیت

دوو له ته، نیوهی وا به سهر مناره که وه، نیوهی هه لا هه لا به دست
 خه لکیکی تووره و داخداره وه که تا بویان بکریت مه رگی دواتر ده خن،
 گه ره کیانه سه د جاران بیکوژنو زیندووی بکه نه وه، له و بانی سه ره وه
 ده بیینی غه مگینو دپراو و بیباکو کینه له دل په په به په په ئه لبوومی
 په پوله مردووه کان ده کاته وه، ئه و په پوله نهی به لاپه په ئه ستور
 زه رده کان وه ده رزی ئاژن کراون، له گه ل هه لده وهی لاپه په کان
 په پوله کان هه لاهه لاده بن به په په زه رده کان وه ده بنه ئارد، وه ک توو
 گه ردیک به ناو بالکونه که دا ده بارینو ره شه بایه ک ده یانبات، دور دور
 ده یانبات، هیچ گه ردیکی له ته ک گه ردیکی دیکه دا یه کدی ناگریته وه،
 هاواریک ده کات که ره شه باکه ئاراسته که ی ده گورپیت .. په پوله کانت
 پوچی من بوون ده رزی ئاژنت کردوون .. چه ندین ساله .. هاوار
 ده کات .. میرخاسو جوامیریه و .. فریام که وه .. ئه وه تام لیره .. له
 بن ده ستو پی پی خه لکیکی بیباکو مله ورو داخدارو تووره .. هارو
 هاج .. وا هه لاهه لا ده بم وه ک په پوله کانت، تا دیت دیواریکی بلندو
 ئه ستور له مه ردوومو ماشینو ته رزه و دوو که ل و ته مو باران دورتری
 ده خاته وه .. پرزول پرزول .. زیوال زیوال که ره شه با بیبات .. دور
 دور .. دورتر له خه ونی ژنیکی غه مگینو دپراو که دایکی شاگه شکه
 به و زانه سوور بوو له سهر ئه وهی کچه توبه ره که ی ناو بنیت شادی ...
 ناچار ناویان نابوو شادی ...